

കൈരളി

കുട്ടികൾക്കുവേണ്ടി നാടകീയരീതിയിൽ
എഴുതിയ ഒരു കല്പനകഥ

ഗ്രന്ഥകർത്താ:

കുപ്പന കൃഷ്ണമേനോൻ,
ബി. എ., ബി. എൽ.

സംഗ്രാമി

പ്രൊഫസർ പി. ശങ്കരൻനമ്പ്യാർ, എം. എ.
അവർകളുടെ 'ആസ്വാദന'ത്തോടുകൂടി

പ്രസാധകന്മാർ:

മാതൃഭൂമി പ്രിൻസിംഗ് ആൻഡ് പബ്ലിഷിംഗ് കമ്പനി,
ഡിമിറഡ്, കോഴിക്കോട്.

1942

വില ക. 1.

കൈരളി

കളികൾക്കുവേണ്ടി താങ്കളിടയിലായിൽ
ഏഴതിയ ഒരു കല്ലിനകം

ഗ്രന്ഥകർത്താ:

കുപ്പന കൃഷ്ണമേനോൻ,
ബി. എ., ബി. എൽ.

പ്രൊഫസർ പി. ശങ്കരൻനമ്പ്യാർ, എം. എ.
അവർകളുടെ 'ആസ്വാദന'ത്തോടുകൂടി

പ്രസാധകന്മാർ:

മാതൃഭൂമി പ്രിൻറിംഗ് ആൻഡ് പബ്ലിഷിംഗ് കമ്പനി,
ലിമിറ്റഡ്, കോഴിക്കോട്.

1942

വില രൂ. 1.

Copyright reserved

Printed at the Mathrubhumi Press, Calicut.

രസപാദനം

ക്രിമൻ കപ്പന കൃഷ്ണമേനോൻ ഇന്ത്യയിലെ എഴുതി പ്രസിദ്ധീകരിച്ച "കൈരളി" എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രതി മുൻകൂറായി അയച്ചതാണ്. ഒരൊറ്റ ഇരിപ്പിൽ മുഴുവൻ വായിച്ചുതീർത്തു. വായിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ അത്ഭുതപ്പെട്ടതാണ്. അവസാനിക്കുന്നതുവരെ പുസ്തകം താഴെ വെക്കുന്നതിന് തോന്നുകയില്ല. എന്നു പറഞ്ഞാൽ അത് "എത്രത്തോളം ഹൃദയാവർജ്ജകമായിട്ടുണ്ടെന്നായിട്ടുണ്ടല്ലോ. നല്ല കാര്യം. പ്രസാദം തികഞ്ഞു, സ്മരണയെന്നൊരു പദം വേറെയൊരു കൃതിയെ "സഖി"യായ ഒരു ഗദ്യരീതിയാണ്. ക്രിമൻ കൃഷ്ണമേനോൻ സ്വാധീനമായിട്ടുള്ളതാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധങ്ങളായ മറ്റു കൃതികൾ വായിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുള്ളവരോടു പറയേണ്ടതില്ല. "കൈരളി"യിൽ ഒരു വിശേഷമുള്ളത്, അതിലെ കഥയിൽ സാമാന്യരെന്നതിന് ആഖ്യാതൃത്വം സിദ്ധ്യുവാൻ വകയുണ്ടെന്നുള്ളതാണ്. അയാൾക്കു കലാവിധത്തിൽ, തെളിഞ്ഞ വലിയ അക്ഷരത്തിൽ, അച്ചടിച്ചിട്ടുള്ള "കൈരളി" പ്രാധാന്യം ബാലന്മാരെയും ഗ്രാമീണരെയും ഉദ്ദേശിച്ചു പ്രകാശിപ്പിച്ചുപെട്ട ഒരു കഥയാണെങ്കിൽ, മൂന്നു ഭാഗങ്ങളിലും, കാട്ടിലും, നാട്ടിലും, കരയിലും, വെള്ളത്തിലുമെല്ലാം വെച്ചു നടക്കുന്നതായി വർണ്ണിച്ചുപെട്ടിട്ടുള്ള അതിലെ അനൂതസംഭവങ്ങളുടെ ഗതി ആ ഉദ്ദേശ്യത്തിന് സവിശേഷം അനുയോജനമായിരിക്കുന്നു. ചരിത്രത്തെ പുരാണത്തിൽ അലിയിച്ചുപോയ്ക്കൊണ്ടു, രാമായണത്തിലെയും ഭാഗവതത്തിലെയും ദിവ്യകഥാപാത്രങ്ങളെ അവരവരുടെ സ്വഭാവത്തിന് പറ്റിയവിധം കഥയിൽ വിനിയോഗിച്ചു ഗദ്യകാ

വൃത്തിന്റെ ആസ്വാദ്യത വർദ്ധിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ വരുത്തുവാനുളള ഒരു പ്രത്യേകരസീകരണം കാണുന്നുണ്ട്. ഓറ്റുവരാരന്റെ ഗാംഭീര്യം തികഞ്ഞ സ്വരപരം കഥയ്ക്കു ആദ്യത്തെ ജീവൻ നൽകുന്നു. ദേവനാഭന്റെ ഭാഗങ്ങളെക്കുറിച്ചു നല്ല മിഴിവു വന്നിട്ടുണ്ട്; ചിരിയ്ക്കുവാൻ ധാരാളം വകയുണ്ട്. നാടകീയരീതിയിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള “കൈരളി”യിലെ കഥാഗതിയിൽ നവരസങ്ങളും സന്ദർഭാനുസാരേണ തെളിഞ്ഞുകളിയാകുന്നു. രംഗത്തിൽ പ്രയുക്തമാകുമ്പോളാണ് അതിന്റെ മെച്ചം മുഴുവൻ അനുഭവപ്പെടുക എന്നു തോന്നുന്നുണ്ട്. രംഗവാസികളെ ആകർഷിക്കുന്നതിനുള്ള പല പ്രത്യേകതകളും “കൈരളി”യിലുണ്ടെന്നു സ്പഷ്ടമാണ്. പുഷ്പങ്ങളിലും പാടുകളിലും രസിച്ചു, ഓറ്റുവരാരന്റെ സംരക്ഷണയിൽ ദേവാനന്ദൻപാളിയായി നാറു കഴിഞ്ഞു കൈരളിദിവ്യബാലികയെ ദേവാനന്ദനായ പെരുമാറ്റം പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതുമായ കഥയിൽ സ്വദേശഭിമാനവും പുരാണപരിവർത്തനവും ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്ന പല ഭാഗങ്ങളും കൈരളിയുവരുന്നതെല്ലെ രസിച്ചിട്ടുണ്ടാകുമായിട്ടുണ്ടാകും.

എണ്ണക്കുട്ടം }
1—8—42 }

പി. ശങ്കരൻ നമ്പ്യാർ

ഒന്നാമങ്കം

രംഗം 1

റുറിയവൽപുരത്തിന്റെ പാർപ്പത്തിലുള്ള ഒരു വലിയ ഗുഹയിൽ ഒരു പെൺസിംഹത്തെ കലയണയായി ഉപയോഗിച്ച് ഒരു സ്ത്രീ പ്രസവവേദനയിൽപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നു. രണ്ടു സിംഹങ്ങളിലും ഒരു വലിയ ആൺസിംഹവും അടുത്ത് നില്ക്കുന്നു. സ്ത്രീ ഇടയ്ക്കിടെ ആൺനാദം പുറപ്പെടുവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

സ്ത്രീ—അയ്യോ, അയ്യോ, നശിയായേ!

ആൺസിംഹം അനുകമ്പാസ്വഭാവമുള്ള പുറപ്പെടുവിച്ചുകൊണ്ട് സ്ത്രീയുടെ അടുത്ത് ചെന്നുനിന്ന് മുഖത്തേക്ക് നോക്കിയിരിക്കുന്നു.

സ്ത്രീ ചീനെയും “അയ്യോ, അയ്യോ!” എന്നു നിലവിളിച്ചുകൊണ്ട് അടുത്തു നില്ക്കുന്ന ആൺസിംഹത്തിന്റെ കഴുത്തിൽ അമർത്തി പിടിക്കുന്നു. കറച്ചു കഴിഞ്ഞ ഉടനേരത്തന്നെ സിംഹത്തെ നോക്കി: “ഓഗരാജാവേ, നീ എന്റെ കഞ്ഞിനെ ഒന്നും ഉപദ്രവിച്ചതുമില്ല. അയ്യോ, എനിക്കു് ഒന്നുംതന്നെ പറയുവാൻ ശക്തിയില്ല. ആവു” എന്നു നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ട് കണ്ണുനീർ കിടക്കുന്നു.

ചെട്ടെന്ന് ചെറുതായ ഒരു പെൺഗിരിയുടെ ശക്തിയോടുകൂടിയ മോദനം ആ ഗുഹയെ മുഴുവനും നടുക്കുന്നു. മരണവേദന അനുഭവിക്കുന്ന മാതാവു് സന്തോഷാശ്രുക്കൾ നിറഞ്ഞ കണ്ണുകളോടെ കഞ്ഞിനെ നോക്കി: “ചുരുക്കം മരണം, എനിക്ക് നിന്നെ എടുക്കാൻകൂടി ശക്തിയില്ല. നിന്നെ ആ

രാജൻ രക്ഷിയ്ക്കാൻ പോകുന്നത് എന്നെന്നിട്ടുറിഞ്ഞു കൂടാ. അൻ നിന്നെ ജഗദീശ്വരൻ്റെ കയ്യിൽ കൈമാറ്റിക്കുന്നു. അപ്പോൾ, എന്തു ജഗദീശ്വരൻ! ജഗദീശ്വരൻ പോയ്ക്കിട്ടിരിക്കില്ലോ. എന്തൊ മറ്റൊരാൾ ജഗദീശ്വരൻ്റെ സ്വസ്ഥ്യാഭിമാനത്തോടുകൂടി കൂടിയും കൂടി നശിച്ചു കളഞ്ഞിരിക്കാം. അപ്പോൾ, കൈമാറ്റം, എന്തൊ കൃഷ്ണ! എന്നെ ഈ സ്ഥിതിയിൽ ആക്കിയല്ലോ. അൻ ഇത്രയും ദിവസം എന്തിനെന്നാണ് അവയെന്നു നന്നായി എന്തുകൂടി എന്തിനും വിവരിക്കില്ല. അപ്പോൾ എന്തിനും അതിയുന്നല്ലോ ഇഷ്ടം! അന്നെന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്?"

തത്സമയം ദൈവകാരുണ്യം ആജ്ഞാപിക്കുന്ന ഒരു മഹാപുരുഷൻ ആ ഗുഹയിലേയ്ക്ക് പ്രവേശിച്ചു. സിംഹവും കട്ടികളും പൂച്ചകളുടെ മാതിരി ഇരട്ടുള്ള കൈത്തെയ്യു മായുന്നു. ആഗതൻ വന്നു നില്ക്കുന്ന കിടക്കുന്ന കത്തിനെയും മാരാവിനെയും സൂക്ഷിച്ചുനോക്കുന്നു.

സ്ത്രീ—സ്വാമിൻ! എന്തിനും ഇതിനി വെള്ളം തരണം. അതിനും ഇപ്പോൾ മരിക്കാം. എന്തിനും ഇവിടെനിന്നു അനങ്ങുവാൻപോലും ശക്തിയില്ല.

ആഗതൻ തന്റെ കയ്യിലുള്ള ഒരു വെണ്ണപ്പൊക്കം ഗുഹയുടെ മേൽഭാഗത്തു ഒരു വെട്ടു കൊടുക്കുന്നു. അതിൽക്കൂടി ഉടനെതന്നെ സ്തംഭികജലം ഒരു ആത്മവണ്ണത്തിൽ പ്രവഹിച്ചു സ്ത്രീയുടെ വായിൽ വന്നു വീഴുന്നു.

ആഗതൻ—മകളേ, അത് ഗംഗാജലമാണ്. വേണ്ടുവോളം അനുഭവിച്ചുകൊള്ളുക.

കറച്ചു കഴിഞ്ഞ ഉടനെ സ്ത്രീ മരിച്ചു എന്ന ആശങ്കം കാണിച്ചതിനെ കണ്ട് കൈകൊണ്ടു പ്രവാഹമാഴ്ത്തുന്ന തടഞ്ഞുനില്ക്കുന്നു.

ആഗതൻ—മകളേ, നീ ആരാണു്, നീ ഈ സ്ഥിതിയിൽ ഈ ഗൃഹത്തിൽ വന്നെത്തിയതെങ്ങിനെയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലല്ലോ.

സ്രീ—സ്വാമിൻ! എനിയ്ക്കുവികം സംസ്കാരിഷ്ഠൻ ഗർഭിയില്ല. എന്നാലും ചുരുക്കിപ്പറയാം. ശ്രീകൃഷ്ണഭഗവാന്റെ പത്നിമാരിൽപ്പെട്ട ഒരുവളാണു് ഞാൻ. എന്റെ പേര് ഉഷാമിളയദേവി എന്നാണു്. ഭഗവാന്റെ സ്വപ്നാശാഹണത്തിനുശേഷം പോരക അങ്ങിനെത്തന്നെ സമുദ്രത്തിലേക്കു് താങ്ങ. അങ്ങനെ അനേകപേരെയുംകൊണ്ടു് അല്പനാൾ ചാഴുപുഴ. വഴിയിൽവെച്ചു കാട്ടാളന്മാർ തടുത്തു അങ്ങനെ പിടിച്ചു. അല്പനാൾ ഗാഢസ്വീദം കഴിയില്ലായിരുന്നുവെങ്കിലും അതെടുത്തു കലച്ചു അസുരന്മാരുടെവാർത്തുടി ഗർഭി ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഹാകവിശ്രുതനായ അല്പനാൾക്കു് കീഴിയിട്ടു നില്ക്കുവീണു. ചിന്നെങ്ങെ കഥ ഒന്നും പറയാനില്ല. അങ്ങനെ കൂടുകൂട്ടമായി കഷ്ടം സ്ഥലങ്ങളിലേക്കു് ഭാടി. അനേകം പേരെ കാട്ടാളന്മാർ പിടിച്ചെടുത്തു. മറ്റു ചിലർ അവിടവിടെയായി മരിച്ചുവീണു. ഞാൻ വള്ളിക്കുടിവെള്ളിലും മറ്റും ഒളിച്ചിരുന്നു കാട്ടാളന്മാർക്കു് പിടി കൊടുക്കാതെ ബുദ്ധിമുട്ടി നടന്നു ഹിമ വൽപാർപ്പത്തിലെത്തി.

ആഗതൻ—കഷ്ടം! ശ്രീകൃഷ്ണഭഗവാന്റെ സ്വപ്നാശാഹണത്തിനുശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പത്നിമാരായ നിങ്ങൾക്കു ജീവിയ്ക്കണം എന്നു തോന്നിയതാണു് അതുതന്നെ.

സ്രീ—പ്രഭോ! അങ്ങു് പറയുന്നതിന്റെ സാരം എനിയ്ക്കു് നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലായി. അങ്ങനെയുള്ള ആ പോരകയോടൊന്നിച്ചു് സമുദ്രപ്രവേശനം ചെയ്തുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ എന്നെ സംബന്ധിച്ചുട്ട

തോളം എന്റെ വയറിലുള്ള ഈ കഞ്ഞിനെ രാ
 ത്തിട്ടാണ് അതിന് എനിക്ക് മനസ്സ് വരാതിരു
 നത്. അതിനാലത്രം ഞാൻ കഷ്ടപ്പെടുകയുംചെയ്തു.
 സ്വാമിൻ! എനിയ്യവിടത്തോടൊരപേക്ഷയുണ്ട്;
 ഞാൻ ഇതാ എന്റെ ഭർത്താവിന്റെതട്ടെ പോകുവാൻ
 പുറപ്പെട്ടിരിയ്ക്കുകയാണ്. എന്റെ ഈ കഞ്ഞിന്
 ആരും ഇല്ല. എന്റെ ഭർത്താവിനെ രാത്രിയിട്ടെങ്കിലും
 അടുത്ത കഞ്ഞിനെ രക്ഷിക്കണം.

ആഗതൻ—അല്ലയോ ദേവി! അവിടുന്ന് രു
 ചേല്പിയ്ക്കുന്ന ഈ കാഴ്ചം ശരിയായി നിരവേറാൻ എ
 ന്നിക്ക് അസാധ്യമായി തോന്നുന്നു. എങ്കിലും അ
 വിടത്തെ അപേക്ഷയ്ക്കു സ്വീകരിച്ചാൽനിന്നു
 നിവൃത്തി കാണുന്നില്ല. ഞാൻ വേദം ഒരു സന്യാ
 സിയാണ്. ഞാൻ സഭാധിപതിൽ പ്രവേശിച്ചാൽ
 രാജാ യുഗത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിൽമാത്രമേ ഉണരുക
 തന്നെയുള്ളൂ. അങ്ങിനെള്ള ഞാൻ എങ്ങിനെയാ
 ണ് ആലിന്റെ തളിരിലപോലെള്ള ഈ കഞ്ഞി
 നെ രക്ഷിക്കേണ്ടത് എന്ന് എനിക്കറിയാത്തതുകൊണ്ട്. ഏ
 തായാലും ഈ കഞ്ഞിനെ മതിയായ രുചിയെ ഏല്പി
 യ്ക്കുന്നതുവരെ ഞാൻ ഈ കഞ്ഞിനെ രക്ഷിച്ചുകൊള്ളാം
 എന്ന് വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു.

സ്രീ—പ്രഭോ! ഞാൻ കൃതജ്ഞയായി. എന്നെ
 അവിടുന്ന് അനുഗ്രഹിയ്ക്കണം. എനിക്ക് അല്പംകൂടി
 വേളം കഴിച്ചാൽക്കൊള്ളാമെന്നുണ്ട്.

ആഗതൻ ചിന്നെയും ഗംഗാജലം പ്രവഹിപ്പി
 യ്ക്കുന്നു. സ്രീ വേളം കഴിച്ചതിനുശേഷം “പ്രഭോ!
 ഞാൻ അവിടത്തോട് ഒരു അപേക്ഷകൂടി ചെയ്തുകൊ
 ള്ളട്ടെയോ?”

ആഗതൻ—താക്കൊരു വിശേഷവും ഇല്ല.

സ്രീ—എനിക്ക് ഇവിടെനിന്ന് അനങ്ങുവാൻ പോലും ശക്തിയില്ല. എന്റെ കഞ്ഞിനെ നന്ന്—

ആഗതൻ കഞ്ഞിനെ എടുത്തു മാതാവിന്റെ മാറിൽ കിടത്തിക്കൊടുക്കുന്നു. മരണാസന്നനായ മാതാവിന്റെ കണ്ണിൽക്കൂടി വഴിഞ്ഞൊഴുകിയ പരമാനന്ദത്തെ കണ്ടിട്ട് കല്പപോലെയ ഉറച്ചു മനസ്സോടുകൂടിയ ആഗതന്റെ ഹൃദയവുമൂടി ചഞ്ചലിച്ചുപോകുന്നു.

സ്രീ—(അിന്നിച്ച കൈകൾകൊണ്ടു കഞ്ഞിനെ അടക്കിച്ചിടിച്ചിട്ട്) പ്രഭാ, അവിടത്തെ പേര്?

ആഗതൻ—എന്റെ പേര് പരശുരാമൻ എന്നാണ്.

സ്രീയുടെ മുമ്പെ സന്തോഷവും ബഹുമാനവും വന്നു നിറഞ്ഞ് ഒരു പുതിയ രാജസ്സിനാൽ പ്രകാശിയ്ക്കുന്നു.

സ്രീ—മഹാശക്ത, അവിടത്തെ ഈ സമയത്ത് കാണാമെങ്കിൽ എനിക്ക് അളവറ്റ സന്തോഷം തോന്നുന്നു. അവിടുന്ന് എന്നെ അനുഗ്രഹിയ്ക്കണം. എന്റെ കഞ്ഞി ഉറങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഞാൻ ഉറങ്ങുന്നതുവരെ കഞ്ഞി അവിടത്തെന്നെ കിടന്നുകൊള്ളട്ടെ.

കൂടേണ ശ്വാസത്തിൽ ഭേദഗതി വന്ന് ആ സ്രീ ഉണരത്ത ആ ദീർഘനിദ്രയെ പ്രാപിക്കുന്നു.

ആ മഹാപുരുഷന്റെ നേത്രങ്ങളിൽനിന്നു ഒരു തുള്ളി വെള്ളം നിലത്തു പതിച്ചുവോ എന്നു ഭൂമിയിലേയ്ക്കു ചോദിച്ചാൽമാത്രമേ അറിഞ്ഞുകൂട്ടൂ. പെട്ടെന്നു ചില അട്ടാറാസങ്ങളോടുകൂടി കരകാട്ടാമന്മാർ ഈ ഗുഹയിലേക്ക് പ്രവേശിയ്ക്കുന്നു.

“ഏമാന്റെ പൊണ്ണ? ഏമാന്റെ പൊണ്ണ?” എന്നു നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടു കഞ്ഞിനെ മാറിൽ

രവ്യ മാധ്യമങ്ങൾ സാമ്പത്തിക മാന്യതയോടെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

കുടുംബം നശിപ്പിക്കാനായി കഷ്ടം കഷ്ടം എന്ന്
പ്രയത്നം നടത്തുകയുണ്ടായിരുന്നു. “പാലം, ചോറും,
മുതിരും, പാലം, ചോറും ചോറും ചോറും.”

ഇതിന് നമ്മുടെ പത്തു വോട്ടുമാത്രം, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് നമ്മുടെ പത്തു വോട്ടുമാത്രം, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വോട്ടുമാത്രം. (ഇവർക്കു കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു)

[illegible]

ഉരിവൻ കഞ്ഞിനെ ഏഴാക്കാനായി വ്രീളിക്ക
 ന്നതുകൽ കോന്ന കൈ നീട്ടിയവരും ഏഴാക്കം ഇന്ത്യ
 നിലത്തെ പാശ്ചാതിന നിലനിർത്തുന്നവരും
 “കൊടുപേരുകൾ” എന്ന കേഴ് കട്ടിയെ ഏഴാക്കെ
 തങ്ങളും തിരിഞ്ഞുവെക്കുന്നു

തങ്ങളുടെ ഉദ്ധാരണക്കായി പുക്കുവെക്കുക എന്ന ഉത്തരവു പ്രസിദ്ധിച്ച അനൗപമപരിചിത തൃശ്ശിക്കിടത്തു തലമുറയും താഴെക്കും കടന്നു തൽക്കാലം ഒരു പരിഭ്രാന്താവസ്ഥയിലും കാഴ്ചവെക്കുക കൃത്യമായിത്തന്നെ അവസരമായിട്ട് ഉദാഹരണം—“നീ പുറത്തു ചാത്തോ? ഏതാ, കെട്ടുവാ, ചിടിക്കടാ ആ താടി കാരതന. അവനാണു? ഇവരെ കെണുത” എങ്കൽ ഉദാഹരണ കെട്ടുവാകാം” എന്നു പറയുന്നു

ഇതു കേട്ടു രാജാവിനോടു ഗാന്ധിജിയെ വിളിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം അതിനോടുകൂടി ചർച്ച ചെയ്തു. അദ്ദേഹം അതിനോടുകൂടി ചർച്ച ചെയ്തു. അദ്ദേഹം അതിനോടുകൂടി ചർച്ച ചെയ്തു.

ഇതു കണ്ട് ചാട്ടാളന്മാർ കാര്യത്തെ സൂക്ഷിച്ച്

പ്രജയെ ഒരുകാവത്തും കളഞ്ഞുകൊള്ളാൻതാണ്. കലിയുടെ പ്രജയാണെങ്കിലും ബീമഗുണം കാണിക്കുന്നതിനുള്ളതല്ല. ഈ കാലത്തിൽ പുതു ചെമ്പ്യാനം ഞാൻ എപ്പോഴും കരുതുന്നുണ്ട്.

പരശുരാമൻ— പക്ഷെ, പുനർജന്മം സമാധാനമുണ്ട്, കട്ടിയുടെ സൗന്ദര്യം സാധാരണയിൽ കവിഞ്ഞതായതുകൊണ്ട് ഞാൻ വരുന്ന തേടിനടക്കേണ്ടിവരില്ല. നിരക്കത്തുക്കേൾക്കേണ്ടതായതുകൊണ്ട് ഉണ്ടായതില്ല.

നന്ദൻ— അത് ആ എളുപ്പമാണെന്നു കരുതരുത്. കട്ടിയുടെ മനോഹരതയിലൊക്കെയുതന്നെ സാധാരണ ഒരു അന്ധവിനു കിടക്കുന്ന ഒരു മാതിരി അതിരിടക്കില്ല. അന്ധശ്രീയായതുകൊണ്ട് ദേവൻ വരും. എന്നാൽ വല്ലാത്തതായതുകൊണ്ട് മനുഷ്യനും വരും. ഈ രണ്ടു ശക്തികളുള്ള മരണമുണ്ടു പരിശുദ്ധിയിലും. അതുകൊണ്ട് ഇവിടുന്ന് ത്രിമുഖികളെ വല്ലാത്തതായതുകൊണ്ട് അന്ധവിനുക്കുണ്ടിവരും എന്നാണ് കേൾക്കുന്നത്.

പരശുരാമൻ— എന്നാൽ ഞാൻ കഴിയില്ലായി. എന്തും തപസ്സിന് പോകുവാൻ കാലം വൈകുകയും ചെയ്യും. ഞാൻ എന്നാണ് കേൾക്കുന്നത്?

നന്ദൻ— ഇവിടുന്ന് വിചാരിക്കുമ്പോൾ ആ വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഒന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ലായില്ല. വൈകുന്നേരം ഒരു പോകേണ്ടിവരും. ഒരു സമയം പണ്ടത്തെ മുഖപാത്രം മറന്നപോയെ എന്നും ഒന്നു നോക്കേണ്ടിവരുമായിട്ടില്ല.

പരശുരാമൻ— വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടായി. ഏതായാലും ഇതിൽ പെട്ടെന്ന് അതുകൊണ്ട് പിൻവലിക്കാൻ മാവരില്ല.

നാരദൻ—കട്ടിക്ക് പാൽ കൊടുക്കാൻ എന്താണു് ഇവിടന്നു് എപ്പോൾ ചെല്ലുണ്ടെന്നതു്?

പരശുരാമൻ. പ്രസവിച്ച രണ്ടു പെണ്ണന്മാരിൽ ഹിമാദി ജീവിക്കുക ഉണ്ടു്. അവയെത്താണു് ആ കേൾക്കുന്ന ഗന്ധം! (രണ്ടുപേരും നോക്കുന്നു.) കാട്ടാളന്മാരുടെ വശംവരണത്താണു് അങ്ങനത്തു്.

നാരദൻ—ജീവിക്കുന്ന ആയുധം കണ്ടു ഇപ്പോൾ തന്നെ ഉപയോഗിക്കട്ടെമരിച്ചവർ പുനാണു് പുനീയ്ക്കു് അങ്ങനത്തു്.

പരശുരാമൻ. പുരുഷ വേഷമെടുക്കുവാനുതകാൻ വിചാരിച്ചുന്നില്ല. ഏതൊക്കെ ഇവരെയെ കണ്ടു നല്ലവണ്ണം പെരിപ്പെടുത്തി വിട്ടുവിട്ടില്ലെങ്കിൽ നമുക്കിവിടെ സേവനം ഉണ്ടാകുന്നതല്ല.

നാരദൻ—എന്നാൽ ഞാൻ ആരും പോയി അവരെ കണ്ടുകൊള്ളാം. അവരുടെ സഹായത്താലും കണ്ടു ചെല്ലുണ്ടാക്കിക്കൊള്ളാം. പെണ്ണെടു കണ്ടു ഉപയോഗിക്കുന്നതു് കാണുവാൻ എനിക്കു് വലിയ ഒരു ഭോധമുണ്ടു്.

“അതിപ്പോൾ വേദിക്കും എന്തെ അങ്ങനെയല്ല. ഞാൻ കറുപ്പു കപ്പലു കിട്ടിയാ എന്തെ അങ്ങനെയല്ല. നാരദൻ ഭോധിപ്പോയി അവരെ കണ്ടു കണ്ടുകൊള്ളു. ഞാൻ ഇതാ ചെരിപ്പോയി” എന്തെ പറഞ്ഞു പരശുരാമൻ വേറെയും അങ്ങനെയും നാരദൻ ഗന്ധം കേൾക്കുന്ന സ്ഥലത്തേക്കും പോകുന്നു.

രംഗം 3

ഭണ്ഡാകരൻ എന്തെ ചെറിയ കാട്ടാളന്മാരെന്നും ഇനി നാൻ, കമ്മണ്ണൻ എന്ന സേനാപതികളും സൈന്യവും.

ഇനിമ്പൻ—ഇതിലെന്താണെന്നു ആ ശ്രദ്ധയിലെക്കു് വരി. ഇതിലെന്താണു് തിരിയേണ്ടതു്.

കമ്മ്യൂണി. ആ രാഷ്ട്രഭാരത അഭിയിൽത്തന്നെ
ഉണ്ടാവുക. സമരങ്ങൾക്ക് രൂപമുണ്ടെ

ജണ്ണാകാർ—(കുട്ടന്മാർക്കു മേൽകിടന്നിട്ടുണ്ട്)
എന്നോ, വീടാണോ, ഞാനിട്ടോ പാഞ്ഞതാ? അ
വന്റെ മേൽ ചിലിപ്പുകൾ തന്നെ? പേടിക്കണ്ട
വേ! എന്താക്കിത്താണോ നമ്മളുപേക്ഷിച്ചുവാൻ!
നമുക്കു

ഇതിന് കരുത്തു നൽകുന്നതിനായി സർക്കാർ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ഭാഗമായി സർക്കാർ വിവിധ വകുപ്പുകളിൽ ജോലി ചെയ്യുന്നവർക്ക് പെൻഷൻ നൽകുന്നതിനായി തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു.

അന്നു കേരളം കോളിത്താമ', കോളിത്താമ
6", 1 മല കോളിത്താമ കോളിത്താമ' കോളിത്താമ
കോളി

കുട്ടിൻ - ആ നാലുപേർക്കു കൂടിയിരിക്കുന്ന
തീ വെളിച്ചം പല അനുകൂലങ്ങളും.

ഭണ്ഡകരൻ—എ. ജി. ജോഷി സി. നാഥൻ,
വഴി കാണിപ്പൂ.

ಅನುಭವಿಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು.

പ്രസ്തുത പദ്ധതിയുടെ പ്രവർത്തനം, ക
രണ്ടു കോർഡ് ഉടൻ തീർച്ചയായും

ഭരണകർമ്മങ്ങൾ (ചരിത്രപുസ്തകങ്ങൾ) വരുന്നതും, പഠനം നാൽ പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിലും പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിലും. നീ പഠിച്ചിട്ടുള്ളതും താൽക്കാലികമായി, പഠിക്കുന്ന, പഠിക്കുന്നു. വാടാൻ പാടില്ലാത്തതും, താൽക്കാലികമായി പാടില്ലാത്തതും. (ഒരു കാരണവും എന്തെങ്കിലും വിളിച്ചിട്ടുള്ളതും) ഇതിൽ വാടാൻ, കൗം ഇതിൽ വാടാൻ

കുടുംബസംരക്ഷണ കമ്മിറ്റിയിൽ പങ്കെടുത്തു

ഈ സമയം നാദമുനി ഭക്തിനിന്ദ വരുത്താൻ
 ഭണ്ഡാകരൻ ശബ്ദമെടുത്തു. ഇതിനിൽ, കഷ്ടം തുവരും
 കണ്ടിട്ട്

ഭണ്ഡാകരൻ— അയ്യോ, അവൻ, അവനെ
 പിടിച്ചു കെട്ടുക. അവൻ താടിമുട്ടും മെത്തി
 കെട്ടിയിരിക്കുന്നു. കള്ളൻ പിടിച്ചു കെട്ട്

നാദമുനി ചിരിച്ചുകൊണ്ട് അടുത്തുവരുന്നു.
 ഭണ്ഡാകരൻ തന്റെ കയ്യിൽ തന്റെ സൈന്യം
 തന്നെ ചുമക്കുകയായിട്ടുണ്ട്. “നാൻ ഭണ്ഡാകരൻ”

നാദമുനിയിൽ (മുഖം) ആത്മകൃപാഹ്വാനം
 നടത്തിട്ട്) അതേയോ നാദമുനി, നാദമുനി എ
 ന്നോ മനോഹരനാണ്. മെതിയ ഭണ്ഡാകരനോ,
 അല്ല, മനോഹരനാകരുതെന്നോ?

ഭണ്ഡാകരൻ (മെതിയെന്നിട്ട്) പെരിയ ഭണ്ഡാ
 കരൻ, മഹാഭണ്ഡാകരൻ.

നാദമുനിയിൽ (അടുത്തുകൊണ്ട്, സിംഹ
 സിംഹ, ഇവിടുന്ന് ഇങ്ങോട്ട് എഴുന്നള്ളിപ്പതിന്റെ
 താല്പര്യം

ഭണ്ഡാകരൻ “മുൻപൊണ്ണ” കാടിപ്പോയിവി
 ള്ളൂർ. ഒരു താടിക്കാരൻ പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി എ
 ന്നും കെട്ടുണ്ട് പറഞ്ഞു

നാദമുനി— ശ്രീധരൻ കെട്ടുണ്ട് പറഞ്ഞത്
 ഒരു താടിക്കാരൻ ഒരു പെണ്ണിനെയും കൊണ്ടുപോക
 ന്നത് അതും കണ്ടു.

ഭണ്ഡാകരൻ— (നാദമുനിയോടൊത്ത്) എവിടം,
 എവിടം, താടിക്കാരൻ എവിടം, കാട്ട്. കാട്ട്.

നാദമുനി. അപ്പോൾ അപ്പോൾ ഇവിടെ വരും.
 ഭണ്ഡാകരൻ. ഇതിനാ കേട്ടു. താടിക്കാരൻ
 ഇപ്പോൾ ഇവിടെ വരും. മഹാ

കമ്മ്യൂണിസ്മിന് ഭണ്ഡകരന്റെ പിന്നിൽ നിന്നുകൊണ്ട് പാശ്ചാത്യരെ കൈക്കൊണ്ട് ചൂഷിപ്പിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചു. അധികാരപ്രാപ്തിയ്ക്കായിട്ടുള്ളതും മാത്രമല്ല ചെറുപ്പം.

(പാശ്ചാത്യർ ആരുമില്ലാത്ത ഭണ്ഡകരന്റെ) തന്നിൽ എന്ത് വേണം?

ഭണ്ഡകരൻ—പുൽചെടിയ്ക്ക്—ചെടിയ്ക്ക് താ. നീ കട്ടുചെലു ചെടിയ്ക്ക് താ അടിക്കാൻ, നിന്റെ ബലം താടിയിലല്ലേ?

പാശ്ചാത്യർ—നിന്റെ ചെടിയ്ക്ക് നിന്റെ ചെടിയ്ക്കിനെ അനുരണനം സൃഷ്ടിക്കുന്നത്? കടന്ന പോലുവിളയാണ്.

ഭണ്ഡകരൻ നീക്ക് ഭണ്ഡകരൻ—ചെരിയ ഭണ്ഡകരൻ.

പാശ്ചാത്യർ—ചെടിയ്ക്ക്, നിന്റെ ഭണ്ഡകരന്റെ കൈകൾ.

ചെടിയ്ക്ക് മുന്നാളുകളെപ്പോലെ പാശ്ചാത്യന്റെ നേരെ ചാടുന്ന ഉഷ്ണശക്തികൾക്ക് ചെറിയ കല്ലുകളെപ്പോലെ ആവശ്യമില്ലാത്ത വെളിച്ചത്തിനോ തടയാനില്ല. അതിൽ ഒരാൾ: “എങ്കിലും, ചെടിയ്ക്ക് കണ്ണിനെ പറ്റിക്കുകയല്ല, ഏതാളെങ്കിലും കണ്ണിനെപ്പോലെ, ഏതാളെങ്കിലും കണ്ണിനെപ്പോലെ.”

ഈ വെളിച്ചത്തെ ഭണ്ഡകരൻ പാശ്ചാത്യന്റെ താടി പിടിച്ചു വലിക്കുകയും കെട്ടുന്നതും ഇരിമ്പത്തും കൈകൾ കടന്നു പിടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ചെടിയ്ക്ക് പാശ്ചാത്യന്റെ ഭയം, പശുപ്രകാരമുള്ള ദുഷ്ട ഗുഹാണുസമയം ഭണ്ഡകരന്റെ ചാടുന്നപോലെ കെട്ടി വെട്ടുന്നതും. കണ്ണിൽക്കൂടി അതിരുകളിൽ മിന്നൽപോലെ പാശ്ചാത്യ ചാടുന്നു. അന്ത്യമേൽ ഇതികൂടിക്കുന്ന മുന്നോട്ടുള്ളതും അന്റെ വലിയതെ കൈ

കൊണ്ടു ചുവിയെടുത്തു പടഞ്ഞതോ സമുദ്രതീരേ
യ്ക്കു് വലയച്ചൊത്തു്, ആനയെക്കണ്ട മൃഗേന്ദ്രന്റെ
മാതിരി കയ്യിലെ എടുപ്പാൻ മാത്രന്ന ആ കാലാളി
നെ കൊല്ലിടിച്ചു കഷ്ടകൊണ്ടു് നിലത്തടിച്ചു് ച
വിട്ടി ചത്തു നു. ദുഷ്ടപ്രകടകൊണ്ടുമാത്രം ദിവ്യ
സ്രസ്തകൊണ്ടു കാലാളനെ നൃത്തം നിർദ്ദേശം
നശിപ്പിച്ചു നു. എന്നിട്ടും കേൾക്ക ശബ്ദമൊത്ത
കൊണ്ടു് ആ പച്ചത്തരിന്റെ അടയും ഇടയും മാടി
ആ പച്ചതര മുഴുവനും ഇളക്കിയിരുന്നു.

രംഗം 4

പരസ്പരം ഒന്നാകാതെ വന്നു കെട്ടി. അതിൻ
സംഗ്രഹിതംപോലെയുള്ള ഒരു പെൺകുട്ടിയും
നാമകുട്ടിയും.

പെൺകുട്ടി—അച്ഛനെവിടെ?

നാമകുട്ടി—അച്ഛൻ കാട്ടിലേയ്ക്കു് പോയിരിയ്ക്ക
ന്നു. ഇപ്പോൾ വരും.

പെൺകുട്ടി—പുറിയ്ക്കു് അച്ഛന്റെയടുക്കേ കാട്ടി
ലേയ്ക്കു് പോകണം.

നാമകുട്ടി—കാട്ടിൻ പോലാൽ കടലാ വിടിച്ച
തിന്നും.

പെൺകുട്ടി—പിടിച്ചു് കിടന്നാളെ.

നാമകുട്ടി—പിടിച്ചു് എങ്ങനെയാണു് അച്ഛനെ
കാണുന്നതു്?

പെൺകുട്ടി—അൻ അതിന്റെ വായിൽക്കൂടി
ചുരുക്കം മാടിവരും.

നാമകുട്ടി—പുറത്തേക്കു് വരാൻ അതിന്റെ
പല്ലകൾ സമ്മതിക്കുമോ?

പെൺകുട്ടി—എന്നാൽ അൻ ചെവിയുടെ

ഉള്ളിൽക്കൂടി വരും—അപ്പോൾ എന്തു ചെയ്യും, പല്ലു കടും?

നാരദൻ—പല്ലുകൾ ഒന്നും ചെയ്തില്ല. പക്ഷെ കാലുകൾ പിന്നാലെ കാടും.

പെൺകുട്ടി—അപ്പോ അന്നം കാടും. (കറച്ചു അഞ്ചുലിപ്പും വാങ്ങിക്കൊണ്ടും) അമ്മാമ്മ, ഇതെന്താണ് ഈ ആഗ്രാധം എല്ലാം കലയുന്നതും?

നാരദൻ—അപ്പന്നം ഭക്ഷ്യം വന്നിരിക്കുന്ന സ്ഥയമാണ്, നിന്നെ പിടിച്ചു കൊണ്ടുപോവാൻ വന്ന കാട്ടാളന്മാരെ കാത്ത് ആലം ചെയ്യാൻ പോയിരിക്കുകയാണ്, അവരും കൊല്ലുന്നതുകൊണ്ടാണ് കലയുന്നതും.

പെൺകുട്ടി—എന്നെ പിടിയ്ക്കുവാൻ വന്നവരോ? അല്ലോ, അമ്മാമ്മ. എനിക്ക് ഒന്നുവരെ കാണണം. എന്തുകൊണ്ട് ഒരു അമ്പും വീല്പും ഉണ്ട്. അങ്ങനെയൊന്നു പോയ്ക്കൂടട്ടെ.

നാരദൻ. അല്ലോ പോയിത്തുടങ്ങൂ. പെൺകുട്ടി കടും ആലം ചെയ്യാൻ പാടില്ല.

പെൺകുട്ടി—എന്തുകൊണ്ട് ആലം ചെയ്യാൻ പാടില്ലത്താമോ? പെൺകുട്ടികൾക്ക് കയ്യും കാലുരേണമില്ലെ അമ്മാമ്മ.

നാരദൻ—കണ്ടത, പുറിയ്ക്കു നിന്നോട് തക്കിപ്പോന്നൊന്നും മനസ്സില്ല. പോയാൽ അപ്പൻ ഭക്ഷ്യപ്പെടും.

പെൺകുട്ടി—അമ്മാമ്മാ കാട്ടാളന്മാരെ ഒരു മുണ്ടോ?

നാരദൻ—പുറിക്കു കാട്ടാളന്മാരെല്ലാ മയം നിന്റെ അപ്പനെയാണ്. നിന്റെ അപ്പന്റെ രാജി പിടിച്ചു വലിക്കുവാൻ അന്നാണ് ഉപദേശിച്ചതും. നിന്റെ അപ്പന്റെ കൈപം എങ്ങിനെയാണ് ഇനി

ശരിപ്പിക്കേണ്ടത് എന്ത് എന്നിങ്ങനെ നാസ്തിലോക
നീറ്റു. മക്കളിലൊന്നാൽ കോപം ഉഴുവരും എങ്ങോ
ഭായിരിക്കും.

പെൺകുട്ടി—അച്ഛൻ വരട്ടെ. ഞാൻ പറഞ്ഞ
സമാധാനിപ്പിക്കാം.

നാരദൻ—എന്നാൽ കൈമുട്ടി ഒരു കാര്യം
ചെയ്യൂ. ഞാൻ ഒരു ബ്രഹ്മഹോതൃത്വം പോയി
വന്നുകഴിഞ്ഞു. അച്ഛന്റെ ഭാര്യയും പറഞ്ഞു സമാ
ധാനിപ്പിക്കും.

പെൺകുട്ടി—എന്നാൽ അന്നും അമ്മാൾക്കൊ
പ്പമി ഉണ്ടു്. അന്നും ബ്രഹ്മഹോതൃത്വം വരുന്നു.

നാരദൻ—ബ്രഹ്മഹോതൃത്വം. അതും വ
ന്നുകൂടാ. അച്ഛന്റെ സമ്മതം കൂടാതെ പോയാൽ
അച്ഛൻ വല്ലാതെ ഭാര്യയും വരും.

പെൺകുട്ടി ഞാൻ അമ്മാളെ പറകാൻ
സമ്മതിക്കില്ല.

നാരദൻ—നിന്റെ സമ്മതം ഉല്ലാതെ പോകും.

പെൺകുട്ടി—എന്നാൽ ഞാൻ കരയും. (കരയു
വാൻ തുടങ്ങുന്നു.)

നാരദൻ—ഉല്ല. നിന്റെ സമ്മതമില്ലാതെ
പോവുകയില്ല.

പെൺകുട്ടി “അച്ഛൻ സമ്മതിക്കുമ്പോൾ” എന്ന
പറഞ്ഞു നാരദന്റെ കഴുത്തിൽ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു നി
ല്ക്കുന്നു.

നാരദൻ—കുട്ടി എന്നെ ഒരു വിട്ടു. ഞാൻ
അന്നും പോയി വരും.

പെൺകുട്ടി—ഞാൻ വിരമിക്കുമ്പോൾ അമ്മാ
ൾ ഇന്നാൾ ചാടിയ ചാടുന്ന പാടണം. എ
ന്നാൽ ഞാൻ വിടാം.

നാമൻ—ഏന്ത് പാട്ടാണ്?

പെൺകുട്ടി. ശ്രീകൃഷ്ണഗോപാലനെക്കുറിച്ചുള്ള പാട്ട്.

നാമൻ—ശരി. കന്ത കുടിക്കാൽ പിന്നെ
ഒന്നുംകൂടി വേണമെന്നു പറയരുതെ

പെൺകുട്ടി—അമ്മാമ്മ, പാട്ട് അമ്മാമ്മ.

നാമൻ തന്റെ വീണ പുറത്തു ഗാനം ആരം
ഭിച്ചു. ഭാഗവതകാവ്യത്തിൽ ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ നൂറു
ഭാവനാഭാവങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ചാൾ പാഠം. കൈരളിയു
ടെയും നാമന്റെയും കണ്ണിൽനിന്നു പണ്ണശാലയും
മറയും മറുപിടിയും. അയ്യപ്പന്റെയും ശ്രീകൃഷ്ണവീ
ണയും ഗോപാലന്റെ അവനുമെപ്പോഴും മറയും വന്നു.
ഒന്നാളെയും കണ്ണുകളിൽനിന്ന് അശ്രുധാരകൾ ഉൾ
ക്കൊള്ളിക്കുക വീഴുന്നു.

കൈരളി അനങ്ങിപ്പോകെ ആ ഗാനത്തിൽ
മുഴുകിക്കിടന്നു. ഈ സമയം പരശുരാമൻ കപി
തനായി പണ്ണശാലയിലേയ്ക്ക് മടങ്ങിവരുന്നു. ഗാ
നം കേട്ടു അനങ്ങാതെ ചാതു നില്ക്കുന്നു. കൂടാതെ
പരശുരാമന്റെയും തന്റെയും മറുപിടിയും മറുപിടിയും
മറയും ചന്ദ്രികവണ്ണനായകയും അശ്രുധാരകൾ റ്റന്നു
നിറയുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഗാനം നിറഞ്ഞിടയ്ക്കും പരശുരാമൻ അക
ത്തേയ്ക്ക് പ്രവേശിച്ചു നിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

കൈരളി “അമ്മാ” എന്നു കര വിളിക്കുകയും
കൂടി പരശുരാമന്റെ കഴുത്തിൽ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു ഏങ്ങി
ക്കൊടുക്കുന്നു.

പരശുരാമൻ കൈരളിയെ തലോടിക്കൊണ്ടു
മടിയിൽ കിടത്തുന്നു. കാച്ചു സമയംകൊണ്ടു കൈ
രളി ഉറങ്ങുന്നു.

അദ്ധ്യായം 5

പരമേശ്വരൻ കൈരളിയിൽ നിന്നു വന്നു.

കൈരളി—അപ്പോൾ, അതിന്നു വാങ്ങിയ കൈ
 കളം. ഒന്ന് അപ്പോൾ, ഒന്ന് അപ്പോൾ, ഒന്ന് അപ്പോൾ
 കളം, ഒന്ന് അപ്പോൾ, ഒന്ന് അപ്പോൾ, ഒന്ന് അപ്പോൾ

പരമേശ്വരൻ—നിന്നു വന്നുവെന്ന് മാത്രം അപ്പോൾ
 കളം. ഒന്ന് അപ്പോൾ, ഒന്ന് അപ്പോൾ, ഒന്ന് അപ്പോൾ

കൈരളി—അപ്പോൾ പാട്ടു പാടിയാൽ അപ്പോൾ
 വന്നു. അപ്പോൾ അപ്പോൾ കളം. ഒന്ന് അപ്പോൾ, ഒന്ന് അപ്പോൾ

പരമേശ്വരൻ—അപ്പോൾ, അപ്പോൾ, അപ്പോൾ.

കൈരളി—അപ്പോൾ, അപ്പോൾ, അപ്പോൾ. എവിടെ
 വന്നു? അപ്പോൾ, അപ്പോൾ, അപ്പോൾ.

പരമേശ്വരൻ—അപ്പോൾ, അപ്പോൾ, അപ്പോൾ.

കൈരളി—അപ്പോൾ പാട്ടു പാടിയാൽ അപ്പോൾ
 വന്നു. അപ്പോൾ, അപ്പോൾ, അപ്പോൾ.

പരമേശ്വരൻ—നിന്നു വന്നു കളം. ഒന്ന് അപ്പോൾ, ഒന്ന് അപ്പോൾ
 കളം. ഒന്ന് അപ്പോൾ, ഒന്ന് അപ്പോൾ, ഒന്ന് അപ്പോൾ.

കൈരളി—അപ്പോൾ, അപ്പോൾ, അപ്പോൾ.

പരമേശ്വരൻ—അപ്പോൾ, അപ്പോൾ, അപ്പോൾ.

കൈരളി—പാട്ടു പാടിയാൽ അപ്പോൾ, അപ്പോൾ, അപ്പോൾ.

പരമേശ്വരൻ—അപ്പോൾ, അപ്പോൾ, അപ്പോൾ.

കൈരളി—അപ്പോൾ, അപ്പോൾ, അപ്പോൾ. എവിടെ
 വന്നു? അപ്പോൾ, അപ്പോൾ, അപ്പോൾ. അപ്പോൾ, അപ്പോൾ, അപ്പോൾ.

! പരമേശ്വരൻ—അപ്പോൾ, അപ്പോൾ, അപ്പോൾ. എവിടെ
 വന്നു? അപ്പോൾ, അപ്പോൾ, അപ്പോൾ.

കൈരളി—അപ്പോൾ, അപ്പോൾ, അപ്പോൾ. എവിടെ
 വന്നു? അപ്പോൾ, അപ്പോൾ, അപ്പോൾ. എവിടെ
 വന്നു? അപ്പോൾ, അപ്പോൾ, അപ്പോൾ.

പരശുരാമൻ—പുതിയ കൈരളിയിൽ വല്ലാതെ പ്രേമമായിരുന്നു. ഞാൻ അധികം ഉഷ്ണിനെ അടുത്തുകൊണ്ടതിൽ എന്റെ പെണ്ണിന് ആകെ ഭക്തിയും വരും. പുതിയ കൈരളിയെ നന്നായി ഒരു യോഗിനെ എല്ലാപ്പോഴും വേണം പെണ്ണിനു പോകുവാൻ. അതിനു നാമൊരിക്കലും കൂടി എന്നെ സഹായിക്കണം.

നാമൻ—അവിടുത്തെല്ലാം എന്തു വേണമോ, അതു ചെയ്യുവാൻ ഞാൻ യോഗിയാണ് പക്ഷെ, ത്രിമുക്തികളെ കാണുവാനായി ഉവിടുത്തന്ന പേരുകൊണ്ടിവരും. ആ സമയം കൈരളിയെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടുന്ന ഭാരം ഞാൻ കയ്യെടുക്കും.

പരശുരാമൻ—അത് തരക്കേടില്ല. കൈരളിയെ ആ സമയംകൊണ്ടു കൊടു വിദ്യയും അഭ്യസിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും.

നാമൻ—കഷ്ടമായി, അതും ഞാൻ ചെയ്തുകൊള്ളാം. പക്ഷെ, കൈരളി ഉവർന്നു വിട്ടു താമസിപ്പോകാൻ പറ്റുന്നതൊരു ഒരു സംഭവമുള്ളൂ.

പരശുരാമൻ—എങ്ങനെയാകുമെന്ന് പറഞ്ഞു സമാധാനപ്പെട്ടതാണു. എന്റെ യോഗം ഒരു വല്ലാതെ യോഗിനെന്നു. പെണ്ണിനായി പറപ്പെട്ട ഞാൻ ഇതിൽപ്പെട്ടുപോകട്ടെ. ഈ കഷ്ടതയാതോട് യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ടിവരും എന്നു ഞാൻ സമീപത്തിൽനിന്നു അറിയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നല്ല. അധികം സീവിച്ചിരുന്നാൽ ഇതെല്ലാം അതോടൊത്തുണ്ടാവണം.

കൈരളി ഈ സമയം കൈരളിയെ പയ്യങ്ങളോടുകൂടി അകത്തേയ്ക്ക് പ്രവേശിപ്പിച്ച് “അച്ഛൻ എന്നു പറയുന്നവരുള്ള ഉപദേശംകൊണ്ടു ചെന്നുവന്നവരുടെ അച്ഛൻ, ഞാൻ അച്ഛനെ ഒരു ഉപദേശിക്കുകയല്ല”

പരമേശ്വരൻ—അല്ല മക്കളേ, എനിക്ക് നിന്നെക്കൊണ്ട് യാതൊരു ഉപദ്രവവുമില്ല.

കൈരളി—(പുഷ്പങ്ങൾ പരമേശ്വരനെ കാട്ടി) നോക്കൂ അച്ഛൻ, എനിക്ക് പക്ഷേ ചാതിരിയിലുള്ള പുഷ്പങ്ങളും കട്ടിയിരിയ്ക്കുന്നു. ഇതിൽ അച്ഛൻ എന്ത് നിറമാണ് ഇഷ്ടം?

പരമേശ്വരൻ—ക്രിസ്തുമസ് വാസ് ഇഷ്ടമുള്ളത് കഴിയില്ലല്ലോ എന്നാൽ ചോദിക്കുക.

കൈരളി—അച്ഛൻ പറയൂ, എന്താണ് ക്രിസ്തുമസ് വാസ് ഇഷ്ടമുള്ളതെന്ന്?

പരമേശ്വരൻ—എന്റെ അഭിപ്രായമല്ല, നിതിരീതങ്ങൾക്കുണ്ടാകും.

കൈരളി—പ്രവാസ് അന്ന് രാവ് കെട്ടിയിരിക്കുമ്പോൾ അച്ഛൻ നിറഞ്ഞൊരുങ്ങാൻ മതി. അതിന്നു കരാളായി പുഷ്പ വേണം.

പരമേശ്വരൻ—എനിക്ക് നിന്നോട് ഒരു കാര്യം പറയുവാനാണ് നീ പറയ് വരിക അഭ്യസിക്കുന്നു.

കൈരളി—എന്താണ് എന്നു വിശദ അഭ്യസിക്കുക? അച്ഛൻ അഭ്യസിക്കുകയും എന്നാൽ എനിക്ക് അങ്ങനെയൊന്നും പഠിക്കും.

പരമേശ്വരൻ—ഇതാ, ഈ അമ്മയ്ക്ക് അഭ്യസിക്കുക.

കൈരളി—(നാമകേന്ദ്രം മുമ്പെന്ന് നോക്കി) അമ്മയ്ക്ക് പറയുന്ന പാട്ട് എന്നു പറയപ്പെടുന്നതെങ്കിൽ അന്ന് വിശദ അഭ്യസിക്കുക.

നാമകേന്ദ്രം—കാണുന്നിരിക്കുന്നില്ല എന്നു പറയുന്ന പാട്ടു വേണമെങ്കിലും പറയുകയും. അച്ഛൻ കറുത്ത ദൈവം എവിടെയോ പോകുന്നുവെന്നു. ആ സമയം അന്ന് ഇവിടെത്തന്നെ നാമകേന്ദ്രം കൈരളിയ്ക്ക് വിശദ ഉപദേശിക്കുകയും. എന്നാൽ വിശദമല്ലാത്തതാണ്.

കൈരളി—അപ്പൻ പൊക്കകയാക്കണങ്കിൽ ഞാനുംകൂടെ ഉണ്ടു് (നാക്കുനോട്ടു്) ഞാൻ തിരിച്ചുവന്നിട്ടു വിദ്യയെല്ലാം പഠിയ്ക്കും. എന്തിനാ? അപ്പനെക്കാണക്കെ ഇരിയ്ക്കാൻ സ്ഥലിക്കയല്ല.

(നാക്കൻ പരുന്തുവാമൻ്റെ മുഖത്തു നോക്കുന്നു.)

പരുന്തുവാമൻ—അമ്മേ! നിനക്കു് പല കഥകളും പറഞ്ഞുതന്നു. നല്ല നല്ല പുഷ്പങ്ങളും കൊണ്ടുതന്നു. എന്ത് വേണമോ അകർപ്പും കൊണ്ടുതന്നു. പിന്നെ പുനാണു്?

കൈരളി—കഥ പറഞ്ഞുതന്നോ? ശ്രീപുഷ്പകുമാരൻ്റെ കഥ പറഞ്ഞുതന്നോ?

നാക്കൻ—ഓ, പറഞ്ഞുതന്നു. അതിന്നുപുറമെ ഞാൻ പപ്പനത്തിൻ ഇല്ലത്തു പുഷ്പങ്ങളെല്ലാം കൊണ്ടുതന്നു. നമുക്കു ഒരു ചാൽകുട്ടിയെ വളർത്താം. നമുക്കു മറ്റാസസുവെട്ടിയിലു അമ്മയെക്കൊണ്ടു കാണുകയും.

കൈരളി—മുക്കു മേലും നോക്കുകയും വീക്ഷിക്കുകയും.

പരുന്തുവാമൻ—എന്നാൽ എന്തിനാ? പോയി ഇല്ലേ?

കൈരളി—അപ്പനും കൂടെ വരണം. അപ്പൻ പൊക്കകയാക്കണങ്കിൽ ഞാനും കൂടെ വരും. ഞാൻ മാത്രം കെട്ടിട്ടു് ആനാണു് കൊടുക്കുക.

പരുന്തുവാമൻ—അമ്മേ!

കൈരളി—ഒരു മാല. മറയോ! അപ്പനുള്ളതോ?

പരുന്തുവാമൻ—ആട്ടെ. ഞാൻ ഒരു വിദ്യ എടുക്കാം. നീ അപ്പനെ കാണണം. എന്നു വിചാരിയ്ക്കുമ്പോൾ അപ്പൻ നിന്റെ മുമ്പിൽ ഉണ്ടാകും. എന്നാൽ എന്തിനാ? പോകുവാൻ സമ്മതം തന്നുകൂടാ!

കൈരളി—എന്തിയ്ക്ക് അച്ഛനെ എപ്പോഴും കാണുന്നു. രാത്രിയിലേയും മാത്രമായും കൈ കാണുന്നു.

പരശുരാമൻ—അപ്പോഴൊക്കെ അങ്ങ് ഇവിടെ ഉണ്ടാവും.

കൈരളി—“എന്നാൽ അച്ഛനെ കാണണമെന്ന വിചാരിച്ചപ്പോൾ കണ്ടിട്ടില്ലെങ്കിൽ അങ്ങ് കരയും. അതു അങ്ങ് പറഞ്ഞല്ലോ.” എന്നു പറഞ്ഞു കരയുവാൻ തുടങ്ങുന്നു.

പരശുരാമൻ കൈരളിയെ പിടിച്ച് മരിക്കിയിൽ ഇരുത്തുന്നു.

പരശുരാമൻ—എന്റെ മകൾ കരയുന്നു. അങ്ങ് ഇപ്പോൾ പോകുന്നില്ല. നിന്നെന്റേ സമ്മതം ഉണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ അച്ഛൻ പോകുകയുള്ളൂ. അച്ഛനെ പോയിട്ട് കന്മ വലിയ കാര്യമേ? ഈ അമ്മാൾ പറയുവാതിലതും, ചന്ദ്രവതകൾ മുഴുവനും പറഞ്ഞുതരണം. വേരായും അന്നവയി കഥകൾ പറയും. അതിന്നുപുറമേ വേറെയൊരു കാര്യംകൂടി (സന്ധ്യകാലം) അമ്മാൾ കേൾക്കട്ടെ. (കൈരളിയുടെ ചെവിയിൽ) ഈ അമ്മാൾ ദേവദാസകുറുത്തു ചുണ്ണാൻ കൊണ്ടുവന്നതും, ആ ചുണ്ണാൻ വാഴ പ്പോകകൂടിയും ഇല്ല.

കൈരളി—(മനസ്സാധിച്ചുകൊണ്ടു) അതയോ അമ്മാൾ! എന്തിയ്ക്ക് ദേവദാസകുറുത്തു ചുണ്ണാൻ കൊണ്ടുവന്നു തരുമോ?

നാരദൻ—താനും, പുത്ര വേഷമെങ്കിലും കൊണ്ടുവന്നു തരാം.

കൈരളി—എന്നെ അങ്ങുപ്പെടുമോ?

നാരദൻ—ഇല്ല.

കൈരളി—ഇന്നാൾ എന്നെ എന്തിന്നു അങ്ങുപ്പെട്ട്?

നാമൻ—അത് തൊറം ഇനി കരിയ്ക്കലും
അപ്പുറപ്പെടുകയില്ല.

കൈരളി—തീച്ചയാണു.

നാമൻ—തീച്ച.

കൈരളി. പുനാൽ അച്ചൻ പോയ്ക്കൊള്ളൂ. വേ
ഗം വരണം. അൻ വിളിച്ചാൽ കാണണം.

പശ്ശരാമൻ. ശരി. വിളിച്ചാൽ ഇവിടെ ഉ
ണ്ടായിരിയ്ക്കും. പിന്നെ ഒരു കാര്യം മാർവെയ്ക്കണം:
ഈ പണ്ണിശാല വിട്ടിട്ട് വളരെ ദൂരെയാണു പോവ
രുത്, പുറത്തുകിടം വേണമെങ്കിൽ അജാസന്യാസ്
പാഞ്ഞാൽ മതി. വിളിയി നന്മ കാര്യം കാര്യമുണ്ട്, അ
താക്കനെ ഉപദ്രവിയ്ക്കരുത് കേട്ടു.

കൈരളി—അൻ നല്ല കൃന്ദനായിരിയ്ക്കും.

പശ്ശരാമൻ—ശരി. ഡി പോയി മാല കെ
ട്ടി വര.

(കൈരളി പോകുന്നു.)

മാതൃക്കൾ ശരിക്കു വെട്ടിക്കൊന്നുമാറ്റം. ഏനിസ്കം
ഈ കണ്ണിനെ വെട്ടിക്കൊന്നുമാറ്റിക്കി മനസ്സാപര
യിരിയ്ക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു മറ്റൊരു കണ്ണിൽ കിടന്നു
വെട്ടിക്കൊന്നുമാറ്റിക്കൊണ്ടു ഇങ്ങനെ മറന്നു
പ്രവർത്തിക്കുന്നതിൽ ആകാശപ്പെടാനൊന്നുമില്ല.

നാമൻ—അതുകൂടി ഈ വാചിയിൽപ്പെട്ടുമാ
ണുണ്ടാണു് ശങ്ക.

പശ്ശരാമൻ. അതു പാടില്ല. അൻ പോയി
കാര്യം സാധിച്ചു വേഗം വരുകയ്ക്കുമാ. കൈരളി
വരുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ചാടപ്പട്ടുകയ്ക്കുമാ. ഹ്രീ
വൈകുണ്ഠത്തിലും കൈരളത്തിലും പോയി ഈ
കാര്യത്തെപ്പറ്റി അഭിപ്രായപ്പെട്ടാൽ നിവൃത്തി ഉണ്ടാ
വും. വൈകുണ്ഠത്തുള്ള വഴി ആകാശ പോയിച്ചാൽ
അറിയാം.

നാമൻ—കൂടിയിൽക്കൂടിയുള്ള വഴി അഞ്ചവര
നാമന്മാരെ നിശ്ചയമുണ്ടാക്കരുത്. അഞ്ചവരൻ ഈ
പദ്യത്തിൽത്തന്നെയുള്ള ഗുഹയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കും.

പശുരാമൻ “ഗംഗ. എന്നാൽ ഞാൻ പുറ
പ്പെടുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു വെണ്മേഴയും കയ്യിൽപ്പി
ടിപ്പു പറഞ്ഞു. ഇങ്ങിപ്പോകുന്നു. കൈരളി അ
വിടെ എങ്ങനെയും ഉണ്ടോ എന്നു തീർത്തുനോക്കി
ക്കൊണ്ടു മഹാകവിയായ പശുരാമൻ കർത്തി
കളെന്നു.

രണ്ടാമങ്കം

രംഗം 1

രാപ്പവരാജൻ തന്റെ വേഷവും കയ്യിലുള്ള ശ്രീഭവകുഞ്ഞിലെയും മാത്രം ധാരപ്പട്ടിരിയ്ക്കുന്നു. ജംബവാൻ ഗൃഹ കണ്ടെത്തി അതിനകത്ത് കടക്കുവാൻ ശ്രമിയ്ക്കുന്നു. ഗൃഹം പൂർണ്ണമായും ഒരു വലിയ കല്ലു കൊണ്ട് അടച്ചിട്ടു കണ്ട് കാൽക്കുറുപ്പു അതിനെ തള്ളിക്കൊണ്ട് അകത്തു പ്രവേശിയ്ക്കുന്നു. ജംബവാൻ കല്ലുപുറം പാതയും ഉൾക്കടപ്പുകാഴ്ചയിരിയ്ക്കുന്നു. കാൽക്കുറുപ്പു കടന്നു കയ്യിലിരിക്കുന്നു.

ജംബവാൻ—ആരാണ്?

രാപ്പവരാജൻ—ഞാനാണ് രാപ്പവരാജൻ.

ജംബവാൻ രാപ്പവരാജനോടി (കുറുപ്പുനേരം നന്നും മിണ്ടാതെ ഉത്സാഹിച്ച്) സത്യംതന്നെയായോ അവിടുന്ന് പറയുന്നതാണ്?

രാപ്പവരാജൻ—അത് അസത്യം ഒരു വാക്കു പോലും ഉറപ്പാക്കി പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

ജംബവാൻ—(വേഷം എടുത്തൊന്ന് ഇരിയ്ക്കുവാനായി പീഠം കൊടുത്തിട്ട്) പ്രഭോ, അത് വെച്ചു നോക്കൂ എന്റെ വെച്ചു ഇത്രയൊന്നെന്ന് എവിടുന്നു പറയാൻ സാധിച്ചുവല്ല. തന്റെതന്നെ ജാതിക്കു മുമ്പും ചെയ്തു കഴിഞ്ഞുവെന്ന് വെച്ചു അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഇതിനെ ചോദിച്ചു നോക്കൂ രാപ്പവരാജൻ ഇപ്പോൾ ധാരപ്പട്ടിയെന്താണെന്ന് തീരെ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലല്ലോ. പോലുമുണ്ടാകാത്ത അവസ്ഥയിലാകട്ടെ. ശ്രീകൃഷ്ണസ്വാമിന്റെ സന്യാസാചാര്യരും കഴിഞ്ഞുവെട്ടു. കലിയും വന്നു. അതിനെ

25. ഈ സമയത്ത് അവിടുന്ന് വെണ്ണ് ഉപേക്ഷിച്ചു
ഉണ്ടാക്കിയതിനെയാണ് കറുപ്പ്. വെണ്ണിന്റേയും
കറുപ്പിന്റേയും ഉണ്ടായതിനെയാണ് പാടില്ലാത്ത
പുറം കടൽ അഥവാ കറുപ്പ്.

മാനവജാതം—നാൽ അതു കണ്ടു. ശ്രദ്ധാർഹം
അല്ലെങ്കിൽ അതിനായിട്ടാണു കണ്ടതെന്ന്.

ജനബായ്— ഉദ്യോഗം എന്നുള്ള സംഗതി കേട്ടാൽ മിന്ന. ഞാൻ ചന്ദ്രോദയാതാൽ വെച്ച കപ്പി നെ നീക്കം ചെയ്യുവാൻ ഈ ഭൂമിക്കിൽ ആരുമെന്നല്ല. ഊരെ ഉദ്ധരിച്ചു വെച്ചു കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ.

കേന്ദ്രനഗരം—ജാലന്ധർ, ഞാൻ ചെല്ലിയിൽ
 താഴെയാക്കിത്തന്നു. ഒരു കാര്യവശാൽ ചെല്ലിയിൽ
 പോകാൻ സാധിച്ചിട്ടു. ഏതാണ്ട് അപ്പോഴാണ് പൊ
 കുന്നതിന്നടുത്തു. ക്രിമിയെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു പൊതു
 വശങ്ങളിൽ വെക്കുന്ന ചെല്ലിയിൽനിന്നുതന്നെ
 എത്തുന്നതാണെന്നുവന്നു.

[illegible]

കാഴ്ചവരാൻ. നിഷ്കാലിതപ്പെട്ടി കെട്ടാൽ സാധിക്കാത്ത കാര്യങ്ങൾ പ്രവർത്തനമാൽ സാധിക്കും. എന്നു സംഭാവന' നൽകുമരിയ്ക്കൂ!

ജാണാവാൻ തെറ്റിപ്പോയ പ്രപഞ്ചത്തിൽ പെട്ടവരാണ് അന്ത്യത്തിൽ മരിച്ചവർ. അത് സർവ്വജ്ഞാൻ അറിയാൻ പറ്റും. കഷ്ടമായിട്ട് വേറെ മാർഗ്ഗം കാണാൻ പറ്റാത്തതാണ്.

തന്നെ. ബാബുവാൻ എന്തിന് വഴി ഒരു വിന്യസിച്ചു പറഞ്ഞുതന്നെ.

ബാബുവാൻ—അൻ കാൽ തോന്നുന്നപോലെ പറയാം. അൻ എത്രയോ കഷ്ടമേ! മനസ്സിലാക്കിയ വഴിയായാ. അതിനുംപുറമെ മുമ്പത്തെ വഴികളെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ച് മറിച്ചിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

ജാഗ്രതാജൻ—ബാബുവാൻ പറയുന്ന മാതിരി പോയി വേണ്ട. അത് ശരിയല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ വേറെ അങ്ങനെയുള്ളതും ചെയ്യും.

ബാബുവാൻ—നിമുത്തപ്പെട്ടതത്തിന്റെ ഏക ഭാരം കൈമാറ്റമായിട്ട് ഒരു വിവിധ മണ്ഡലം ഉണ്ടായിട്ട് കാണിക്കാതിരിക്കാൻ വഴിയുണ്ട്.

ജാഗ്രതാജൻ—കാ, ഹോ, കണ്ടിട്ടുണ്ട്. അത് ശ്രീപാട്ടുനിയമം കണ്ടുപിടിച്ചു തിന്നാൻ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതാണെന്നും അറിയാം.

ബാബുവാൻ—അത് ശരിയാണ്. ആ മണ്ഡലം ആ ആവശ്യത്തിനുള്ള ബോധമനുഭവം ഉണ്ടാക്കിയതാണ്. ആ മണ്ഡലത്തിന്റെ പരിണാമം ഉണ്ടായിട്ട് ഒരു തടാകമേ. ആ തടാകത്തിന്റെ കരയിൽ അവയിൽ ജീവിക്കുന്നവർക്ക് വെളിച്ചം ഉണ്ടാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് ആ മണ്ഡലം കണ്ടുപിടിച്ചവൻ പ്രയാസം കാണുകയില്ല. ആ വെളിച്ചം വെളിച്ചം നൽകുന്നതിന്നു പാത്രം വെക്കേണ്ടത് വേണ്ടത് ഒരു വിവിധവൃത്തികളാണ്.

ജാഗ്രതാജൻ—അവയിൽ വൃത്തികൾ നിറഞ്ഞ കാട്ടിനുള്ളിൽ എങ്ങനെയാണ് ഈ വിവിധവൃത്തികൾ കാണുന്നത്?

ബാബുവാൻ—അതിന്നു പ്രയാസമുണ്ടാകയില്ല. ഈ വിവിധവൃത്തികൾ അടുത്തായിട്ട് വേറെ വൃത്തികൾ

അളവാനുചിത്രം. അതിനുംപുറമെ ഈ വൃക്കത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ ഒരു പട്ടുവലനെ കാണാം. അത് 'മാത്രക്കോൽ' ആവശ്യമുള്ള സാധനങ്ങൾ വശ്യത്തിന്നു ദൈവനൃക്കൾ കല്പിച്ചുകാരം വന്നുനില്ക്കുന്ന സ്ഥാനിയാണ്. ദൈവനൃക്കൾ ഒരു വിശേഷമുണ്ട്, ഈ വൃക്കത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ മാത്രമായിത്തന്നെ വശ്യമായിട്ടുള്ള എല്ലാ കൈകളും പാശ്ചാത്യരും വളന്നുനില്ക്കുന്നുണ്ട്.

ഔദ്യവരന്തൻ—പുനാൻ ആ സ്ഥലത്തു് അല്ലെങ്കിൽ വിശ്വമിശ്വരം.

സംബവാൻ—അതേ, വിശ്വമിശ്വരനിന്നു് നല്ല സ്ഥലമാണു്. അവിടെനിന്നു 7000 യോജനം വടക്കോട്ടു് ചെന്നാൽ വേലകൂടം പുനം ചേരൽകണ്ടും പുനം ചേരത്തു് രണ്ടു പാശ്ചാത്യരും കാണാം. ഈ രണ്ടു പാശ്ചാത്യരുടെ ചതുരതിലായിട്ടാണു് ആദ്യവശ്യം എന്നു് പേരുള്ള വശ്യം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതു്. അവിടെ മഴയല്ല. അവിടെയുള്ള സന്ധിയിൽ പ്രവൃത്തി ചെയ്യപ്പെടുകയില്ല. അവരുടെ കയ്ക്കുണ്ടു് കരിമ്പിന്റെ നീക്കം. ആ വശ്യത്തിലു് 'ശതയുദ്ധ' 12,000 വർഷങ്ങളാണു്. ഒരു സ്ത്രീയെക്കൊണ്ടു് കാച്ചുക സ്വന്തം നകം കരിയ്ക്കുക. ഒരു കൈയെക്കൊണ്ടു് ഒരു വെണ്ണെക്കൊണ്ടു് പ്രസവിച്ചു കാച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ മാതാപിതാക്കൾ ശരിയുപോയെന്നു് ചൊല്ലും.

ഔദ്യവരന്തൻ അവിടെനിന്നു് അകലിയിൽ അവിടെ ജനങ്ങൾ വരിച്ചിട്ടുള്ളതായിട്ടുണ്ടല്ലോ.

സംബവാൻ—ഇല്ല. ചതുരതിലാണു് ആദ്യകളുടെ എണ്ണുന്നതു്. ഉപേക്ഷിക്കാൻ അവിടെ കാണുകയുള്ളു. അതുകൊണ്ടു് അവർ സ്വന്തം അനുഭവിക്കുന്നവരാണ്. ആദ്യവശ്യത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തു് വീട്ടുന്ന ശേഷമുടം പുനം ചേരത്തു് പറ്റുതം ഒരു വശം

യോജന ഉയരവും 20,000 യോജന വിതീയും ഉള്ളതാണ്.

കാട്ടുവരാമൻ. പുന്താണ? അതിന്നു? ഫോമകൂടം എന്ന പേർ വിളിച്ചു. സർഗതി!

ജാബുവാൻ. ഫോമകൂടം ആകെ സുപ്തവസ്ഥയിൽ ആകുന്നു അതിൽ സുപ്തം വിളിക്കാൻ കിടക്കുന്നുണ്ട്. ആ പശുക്കളിൽ പടിഞ്ഞാറുഭാഗം ഒരു കാര്യം നല്ലതാണ് അതിന്റെ ചുവട്ടിൽ ഏകപാതകം എന്ന ഒരു ഭാഗം ഉപയോഗിച്ചു വെച്ചിട്ടുണ്ട്. ഉണ്ട് ആ കാര്യം അതിന്റെ ഒരു കോമ്പിന്മേൽ ഒരു കായ 1000 കെട്ടിയിൽ ഒരു പ്രാവരും ഉള്ളുപോകും. ആ പേരും കിട്ടിയത് ഏതൊരു ദേശത്തുനിന്നും അറബിയിൽനിന്നും വരുകയും തന്നെ കിട്ടി വാക്കും. ദേശങ്ങളെക്കുറിച്ചു 10 പേരും ഒരു മനുഷ്യൻ കിട്ടിയത് ആ മനുഷ്യന് ആ മനുഷ്യരെക്കുറിച്ചും തീരെ നല്ലതു് ദൈവമനുഷ്യം പലിട്ടുന്നതായിരിക്കും. പക്ഷെ, ഒരു മനുഷ്യന് അത് സംഭവിച്ചതായി കാണുന്നു.

കാട്ടുവരാമൻ. പുതുക്കോണ്ടു സാധിക്കുമില്ല!

ജാബുവാൻ. കണ്ടാൽ മനുഷ്യന് ദൈവം കൽ അമ്മയിലൂടെ സങ്കല്പം കിട്ടുകയില്ല. അവിടെത്തന്നെ പരിനാമം മനുഷ്യസംവത്സരം അർത്ഥമുള്ളതും വെണം.

പരമേശ്വരൻ. അതിനെപ്പറ്റി ഒരു മനുഷ്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ കൈകളിൽ തന്നെയും ഒരു വരണമെന്നായിരുന്നു. ആദ്യ പാട്ടു.

ജാബുവാൻ. പ്രവാസം എന്ന മഹിമയുടെ ശാപം ഹേതുവായിട്ട് ഉഗ്രസേനമഹാരാജാവ് അന്തരവധികാരം തന്നെ കീഴ്ത്തി അതിന്റെ ഒരു കോമ്പിന്മേൽ തുടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അതിനാലായിരുന്നു

മറ്റു ഹന്തമാർ കടന്നു തന്ന പോയപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിൽ കണ്ടു. അതുപോലെ അദ്ദേഹത്തിന് ശാപമോഷ്ടവും ലഭിച്ചു.

മാതൃവരദർ "നില്ലാത്ത അംബാവൻ" എന്നു പറഞ്ഞു പെട്ടെന്നു മീമ്പൻ വെടിഞ്ഞു.

അംബാവൻ. പ്രഭാ, എന്താണ് ഞാൻ പറയുന്നത്? കേൾക്കാത്തതാ? എന്താണ്, യാതൊരുതരവും കാണുന്നില്ലല്ലോ. ഇവിടെനിന്നു പോയ്ക്കുളഞ്ഞാ!

അംബാവൻ മെഴു പശുക്കൾക്ക് മറ്റൊരു നമ്പരത്തു വന്നു കൈകൊണ്ടു കൊടുത്തു. അതോടെ മരണവും കൂടാതെ കല്ലുകൊണ്ടു കൊത്തിയതായിരുന്ന ഒരു മരണപ്പിറ്റാമുഖംപോലെ പരശുരമൻ ഇരിയുന്നതു കണ്ട് അത്ഭുതപ്പെട്ടുകയും ഹരിതപിള്ളയും ചെന്നു.

അംബാവൻ—(തൃക്കൾക്കും കയ്യും കയ്യോടുകയും ഇദ്ദേഹത്തിന്നു എന്തു സംഭവിച്ചു! ശിരസും കല്ലല്ലോ. കണ്ണുകൾ അടച്ചിരിയ്ക്കുന്നു, എന്തും ശരീരം തൊടുന്നതൊന്നും ഉണ്ടാകാതെ തോന്നുന്നില്ല എന്നാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലല്ലോ.

അംബാവൻ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടി ചോരി കരകൊള്ളും കൊണ്ടുവന്നു മരിച്ച പശുക്കൾക്കു മേൽ ഇരിക്കുകയും ചെയ്തു. പെട്ടെന്നു ഉണന്നു ചുട്ടെന്നു പറയുന്നതോടെ പശുക്കൾ പായ്ക്കിയിരുന്നു.

മാതൃവരദർ. മരി, മരി. അംബാവൻ എനിക്ക് ചെല്ലാം മരി. പശുക്കൾ. ഇനി ബുദ്ധിമുട്ടണം എന്നില്ല.

അംബാവൻ. പ്രഭാ, ഞാൻ കാണാത്തതും കേൾക്കാത്തതായ കാര്യങ്ങൾ ഈ ലോകത്തിൽ തീരെ ഇല്ലെന്നു ചൊല്ലാം. മരിച്ച ആൾ മരിച്ചിട്ടുള്ളതും ഞാൻ കാണാതെ' പക്ഷെ കാരണം കൂടാതെ

ആക്കും മരണമുണ്ടായിട്ടില്ല. ഇവിടന്ന് ഇപ്പോൾ കാണിച്ചുവരുന്നത് മുമ്പു കാണുകായി കാണുന്നില്ല. ഇവിടത്തെയും പുതു പാടി?

കാട്ടുവരാൻ. (പിടിച്ചുകൊണ്ട്) ഒന്നമില്ല. കനറക്കിട്ടായി. അതു മാത്രമേയുള്ളൂ.

ജാംബവാൻ. സാരി, പുറത്തു കളിപ്പിക്കുക. ഞാൻ മരണമുണ്ടാകുന്നത് ഇവിടത്തോടുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടുകൾക്കൊക്കെയുമാകാം. ഇവിടത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നതാണ്.

കാട്ടുവരാൻ. ജാംബവാൻ, ഞാൻ തുറന്നുവെക്കും. ഞാൻ മറ്റു ചിലപ്പോൾ കൊള്ളിയും എന്റെയടുത്തു പോകുന്നു. അവന്റെ കൂടെ കൂടുവാൻ അസംബദ്ധമല്ലെന്നുവെങ്കിലും അവിടെ ചിലപ്പോൾ ചിലപ്പോൾ വിചാരിച്ചതനുസരിച്ച്, അപ്പോൾ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നതായ വാഗ്ദാനം ചെയ്ത സന്തോഷം കൊണ്ടിരുന്ന സമയം കൊള്ളി ചിലപ്പോൾ വിചാരിച്ചു അവളുടെ വിളി ഞാൻ കേട്ടു. അതുകൊണ്ട് പുറത്തു സൂക്ഷ്മതയോടെ കൊള്ളിയുടെ അടുത്തു പോയ അതുകൊണ്ടാണ് ഉണ്ടായത്.

ജാംബവാൻ. സാരി പുറത്തു വെളിച്ചം വെക്കുക. ലെറ്റേഴ്സി പടക്കം ഒന്ന് ഞാൻ പറയും. ഇവിടത്തെ വല്ല പടക്കം കൂടുതൽ എടുത്തിട്ടുള്ളതായാ അത് അതിനെ പ്രവർത്തിപ്പിക്കുക. അവർ സ്ഥലത്തുനിന്നും എടുത്തതിന് തിരിച്ചറിയുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടും. അതുകൊണ്ട് സൂക്ഷിക്കണം.

കാട്ടുവരാൻ. ജാംബവാൻ പറഞ്ഞതു ശരിയാണ്. ഞാൻ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളതും. ഏതെങ്കിലും കാര്യം വിവരം മുമ്പിച്ചുകൊള്ളാം.

ചങ്ങമ്പാൻ. ആ വിലാസുകൾ നൽകുന്ന സ്ഥാപനത്തിന് പിന്നെയും വടക്കോട്ട് 9000 യോജനം ചെലവാൽ നിവൃത്തിയുണ്ടാകുന്നു. ആ പദ്ധതിയിൽ അടുത്തിൽ പുതുപ്പിട്ടിട്ടുള്ള ചെലവായ ഒരു അക്കമുണ്ട്, അത് 'ശിശുവേല' കളിപ്പണ അക്കമാണ്. ആ അക്കത്തിൽ കളിച്ചവരെ പുരസ്കാരം വകയിരുത്തുമെന്നും. കലാപ്രവേശൻ ക്ലബ്ബ് അൽ ഒരു പ്രവേശനം ആ അക്കത്തിൽ കളിക്കുന്നതാണ്. ആ സ്ഥാപനത്തിന് പിന്നെയും 8000 യോജനം ചെലവായാൽ ചെലവായ പദ്ധതിയിൽ അക്കത്തിൽ ചെലവായും. ചെലവായ പദ്ധതിയിൽ 1,00,000 യോജനം ഉണ്ടാകും. 16,000 നാഴികയോളം അത് തുടർച്ചയിൽ താഴ്ന്നിരിക്കുകയാണ്. അതിന് നല്ല ഉദാഹരണമുണ്ട്. അതിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ കോളിളക്കമുണ്ടാണു് സത്യബരം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. സത്യബരത്തിന്റെ പരിസ്ഥിതി പരിസ്ഥിതിയിൽനിന്നു പൊക്കിരയ്ക്കൽ പ്രിയപ്പെട്ടതും കണക്കും. പ്രിയപ്പെട്ടതെന്തെന്ന് പരിസ്ഥിതി പറയുന്നു. കൈവിലാസം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത് പക്ഷെ, അത് പറഞ്ഞതെല്ലാം പണ്ട് അത് കണ്ടുപോന്നുവെങ്കിലും. ഇപ്പോൾ ഇവയിൽ ഏതെല്ലാം ചാനലിൽ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്ന് എവിടെപ്പോയി ഉപയോഗപ്പെടുത്തി തരമില്ല.

കാഴ്ചവായാൽ—വ്യത്യസ്തം വളരെ ഉണ്ടായാൽ സംഗതിയില്ല. പദ്ധതിയിൽ ആ സ്ഥാപനത്തിൽനിന്നു മാറ്റപ്പെടുകയില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ട് പദ്ധതിയിലെ നേതാക്കളായാൽ തീച്ചയായും വഴി തെറ്റാൻ അവകാശമില്ല.

ചങ്ങമ്പാൻ. പിന്നെ ഇവിടെന്ത് ചെലവായാൽ കളി ആദ്യമായി കൊണ്ടുപോകുന്നതാ

ബ് വെട്ടത് ഉവിടുത്തോളം ആയുധങ്ങൾ ഇല്ലാത്തതെന്ന യുദ്ധം ചെയ്യുവാൻ കഴിയുമെന്നു എനിക്കറിയാം. ഏകദേശം ധാരാളം വരാംപോകുന്ന ആപത്തുകളെ ഏല്പുവാൻ വലുതായിത്തന്നെ കരുതി അതിന്നു വേണ്ടുന്ന കരുക്കളെല്ലാം ചെയ്തുതന്നെ അത്യാവശ്യമാണ്.

ഭാഗ്യവശമന് ജാബാവാൻ ചെന്നതത് ശരിയാണ്. അത് നന്നായി കരുതിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ ചാഞ്ഞതൊക്കെയും അത് ജാബാവാൻ ഒരു നാൾ ചാഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു എനിക്കു് പൊക്കവാൻ അങ്ങനെയും തരണം.

ജാബാവാൻ—ശ്രീകൃഷ്ണദേവനാഭൻ്റെ സുഹൃത്തുക്കളും കടത്തുക്കൊള്ളി പാകത്തിലുള്ള സകലതരങ്ങളും നശിപ്പിച്ചു എന്ന് കരുതിട്ടാണ് അത് പ്രഹരം ആരംഭിച്ചത്. എന്നാൽ എവിടും ആ കത്തിനെ കണ്ടാൽ എന്ന ഭയം ജാബാവാൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ ഭയം കണ്ടു സാധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു.

ഭാഗ്യവശമന്—അത് യാത്ര ചാക്കുപുട്ടുകൾക്കിടയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതിലും കത്തിനെ അത് നാശം ചെയ്തുപോയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. നാശം ചെയ്തതെല്ലാം നശിപ്പിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ജാബാവാൻ എന്റെ പട്ടണങ്ങളെല്ലാം പൊക്കുമ്പോൾ പ്രയത്നം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

ജാബാവാൻ. അത് ശ്രീകൃഷ്ണനാണെന്നു. എന്നാൽ അവിടുത്തെ യാത്ര ചാക്കുപുട്ടുകൾ നശിപ്പിച്ചുവെന്നു.

(ഭാഗ്യവശമന് ചോദനം.)

രംഗം 2

അഴുവരായർ ആത്മഗതം

വഴി കര ഓർമ്മമായിട്ടുള്ളതന്നെയാണോ, സംശയമില്ല. ഇദ്ദേഹം ആകെതന്നെ ഈ വഴിയ്ക്ക് പോകാൻ തീർന്നുവെന്ന് തന്നെയാണോ ഇതര ആ മണ്ഡലം. ഇതിന്റെ പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തുനിന്നു തടാകമുഖത്തു പരഞ്ഞാൽ പൂർണ്ണ സ്വർഗ്ഗം കാണുന്നതായിരിക്കുന്നു. ഈ കാഴ്ചയ്ക്കുവേണ്ടി വഴി ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടുതന്നെ പോകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതാ തടാകം അതിലുള്ള വെള്ളം സൂക്ഷിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കരയ്ക്കുതരെയ്ക്കി അനവധി തുളച്ചുകൊണ്ട് വികാശിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് ആ വെള്ളത്തുകാരനാണുതന്നെയായിരിക്കുന്നത്. അതായത്താണിത്. കൂടുതൽ കണ്ടിട്ടു വിനാശിക്കുന്നത് അതായത്താണെന്നു ചൊല്ലിയിരിക്കുന്നത് വളരെ പ്രശസ്തം. ഇതിന്റെ കരയ്ക്കുവേണ്ടി സ്വർഗ്ഗം അതായത്താണിത്. അതായത്താണിത്. പാശ്ചാത്യർ ആകെതന്നെ അതായത്താണിത്. ഇതിന്റെ കരയ്ക്കുവേണ്ടി ഉണ്ടെന്നു ഈ കിരീടം.

അഴുവരായർ കടന്നുവന്നു പ്രത്യേകപ്പെടുന്നു. അഴുവരായർ കടന്നു വന്നുവരുന്നു.

അഴുവരായർ. നിങ്ങൾ തന്നെയുള്ളതാണുതന്നെ എവിടെ?

അഴുവരായർ സ്വർഗ്ഗം, വളരെ അടുത്താണ്. അതായത് വെള്ളം കാരണമാണ് വന്നുവരുന്നത്. മറ്റു നിമിത്തംകൊണ്ടു വെള്ളം കൊണ്ടുവന്നുകൊണ്ടു.

അഴുവരായർ വെള്ളം നിറച്ചു പരസ്യമാണെന്നു അരുണിക്കുന്നു.

പരശുരാമൻ. നിങ്ങൾ ആരുടെ ശിഷ്യന്മാരാണ്?

ജ്ഞികമാരന്മാർ. ഞങ്ങൾ വസിഷ്ഠമഹർഷിയുടെ ശിഷ്യന്മാരാണ്.

പരശുരാമൻ—വസിഷ്ഠമഹർഷിയോ! വസിഷ്ഠമഹർഷി പ്രാപ്തനാണ് ഇവിടെയ്ക്ക് വന്നത്?

ജ്ഞികമാരന്മാർ—മഹർഷി വന്നിട്ടു കറുപ്പു വസ്ത്രമെടുത്തു. ഇവിടെ പരശുരാമമഹർഷിയെയും കാത്തിരിയ്ക്കുകയാണ്. അദ്ദേഹം ഇവിടെ അടുത്തു വരുമെന്നു വസിഷ്ഠമഹർഷി അറിഞ്ഞതുകൊണ്ടു ഇവിടെ വന്നു കാത്തിരിയ്ക്കുകയാണ്.

പരശുരാമൻ—വസിഷ്ഠമഹർഷി ഇവിടെ ഉണ്ടെന്നുള്ള വരുമാനം കേട്ടിട്ട് 'വസിഷ്ഠ' വളരെ സന്തോഷമായിരിയ്ക്കുന്നു. വസിഷ്ഠമഹർഷിയെ കണ്ടിട്ട് എത്രയും കാലമായിരിയ്ക്കുന്നു.

ജ്ഞികമാരന്മാർ—മഹർഷിയെ ഇവിടെ എത്രയുംകുറച്ച് വരുന്നുണ്ട്.

വസിഷ്ഠമഹർഷി പരശുരാമനെയും പരശുരാമൻ വസിഷ്ഠമഹർഷിയെയും ആലിംഗനം ചെയ്യുന്നു.

വസിഷ്ഠമഹർഷി—അങ്ങ് ഇവിടെത്തന്നെ വരവിനെയും കാത്ത് ഇവിടെ കാത്തിരിയ്ക്കുകയായിരുന്നു.

പരശുരാമൻ—എന്താ വരവിനേയോ? മഹാ ആവേശമുണ്ടെന്നു. അങ്ങ് ഇങ്ങിട്ട് വരുന്ന വിവരം അറിയാവാനും നാമങ്ങളെയും ക്ഷിപ്ര വേഗം ആരുമെന്ന അറിഞ്ഞിട്ടില്ലല്ലോ.

വസിഷ്ഠമഹർഷി. ദൈവന്മാർ ഏതായാലും അറിഞ്ഞിരിയ്ക്കുന്നു. ദൈവന്മാർ ഉടനെ നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഇവിടെത്തന്നെ കാണുവാനായി വരുന്നതായിരിയ്ക്കും.

ചന്ദ്രവരാമൻ ഉറപ്പിന്റെ അർത്ഥശാസ്ത്രത്തെ
പ്രസിദ്ധമാക്കിപ്പോയിട്ടുള്ളു.

വസിഷ്ഠനായി വാചസ്പത്യൻ പ്രവൃത്തികൾ
കളെപ്പോലെയും മറ്റും നിർമ്മിച്ചുവെച്ചതാണത്രെ അദ്ദേഹം
അവിടത്തോടു ചെന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ളതു.

ചന്ദ്രവരാമൻ ഹിമാലയ്ക്ക് അടുത്തു സമാധാനം
നേടി. അദ്ദേഹം ചന്ദ്രവരാമൻ നിർമ്മിച്ചതെന്തെന്ന്
അറിയുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം അത് നല്ല
താമരയെ തെളിയിച്ചു.

വസിഷ്ഠനായി വാചസ്പത്യൻ അടുത്തുവന്നു
പോകുന്നു. അവിടെ അദ്ദേഹം വിശ്രമിച്ചതെന്തെന്ന്
അറിയുകയും ചെയ്തു.

അദ്ദേഹം അടുത്തുവന്നു പോകുന്നു
പ്രസിദ്ധമാക്കിപ്പോയിട്ടുള്ളതെന്തെന്ന്
അറിയുകയും ചെയ്തു.

അടുത്തുവന്നു വാചസ്പത്യൻ അവിടെ
സമാധാനം നേടി.

അദ്ദേഹം അടുത്തുവന്നു പോകുന്നു
പ്രസിദ്ധമാക്കിപ്പോയിട്ടുള്ളതെന്തെന്ന്
അറിയുകയും ചെയ്തു.

ചന്ദ്രവരാമൻ—പ്രസിദ്ധമാക്കിപ്പോയിട്ടുള്ളതെന്തെന്ന്
അറിയുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം അടുത്തുവന്നു
പോകുന്നു. അവിടെ അദ്ദേഹം വിശ്രമിച്ചതെന്തെന്ന്
അറിയുകയും ചെയ്തു.

അദ്ദേഹം അടുത്തുവന്നു പോകുന്നു
പ്രസിദ്ധമാക്കിപ്പോയിട്ടുള്ളതെന്തെന്ന്
അറിയുകയും ചെയ്തു.

ചന്ദ്രവരാമൻ. അദ്ദേഹം പഴയ കഥകളാണ്.
അതിനോടൊപ്പം വേറെ ഒരു കഥയും ഉണ്ട്. അതാണ്

ആയുധങ്ങളും യുദ്ധധനവും വെട്ടാം എന്നു ഗ്രീക്കുകാർ തുടങ്ങിയിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

അവേഗ്രന്തം. ചോദ്യം ചെയ്തവർക്ക് കൃത്യമായിത്തന്നെ ഉത്തരങ്ങൾ കൈമാറ്റം വ്രകാശിപ്പിച്ചാണ് ഇവിടുത്തെ കൈമാറ്റം നടത്തിയതായിരിക്കും.

അപ്രകാരം—പ്രസ്താവന കേൾക്കുന്നവർ
അതിലൂടെ.

ഭരണപ്രഭു ഇവിടെനിന്നും ആകാശം നിറഞ്ഞുവന്നിരിക്കുമെന്നു കരുതിക്കൊണ്ടു ചില വാക്കുകൾ ചൊല്ലിത്തന്നു.

കാഴ്ചവരാതെ—എത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും അവി
ത്താളത്തെ ഉൾക്കൂട്ടി വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നത്? കാര്യം മനസ്സിലാ
ക്കുവാൻ കഴിയാത്തതാണ്. വാഗ്ദാനം ചെയ്യാൻ അതിൻ വഴി
യിൽ കഴുപ്പുതീർത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊ
ണ്ടാണ് അത് കേൾക്കാൻ അതിൻ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നത്.

சேவபுரம்—தூர்நாயகன் தனது மனைவி
யான லக்ஷ்மியை அழைத்துச் சென்றார். லக்ஷ்மி
யின் கையில் காணாமல் போன பணத்தை
உடனடி வாரிசாகக் கொடுத்தாள். அதற்குப் பதிலாக
அந்த நாயகன் அவளை விரட்டினான்.

കേഴ്വറർ—എന്നത് ശരി. ക്രിസ്തായ
ണൻ പാഞ്ഞുപുറപ്പെട്ടതിൽ ഈ കാര്യത്തിൽ
ക്രിസ്തായണന്റെ സഹായം ഉണ്ടാവേണ്ടിയിട്ടില്ല.
അതുകൊണ്ട് ഓർ കാര്യം നിരവധിത്തരം എന്ത
വശത്തും ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

[illegible]

യിൽ നന്മിനിടെ നരകപാശം ഏണവൻ വന്നു പീടിച്ചു കൊണ്ടുപോയുള്ളതായിരിക്കണം. ഇവൻ പണ്ടത്തെ നാഗപാശത്തിന്റെ മകനാണ്. നവോദ്യമെല്ലാം മുക്കുപാതയുമ്പോൾ മണ്ടുമ്മുക്കു കൊടിക്കല്ലാതെ ആ നരകപാശത്തിനെ കീഴടക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല അങ്ങിനെയുള്ള ആളുകൾ മുതക്കുമാണ്. അതുകൊണ്ടിപ്പോൾ അവൻ എന്റെ വാക്കിനെ തീരെ വിശ്വസിക്കുകയാണ്. ഈ കാര്യം പ്രവർത്തിച്ചത് ഇവിടുത്തെല്ലാക്കര വേറെ ആരെങ്കിലും ഈ കാര്യത്തിൽ ബോധിപ്പെട്ടു കണ്ടില്ല. ദൈവകരുണയിൽ പോയി പറഞ്ഞപ്പോൾ ഇവിടുത്തെ കണ്ടു പറഞ്ഞാൽ കാര്യം സാധ്യം എന്നു അവിടുത്തെല്ലാ പഠിക്കുന്നവർ

മാട്ടവരാമൻ—ആകട്ടെ, ഞാൻ നരകപാശത്തിനെ തോല്പിച്ചു നന്മിനിടെ വീണ്ടെടുക്കും. അതിനു പകരമായി അവിടുണന്നിട്ടും മനോഹരമായൊരു ചെരുത്തും. ഞാൻ കൈരളിയുവേണിയാണ്. ഈ താഴെ പറയുന്നിട്ടുള്ളതാണ്. അവരോട് വേണ്ടുന്ന സകലതും അവിടുന്ന് അറിഞ്ഞു പ്രവർത്തിച്ചുകൊടുക്കണം.

ദേവേന്ദ്രൻ—അത് ഞാൻ എന്തു കൈരളിയ്ക്ക് സകലവിധത്തിലുള്ള കാര്യങ്ങളും ഞാൻ ചെയ്തുകൊടുത്തുകൊള്ളും.

മാട്ടവരാമൻ—എന്നാൽ ഞാൻ പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നതും. എവിടെയാണ് ആ നരകപാശം താമസിക്കുന്നത്?

ദേവേന്ദ്രൻ—വില്വ മൃഗത്തിന്റെ തൊട്ടു പടിഞ്ഞാറുഭാഗം കര കൈരളിയായി ഒരു വലിയ ഗുഹയുണ്ട്. ആ ഗുഹയിലാണ് അത് വസിക്കുന്നത്.

മാസ്റ്റർമാർ—എന്നാൽ നമുക്ക് അടുത്തു കാണാം.

ദേവസ്തൻ. അങ്ങനെയൊരു സ്ഥലത്തേയ്ക്കു് ഇവിടുത്തെപ്പോലീസർ വന്നു. ആ നാൾക്കപ്പോൾ വളരെ കുറിയായും അറിയാത്തവനായും അപ്രായപ്രായംകൊണ്ടു് ആ മനുഷ്യനെ എല്ലാം നീക്കം. അതിന്റെശേഷം വേറെ വെച്ചു. പിന്നെ ആയുധങ്ങൾകൊണ്ടു് നാം അതിന്നു മോചിപ്പിച്ചു.

മാസ്റ്റർമാർ “ആദ്യം, നമുക്ക്” എന്നാൽയാത്ര പുറപ്പെടുകയല്ലേ?” എന്നു പറഞ്ഞു എല്ലാവരും കൂടി പുറപ്പെട്ടുപോകുന്നു.

അദ്ധ്യായം 8

പാട്ടാലാലാൻ്റെ ആദ്യം.

കൈരളി—(നന്ദിന്റെ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടു് പുറപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം) അമ്മാൻ എവിടെയോ പോയിരിക്കുന്നുവെന്നു് കളിച്ചവരും എന്തു പറഞ്ഞു പോയിരിക്കുന്നുവെന്നു് ആ സ്ഥലത്തുകൊണ്ടു് ഈ പുഷ്പങ്ങൾ എല്ലാം അറക്കും. ഇതാ, ഈ കല്ലിനപ്പുറം പൊകുവാൻ പാടില്ല എന്നാണു് അമ്മാൻ്റെ നിശ്ചയം. അതാ അമ്മാൻ്റെ ഒരു ചു. കല്ലു് കടപ്പാൻ്റെ പാടില്ല എന്നല്ലേ പറഞ്ഞതും. അതുകൊണ്ടു് അതിന്റെ മുകളിൽ കയറുന്നതുകൊണ്ടു് വിശേഷമാണല്ലോ.

കൈരളി കല്ലിന്റെ കയറുന്നു. പുഷ്പം പതിക്കുന്നവനെക്കൂടി കയറുന്നതും വിട്ടു. അവിടെനിന്നു് എഴുന്നേറ്റു് താൻ വിട്ടതും അടുത്തുകൊണ്ടു് എന്തു നാലു കയറുന്നതും നോക്കുന്നു. ആദ്യം കയറിയു് എന്നു തീർച്ചയായതുകൊണ്ടു് കയറിയതെ അവിടെനിന്നു് നടക്കുന്നു.

ഇതു കണ്ടിട്ട് വഴി ചെന്നില്ല. കിഴക്കുക്കുഴപ്പം
 എന്ന് അങ്ങിനെ വിളിക്കുന്നത് ചുമന്നു.

കൈകളി. നെരെ മുമ്പിൽ ഒരു മരം നില്ക്കുന്നു
 അത്, കറുപ്പു വെള്ളത്തോടു പോലാൽ നടക്കുവാൻ
 കഠിനം. അതുകൊണ്ട്?

കൈകളി. അതാ, കൈകളി. നിങ്ങൾ ആ
 രാണി?

കരളൻ. അത് സംബന്ധം.

കൈകളി. ഓ, എന്തിന് ചെന്നു നിൽക്കുന്നു. ഗുഹ
 യിൽ താമസിക്കുന്ന ആളല്ലേ? ആ ഗുഹയിൽ ചിത്ര
 മെല്ലെ?

സംബന്ധം—തുടങ്ങിയ വിവരങ്ങൾ കേൾക്കുക
 സംബന്ധം വെളിച്ചപ്പെട്ടു. കവിടെ ഉണ്ടാണോ?

കൈകളി. എന്തിന് ആ വിവരങ്ങൾ കേൾക്കുക
 എന്നോ ഏതെങ്കിലും.

സംബന്ധം. കേൾക്കുക, നാമുപരിഷ്കരിക്കുക?
 കൈകളി—എന്തിനാണ് നാമുപരിഷ്കരിക്കുക?

സംബന്ധം—കൈകളി ആരുടെ നെരിച്ചാണ്
 താമസിക്കുന്നത്?

കൈകളി. അമ്മയുടെ മുമ്പെ.

സംബന്ധം. അമ്മയ്ക്ക് എവിടെ?

കൈകളി. അമ്മയ്ക്ക് എവിടെയോ പോയി.
 അത് ഉറക്കുമ്പോൾ പോയതാണ്. അമ്മയ്ക്ക് ഉറക്ക
 കിട്ടിയിട്ടില്ലെന്നു കേൾക്കുക. വരുവാൻ അനുവദിക്കില്ല.

സംബന്ധം—തന്റെ ഇവിടെയെന്നും വന്നു
 കൂടാ. വല്ല കാര്യത്തോടോ കാര്യം പിടിച്ചുകൊണ്ടു
 പോയതാണ്.

കൈകളി. എന്തിന് ആ അമ്പം വില്ലാക്കും
 അതുണ്ടാകാൻ പിടുന്ന എന്തിനാണ് കാര്യമെന്ന് ചെല്ലുക?

ജാബ്ബാൻ—ഗരി. കാട്ടാളന്മാർ മേയ്ക്കപ്പട്ടി
കാട്ടും. എന്നാൽ തനിയെ ഇനീ ഇവിടെ അധികം
നഷ്ടം വീട്ടിലേയ്ക്കു പോയ്ക്കൊള്ളൂ.

കൈരളി—എന്തിനൊന്നു ചിത്രങ്ങൾ കാണണം.

ജാബ്ബാൻ. എന്റെ കൂടെ ഗുഹയിലേയ്ക്കു
അന്ന് കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോവാം. അമ്മമാകന്റെ സമ്മ
തം വേണം. കൈരളിയെ ഇവിടെ കണ്ടിട്ടില്ലെങ്കിൽ
അമ്മമാർ ചരിത്രമില്ല.

നാരദൻ—ചരിത്രമില്ല. മേയ്ക്കപ്പട്ടിയെക്കുറിച്ച്
അവിടെ പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു.

നാരദൻ—എന്റെ കണ്ണെ, നീ എന്തൊരു വല്ലാ
തെ ചരിത്രമുണ്ട്. നിങ്ങളുടെ അർദ്ധപരത്തിട്ടി
ല്ല, ആ പരാകാശവരദന്മാരോ?

കൈരളി—അമ്മമാ, അന്ന് കടന്നുവന്നതല്ല
കുറെ പുറത്തുവെച്ച് പൊന്നു കൊണ്ടു വന്നിട്ടുണ്ട്. അ
പ്പോൾ ഇപ്പോൾ വീണ്ടും. ഇതും, കണ്ടിട്ടില്ല ഇവിടെ
ചർച്ച.

നാരദൻ—(ജാബ്ബാൻ നോക്കി) ജാബ്ബാ
ൻ—പ്രശ്നം വന്നു ഇവിടെ?

ജാബ്ബാൻ. അന്ന് കൈരളിയെ കാണണം
എന്നു ചോദിച്ചു വന്നതാണ്.

കൈരളി—അമ്മമാ, അമ്മമാർ അന്ന് പര
ത്ത ചിത്രങ്ങൾ ഒരു പോയി കണ്ടുകൊള്ളൂ?

നാരദൻ—ജാബ്ബാൻ—കൂടെ പോയ്ക്കൊള്ളൂ.
പക്ഷെ ഇനിയേൽ പാക്കു ഇപ്പോൾ വരരുത്. പ
ക്ഷേ ആളുകളും പുഷ്പം കൊണ്ട്, പൊന്നു കൊണ്ട് എന്തെ
ല്ലാം പരയും. അത് കേട്ടിട്ട് അവരുടെ കണ്ണെ
പോവരുത് കേട്ടു.

കൈരളി അമ്മമാ, അമ്മമാൻ ചിത്രം കണ്ടു
കൊള്ളൂ?

നാരദൻ—പോയതാളുവാൻ പറഞ്ഞില്ലേ!

കൈകളിൽ—അമ്മൻ ദേവ്യപ്പെട്ടു പറയുന്നതാണ്.

നാരദൻ—അല്ല, പോയതാളു ജാണവാരന്റെ കൂടെ പോയതുകൊണ്ടു അപ്പൻ ദേവ്യപ്പെട്ടുകയില്ല. പോയി വേഗം തിരിച്ചുവരണം, കേട്ടോ.

ജാണവാരൻ കൈകളുടെ പുറത്തുകൊണ്ടു കാട്ടി ലേയ്യ പോകുന്നു.

കൈകളിൽ—അൻ ഇപ്പോൾ എല്ലാ മരങ്ങളെക്കൂടെ വലിച്ചുവേണം! അതാ, അതാ, ആറു മരം വലിച്ചുവേണം!

ജാണവാരൻ നില്ക്കുന്നു. കൈകളിൽ പുഷ്പം വീശുന്നു.

കൈകളിൽ—ഈ കുട്ടിൻ എന്താണു? യാതൊരു ശബ്ദവും ഇല്ലല്ലോ.

ജാണവാരൻ—ഇത് കഴുതീവനാണു! ഇവിടെ താമസം ചെയ്യും വരികയില്ല.

കൈകളിൽ—ഇവിടെ താമസം ഇല്ലേ!

ജാണവാരൻ. ഇവിടെ നഗരം എന്ന ശ്രീരംഭംകേൾ വെച്ചുവരുന്ന സ്ഥലമാണു!

കൈകളിൽ—ഇവിടെ ഹനമാണു കാണുന്നില്ലല്ലോ.

ജാണവാരൻ ഇപ്പോൾ കാണുകയില്ല ഈ സ്ഥലം അറുപതു വലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായിട്ടും.

കൈകളിൽ—ആരാണ് ഹനമാൻ?

ജാണവാരൻ. ഹനമാൻ അങ്ങനെയൊരു കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടവരിൽ പല ആനയും ക്രോധനാൽ കൊല്ലാൻ ശ്രീരാമന്റെ ആനയും വലിയ കൈമാണു. രാവണനെയുള്ള അടുത്തിൽ ജയം നേടിയത് അയാൾക്കുള്ള ശക്തികൊണ്ടാണെന്നു പറയണം.

കൈരളി അദ്ദേഹം ഇപ്പോൾ ധ്യാനിക്കുകയാണ്?

ജാംബവാൻ “അദ്ദേഹം ഈ കരളീവനത്തിൽ ഒരിടത്ത് ഇരിക്കുകയായിരിക്കും. എപ്പോഴും താമസം ചെയ്യാനായിരിക്കുകയാണ്. ഇത്, എന്റെ ഹൃദയിൽ എത്തിപ്പെടും. വലിയ ഉരുട്ടായിരിക്കും. കൈരളിക്ക്” എന്നു പറഞ്ഞു ഗുഹയിലേക്ക് പോകുന്നു.

“ഇതിൽ ഉരുട്ടാനും ഇല്ലാത്ത നല്ല വെളിച്ചം. എന്നു നിങ്ങൾ ചെയ്തു. ഞാൻ എല്ലാ സമയവും ഞാൻ കണ്ടുകൊള്ളട്ടെ” എന്നു പറഞ്ഞു കൈരളി നിശ്ചയിക്കുന്നു. ഈ ഗുഹയിൽ ഇരിക്കുക എന്നു.

കൈരളി—ഇതാ ഒരു പുരുഷൻ. അദ്ദേഹം, എന്തു മാതിരി വെളിച്ചമാണ്? ഞാൻ കര അറയ്ക്കട്ടെ”

ജാംബവാൻ. എത്ര വേണമെങ്കിലും അത് കൈരളി.

ജാംബവാൻ കര പടങ്ങിയ ഒരു തളികയിലായി കൈരളിയ്ക്കു കൊടുത്തു.

ജാംബവാൻ—ഇതാ, ഇത് നല്ല പടങ്ങലാണ് വേണ്ടതു കഴിഞ്ഞു.

കൈരളി പച്ചക്കറിയുടെ ഇടയിൽ ഇരിക്കുകയും ഇതും ഒരു ചിത്രശാലയായിത്തീർന്നു. ചിത്രശാലയായിത്തീർന്നു. “അദ്ദേഹം, ഒരു കൊട്ട ഉണ്ടെങ്കിൽ എനിക്ക് പച്ചക്കറിയെ നിറയ്ക്കുകയായിരുന്നു.”

ജാംബവാൻ—ഞാൻ പച്ചക്കറിയെ ഒരു കൊട്ടയിലാക്കിത്തന്നു. വാ, കര പടങ്ങലാ കഴിഞ്ഞു.

കൈരളി ഞാൻ ഇപ്പോൾ വന്നു. ഈ പച്ചക്കറിയെ ഇരിക്കുകയായിരിക്കട്ടെ.

പിന്നെയും കൈകളിൽ പൂക്കൾക്കൊപ്പം അടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ജാബാവാർ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ട് തന്റെ വിരലുകൾക്കൊപ്പം കണ്ണിന്റെ പോലകൾ ചൊരിച്ചിട്ടിട്ടു കൈകളുടെ അകൽ ആനയിച്ചു. കര കഴിഞ്ഞു ജാബാവാർ അടുത്തു വന്ന പഴഞ്ചി കര കഴിച്ചതിനു ശേഷം “ഉവ്വ ചിത്രങ്ങൾ” എന്ന പേരുള്ള അവിടെനിന്നും കണ്ടു. ചിത്രങ്ങളുള്ള സ്ഥലത്തു പോയി ജീവനപ്പൊരു വിശദമായിട്ട് മാതിരി കര ചിത്രങ്ങൾക്ക് ഉപരി ചെന്നു നില്ക്കുന്ന നല്ലയും അനേകയും ഉപോത്തുകൊണ്ട് ജാബാവാർ പിന്നെയും കൈകൾക്കു കണ്ണു തുറന്നുവെക്കുന്ന കൈകൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള നല്ല ഉപോത്തുകൊണ്ട് കണ്ടിട്ട് കണ്ടുകൊണ്ടു ജാബാവാർ കണ്ടിട്ട് കണ്ടിട്ടുവെക്കുന്ന കണ്ടു.

ജാബാവാർ—എന്താണ് കണ്ടിട്ട് ഇത്ര നന്നായ ഒരു വെള്ളം ചിത്രം എന്തിന്റെ

കൈകൾ—അത് ന്ന എന്തിന്റെ പാട്ട് നന്നായെന്ന ചിത്രം ആ ജാബാവാർക്കിൽ കണ്ടത് ആ പാട്ട് പാട്ടുവെക്കും എല്ലാം എന്തിന്റെ കണ്ടിൽ വെള്ളം അതുകൊണ്ടു കണ്ടതാണ്

ജാബാവാർ അത് പാട്ടുവെക്കും കണ്ടിട്ട് നന്നായ വെള്ളം വെള്ളം പാട്ടുവെക്കും അതുകൊണ്ടു വെള്ളം ചിത്രം.

കൈകൾ. പാട്ടുവെക്കും ജാബാവാർ അവിടെ വെള്ളം ഉടൻ ഉടൻ വെള്ളം എങ്ങനെയാണ് നന്നായെന്നത്

ജാബാവാർ ഇനി അത് പാട്ടുവെക്കും വെള്ളം എന്തും കണ്ടുവെക്കും കണ്ടുവെക്കും ഇനി കൈകളിൽ പാട്ടുവെക്കും കണ്ടുവെക്കും കണ്ടുവെക്കും അത് വെള്ളം വെള്ളം വെള്ളം.

നടക്കാനുള്ളടി സ്ഥിതിയില്ല. കണ്ണു കാണുന്നില്ല. ഇനി എന്തെന്നുതോന്നാത്തതാണ് പ്രയാണനം! അന്തർ ഇനി ഗുഹാമുഖം അടച്ചു വെക്കാനും സ്പിച്ചുകൊണ്ടു ഇതിനകത്ത് ഇരിയ്ക്കും. ഇനി എന്നെ ആരും ആവശ്യമില്ല.

കൈരളി—അപ്പോൾ, അതു പറയട്ടെ. അന്തർ ആവശ്യമുള്ളപ്പോൾ കൈ വരും.

ഭാഷാവാദൻ. അക്കുന്നിയ്ക്കുന്നതും കാണാൻ. നീ ഭാര്യ നന്നായിട്ട് അധികകാലം മിടിച്ച് ഇരിയ്ക്കട്ടെ.

പെട്ടെന്നു വരാൻ പ്രവേശിച്ചു ന്ന

കൈരളി—ഇതും, അങ്ങനെയ് വന്നിരിയ്ക്കുന്നു.

ഭാഷാവാദൻ എഴുന്നോൻ നമുക്കിരുന്നു.

വരാൻ—കൈരളി ഉത്ര നോക്കിയിട്ട് വരാത്തതിന് അന്തർ എന്ന ചോദ്യത്തോട്

കൈരളി—അങ്ങനെയ്, ഇവിടെ വല്ല ചിത്രങ്ങളുണ്ട്. കാണാത്തേ?

വരാൻ—അന്തർ ഇക്കാര്യം മുമ്പ് കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ആദ്യം, ഇനി നമുക്ക് പോകാം.

കൈരളി—ചുരുങ്ങിയെ എന്താണിത്?

വരാൻ—അതും അങ്ങനെയ്തതും. വേറെ വല്ലതും ഉണ്ടോ?

കൈരളി (ചിരിച്ചുകൊണ്ട്) ഇല്ല. നമുക്കു പോവണം.

രണ്ടുപേരും ഭാഷാവാദനോടു മാത്രം പറഞ്ഞു പോകുന്നു

അദ്ധ്യായം 4

ജാഗ്രതയാൽ വില നൃക്കത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ വെച്ചു താപനശ്ശിയോടും മറ്റും വിട്ടു നമുക്കുവരുത്തി

നേയും അതേ അറിച്ച് നടന്നുപോകുന്നു. കരേട്ടരും നട്ടു
നടന്നിരുന്നതും അപ്പോഴത്തും അറക്കീട്ട് ഒരു ശുദ്ധി
യുടെ മാതൃകയായ അടമ ഉച്ചം കാണാത്തതുകൊണ്ട്
പിന്നെയും നടക്കുന്നു. “ഇതെന്നെ അറപ്പിച്ചുവാൻ
വേണ്ടി അവേട്ടൻ ചെയ്തതായിരിയ്ക്കുമോ? അങ്ങി
നെയാവാൻ തരാല്ല. മനീഷാധരി ഈ കാഴ്ച
ത്തിൽ ഉള്ളതുകൊണ്ട് ഇതിൽ ചതിയൊന്നും ഉണ്ടാ
യിരിയ്ക്കാൻ തരാല്ല. ഇവിടെ ഭദ്രവരം അന്തിരി
ട്ടായ ഒരു സ്ഥലമാണല്ലോ കാണുന്നത്. ഒരു ശുദ്ധി
യുടെ അടയാളംപോലും കാണാതിട്ടില്ലോ. അതാ,
കരേ അകലെയായി ഒരു ശുശ്രൂഷയും കാണുവാനാണ്
അതിലും ചൊരിയുന്ന ചരിത്രശാലിയും.

“അങ്ങനെയൊരു ഉപമയിൽക്കൂടി ഒരു വലിയ കെട്ടിടം
കാണുന്നു തീവഴിയും ഇരുപതു വഴി. വലിയതായിരി
യ്ക്കുന്ന ഒരു കെട്ടിടമാണല്ലോ കാണുന്നത്. തിരിച്ചു
ചൊരിയുന്നതും അതേ അറിച്ച് അവിടെ നിന്നു വേണം.
ഒരു കാഴ്ചയാണവേണ്ടി പാഴുപറ്റിക്കൊണ്ട് മരുഭൂ
മിയിൽ വിടാതിരുന്നില്ല. അതാ, പുണ്യാട്ടത്തിനും
കാണുന്നുണ്ട്. അനവധി പുഷ്പങ്ങൾ വികസിച്ചു
നില്ക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ ആ പുഷ്പങ്ങളെല്ലാം വഴുത
വഴിയില്ലാത്തവയാണ്. കറാ“ ആ ഭാഗത്തു
നിന്നു ഇങ്ങനെയെന്ന് അടിയ്ക്കുന്നത്. പുഷ്പത്തിന്റെ
വഴുത വഴുതപോലെയല്ല വഴുതുന്ന പക്ഷെ
ഒരു ഭാഗസ്വരൂപം വരുത്തണല്ലോ. ഏതെങ്കിലും
അവിടെത്തോളം ചൊരിയ അതേ അറിയാം.” ഭാഗ്യവശം
മേൽ നട്ടു പുണ്യാട്ടത്തിൽ എത്തുന്നു. സ്വർഗ്ഗം വി
ജനമായി കാണുന്നു. ആ പുഷ്പങ്ങളിൽനിന്നു വരു
ന്ന വാസന ഉഷ്ണമായതാണെന്നു. അവിടെയുള്ള
വായു ശുദ്ധീകൃതം വായു ഭട്ടിപ്പോകുന്നതാ
യിരി തോന്നിയതുകൊണ്ടു ഭാഗ്യവാദൻ തന്റെ

ശ്വാസത്തെ ബന്ധം ചെയ്യുന്നു. ചിന്തയും പുറത്തുനിന്നുള്ളതല്ലെന്നു തന്റെ മുമ്പിൽ കാണുകയും ചെയ്തു.

“ഇവിടെയും ആരും കാണുന്നില്ലല്ലോ.”

പെട്ടെന്നു ഒരു ദീനശബ്ദം കേൾക്കുന്നു. ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടും നിന്നുനിൽക്കും പ്രതികരണം ഉണ്ടാകാതെ പ്രവേശിക്കുന്നു. കടന്നുചെല്ലുന്ന മുറിയൽ വളരെ ലഘുവായതായ ഒരു സ്ത്രീയെത്തന്നെ കാണുന്നു. മാറ്റുവരാളനെ കണ്ടു ഉടനെ ആ സ്ത്രീ: “പ്രഭാ, എന്തെങ്കിലും കാര്യം. അല്ല, ഇവിടെ എന്തെങ്കിലും കാര്യം ചെയ്യാവുന്നതെന്ന്.”

മാറ്റുവരാളൻ—നിങ്ങൾ ആരാണ്?

സ്ത്രീ—അല്ല, ഞാൻ നാകവരത്തിന്റെ കയ്യിൽപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. എന്തെങ്കിലും കാര്യം ചെയ്യാവുന്നതെന്ന് എനിക്കു് ഇവിടെനിന്നു് അറിയാൻ വേണ്ടു്. നിങ്ങളുടെ അടുത്തു് വന്നു എന്തെങ്കിലും കാര്യം ചെയ്യാവുന്നതെന്ന് എനിക്കു് അറിയാവുന്നതെന്ന്.

മാറ്റുവരാളൻ—നാകവരം എവിടെ?

സ്ത്രീ—എവിടെയോ പുറത്തു് പോയിരിക്കുന്നു എന്ന് നല്ല പക്ഷമാണ്. ഇവിടെനിന്നു് ഇവിടെ എന്തെങ്കിലും കാര്യം ചെയ്യാവുന്നതെന്ന് എനിക്കു് അറിയാവുന്നതെന്ന്.

മാറ്റുവരാളൻ സ്ത്രീയുടെ അടുത്തു് ചെല്ലുന്നു. ഉടനെത്തന്നെ ആ സ്ത്രീ മാറ്റുവരാളന്റെ കയ്യിൽപ്പെട്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു. സ്ത്രീയുടെ കാരണത്താൽ മാറ്റുവരാളന്റെ കയ്യിൽപ്പെട്ടു് ഇവിടെനിന്നു് പോയി. മാറ്റുവരാളന്റെ കയ്യിൽപ്പെട്ടു് അടുത്തു് വന്നു. ചിലയിടത്തു് നെത്തുവരാളന്റെ കയ്യിൽപ്പെട്ടു് മാറ്റുവരാളന്റെ കയ്യിൽപ്പെട്ടു് അടുത്തു് വന്നു. ചിലയിടത്തു് നെത്തുവരാളന്റെ കയ്യിൽപ്പെട്ടു് മാറ്റുവരാളന്റെ കയ്യിൽപ്പെട്ടു് അടുത്തു് വന്നു. ചിലയിടത്തു് നെത്തുവരാളന്റെ കയ്യിൽപ്പെട്ടു് മാറ്റുവരാളന്റെ കയ്യിൽപ്പെട്ടു് അടുത്തു് വന്നു.

മണ്ണ് കായും ചെറുപ്പിടാവുന്ന. അന്നു രണ്ടു ദിവസം
അതിൽനിന്നു ചുരുപ്പട്ടായ ഒരു ചെറുപ്പി അല്ലെ
ത്തിന്റെ പൊന്നു പ്രകാശിച്ചു. സൂര്യൻ നന്നി
യ്ക്കാൻ പറ്റാതെക്കൊണ്ട് അന്നു രൂപം പെട്ടെന്നു മാറി
നരകപരമാമായിത്തീർന്നു. ഒരു നൂറു വയസ്സുള്ള ഒരു
കുറുപ്പു ചെറുപ്പാലേൻ കഴുത്തിൽ ചുവന്ന അ
രികൾ രണ്ടു ഭാഗത്തായി, രണ്ടു കൈകളുടെ സ്ഥാ
നത്തായി, രണ്ടു ചെക്കറു പറ്റിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.
അപ്പുറം അല്ലെങ്കൾ ചെറുപ്പാലേൻ ചെറുപ്പാലേൻ
കെട്ടിവരിയ്ക്കുന്നു.

പോലീസ് "താല്പാ, അല്പാ" എന്ന കൈയെഴുത്തുകാര്യം തന്റെ കയ്യിൽ കൈമാറിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം തന്റെ സർവ്വസാധാരണ ജീവിതത്തിൽ അത്ഭുതപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം അതിനെക്കുറിച്ച് അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തിയത് അത്ഭുതപ്പെട്ടതായിരുന്നു.

ഡി "ഉത്തരാനന്തരം" എന്നൊരുതിക്കുന്ന
 ഗ്രന്ഥം' വരുന്ന ശരി. പക്ഷേ ഇതു എഴുപ്പ
 ത്വം പരിചിതമാകുന്ന ഓർ ഉൾപ്പെട്ടു. മേ
 മതിൽ വന്ന പാട്ടു മുഴുവൻ എന്ന ന്യൂനത
 ക്കുന്ന ഓർ വർദ്ധിപ്പിച്ചു പരിഷ്കരിച്ചു. എന്റെ ചായക്ക
 മാത്രം കത്തിക്കിത്തന്നു. ഇപ്പോൾ വെട്ടാക്ക
 ത്വം വരുന്നതാണ്. ഇപ്പോൾ ആരായിട്ടാണ് പര
 മശിധനാകുന്നത് അറിയാ. പക്ഷേ എനി
 ക്കുണ്ടായി വരില്ല. ദൈവത്തോടു. ദൈവത്തോ
 ിക്കുകിൽ ഓർ കഴിയിൽ പരിചിതമാകുന്ന. എന്റെ
 കയ്യിൽ പെട്ടെന്ന് വരുന്ന. ദൈവത്തോടു. ദൈവത്തോ
 അറിയാ. ഇപ്പോൾ ഇതിൽ ചിലതു. എന്റെ
 വിധിയാൽ അറിയാ. ഇപ്പോൾ ആരായിട്ടാണ്
 ത്വം. എന്റെ കയ്യിൽ കാലം കെട്ടിക്കിടക്കുക."

എന്നു പറഞ്ഞു പാശ്ചാത്യന്റെ മേൽ ഭൂമിയിൽ
പാമ്പിന്റെ വളയങ്ങളെക്കൊണ്ടു ചുറ്റി ഏകദൈവത്തെ
മിന്നിപ്പിടിച്ചുവെന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചു.

അദ്ധ്യായം 5

കൈരളിയിലെ നാമങ്ങൾ.

നാമങ്ങൾ നീ അല്ലെന്ന് വിളിച്ചു, ഇല്ല!
കൈരളി—അത് അമ്മയെപ്പോലെ എങ്ങനെ അറിഞ്ഞു!

നാമങ്ങൾ. നീ സംസാരിക്കുന്നത് കേട്ടിട്ടു.

കൈരളി—അതെന്താണ്? എന്തിന് അത്
നോക്കൂ സംസാരിച്ചതുകൊണ്ട് എന്തിന് അല്ലെന്ന് കേൾക്കുന്നു
എന്നു ഭയപ്പെടുന്നത് അത് എന്താണ്? ചെറുപ്പം
കൊണ്ട് എന്തിനാണ് അല്ലെന്ന് കേൾക്കുന്നത് കേൾക്കുക
കേൾക്കുക.

നാമങ്ങൾ—കുറച്ചു കൂടി. അത് പറയുന്നത്
കേൾക്കൂ നീ അല്ലെന്ന് ഇങ്ങനെ നിന്റെ അടുത്ത
വരുത്തിയത് അല്ലെന്ന് വല്ല അർത്ഥവും വന്നെക്കാം.

കൈരളി—അതോ, അതെങ്ങനെയാണ്?

നാമങ്ങൾ—അല്ലെന്ന് വല്ല കാര്യങ്ങൾക്കും
മേൽ ചെയ്യുന്ന സമയം നീ അല്ലെന്ന് വിളിച്ചാൽ
അല്ലെന്ന് ചിന്തിക്കുക മേൽ ചെയ്യുന്നത് സാധിക്കുകില്ല
അല്ലെന്ന് അവർ കേൾക്കുകയോ?

കൈരളി. അതോ, ഇനി അത് വിളിക്കുക
യില്ല. ഇപ്പോൾ വിളിച്ചുകൊണ്ടു അല്ലെന്ന് വല്ലതും
പറയിക്കുകയോ? അതോ, ഇനി അത് വിളിക്കുക
യോ ഇല്ല.

നാമങ്ങൾ ഇപ്പോൾ നോക്കൂ പറയിക്കുകയില്ല
പക്ഷെ, നീ എന്തിനാണ് ഇങ്ങനെ വിളിക്കുന്നത്?

കൈരളി. അമ്മാൾ എനിക്ക് വേണ്ടത്ര പാട്ടു പാടിത്തരാം എന്നു പറഞ്ഞിട്ടല്ലേ ഞാൻ അമ്മാൾക്കുവേണ്ടി നിന്നത് അമ്മാൾ ഇന്ന് അഞ്ച് പാട്ട് മാത്രമല്ല പാടിയിട്ടുണ്ട്.

നാരദൻ—എനിക്ക് പുപ്പോഴും പാട്ടു പാടിയിരുന്നാൽ തെന്തോ കട്ടി? എനിക്ക് വേറെയും പ്രവൃത്തിയില്ലേ?

കൈരളി. എന്നാൽ പിന്നെ അമ്മാൾ എന്തിനാണ് പറഞ്ഞത്?

നാരദൻ—നീ ഇത്രയധികം പാട്ടു പാടാൻ പറയുകയോ ഞാൻ കരുതിയിരുന്നില്ല. അഞ്ച് പാട്ട് മാത്രം ആരെക്കൊണ്ടും പാടുവാൻ സാധിക്കുകയല്ല.

കൈരളി—പത്തു പാട്ടു വേറെതാമി എനിക്ക് പാടിത്തരവല്ലേ.

നാരദൻ—നീ പിന്നെയും കാട്ടിൽ പോയി ഇല്ലേ? ഞാൻ നിന്നോടു പൊക്കത്തന്നെ എത്ര പ്രാവശ്യം പറഞ്ഞു. ഇനി വല്ല കാട്ടാളന്മാരും പിടിച്ചു കൊണ്ടുപോവും.

കൈരളി—ആ കാട്ടിലുള്ള ആൾ എന്നെ സഹായിക്കും.

നാരദൻ—നീ, ജാബുവാക്കനക്കൊണ്ടല്ലേ സംസാരിക്കുന്നത്?

കൈരളി—അല്ലയോ, ദേവനൊരാൾ, ആ കല്ലീവനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നില്ലേ താമി.

നാരദൻ—നീ, ഹനുമാരെ കണ്ടുവോ?

കൈരളി. അതു ഹനുമാരോ, എന്താ? എനിക്ക് അറിയാത്തതാ. എനിക്ക് പടങ്ങാൻ തന്നെ. പാട്ടും പാടിത്തന്നെ.

നാരദൻ—പാട പാടിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത് ഹ

നമ്മാവായൻ തമ്മിലു ഹമ്മമാർ പാട്ടുപാടിയാൽ
വളരെ വിശേഷമായിരിക്കും!

കൈരളി അമ്മമാർ പാട്ടിലും പുത്രയോ
ജഗതിയായി പാടും.

നമ്മാർ—ആട്ടെ, നമ്മെ അതിന്റെ രാി പി
ന്നെ ആലോചിക്കാം. ഹി പോയി കളിച്ചുവന്ന
ജ്ഞാനം കഴിഞ്ഞു.

“കാ, പോയി കളിച്ചുവന്നു.” എന്നു പറഞ്ഞു
കൈരളി കഴിഞ്ഞുപോകുന്നു.

നമ്മാർ—അവർ ചുറ്റാൽ വലിയൊരു ജാതം
നമ്മെ ചുറ്റാൽ ഒരു നമ്മാർ പോകുവാൻ
കഴിയുന്നില്ലല്ലോ. ആട്ടെ പാട്ടുകാർക്ക് വേറെ വര
തിരിയ്ക്കുവല്ല. ഈ കളിയിൽ വേറെയൊരു കൊണ്ടു
പോയി ആക്കിയോ? പാട്ടുകാർക്കോ? പോയിട്ടു
ഒരു തരമല്ല. ആട്ടെ കൈരളി കളിച്ചുവന്നതിനു
മുമ്പ് ഒരു ഊഴപോകുന്ന പോയി വന്നുകൊണ്ടും.
കൈരളിയിലോട്ടുള്ള പോക്കു കൈരളി ഉറപ്പുവ
സമയമായിരിക്കുമെന്നും.

നമ്മാർ ചാക്കുന്നു.

അദ്ധ്യായം 6

വിവരങ്ങൾ.

വന്നിപ്പൻ. ഇക്കാരനാണ്? മാർഗ്ഗമാർ പോ
യിട്ട് ഒന്നുവന്നു ചെന്നുവന്നല്ലോ. ഇനി മടങ്ങിവ
രുന്നതെന്തായിരിക്കും? നമ്മെ ചുറ്റുവക്കുകളിൽ
ഒരു പോയി നോക്കിയോ?

ദേവേന്ദ്രൻ—വിശ്വാസമില്ല. അതിനേയും തോ
പാത്താൽക്കൂടിയാൽ ചോദി പോയിക്കൊണ്ടുവന്നു
ന്നു് സംഭവം.

വമ്പിപ്പൻ. ഇതിന്റെ ഉത്ഭവം എങ്ങനെയാണ്?

ദേവേന്ദ്രൻ. നാഗപാശം നാഗാസുരനെ കൊന്നതിനുശേഷം പരമേശ്വരന്റെ വാഹനമായി വളരെക്കാലം ഇരുന്നു അതിനുശേഷം ദേശാന്തരത്തിനു പുറപ്പെട്ടു സിംഹളാചീടിൽ പോയി. അവിടെ വെച്ചു ഈ നരകപാശം ഉണ്ടായി. പിന്നെ ഗരുഡനുമായി യുദ്ധം നടന്നു. കോപിതനായിപ്പോയി ഈ നരകപാശത്തിനെതുകൊണ്ടു പാതാളത്തിൽ പോയി. മകനായ നരകപാശത്തിനെ മഹിഷാസുരന്റെ വശം ഏല്പിച്ചു നരകപാശത്തിലേക്കു പോയി. മഹിഷാസുരന്റെ ഭരിച്ചതിനുശേഷം പാതാളം ഉപേക്ഷിച്ചു ഭൂമിയിലേക്കു വന്നു ഈ ഭൂമിയിൽ കാമസമ്പ്രദായം.

വമ്പിപ്പൻ. എന്തൊരു നല്ലൊരു കൃത്യം വരുന്നല്ലോ. നമുക്കു ഗാനം കേൾപ്പിക്കുന്നതാണ് നല്ലത്. നരകപാശം അടുത്തുള്ള സ്ഥലത്തു എത്തിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നാണ് തോന്നുന്നത്.

ദേവേന്ദ്രൻ. - എനിക്ക് ദേവന്റെ വാക്ക് കേൾക്കുമല്ല. ഇവിടുന്ന് താമസനാണ് ഇവിടുത്തെ നരകപാശംകൊണ്ടു ഇവിടുത്തെതന്നെ അതിന്റെ വിജയത്തിനു ശക്തിയില്ല. പക്ഷെ എന്റെ കാര്യം അങ്ങിനെല്ല.

വമ്പിപ്പൻ. പൊക്കം. നോക്കൂ അതാ കണ്ടില്ലേ? മഹാകഷ്ടതയാണ്. മാത്രമല്ല നാം വെറുതെ കേൾക്കുക. അദ്ദേഹത്തിനു ഇപ്പോൾ വാലുകുമാരനാണ് നാം കാൽക്കൂട്ടത്തായിരുന്നു.

ദേവേന്ദ്രൻ. അതാ കണ്ടു. അതാ, മാത്രമല്ല മൻ മരിച്ചുകിടക്കുന്നുണ്ടെന്നാണ് തോന്നുന്നത്. ക

ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതാണ്. അതുകൊണ്ട് ചുറ്റിക്കിടക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ടല്ലേ?

വസീഷ്ഠൻ—ഇല്ല, ഇല്ല. നേടാവതാണ്. മരിച്ചിട്ടില്ല. എന്താണ് ഈ മോശമായ സാഹചര്യം? കിടക്കുകയാണ്. ഉഷ്ണവും ഉണക്കും.

പെട്ടെന്നു പരശുരാമൻ കണ്ണുകൾ തുറന്നു. മുമ്പാകെ ആകാശം ഒരു ദിവ്യതേജസ്സ് പരക്കുന്നു. ആ വഴുതത്തിൽനിന്നു മറ്റു കൈകൾ വരിച്ചെഴുന്ന സന്തം. ഉഷ്ണമേഘത്തിൽനിന്നും മറ്റു മഹാമാന്ദ്യങ്ങൾ ആയുധങ്ങൾകൊണ്ടു പരശുരാമന്റെ തലക്കു വെട്ടുന്നു. പെട്ടെന്നു മറ്റു രാക്ഷസന്മാരെയും തലകൾ പരശുരാമന്റെ കയ്യിൽപ്പെട്ടു. സമീപിച്ചുവന്നു. തലവരിച്ചുകൊണ്ടു നരകപാശം പരശുരാമന്റെ കയ്യിൽ തെളുപ്പിച്ചു മാപ്പിത്താണിയിട്ടു.

നരകപാശം—പ്രഭോ, ചുറ്റും കൈകൾ തുറന്നു ഇവിടെയെ ഇരിക്കുന്നു. മാപ്പിത്താണിയിട്ടു.

പരശുരാമൻ നന്ദിനി എവിടെ?

നരകപാശം—“നന്ദിനിയെ അടിയൻ ഇപ്പോൾ കൊണ്ടുവരും” എന്നു പറഞ്ഞു നന്ദിനിയെ കൊണ്ടു പരശുരാമന്റെ കൈവശം എത്തിച്ചു. പരശുരാമൻ നന്ദിനിയെ ദൈവത്തിന്റെ വശം കൊടുക്കുന്നു.

പരശുരാമൻ—ഇനിമേൽ നീ ഈ സ്ഥലത്തു ഇരിക്കരുത്.

നരകപാശം—ഇല്ല. അത് ഇനിമേൽ ഇവിടെ ഇരിക്കുകയല്ല. സമീപത്തിൽ പോയി വസിക്കുകയാണ്. തീർച്ചപ്പെടുത്തിയത്. പക്ഷെ ഇവിടെത്തന്നെ.

പുരാണമനുഷ്ഠൻ. പ്രഭാ, ഇന്ദ്രാ, ഇന്ദ്രമുഖൻ & വനശാസ്ത്രം. ഇവർക്കെല്ലാം പുരാണൻ അൻ ഉപ ചാരം ചെടുത്തുണ്ടു് എന്ന് വിവരിച്ചു. അങ്ങനെയും ഉറക്കം ഉപേക്ഷിച്ചു അവിടുന്ന് നീട്ടിയായും ഒരു മഹാത്മാവെന്നായിരിയ്ക്കും. സാധാരണമനുഷ്ഠൻ അതുപോലെ കട്ടിപ്പാൻ സാധ്യമല്ല.

പരശുരാമൻ — നന്ദാമുഖനോടൊക്കെ മുമ്പെങ്കിൽ നി. ൩൪ ൽ വെട്ടു കാഴ്ചയും ഉണ്ടാകാ!

പുരാണമനുഷ്ഠൻ — ഇവിടുന്ന് പറഞ്ഞത് ശരിയല്ല. ഇവിടുത്തെ പേര് പുരാണമനുഷ്ഠൻ അറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാമെന്നു ചോദിച്ചു.

പരശുരാമൻ — പുരാൻ പേര് ചാട്ടവരാമൻ എന്നാണ്.

പുരാണമനുഷ്ഠൻ “ചാട്ടവരാമനേ!” എന്നു ആശ്ചര്യത്തോടെ പറഞ്ഞുകൊണ്ട് പരശുരാമന്റെ കയ്യിൽ നെടുമിട്ടു. ചാട്ടവര വെട്ടിപ്പുറം ചാട്ടവരയും പരശുരാമന്റെ കയ്യിൽ നെടുമിട്ടുവാൻ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. അതുപോലെ ചാട്ടവും നെടുമിട്ടു.

ചാട്ടവരാമൻ ചെങ്കോലയും അനുഗ്രഹിച്ചു.

പുരാണമനുഷ്ഠൻ “ഇവിടുന്ന് ഈ സ്വയം അനുഗ്രഹിച്ചത് അങ്ങനെയും എത്രയോ സന്തോഷമായിരിയ്ക്കുന്നു. പുരാൻ ചാട്ടവര ഇങ്ങനെയിൽ രണ്ടു കട്ടികളെ പ്രസവിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു. ഇനി അങ്ങനെയും അധികമായി ഇഹലോകവാസമില്ല. അതുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെയെ കട്ടികളെയും അനുഗ്രഹിച്ചു അങ്ങനെയും ഉപേക്ഷം ചെയ്യണം.

പരശുരാമൻ — അൻ സന്തോഷത്തോടെ ചെല്ലാം. എങ്ങനെയെങ്കിലും വെട്ടു ഉപകാരവും ചെയ്യാൻ

സംസ്കൃതത്തിലും അനേകം പ്രസിദ്ധ് വേദ
കണമില്ല.

ഇതിനിടയിൽ പാശ്ചാത്യർ ആ നാഗകത്തു ത്തിയിരിയ്ക്കുന്ന ഘോരജ്വല വാർഷാവും ആ ദിക്കി ലൊക്കം പരന്നു. ആദ്യകാലം കൂട്ടുകൂട്ടമായി നന്നായി നശിച്ചു കളഞ്ഞ ആദ്യകാലം കാരാ കിട്ടിയും കൊല്ലേ യെന്ന പാശ്ചാത്യന്റെ കയ്യിൽപ്പെട്ടു നശിക്കപ്പെ ഡ്ഡായി. കറച്ചു കളിഞ്ഞ ഉടനെ പാശ്ചാത്യർ അ വതപ്പെട്ട കൃഷിക്ക് അനുഗ്രഹിയ്ക്കുകയും ഭാരതത്തിനുള്ള നാഷണൽ കൗൺസിലിൽപ്പെട്ടുകൊള്ളുകയും ചെയ്തു.

ചിന്താ ഭാവനം പരസ്പരം തമ്മിൽ തുടർച്ചയായ നായി ചുരുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ചിന്താ ഭാവനം പരസ്പരം തമ്മിൽ തുടർച്ചയായ നായി ചുരുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ചിന്താ ഭാവനം പരസ്പരം തമ്മിൽ തുടർച്ചയായ നായി ചുരുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

പരസ്യങ്ങൾ—ഉദ്ദേശ്യമായിട്ടുള്ളവയെക്കുറിച്ച് വാർത്തകൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്യും. വാർത്തകൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്യും.

നിവൃത്തരും ഉദ്യോഗസ്ഥരും കർമ്മരൂപി എന്നെന്നേക്കും വിശ്വസിക്കുന്ന വ്യക്തം 'അമ്മ' രൂപി എന്ന കല്പനയെ പലരും 'അമ്മ' എന്നായി മാറ്റി.

പറഞ്ഞുപോകും—ഈ രാജ്യം ഭരിച്ചിരുന്ന രാജ്യ
മാണെന്നു ഞാൻ കേൾക്കുകയും ചെയ്തു. അതുകൊ
ണ്ട് നല്ല വെള്ളം ഉപയോഗിച്ച് വാണിജ്യം ഉണ്ടാക്കാൻ
തക്കവിധം അത്ഭുതം!

പിവാസിക്രമം—പ്രഭാ, അവർക്കു പറഞ്ഞത് ശരിയാണ്. ഇവിടെ അങ്ങനെയൊരു ലഭിക്കുന്ന വെളിച്ചം വളരെ ചുരുക്കമാണ്.

വിദ്യ ഉപയോഗിച്ച് പൊതുവെ നോക്കിക്കളയരു. (ശ്രദ്ധയിൽ പെടുന്ന) ഇവിടെയും ഉദ്യ വ്യവസ്ഥാപിതികൾ കൊണ്ടുപോയിരിയ്ക്കുമ്പോൾ ഏതെങ്കിലും ഒരു കാഴ്ചയും ഉണ്ടാകാൻ തീർക്കുകയാണ്. (ചെങ്കിടോണിട്ട്) അതാണ്? പട്ടു പാട്ടനയ്ക്ക് വളരെ അറിയിൽ പാട്ടനമെല്ലാം. ഉപയോഗിച്ച്? തീയ്യയായും കൈമുട്ടി അവിടെത്തന്നെ ഉപയോഗം. അവിടെ ഉപയോഗിക്കുന്നു.

നാമങ്ങൾ ഉള്ള ഒരു കേൾക്കുന്ന സ്ഥലത്തേക്ക് പോകുന്നു. കയ്യിൽ വെച്ചുനിൽക്കുന്ന ആളുകളോടൊന്നിച്ച് നോക്കി ചതുപ്പിലേക്കു. അടുത്തുള്ള നാമങ്ങൾ കൈയ്യിൽ വെച്ചുനിൽക്കുന്നു.

[illegible]

മനുഷ്യൻ പൂർണ്ണമായി പാലായനം അറിയാത്തതുകൊണ്ട്

നാമൻ ഞാൻ കൊളിന്റെ കണാതെ പല്ലാതെ ചെറുപ്പം ആവട്ടേയും അനുഗ്രഹിച്ചു നമസ്സേവകൻ.

കൊണ്ട് ആ പാതയുടെ താവിൽ നിന്നു. ഇവിടുത്തെ
 ൾ ഉത്ര ഭാഗിയിൽ പാടുവാൻ കഴിയുമെന്നു വിചാ-
 രിച്ചില്ല. പാട്ടു കേൾക്കുകയാണ് ഇങ്ങട്ട് പുറപ്പെട്ടു.
 വല്ലവരും ഈ കട്ടിയെ പിടിച്ചു കൊണ്ടുപോയിക്കാ-
 ന്നു എന്നുതന്നെ ഞാൻ സഹിച്ചു.

ഹനുമത്. ഒരു ജാതിയിൽ ആഹാരമെന്നൊന്നും ഈ
 കട്ടിയെ പിടിച്ചു കൊണ്ടുപോകുവാൻ സാധിക്കുന്നതെ-
 ന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഇവരും നല്ലപോലെ അസ്ത്രാ-
 ധാരണം വരുത്തുമല്ലോ.

കൈരളി പണിയിച്ചിട്ടുകൊണ്ട് മണ്ടുപേരു
 കേയം മുറയ്ക്കുന്നോക്കി.

കൈരളി—അമ്മാൻ പുറത്തു ഇറങ്ങി കരി-
 ണ്ണെടുപ്പാൻ ഞാൻ പോയി, അത്രയെന്നു. അമ്മാ-
 ന്ൻ കറച്ചു കരിപ്പുവെക്കു കഴിയുന്നതോ? വളരെ
 വിശ്വസിക്കപ്പെട്ട ചടങ്ങാണ്.

നാമന്ത്—പ്രതി. ൾ വേദം. നീതന്നെ കഴി-
 ച്ചു. തരി. നീ എങ്ങനെയെന്ന് ഹനുമന്തെ കണ്ടു
 പിടിച്ചു. നീ വല്ലാത്ത കൂട്ടത്തോ. ആദ്യം മാങ്ങ
 വാങ്ങ കണ്ടുപിടിച്ചു. ഇപ്പോൾ ഇതാ ഹനുമന്തേയും.

കൈരളി—(ചിരിച്ചുകൊണ്ട്) ഞാൻ ഒരു
 ഭീരുവും ഒരു പാപ്പാത്തയുടെ പിന്നാലെ പോയി
 കാട്ടിൽ പെട്ടു പക്ഷെ ഞാൻ പിന്നാലെ പോയി
 പാപ്പാത്തയെത്തന്നെ നോക്കിനോക്കി നടന്നു ഒരു
 മുറിക്കെട്ടിൽ വീണു. അതിൽക്കിടന്നു അനന്തര-
 വാൻ വരുന്നതെ കാണു നിലയിലായി. അപ്പോൾ ഈ
 അമ്മാൻ വന്നു പുറത്തു കയറുകയായി.

നാമന്ത്—അത് വളരെ നന്നായി. വിശ്വതീ
 കാട്ടിയാൽ അങ്ങിനെയാക്കു വരും. മുള്ളുകൊണ്ടു
 മുറിക്കുന്നല്ലോ! ഞാൻ വക്കിയതുകൂടി കണ്ടില്ലല്ലോ.

കൈരളി—വകാൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതെന്നി
ക്ക" ഈ അമ്മാൽ കൈകൊണ്ടു നടവി പ്പുല്ലാം മാ
ററിത്തന്നു.

നാരദൻ—ആട്ടെ ഇനിയെങ്കിലും നമുക്കു പോ
കരുല്ലേ!

കൈരളി—കന്നുകൂടികുടഞ്ഞിട്ട്, കരുവേട്ടകുടി
കേട്ടിട്ട്, ആ വീണ നന്നു കൊടുക്കു അതുകൊണ്ട്
നന്നു പാടിത്തുടങ്ങിയെന്നു നമുക്കു പോകാം. ആ
രണ്ടേതും കേട്ടുപോ കേട്ടുപോ എന്നിട്ട്, തൃപ്തി വരു
ന്നില്ല.

നാരദൻ—ഉപദ്രവം നടിച്ചുകൊണ്ട് വീണ
നിറത്തു വെച്ചുകൊടുക്കുന്നു.

നാരദൻ—എന്താ മൂന്നരം വെക്കുകയാണെന്നു.
നമുക്കു വേഗം പോകണം.

കൈരളി—(ഹനമാനെ പറക്കി, ആ രാക്ഷസനും
കന്നുകൂടി

ഹനമാൻ വീണ കൂട്ടിപ്പോയതു രാക്ഷസനും
പറന്നു പാട്ടു തുടങ്ങിയ ഉടനെത്തന്നെ നാമ
ഭരൻ കണ്ണിൽനിന്നു ആ സിദ്ധനെ സ്ഥലമെല്ലാം
മറഞ്ഞുപോകുന്നു. കൈരളിയുടെ ഭീവനം പ്പുല്ലാം
പോയി ഒരു വെറും നൂക്കംപോലെ കണ്ണുകൾ പട
മിട്ടും ചത്തുകൾ അല്ല വടനാക്കൊണ്ടും ആ മന്ത്ര
ശാസ്ത്രത്തിൽ ലയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഹനമാന്റെ കണ്ണു
കളിൽക്കൂടി കണ്ണന്തിർ കെടി നില്ക്കു വീടുന്നു. കുഴ
വിൽ പാട്ട് അവസാനിച്ചു. വീണ ഒരു പാറയുടെ
മുകളിൽ വെച്ചു നാരദനും കൈരളിയും ഉണരുന്നു.

നാരദൻ—ഞാൻ ഉറങ്ങിപ്പോയി എന്നാണോ
അറിയുന്നത് ഇപ്പോൾമാത്രമാണ് ഹിമവൽപ
യുത്തമെന്നു പുനർജ്ജന്മം ഉണ്ടായത് പാട്ട് വളരെ
കേളായി. കൈരളി ഇവിടുത്തെപ്പറ്റി സ്മരിച്ചു

പറയാമല്ലോ. പക്ഷെ ഇവിടുത്തെപ്പോലീസ് പാട്ടിൽ ഇത്ര അനാദം ഉണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ലാത്തതന്നെ ഇക്കാര്യം, അതു വിശ്വസിച്ചില്ല. ഇപ്പോൾ വിശ്വസിക്കുകയായി.

എന്താ? അത്? എന്താ യോഗ്യതകൊണ്ടാണെന്നു അവിടുത്തെ വിചാരിച്ചുതന്നത്. ഏതാ? ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഏതുതന്നെ പാലിയം? അതു മേലിടംവരെ നില്ക്കുന്നില്ല.

“അത് പാലിയം വന്നു കണ്ടുകൊള്ളൂ.” എന്നു പറഞ്ഞു പറയുകയോ കേൾക്കുന്നതും നാമകർ വിന്നയെക്കുറിച്ചു കൂടിയിരുന്നു. പക്ഷെ സാധിക്കാതെ കൂടെ മറ്റൊരു പാലിയം.

നാമകർ—ഇക്കാര്യം, എന്തിനും വിന്നയെപ്പറ്റി കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലേ?

കൈകളി—അതായത്, ആ പാലിയം കണ്ടിട്ടില്ലാത്തതാണ്. പാലിയം പെട്ടെന്നു സമയം അങ്ങനെ? ആ വിന്ന അവിടെ വെച്ചു. ഇനി അങ്ങനെ ഒരു പാട്ടുപോലീസ് നാമകർ വിന്ന ഏതാണെന്നു. ഇനി ലോകത്തെ ഉപദ്രവിച്ചുകൊള്ളും.

എന്താ?—എന്തിനും ഇവിടുത്തെ പാട്ടു കേട്ടാൽ കൊള്ളാമെന്നാണ്?

നാമകർ ഗാനം ആരംഭിച്ചു. ഒരു പാലിയം കണ്ടിട്ടില്ല. വിന്നയെക്കുറിച്ചു കൂടിയിരുന്നു. പക്ഷെ, പാലിയം വിന്നയെ വെട്ടുകൊടുക്കുന്നില്ല. എത്രതന്നെ പാട്ടുപോലീസ് പാലിയം പാലിയം വിന്നയെക്കുറിച്ചു കേൾക്കുന്നതും കണ്ടിട്ടു നാമകർ മനോഹരം കണ്ടു. നമസ്കരിച്ചു.

നാമകർ—അത് ഇവിടുത്തെപ്പോലീസ് മനസ്സിൽ നിന്നുപോയി വിചാരിച്ചുകൊണ്ടു എന്തിനും കേൾക്കുന്നതും. കൊള്ളാമെന്നാണ് മനസ്സിലാക്കുന്നതും.

അൻ ദൈവികമായതുകൊണ്ട് എന്നൊരു സമ
മായി കൂട്ടുവന്നതിലും ആകെത്തന്നെ ഉല്ല എന്നാ
യിരുന്നു പൂർണ്ണ അനന്തരം. അത് "എന്ന്" ഉപരി
ഉന്ന" നൽകിപ്പിച്ചു. എന്നിട്ട് ശരിയായി പാട്ടു പാട
വാൻവേണ്ട ആകെത്തന്നെ ഉല്ല എന്നും എനിക്ക്
അനന്തരമുണ്ടായിരുന്നു. അത് "എന്നവസരം" ഉ

മെന്മാൻ. ഇവിടുന്ന് ചെറുതെ തെറിയിൽ
 ഉള്ളവൻ ഇവിടുന്ന് ചത്താക്കുവാൻ ഇവിടു
 തെയ്ക്കു് നമ്മുടെ ഉദ്യമമുണ്ടെന്നു് വക്കു,
 ശ്രീമാൻപാലമെപ്പാരി അൻ പലമാക്കിയെന്നാൽ
 തന്നെ എന്റെ മനസ്സിലും. ചെന്നെ ചന്ദ്ര പാഴ്
 ന്നാൽ അത് വെക്കുമുള്ള വ്യവസ്ഥയും വെക്കു,
 അത്രയുംതന്നെ ഉള്ള നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ തന്നെ
 നന്നു് കേൾക്കുന്നവരിലും ചക്കാരെ നിറുത്തിയവു്.

[illegible]

മുൻപ് പണ്ടും ഗാനം കേൾക്കാവുന്ന
നിപ്പിച്ച പാതകത്തിന് വീണ്ടും എത്ര നല്ല
കേൾക്കാൻ കഴിയുന്നു.

നാഗർ...ഇവിടെ 'ഇവിടെ' അർത്ഥത്തിൽ
കൊണ്ട് 'എന്നത്' വരിയ്ക്കുക ഒരു സാധാരണമായി.
ഈ കട്ടി ഒരു അർത്ഥത്തിലായിരിക്കും. ഒരു
സമയമായി അങ്ങനെയായിട്ട് കഴിഞ്ഞു
വന്നു പരിചിത കേന്ദ്രപര്യടനത്തിൽ ഒരു
നല്ലയെന്ന് ഉണ്ട്.

എന്നാൽ ഏകദേശം 100 കോടി രൂപയുടെ വരുമാനം ഉണ്ടാകുമെന്ന് കണക്കാക്കുന്നു. ഇതിൽ 50 ശതമാനം വരുമാനം സംസ്ഥാന സർക്കാർക്ക് ലഭിക്കും. ബാക്കി 50 ശതമാനം കേന്ദ്ര സർക്കാർക്ക് ലഭിക്കും. ഇതിൽ 25 ശതമാനം കേന്ദ്ര സർക്കാർക്ക് ലഭിക്കും. ബാക്കി 25 ശതമാനം കേന്ദ്ര സർക്കാർക്ക് ലഭിക്കും.

വളരെ ആപ്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതും കൈമാറ്റം ഇല്ലാത്തതും വന്നാൽ സർവ്വം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതും.

“പുണ്യാർ കാതോടൊ” ഇനി പോകുവാൻ
 അനുവാദം തരണം” എന്ത പാഞ്ഞു നോക്കണം
 കൈകളിട്ടുണ്ടല്ലോ അവിടെ നിന്ന പോകാൻ.

கருத்துப்போக்கு மீது தாமதமாகாமல் கைகொடுக்கவேண்டும். — அமைச்சர் அவர்கள் கைகொடுப்பது உறுதியாக உள்ளதா?

തെക്കേട്ടിലാ, ഓമാ, പൂവിയ്ക്ക, അപ്പുഴ, ന
 ത്തിലുള്ള അളിവിനം, നൂക്കി, കായം.

നാഗപ്പൻ. ജനാർദ്ദൻ പരമേശ്വരൻ

കേരളം | അഭിമാനം വേണം | 10

നാൾകൾ—പലരോടൊന്നും പാഞ്ഞു, അപ്പോഴാണ് കമ്മ്യൂണിസം എന്ന ഒരു ചൈതന്യം ഉണ്ടായത്. പക്ഷെ അതിൽ ഒരു ഹൃദയമില്ലായിരുന്നു. ആ ഹൃദയം ആണ് 'ലാലക്കുട്ടി'.

കൊളി—നമ്മുടെ അമ്മനും പത്തനം
ചത്താറ്റു നാൻ ഉപകര്യവനും കാണാനായിട്ട്
ഉള്ളവനാണെന്നു ചൊല്ലും വാങ്ങു. എപ്പോഴും നാമു
നാമം ജാലപുരകരനാണു ലാലും. അമ്മനോ നാമു
നാമം ജാലപുരകരനാണു ചാലു നാമം കരയുകയും
കൊല്ലും.

നാമൻ—അദ്ദേഹം രാമന്റെ പാതകത്തോടു
 ബന്ധം. അദ്ദേഹം ഒന്നിച്ചു ഉടനൊത്തൊന്നു സൂക്ഷണ പര
 മം. പുനരവിശ്വാസം വിട്ടൊന്നായും മേൽപ്പ
 ഴ്വകം വന്നി. അപ്പോൾ ദൈവന്റെ രാമന്റെ ആ
 യുധംകൊണ്ടു വെട്ടിവിട്ടി.

കൈമാറ്റം കഴിഞ്ഞു, ട്രാൻസാക്ഷൻ. മേനിയ കട്ടിയെ ആരംഭിച്ചു. ആദ്യം കൈമാറ്റം വെട്ടിയിട്ടുണ്ട്. കട്ടിപ്പുറം വെട്ടി. പുറത്തും മേനിയ കട്ടിയെ കട്ടിമാന്ത് അൻ അൻ അൻ.

ചെയ്തില്ല. അതിന്നു പഴയ പണ്ഡിതന്മാർ എല്ലാം കൊടുക്കുന്നതിന്നു ചെയ്തല്ല. ഗ്രീസായുടെ കഥ നന്നു പറഞ്ഞുതന്നതോ?

നാരദൻ. ഗ്രീസായുടെ കഥ പറയുവാൻ യോഗ്യതയുള്ള ആൾ ഹനുമാനാണ്. ഹനുമാനിലൊരു രാജാക്കന്മാർ കഥ ഇല്ല.

കൈകളിൽ—ഇനി അൻ അമ്മക്കു കറുത്ത സ്വർണ്ണം മിശ്രമെന്നുകൾ പറഞ്ഞുതന്നവൻ പറയും. അപ്പൻ ഇപ്പോൾ എവിടെയായിരിക്കും? എനിക്ക് അപ്പനെ കാണാഞ്ഞിട്ട് വല്ലാത്ത സങ്കടമുണ്ടാകും.

നാരദൻ—അപ്പൻ ഉടനെ വരും. കൈകളിൽ കളിച്ച് കളിത്തു കളിച്ച് ഉറക്കിക്കൊള്ള.

കൈകളിൽ—എനിക്ക് ഉറക്കമൊന്നും വരുന്നില്ല.

നാരദൻ—ആദ്യം വിശ്രമം ചെയ്ത് കളിക്കുന്നത് കളിത്തു കളിച്ച് ഉറക്കം വരും.

കൈകളിൽ—ഒരു പാട്ടു പറഞ്ഞതോ?

നാരദൻ—ഓ, ചെറിയൊരു.

(കൈകളിൽ സമാധാനത്തോടെ പോകുന്നു.)

നാരദൻ—എനിക്ക് നന്നായി ഒരു യുദ്ധം കാണുവാൻ മോശമാകാൻ കണ്ടു. പക്ഷെ, ഇനി അതിനെക്കാൾ വലിയൊരു യുദ്ധം കാണുവാൻ കണ്ടു. ആദ്യം യുദ്ധം ചെയ്യാൻ മിടുക്കുള്ളവർ ഉണ്ടാവാൻ പോകുന്നതാണ്. ആദ്യം യുദ്ധം ചെയ്യാൻ കണ്ടു. കാണിക്കാൻ.

അദ്ധ്യായം 9

മാതൃവരദൻ ആദ്യം വന്നിരിക്കുന്ന സന്ദർഭം. യാത്രപറഞ്ഞു, യാത്രയെടുത്തതിനാൽ കയറിപ്പോകുന്നു.

മാതൃവരദൻ ആദ്യം വന്നു.

ഒന്നു കേട്ടുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ ഇവിടെത്തന്നെ നിന്നത്. ഇവിടന്ന് ഭാഗ്യവാദനാണോ? അവിടെത്തന്നെയാണ് പോയിട്ടുണ്ട് പറഞ്ഞിരുന്നത്.

ഭാഗ്യവാദൻ. അതേ, ഞാൻ ഭാഗ്യവാദൻ തന്നെയാണ്. ഈ ദൃഷ്ടതിന്റെയും അതിന്റെ കോമ്പത്തു തുഞ്ചിപ്പിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളും പ്രശ്നം ഭംഗിയും കണ്ട് ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു നോക്കി നില്ക്കുകയായിരുന്നു ഈ ദൃഷ്ടതിന്റെ വെളിച്ചംകൊണ്ടാണ് എനിയ്ക്ക് വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഇവിടെ എന്തുവാൻ സാധിച്ചത്.

അപ്രസന്നൻ. ഈ കാര്യം വളരെ മാഹാത്മ്യമുള്ളതാണ്. ഇത് കണ്ടപ്പോൾ വാടകയും ഭരണവും ഭരണവും എല്ലാം നീക്കം. എന്താണിത്, ഇതിന്റെ ചെറു കാര്യം ഭാഗ്യവാദന്റെയെപ്പോഴും ഒരു മനുഷ്യൻ അറിയാൻ കഴിയുകയാണെന്നതിൽ അതിരും മനുഷ്യന്റെ സ്ഥിതി വെടിഞ്ഞു ഒരു ഭാഗ്യവാദനായിരുന്നു. 1,000 കെട്ടിടങ്ങൾ കണ്ടെത്താൻ മാത്രമേ ഈ കാൽ മൂന്ന് വർഷമുള്ളൂ. ഈ കാര്യം തിരഞ്ഞു എന്താണിത്.

ഭാഗ്യവാദൻ. എന്താണ് കാര്യം തിരഞ്ഞു എന്താണ് പറയുന്നത്? ഇപ്പോൾ അതെല്ലാം.

അപ്രസന്നൻ. അല്ല കണ്ടെത്തു എന്താണ് കണ്ടെത്തിയത്. ആ ചെറു പട്ടണം നിറഞ്ഞു വീടുകളും സമയമായാൽ ഒരു പക്ഷി ഭരണത്തു നിന്നു പറന്നുവന്നു കൊണ്ടിരിക്കുകയോ പക്ഷി വാണി.

ഭാഗ്യവാദൻ—കണ്ടുതന്നെ. എന്താണ് പക്ഷിവാണി? ഈ വിഷയം പ്രവർത്തിക്കുന്നത്? നീച്ചയായും അത് വെറും പക്ഷിവാക്കൽ തരളിപ്പം. ഇവിടന്ന് അത് കണ്ടുപിടിച്ചതായാ കണ്ടു ചെയ്തില്ല!

താപസൻ—എന്നെക്കൊണ്ട് എന്താണ് സാധിക്കുന്നത്? ഞാൻ ആയുധാഭ്യാസം നീലിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. കഷ്ടമായിത്തന്നെ വീണാൽമാത്രമേ ഞാൻ എടുക്കുമുള്ളൂ.

ചേട്ടവരാജൻ—അപ്പോൾ ഈ കാലം മുഴുവനും ഇവിടുന്ന് പട്ടണി കിടക്കുകയായിരുന്നേയോ?

താപസൻ—അതേ. ഈ കാലം മുഴുവനും പട്ടണി തടഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇപ്പോൾ കഴിച്ച് നീലിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ വേറെ ഒരു ഭരണവും എനിയ്ക്കു കഴിയില്ല.

ചേട്ടവരാജൻ—ആരെ എപ്പോഴാണ് ഈ പഴം പഴുത്ത് പുതിയൊരു സഭയ്ക്ക്?

താപസൻ—ഇന്ന് രാത്രി. അധികാരിസഭയ്ക്ക് ഇതിന്റെ പഴുപ്പ് പൂർണ്ണമാകും. ആ പഴത്തിന്റെ പ്രഭ കെട്ടിപ്പൂ? അതിന്റെ പഴുപ്പ് അന്നസമീപമേ അതിന്റെ പ്രഭയും വെളിച്ചമുണ്ടാകും. ഇന്ന് അധികാരി കൃത്യമായ ഒരു പക്ഷവും ഇവിടെ എത്തുന്നതായിരിക്കും.

ചേട്ടവരാജൻ—ഞാൻ ഇന്നിവിടെ വന്നെത്തിയതുകൊണ്ട് ആ പഴം ഇന്ന് ഞാൻ കറങ്ങും. ഇങ്ങനെയൊരു പഴംമേലും പെട്ടിയ്ക്ക് കൊടുക്കാനെ ഇവിടെത്തക്കം തരാം.

താപസൻ—ഇവിടുന്ന് എനിയ്ക്ക് ചെയ്തതെന്നത് വളരെ ഉപകാരമാണ്. പക്ഷെ ഈ കാര്യത്തിനുവേണ്ടി ബുദ്ധിമുട്ടിയെന്നതിൽ എനിയ്ക്ക് വലിയ വ്യസനമുണ്ട്. പക്ഷെ ഇതാണ് കൊണ്ടുപോകുന്നത് എന്നറിയാം. എന്നാലും തുടങ്ങിട്ട് വളരെ കാലമായി. സഹായത്തിനുപെട്ടിട്ടുള്ളതെങ്കിലും ഇതുവരെ കണ്ടുകിട്ടിയതല്ല.

മാറ്റവരാതെ അപസ്മരപ്പിടി മരത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ ചെന്നിരിക്കുന്നു.

മാറ്റവരാതെ. പുത്ത് ചാഗത്തുനിന്നാണ് സാധാരണയായി ആ പക്കി വരാറുള്ളത്?

അപസ്മരൻ നേരെ വടക്കുവീണായിട്ടാണ് അതു വരാറുള്ളത്. ചക്ക വരുന്നതിനു ഒരു നാഴിക മുമ്പേതന്നെ നമുക്ക് അത് വരുന്നതെന്നു അറിയാൻ സാധിച്ചു. ചാരിമാരുച്ചുത്തിന്റെ ഒരു വാസന മുമ്പെപ്പറ്റിത്തന്നെ ഈ സ്ഥലം മുഴുവനും വ്യാപിച്ചു.

മാറ്റവരാതെ—അതൊരുപകാരമെന്നു നമുക്കു മുമ്പെപ്പറ്റിത്തന്നെ കാതിരിനില്ലാപ്പോഴും ഇവിടുണ്ടെന്നാണ് ഈ സ്ഥലത്ത് വന്നു അപ്പി ചെല്ലുവാൻ കാരണം?

അപസ്മരൻ. ഞാൻ ബ്രഹ്മാവിന്റെ കല്പനപ്രകാരം ഉദവിച്ചു വന്നതാണ്. കല്പവൃക്ഷം വരുന്നതിന്റെ അല്പം മുമ്പ് ഈ വൃക്ഷം തന്നെ ഭൂമിത്തുറന്നു വീഴും. അതിനു അല്പം മുമ്പേതന്നെ ഈ പാതയിന്റെ ഒരു ചിതത്തുടർ ബ്രഹ്മാക്കുതന്നെ പോകുവാനാണ് ബ്രഹ്മാവിന്റെ കല്പന. അതുകൊണ്ട് അതിനുശേഷമൊരു ഉദവിച്ചു ചെല്ലു ചെല്ലു ഇരിക്കുന്നതാണ്.

മാറ്റവരാതെ.—അതാ സൗകര്യം വന്നതുടങ്ങി യല്ലോ. ആ പക്കിയുടെ വരവായിരിക്കട്ടെ.

അപസ്മരൻ—ഞാൻ അറിയുന്നതിനുമുമ്പേതന്നെ ഇവിടുന്ന് അത് കണ്ടുപിടിക്കും. ഇതുകൊണ്ടുതന്നെ നാം അങ്ങിവിളക്കു വൃത്യാസം നേടിയിരിക്കാം. അതുകൊണ്ടാണ് സൗകര്യം. ഇനി ഒരു നാഴികയ്ക്കുള്ളിൽ അത് ഇവിടെ എത്തുന്നതായിരിക്കും.

മണ്ണുപേരും വടക്കോട്ട് ആകാശത്തിലേയ്ക്കുതന്നെ വോക്കിക്കൊണ്ട് നില്ക്കുന്നു. കറച്ചു കഴിഞ്ഞ ഉടനെ വളരെ ഉണരിയ ഏങ്ങാ ഒരു മെരുത്തയെ വസ്ത്ര അടുത്തേയ്ക്കു വയ്ക്കുന്നതായി കാണുന്നു. വിമിഷം ചെയ്യുന്നതും ആ വസ്ത്ര വലുതായിവരുന്ന

ബാഗ്ഗവരാജൻ - അതാ, പക്ഷിതന്നെയാണ് വരുന്നതെന്ന് അല്ലേ!

താപസൻ - അതേ. നമ്മുടെ പക്ഷിതന്നെയാണ്.

ബാഗ്ഗവരാജൻ അതിനു ഒരു ഉദാഹരണത്തിന്റെ പ്രകാരം കാണുന്നുണ്ടല്ലോ. സാധാരണ പക്ഷിതന്നെകൾ എങ്ങിനെയാണ് ഈ പ്രകാരം വരുന്നത്? അതാ, ഒന്നാ നിമിഷം ചെയ്യുന്നതും അതിന്റെ വലുപ്പം വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു.

താപസൻ - അതുണ്ടോ വൃക്കത്തിന്റെ നേക്കാണ് വരുന്നത്. എങ്ങിനെ ഉടനെത്തന്നെ ഈ വൃക്കത്തിനു ഒരു പ്രക്ഷിപ്തം വേക്കും. അതു കഴിഞ്ഞ ഉടനെ കൗം കൊമ്പി അതുകൊണ്ട് വടക്കോട്ടുതന്നെ പറന്നുപോകയും ചെയ്യും.

ബാഗ്ഗവരാജൻ - അതാ, പക്ഷി അടുത്തേക്കിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ തൂവലുകൾ പറ്റുത്തൊല്ലുകൾ പോലെ മിന്നുന്നു.

ബാഗ്ഗവരാജൻ അതിനെത്തന്നെ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിക്കൊണ്ട് നില്ക്കുന്നു. പക്ഷി പറന്നുവന്ന മേത്തിനു പ്രക്ഷിപ്തംവെച്ച കമ്പ് കൊമ്പിന്റെടുത്തു പറക്കുന്ന സമയം ബാഗ്ഗവരാജൻ ഒരു പുൽക്കൊടി യടുത്തു പക്ഷിയുടെ റോൾ വിടുന്നു. ഉടനെ പക്ഷിയും പഴവും ഒന്നിച്ചു നില്ക്കുവിടുന്നു. ഉടനെത്തന്നെ രണ്ടാളുകളും പക്ഷി വീണ സ്ഥലത്തേയ്ക്കു ചെന്നു നോക്കിയപ്പോൾ പക്ഷിയ്ക്ക് പകരമായി വള

അ ലാവണ്യവതിയായ കന്യ സ്രീമതയാണു് അവർ കണ്ടു ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നത്

ഭാട്ടവരാമൻ. ഇതെന്താശ്ചര്യമാണു്? ഇതേ തോ അപ്പൂരസ്രീകളിൽപ്പെട്ട ആദാലിയില്ലേണം

രാവസൻ. (അടുത്തു ചെന്നു നോക്കിയിട്ടു്) ഇല്ല മരിച്ചിട്ടില്ല അതു വരിരെ ഭാഗ്യത്തെന്നെ. അൻ ആദ്യം വീണ്ടെക്കുത ഉടനെ മരിച്ചുപോയി എന്താണു് വിചാരിച്ചതു്

ഭാട്ടവരാമൻ.—അൻ വരിച്ചുൻവേദത്തി അസ്രം പ്രയോഗിച്ചതുല്ല അതു് ചാറം പക്ഷി ആയി തന്നെമിടുകയാണു് അതു് മരിച്ചതാണു് വിചാരിച്ചു വീഴ്ചയായിരുന്നു. ആ ചതിരിയിലാണു് അൻ അസ്രം പ്രയോഗിച്ചതു് ചുരുക്കമിന്നു ഇതാതാണെന്നു വരുതു അന്നു് ചാറം പക്ഷിയാണെന്നു്. ഈ സ്രീമത എടുത്തു അടുത്തു വല്ല പട്ടണുതോടുകൂടി കൊണ്ടുവന്നു.

ചാടുന്ന സ്രീ കണ്ണു തുറന്നു ഭാട്ടവരാമനോടും രാവസനോടും നോക്കി.

സ്രീ. അൻ ഇവിടുത്തെ മേൽനോക്കു പഴക്കമു കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടോമതിൻ പുറത്തു് മാറ്റു് കൊണ്ടു.

ഭാട്ടവരാമൻ.—നിങ്ങൾ ആരാണ്?

സ്രീ. അൻ രാജയാണ്

ഭാട്ടവരാമൻ.—നിങ്ങൾ ചുരുക്കിനെയാണ് അതു് തിരിച്ചുപോകുന്നതു്?

അ. ആ കാര്യം വളരെ പ്രമാണമാണു് ഇനി ദൈവമേകത്തുനിന്നു അടുതം കൊണ്ടുവന്നു സേവിച്ചുചെയ്യാതെ പുതിയ്ക്കു് തിരിച്ചു പോകുവാൻ സ്ഥിതിയുണ്ടല്ല. ദൈവദൂതൻ അറിയാതെ അടുതം കിട്ടുകയില്ല. അൻ ഇവിടെ വന്നതു് ദൈവദൂതൻ

പോയപ്പോൾ കനം വിശ്വസിച്ചു. നാളെ ആട്ടാടിവ സവുമാണ് എന്തെങ്കിലും വിചാരിച്ചിട്ട് പറയില്ല. അന്ന് ഇപ്പോഴത്തെപ്പോലെ കൂടെ പോവാം. എന്നു പറഞ്ഞു തപസ്വനം അടുത്തടുത്ത് കൈകളിൽ വെച്ചു നല്ല നല്ലവരെയും ചോദനം.

രംഗം 10

ദേവലാലം

ഇന്ദ്രൻ. എന്താണ് ഉപയോഗം നാസൽ ആട്ടം തുടങ്ങിയവയില്ലേ? എന്തിനെ ആ ഉച്ചയ്ക്ക് എന്തും ഉച്ചയിലേക്ക് ഉച്ചയ്ക്ക് വരാൻ വാ.

അന്ന് അഭിപ്രായം. ഉടനെ അത്യാ ഉച്ചയിൽ കിട്ടിയതെങ്ങനെ വന്നു.

ഇന്ദ്രൻ—എന്താണ് ഇനിപ്പോൾ അതിനേക്കുറിച്ച് അതില്ലേ? എന്തു പറയാണ് അതിനേക്കുറിച്ച് വെറുതെ ഉറപ്പിക്കേണ്ടത്?

ഉച്ചയിൽ സാധിച്ച്, ഇത് ഉടനെ എല്ലാം തുടങ്ങാം. ഇന്ന് പുതിയ കലയും കാണിക്കേണ്ടതെന്ന് വിചാരിച്ചു, അങ്ങനെയെ ചിലകൾക്ക് കനം ദേവലാലി വെള്ളയായ് കൊടുത്തിരിക്കുന്നു.

ദേവലാലൻ പുതിയ ആട്ടമാണെങ്കിൽ ചിലകൾക്ക് വന്നുട്ട് മതി. പുതിയ പുതിയ ആട്ടങ്ങൾ കണ്ടാൽ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതല്ല. വരികയുള്ള ഉച്ചയിൽ, നീ ആൾ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതല്ല. നിന്നെക്കുറിച്ച് അതിയും വിവേകവും ചോദനം ഇല്ലാത്തതെന്താണ്?

ഉച്ചയിൽ അപ്പോൾ, എന്തിന്? അതിനേക്കുറിച്ച് അതിലേക്ക് വേറെ കനം ഉച്ച എന്തെല്ലാ അതിനേക്കുറിച്ച് സാധി?

ഉറുത്. ചോദ്യത്തിന് അതിനെ അത്ഭുതം
 ഞാൻ കണ്ടാൽ സന്തോഷത്തോടുകൂടി ഒന്നും പറയേ
 ന്നതില്ല അതിലും വിശേഷിച്ചും ബുദ്ധിമുട്ടേറിയതും
 കൂടി ഉണ്ടെന്നുമാത്രം.

ഉപ്പുശി. ധനാവസ്ഥ ബുദ്ധിമുട്ടില്ല എന്നു
 ഞാൻ പോയി പറയട്ടെ. (ദേവനോട് കാവിക്കുന്നു.)

ഉറുത്. ഉപ്പുശി, നിപ്പ, നിപ്പ. നീ വേണ്ട
 ന്ന കാര്യങ്ങൾ ഒന്നും ഉണ്ടാക്കരുത്. നിപ്പ, നി
 ഒന്നാകെ വരുമാനം പറയട്ടെ. ഇന്നത്തെ ആദ്യം
 കേരളത്താൽ നിന്നെ 'വൃദ്ധകീച്ച' എന്ന്
 കേൾക്കുന്നിനിന്നും സമാനം കിട്ടും. മനസ്സിലാക്കേണ്ട
 തിന്നെ കഴുകുകൊണ്ടിരിക്കാത്തതെന്നു എനിക്ക് സ
 മമാണ്.

ഉപ്പുശി-ഉപ്പുശി. ഈ പറയുന്നതെന്തെങ്കിലും
 വേറെ വല്ലവരെയും കാണാനായി എല്ലാം മറക്കുക
 വെളുത്ത തൊടി കണ്ടാണെന്നു തോന്നാമെന്നു. അ
 പ്പോൾ ഈശ്വരവരരെ കൈമാടാം.

ദേവനോട് ഒരു മണുമാക്കൊണ്ടു ഉപ്പുശിയെ
 അറിയിക്കാൻ കാവിക്കുന്നു. ഉപ്പുശി ചിരിച്ചുകൊണ്ടു
 കെട്ടി കൂടെപ്പോയി നില്ക്കുന്നു.

ദേവനോട്-ആദ്യം എന്തെന്നും ചിരിക്കും, ആ
 ചിരികൾക്കും എല്ലാം കിട്ടുവാൻ. അവൻ എവിടെ,
 ആ ചിരികൾക്കായിട്ട് പട്ടം, ഒരു ദേവനോട് പോയി
 അറയ്ക്കാൻ വേണം ആ ചിരികൾക്കും തെറ്റാതെ
 വാൻ പറ. (ഉപ്പുശിയോട്) ഞാൻ ആദ്യത്തിന്നു സമയം
 ഉണ്ടെന്നതിന്നുവെച്ച് ഇത്രാണിയെ ഒരു ശീശി വന്നു
 കളയാം. ആദ്യത്തിന്നു കണ്ടിരിക്കുകി ചെയ്യുകയോ.
 എന്താ വിശദമാകട്ടെ?

ഉപ്പുശി-മൗനം വിശദമാക്കി വളരെ
 സന്തോഷമായിരിക്കുന്നു.

ദൈവസ്തുതി പൊകുന്നു.

ഉച്ചിതം ആത്മഹതം കാര്യം വലിയ തകരാറി
ലായല്ലാ എന്റെ ഇംഗ്ലണ്ടാ, എന്താണ് ചെറുപ്പ
ത്തിൽ അങ്ങനെയൊക്കെയെന്നു ചിലപ്പോൾ. അങ്ങി
ല്ലാതെ എന്തിനെയെന്ന് ആടും തുടങ്ങുന്നത്? ചില
കാരണത്തെ ശ്രദ്ധിക്കണം പണിചെയ്തിട്ടാണു ദൈവം,
ദൈവം!

ദൈവം പ്രവേശിക്കുന്നു.

ഉച്ചിതം—അങ്ങനെയൊക്കെയാണു്

ദൈവം ഉപദേശം വന്നിട്ടില്ല. അതും തിരു
ത്തും ആകുന്ന പരമേശ്വരന്റെ അടുത്തായിരു
ന്നു വല്ലാത്ത കഷ്ടതയോടെ നാം പെട്ടിരിയ്ക്കുന്നത്.
നാം എന്താണ് കഷ്ടതയ്ക്ക് പറ്റുന്നത്?

ഉച്ചിതം—ചില കാരണത്തെ കണക്കിലെ
ക്കാതെ. അപ്പോൾ നാം കിട്ടാത്ത പണം ശ്രദ്ധിക്കണം.

തിരുത്തലും പ്രവേശിക്കുന്നു.

തിരുത്തലും. എന്താണ്? നാം വല്ലാത്ത ക
ഷ്ടതയോടെ. അത് അങ്ങനെയൊക്കെ നോക്കിക്കൊ
ണ്ടു നില്ക്കുകയായിരുന്നു. വരുന്ന ഒരു വാക്കുണ്ടാ
കുന്നുണ്ടല്ലോ

ഉച്ചിതം ഇപ്പോൾ കാര്യം മുഴുവനും വെളിച്ച
ത്താക്കു എന്താണ് അങ്ങനെയെന്ന്.

തിരുത്തലും. നാം ഒരു കാര്യം ചെയ്താണു്
അങ്ങനെയെല്ലാം അങ്ങനെയെല്ലാം കെട്ടിച്ചുണ്ണാൻ അങ്ങ
നെയെല്ലാം ചെയ്താൽ നാം കിട്ടും.

ചില കാരണങ്ങൾ പ്രവേശിക്കുന്നു.

ചില കാരണങ്ങൾ—ഇതാ, ചില കാരണങ്ങൾ വെളി
പ്പിക്കുന്നു. ഇതാ, അതിന്റെ പ്രവൃത്തി മുഴുവ
നും കഴിഞ്ഞു.

ഉച്ചിതം. നാം അങ്ങനെയും ഉണ്ടാ

ചിലങ്കക്കാൽ—ഉണ്ണി.

ഉണ്ണി ചിലങ്ക വാങ്ങിപ്പോക്കിട്ട് “ഞാൻ ഈ മാതിരിയല്ലല്ലോ നിന്നോട്” ഉത്തരവാൻ പറഞ്ഞത് കൊണ്ടു പോ നിന്റെ ചിലങ്ക” എന്നു പറഞ്ഞു ചിലങ്ക നിന്നോടേയ്ക്കു വലിച്ചെറിഞ്ഞു.

ചിലങ്കക്കാൽ. ഉപ്പുചാതിരി—

ഉപ്പുനി—കൊണ്ടുപോ. ആ മാതിരി ഒത്തു കല്ലു ഞാൻ പറഞ്ഞത് പോ ഇവിടെനിന്ന്

ചിലങ്കക്കാൽ കൊണ്ടുപോകുന്നു.

ഒരു കേൾ പ്രവേശിക്കുന്നു.

കേൾ—സദാദി നാലുകൊണ്ടിൻ വന്നിരിക്കുന്നു. നൂട്ടത്തിന്നു സമയമായില്ലേ എന്നു ചോദിക്കാൻ പറഞ്ഞു

ഉണ്ണി—ചിലങ്ക ഇനിപ്പോൾ ഗരിയായിട്ടില്ലെന്നു പറ.

കേൾ പോകുന്നു.

ഉണ്ണി നാം പുത്താണു ചോദ്യങ്ങൾക്കു നാം വേണ്ട തീർച്ചയാക്കണം. ചോദ്യങ്ങൾ എവിടെ

തിന്നോത്തു—ചാതിരി ഉണ്ണി ഞാനും കൈകളും ചോദി കരു ചാതിച്ചുനോക്കട്ടെ. നാമു കേൾ വരൂ.

ഉണ്ണി ആ സമയം ഞാൻ സദാദിയെ സമാധാനിപ്പിക്കും.

പോകുന്നു.

ബാപ്റ്റിസ്മം വെള്ളത്തിൽ ഉൾപ്പെടെ വെള്ളം കയ്യിൽ കോരിയെടുത്തു നോക്കിയപ്പോൾ വെള്ളത്തു ഇരിക്കുമ്പോൾ കയ്യിൽ വിചാരിക്കുന്നത് "നവരത്നങ്ങളുടെ" "ഇതാണ് നവരത്നം" തടയുന്നതിൽ കിടക്കുന്നത് വെള്ളം കയ്യിൽ കോരിയെടുത്ത് എല്ലാം നവരത്നങ്ങളും. നവരത്നങ്ങളും വെള്ളത്തിൽ ഉൾപ്പെടെയും ചേർന്നു നിൽക്കുകയാണ്" എന്നാണ് അദ്ദേഹം കഴിഞ്ഞു പറഞ്ഞത്.

കണ്ണടച്ചുകൊണ്ട് ലക്ഷ്മിയെ ധ്വനിച്ച് അ
ച്ചനത്തടയ്ക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ കണ്ണടച്ചുകൊണ്ട് നില്ക്കു
ന്ന സമയം വൈകുവണകിരന്മാർ കെട്ടിവരുന്നു.

മരുവൻ. — ആക്കോ, നമ്മുടെ നമ്മൾ സ്നാനം
കഴിച്ച് നമിന്നമ്മയെ അകത്തിൽ ഇറക്കിവെക്കൂ?

വേദനാമ്പൻ ഇവനൊരു ചന്ദനപ്പൊട്ടി
ഈ ചന്ദനപ്പൊട്ടിയിൽ തേക്കുന്നു. ഇവൻ ഇവിടെ
യും കയറിവന്നുതടയ്ക്കുമോ? അധികച്ചുറപ്പി' പി
രിച്ചു കെട്ടാൻ അവനെ. അറിയാത്ത ചായം നൽകി
കണ്ണടച്ചുകൊണ്ട് നില്ക്കുന്നു.

അച്ചനുമരുവൻ വന്നു പറയുന്നതേറെ താടി പി
രിച്ചുവെച്ചു. താടി പിരിച്ചിട്ടും ഉണക്കാത്തതു
കൊണ്ട് അപ്പിള്ളൻ അച്ചനെയുംവെക്കി കല്ലിൽപ്പി
രിച്ചു ചുറ്റിയും നവരണങ്ങളും പിരിച്ചു വെച്ചു
വെച്ചു. ചന്ദനവും ചുറ്റിയും നിറഞ്ഞുകാണുന്നു.
ഏതാനും പിരിച്ചു വെച്ചുവെച്ചിട്ടും ചുറ്റിയും
കിറഞ്ഞുകൊണ്ട് കിരന്മാർ പറയുന്നതേറെ പിരി
ച്ചുവെച്ചു അകത്തിൽനിന്നു ചുരുക്കി ഇറക്കുന്നു.

വൈകുവണൻ പ്രവേശിക്കുന്നു.

വൈകുവണൻ—ഈ ധ്വനി ആരാണി
റക്കുന്നത്? വെച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു അകത്തിൽ ഉറപ്പു
വാൻ കഴിഞ്ഞു. ആരാണി ഇവനെ നമ്മുടെ
കൊടുത്തത്? അവനെ പിരിച്ചുകൊണ്ടു ചുറ്റിയെടുക്കു
ത്തിൽ കൊടുത്തുവെച്ചു വെച്ചുവെച്ചു.

പറയുന്നതേറെ വൈകുവണകിരന്മാർ വരി
ഞ്ഞു കെട്ടുന്നു. പെട്ടെന്നു അവരെയും അറയ്ക്കുവാൻ
വെച്ചുവെച്ചു വെച്ചു.

ലക്ഷ്മിപ്പോയി പ്രവേശിക്കുന്നു. ഉടനെ
അവൻ പറയുന്നതേറെ ഉണക്കുന്നു. ഉണക്ക കൊടുത്തു
കൊടുത്തു കൊടുത്തു കൊടുത്തു കൊടുത്തു ചുറ്റു

കാലിയുടെ നൃത്യകരണങ്ങൾ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്ന നൃത്യകാര്യം
തോന്നും പ്രാപ്തമാകുന്നു.

ലക്ഷ്മി—(ഓഴവരാജനോട്) അങ്ങനെയൊരു കണ്ടാൽ
വളരെ സന്തോഷമായി. അങ്ങനെയൊരു വേഷമെല്ലാം
അങ്ങനെയൊരു കണ്ടാൽ. അവിടുന്ന് ഉദ്യോഗം എന്താണെന്നു
നീ നിന്നിരിക്കുന്നതോ, അതെല്ലാം അല്ലെങ്കിൽ
തന്നിരിക്കുന്നതോ, അതെല്ലാം അല്ലെങ്കിൽ എന്താണെന്നു
കാണാം. എപ്പോഴും ഉണ്ടായിരിക്കും. അങ്ങനെയൊരു
വേഷമെല്ലാം വെട്ടും നൃത്യകാര്യം എന്താണെന്നു
നോക്കൂ. അത് വെട്ടുകാരനാണ്.

ഓഴവരാജൻ എന്തിനും ലക്ഷ്മിക്കാണെന്നു പറയുകയും
എന്നും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു.

ലക്ഷ്മി—അതെപ്പോഴും എന്തും ഉണ്ടായിരിക്കും.
(അതിനോടൊന്നും വൈകുണ്ഠനെന്നു പറയുന്ന) നോക്കൂ, നോക്കൂ,
വൈകുണ്ഠനോ, അത് ഈ ചെറു വേഷമെന്തിനാണ്
തന്നെ. അതൊരു വേഷമല്ലെന്ന് വേണ്ടത്. പക്ഷെ
അത് അത് ചെറുവേഷം. അത് എന്തൊരു കണ്ടാൽ
നോക്കൂ. എന്തൊരു നോക്കൂ. അത് ഈ ചെറു
വേഷമെന്തിനോ. അതൊരു കണ്ടാൽ അതെല്ലാം
തന്നെ. അത് നോക്കൂ. അത് നോക്കൂ. അത് നോക്കൂ.
എന്തൊരു കണ്ടാൽ അതെല്ലാം.

വൈകുണ്ഠനോ. നോക്കൂ, അതിന്റെ അടിമത
ചെയ്യേണ്ടതാണ്. അതിനെ അടിമതയായിരിക്കുകയും
കൂടും.

ലക്ഷ്മി—എന്തെന്നു സേവിച്ചുനോക്കൂ. ഉപദ്രവി
ക്കുന്നത് പരിശീലനം തന്നെ. ഉപദ്രവി. എന്തിനോ
യിട്ടില്ല. എന്തൊരു കണ്ടാൽ കണ്ടാൽ കണ്ടാൽ
എന്തൊരു കണ്ടാൽ.

വൈകുണ്ഠനോ—അതോ, നോക്കൂ, അതിനെ
എന്തൊരു കണ്ടാൽ കണ്ടാൽ കണ്ടാൽ.

ഭാര്യ പങ്കിടുക പാടില്ലെന്ന് ആ തൊട്ടണുറ്റിൽ പറയുകയും ചെയ്തു.

കൈകളിലും തലയോട്ടിയിലും വന്നു നോക്കിയിട്ടുവെങ്കിലും അവിടെ സംഭവിച്ച കാരണം കണ്ടു കിട്ടാത്തതായിരുന്നു.

തെക്കേട്ടി “അമ്മേ, ഇതെന്താണിത്? അത്, പുരോഹിതം. ഓൾ കെക്കോമി പെട്ടെന്ന് പെറ്റിയെ” എന്നു പറഞ്ഞ് പുരോഹിതനെപ്പറ്റി ചോദിക്കുന്നു.

നാമകൻ ആത്മഹതം ഇതെന്നു മഹാശാസ്ത്ര മറന്നിതു. ഇതു സ്വപ്നലോകത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമാണെന്നാണു് ഞാൻ ആശയവിശ്വസിച്ചതും ഇതു വ്യവസ്ഥയോടുകൂടിയൊന്നായിരിക്കുമോ? മകരളിയെ പരിശ്കൂലനംവെച്ചു വ്യവസ്ഥ ഇവ വിശ്വസിക്കുന്നതായിരിക്കും.

ആ യൗം നീ പുനർജന്മമനുഭവിക്കുക "മൈതലി, മൈതലി" എന്നു വിളിച്ചു വരുത്തും മൈതലിയുടെ പിന്നാലെ പോകുന്നു.

തെക്കേറ്റി പച്ചപ്പയറും പാടിച്ചെടുത്തു തിരക്കിൽ
നാൾക്കന്റേ വീട്ടി കേൾക്കുന്നപിണ്ഡ പമ്പതിരത്തി
ലുള്ള പച്ചപ്പയറും പാടിച്ചു 'തിവരം' ഒരു സ്ഥലത്തു
കൂട്ടിയിടിച്ചു. കൂട്ടിൽ പച്ചപ്പയറും നീർച്ച വെട്ടി
ച്ചുതൊണ്ടു തെക്കേറ്റി ചിറിച്ചുകൊണ്ട് കോടി നാൾ
ക്കന്റേ അടുക്കലായി വരുന്നു.

കൈകൾ. പുനഃജന്മം, നോക്കു അമ്മയെ,
പുണ്യങ്ങൾ നോക്കൂ.

നമ്മുടെ നമുക്ക് ഇപ്പോൾ പണം പറ്റിച്ചത്
 മതി നമുക്ക് വീട്ടിൽ പോയിരിക്കാം. ഈ മാനം
 എത്തിയെന്ന് വന്നെന്ന് എവിടും നെല്ലിലും
 വന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് നമുക്ക് കരച്ചെന്നും അവി

ടെ പോയിരിയ്ക്കും വരു.

കൈരളി. എന്നാൽ അമ്മേ, ഈ പുണ്യങ്ങൾ എടുക്ക. എവിടേ എപ്പോൾ എഴുന്നേൽ സാധിക്കില്ല, ഞാൻ പോയി ഒരു കൊട്ടകൊടു വരാം.

നാരദൻ “ഞാൻ ഒരു കൊട്ട ഉണ്ടാക്കിത്തരാം” എന്നു പറഞ്ഞു കരേ ഇലകൾ പറിച്ച ഒരു വലിയ കൊട്ടയുണ്ടാക്കുന്നു. അതിൽ പൂക്കൾ നിറച്ചിട്ട് കൈരളിയെ അമ്പയ്ക്കാതെ പാടിപ്പുകൊണ്ടുപോകുന്നു. നാരദൻ പിന്നെയും പിന്നെയും ചുറ്റും ഞരങ്ങുന്നു. ഞാൻ കാണുന്നതെല്ലാം ചെട്ടേന്നു കാഞ്ഞു പോകും എന്നുള്ള വിശ്വാസത്തിനാൽ പിന്നെയും വേഗമുണ്ടു. കുവിൽ വോമ്പിൽ എത്തി കൈരളിയുടെ കൈ വിടാതെ രണ്ടുപേരുംകൂടി വോമ്പിന്റെ തളത്തിൽ ചെന്നിരിയ്ക്കുന്നു.

കൈരളി—അമ്മേ, ദേവലോകത്തിന് ഇത്ര അകലിയില്ലേ?

നാരദൻ പുരുഷകുലം ഒരു മറപടി പറയുന്നു എന്നുള്ള മാതിരിയിൽ “ഉണ്ടാവൂ.”

കൈരളി—ഇത്രയധികം പുണ്യങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമോ? നാരദൻ. എങ്ങനെയും.

കൈരളി—അമ്മേ, എന്തിനെയെന്നു പറഞ്ഞു ഇത്രമാതിരി മൈഥുനം ഇങ്ങിനെ നടന്നുകൊണ്ടിരിയ്ക്കുമോ?

നാരദൻ—ഓ, കൈരളി ഉണ്ടാകും.

കൈരളി എന്നാൽ ഞാൻ അമ്മേയെന്റടുടെ ഇനി പോകുമ്പോൾ വരും. അതും വരും.

നാരദൻ—അമ്മേ, അതു വരു നിനക്കവിടെ പോയിത്തുട. നിന്നെ ഞാൻ ദേവലോകത്തു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയാൽ നിന്നെ ദേവസ്ത്രീകൾ പി

നെ വിടുകതന്നെയല്ല. കൈരളം അവർ നിന്നെ കൊന്നുകളയും.

കൈരളി—എന്താണ് ദേവസ്ത്രീകൾ രാജാസി കളഞ്ഞത്?

നാദർ. രാജാസികളായിട്ടല്ല ദേവസ്ത്രീകൾ എന്ത പാഴായ അവസ്ഥയിൽ രാജാവ് നിന്നെ കളയാൻ നിന്നെ മാധ്യമം എന്നും പുനഃപരയും.

കൈരളി—അയ്യോ! അവന്റെ മാധ്യം അടുത്തു വന്നാൽ അവർ അവന്റെ കണ്ണു കയ്യിന്റെയും കളയും.

നാദർ—വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ട ഒരു പ്രശ്നത്തി യായിരിക്കും അത്.

കൈരളി—എന്താ, അയാളുടെ കണ്ണുകൾ സ്വ സ്തംഭിച്ചിട്ട് പറ്റിയിരിക്കുമോ?

നാദർ—അല്ല, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ണുകൾ മുഴുവനും കയ്യിന്റെയും കയ്യിന്റെ ഒരു കൈയ്ക്കു ന്നു മുഴുവൻ വേണ്ടിവരും. അത്രയധികം കണ്ണുകൾ ഒരു ദേഹം മുഴുവനും കണ്ണുകളാണ്.

കൈരളി—(ഉറക്കം മാറ്റിയുകൊണ്ട്) ദേഹ മാസകം കണ്ണുകളുണ്ടോ? നല്ല ചന്ദ്രൻ ആളാ യിരിയ്ക്കും. പക്ഷെ തിരിഞ്ഞുനോക്കുന്ന പണി ഉണ്ടാകയില്ല. പക്ഷെ നാട് എന്തെങ്കിലും കാരണ ണമെങ്കിൽ പിന്നാലെയായി കണ്ണു തുറക്കുക വല്ല ഗുഹ ക്കൊള്ളും വല്ലതും കാരണങ്ങളെങ്കിൽ കണ്ണിന്റെ വി രൽ അകത്തേയ്ക്ക് കയ്യിന്റെ ചരി.

നാദർ—അതെ. കാരണമാണ് നല്ല സുഖമു ണ്ടതും.

കൈരളി (കുറച്ചുനേരമായിട്ട്) ദേവസ്ത്രീകൾ ഉറങ്ങിയോ എന്നു ചോദിക്കുന്നയാളായിട്ട്, അയാ ളെ വളരെ പ്രയാസമായിട്ടായിട്ട് എല്ലാ കണ്ണും

അപ്പോഴോ പുനഃ പാലക്കാട്ടിൽ കൂട്ടി ആദ്യ കഥ വെളിവാക്ക!

നാരദൻ. അതേ, ബഹുപ്രധാനമാണ് അതു കൊണ്ട് ആരും നോക്കേണ്ടതല്ല.

മൈക്കളി. എന്തിനാണ് ദേവേന്ദ്രൻ കാണേണ്ടിയിരുന്ന. പ്രാഞ്ചെയ്യം നോക്കി, അജാത, അതാണെന്ന് വരുമ്പോൾ ഒരു സന്യാസിയും ഒരു സ്ത്രീയും അതാ വരുന്നു. അവർ എന്തോ സംഭവിക്കുകയാണ്' വിളിച്ചു.

മൈക്കളിയും നാരദനും പ്രാഞ്ചെയ്യം വരുന്നു.

നാരദൻ—ഇതെന്താണിത്? രാജാക്കന്മാർ വരുന്നത്. അതാ ഭവനത്തിനടുത്തു കയ്യിൽ ഒരു കാര്യം ഉണ്ടാകുന്നു' വിളിച്ചു.

മൈക്കളി നാരദനെ കാണി' നടന്നു വരുന്നു.

മൈക്കളി—ഈ സ്ഥലത്ത് വന്നപ്പോൾ സ്ഥലം ഉറപ്പാക്കേണ്ട എന്ന സംഗതിയില്ല. ചന്ദ്രവർമ്മൻ ഇങ്ങനെ വന്നിട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് കാണുകയും എന്ന് എന്തിനും ചന്ദ്രവർമ്മൻ വിളിച്ചു വരുമ്പോൾ പട്ടാളം വരുന്നു' അത് നോക്കിവരുന്നു.

നാരദൻ ഇന്നലെ വരെ ഇത് വെറും ഒരു പട്ടാളം വന്നുവെന്ന്. ഇന്ന് താമസമാണ് ഇന്നുതന്നെ ഉറപ്പാക്കേണ്ടത്.

മൈക്കളി. ഇങ്ങനെയൊരു ചോദ്യം ഉണ്ടെന്ന്. ഈ കട്ടിയെ ലക്ഷ്യം ചെയ്തിട്ടു. അതാണ്ടു വിചാരിച്ചിരുന്നു.

നാരദൻ. ഈ കട്ടിയെ ലക്ഷ്യം ചെയ്ത പാലക്കാട്ടിൽ വെറും വെറും വെറും പുറത്തു ചായത്തോ പുറത്തു വെറും എന്തിനും ശക്തിയുണ്ടായിരുന്നു.

മൈക്കളി—ഈ ചോദ്യം, തീർച്ചയാണ്. എന്താണെന്നുവെച്ചാൽ അങ്ങനെ വളരെ ഉറപ്പായിരുന്നു.

തന്നെ ഈ കെട്ടിടം കാഴ്ച" ആരംഭിച്ചു. ഹിമ വാക്കോ ഭക്തിക്ക് ആവാണു' ഇതു ചേരിയുള്ള ഒരു കെട്ടിടം പണി ചെയ്തിരിയ്ക്കുന്നത് എന്നു വിചാരിച്ചു വരികയായിരുന്നു. മദ്ധ്യയംണങ്കിൽ, അതിൽപ്പെടാത്ത ആളുകൾക്ക് അതിന്റെ സൗകര്യം സ്ഥിതിശാത്രം കാണുകയുള്ളു. ഏതെങ്കിലും ഈ പക്ഷം ഈ സ്ത്രീയും ഇവിടെ ഏല്പിപ്പുവാൻ എന്നു ചെല്ലുമാണു ചിന്തിച്ചിരുന്നത്.

നാദൻ. ഉടൻതന്നെ കാട്ടുവരാമന്റെ കയ്യിൽ കിട്ടി!

മെൻകി—വിവാഹമല്ലേ ഈ സ്ത്രീ പറയും. അത് ആ സ്ഥലത്തു തന്നെ കാണുകയാണ്. അതിന്നു മെറ്റുപാടി പുത്തൻ അണം.

പുതിന്നിടയിൽ കൈരളി സ്ത്രീയും അതു ചെയ്തവർക്കു സംസാരം തുടങ്ങിക്കൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്നു. സ്ത്രീയെ പുറത്തുനിന്നും അറിയുന്നവർക്കു അതുവരെയും കാണിച്ചുകൊണ്ടിരിയ്ക്കുകയായിരുന്നു. പക്ഷെ ഈ സ്ത്രീ കൈരളിയെ നോക്കിപ്പിടിച്ചു വാൻവേണ്ട മാത്രം എന്നു ചിന്തിച്ചിട്ട് അതല്ലാം നോക്കിനിന്നിരുന്നു.

കുറച്ച കാലത്തു ഉടനെ കൈരളി "വത്ര. നമുക്കു അകത്തു പോയിരിയ്ക്കും." എന്നു പറഞ്ഞു സ്ത്രീയെ കൈ പിടിച്ചുവരിച്ചു കൊണ്ടുപോകുന്നു.

മെൻകി പറയുകയും നാദൻ മറുപടിയോടെ "എന്ത് പറി! ഉടൻതന്നെ കാട്ടുവരാമന്റെ കയ്യിൽപ്പെട്ടു?"

മെൻകി—അതൊന്നും പറയാതെയാണ് നല്ലത്. അങ്ങനെയൊന്നും പറയാൻ പാടില്ല.

നാദൻ—എന്തിനും ഉടൻതന്നെ കാട്ടുവരാമന്റെ കയ്യിൽപ്പെട്ടു.

മെൻകി—പറയാം. അതും ഉടൻതന്നെ മെൻകി

യും തിലോത്തമയുംകൂടി ഒരു പ്രത്യേകകാര്യത്തിന്നു വേണ്ടി ഫിമവൽപാദനത്തിലുള്ള കാര്യസ്ഥരായതിന്റെ പഴം പഴക്കമൊന്നു നമുക്കും അറിയിക്കേണ്ടതുപോകുമ്പോൾ തീച്ചപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ആ കാര്യം അവിടെ എന്റെ സ്വന്താവശ്യമാണ്. ആ കാര്യം ദൈവത്തിന് അറിയാൻ പെടിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടും മറ്റുള്ളവരെ വിശ്വസ്തമാക്കി നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടും അതിന്റെ പക്കലായി പോയി ആ പഴം കൊത്തിക്കൊണ്ടുപോകുക പതിവായിരുന്നു. എട്ടു പഴങ്ങൾ അങ്ങനെയൊന്ന കൊത്തിക്കൊണ്ടുപോയി.

നാമന്തർ—പാവാ, ആ മഹാമഹിയെ പട്ടിണിയിട്ടു അല്ലേ?

രംഭം—അതൊന്നും അങ്ങനെയല്ല. ഏതെങ്കിലും ഈ പ്രാവശ്യം വന്നു എന്റെ കൗതുകത്തിന്നു കാരണമായത് അവിടെ എത്തിച്ചേർന്നതിനാണ്. അതും എന്റെ പേരുന്ന വിട്ടുകൊടുത്തു. മറ്റൊരു പേരും കൊടുത്തു. അതാണ് മകളെപ്പറ്റിയൊരു സാധിച്ചതല്ല.

നാമന്തർ—കഷ്ടമായിട്ടുവരിക. അവിടെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലേ?

രംഭം—പുറത്തു, അങ്ങനെയൊന്നു വിവരമില്ല. അറിഞ്ഞാൽ പലനേരത്തേ സ്ഥിതി എന്താണെന്ന് എനിക്ക് വിചാരിച്ചുപോയിട്ടുള്ളതായിരുന്നു.

നാമന്തർ—ആദ്യം, അങ്ങനെയൊന്നു കാര്യം ചെയ്യാതെക്കൊള്ളി. സമ്മതിക്കുന്നതാണെങ്കിൽ അങ്ങനെയൊന്നു ചെയ്യാതെ. എന്താണ് കൈകളിൽ സമ്മതിക്കുക?

കൈകളിൽ കാര്യം, ഈ കൈകളിൽ ഇവിടെ എന്റെ കൈകളായിരിക്കുകയില്ലേ?

നാമന്തർ—മിടുതലും ഇരിയ്ക്കും.

കൈരളി—അദ്ദേഹം, അമ്മയെ പറഞ്ഞു മാതിരി
 യോ? ഞാൻ ഉറങ്ങിയാൽ അപ്പോൾ അമ്മയെ ഇവിടെ
 കെട്ടിയിട്ടു പോയും വല്ലാത്ത കാര്യമായി

രജ. ഞാൻ കൈരളിയെപ്പറ്റിയൊരു ഒരു സ്ഥല
 തുറന്നു പോകുകയുണ്ടു.

കൈരളി—അവസരം വന്നു വിളിച്ചാലോ?
 രജ.—എന്നെ അവിടെ വന്നു വിളിക്കുകയുണ്ടു.
 വിളിച്ചാൽ കൈരളിയെ കൂടെ പോകുകയുണ്ടു.

കൈരളി—അപ്പോഴാണ്.
 രജ. തീർച്ച.

കൈരളി—എന്നാൽ അമ്മയെ പോയിട്ടുള്ള ഒരു
 യൂണിറ്റി എന്റെ കയ്യിലുണ്ടെന്നു തീർന്നിട്ടുണ്ടു.

രജ.—ഞാൻ അതിനുവേണ്ടിത്തന്നതാണ്
 വന്നിട്ടുള്ളത് കൈരളിയെ 'സംസ്കാരം'യ്ക്കു?

കൈരളി—എന്നിട്ടു വല്ലാതെ സംസ്കാരമായി
 തീർന്നു. ആയതിനു എന്റെ കയ്യിലുള്ള ഒരു അമ്മയെ
 വന്നു കൈമാറ്റം വരികയുണ്ടു? നമുക്ക് ചേർന്നു സമാധാന
 അളവു പോകാം. ഇവിടെ എന്റെ കയ്യിലുണ്ടെന്നു
 പോ? എന്നെ വന്നുവിട്ടു കയ്യിൽ ഒരു സിംഹ
 കയ്യിലുണ്ടു? ഞാൻ അവയെ കൈമാറ്റം ചെയ്തിട്ടു
 തരാം. പക്ഷെ ഒരു സ്ഥലത്ത് പോയാൽ കൈരളി
 കൂടെ എത്ര വേണ്ടതെങ്കിലും തന്നു.

നാമകൻ—ഒരു കയ്യിൽ വേണ്ടതെങ്കിലും തന്നു
 വന്നു. അവിടെ ഇവിടെ എത്രയോ നല്ല വസ്തു
 കളുണ്ടു.

കൈരളി—അമ്മയോ?

രജ. തീർച്ച. അവിടെ ഇവിടെ വരികയുണ്ടു
 സമാധാനം നമുക്ക് ഇവിടെ അളവുണ്ടു നമുക്കു.

നാമകൻ. എന്നാൽ ഞാൻ പോയിവരാം.

നാമകൻ പോകുന്നു.

കൈമുട്ടി ഈ അമ്മയെ ആരെ കാണാനാണ് പോകുന്നത്?

അമ്മ അവിടെ ദേവപ്രദാനം കൈമുട്ടിയെപ്പോലെ കൈ കുലുപ്പിക്കും.

കൈമുട്ടി എന്റെ നാതിക്കൊണ്ട്

അമ്മ—പെൺകുട്ടിയല്ല, ആൺകുട്ടിയാണ്.

കൈമുട്ടി ജ്യേഷ്ഠൻ്റെ ദാസ്യംകൊണ്ടുവന്നതായിരുന്നില്ലേ? എത്ര നന്നായിരുന്നു.

അമ്മ ആകട്ടെ, അമ്മയെപ്പോലെ ദാസ്യംവെട്ടെ,

കൈമുട്ടി വന്ന നമുക്ക് പുറത്തുനിന്നു വന്നു.

മേലകൾ.

മേലകൾക്കും പുറത്തു് പോകുന്നു.

അദ്ധ്യായം 3

ദേവപ്രസാദം വളരെ കൈമാറുകയും സിംഹാസനത്തിലേക്ക് ഇറങ്ങുന്നു.

ദേവപ്രസാദം—ഇതെന്താണ്? ഇനിയും അവൻ പറയുകയും ആവശ്യപ്പെടുന്നു? അത് എന്താണ്? കാര്യമില്ലെന്ന്? അധികമുണ്ടായിരിക്കും!

ഇപ്പോൾ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പ്രവേശിക്കുന്നു.

ദേവപ്രസാദം എന്താണ്? ഇപ്പോൾ? ഇനിയും അത് എത്ര നേരമാണ് കാര്യമില്ലെന്ന്? അത് ആരുടേതെന്ന് കാര്യവുമില്ലെന്ന് കൈമാറുകയാണ്.

ഇപ്പോൾ സിംഹാസനം കയറ്റിയിരിക്കുന്നു. ആ ചിരിയ്ക്ക് ഉണ്ടാക്കി കൊണ്ടുവന്നതല്ലാത്ത അമ്മയായിപ്പോയി. അത് വെളിച്ചം ഉണ്ടാക്കുകയും വരുന്നു. അവൻ ഇടുകൊണ്ടുവന്ന പുത്തൻകുട്ടിയും വളരെ വലിച്ചും മറുപടിയിലൂടെയും. അത് ശരി

താൻ വെട്ടുപ്പട്ടെങ്കിൽ ആട്ടാരിന്റെ പകതി അഗി
യം പോയോകുന്നതായിരിയ്ക്കും.

ദേവേന്ദ്രൻ. ആ അറൻ എവിടെ? ആരു പ
റഞ്ഞു, അവനോട് തൊടി ഉണ്ടാക്കുവാൻ? ആര
വിടെ?

ഒരു ഭേർ പ്രവേശിക്കുന്നു

പൂട്ടാ, പോയി ആ ചിലങ്കക്കാരനെ പിടിച്ചി
വിടെ കൊണ്ടുവരൂ.

ഉപ്പുശി—അവനെ ഒന്നു ചോദ്യമേ ഒരു സ്വത
ന്തം അൻ പറഞ്ഞത് ചാ. സ്റ്റിംഗ് കാരണത്തുകൊണ്ടായി
രിയ്ക്കാം.

ദേവേന്ദ്രൻ. ചാ. സ്റ്റിംഗ് കാരണത്തുകൊണ്ടോ? അ
വനെ അൻ ഉപ്പുശി കൊണ്ടുവന്നതാക്കം. വല്ല
കാട്ടിലും മൊന്നുമല്ല.

ഉപ്പുശി—വേണ്ട. ഉക്കരി അവൻ മാപ്പ് കൊ
ടുക്കണം.

ചിലങ്കക്കാരനെ പിടിച്ചു കൊണ്ടുവരുന്നു.

ദേവേന്ദ്രൻ—പൂട്ടാ! നിന്നെ പറഞ്ഞതൽ
അതുപ്രകാരം ചോദ്യമോ അല്ല? ഹിന്നെ അറിവി
ടെനിന്ന ആട്ടിനെപ്പോലെ നീച്ചയാക്കിയിരിയ്ക്കുന്നു.

ചിലങ്കക്കാരൻ അല്ലെ, നല്ല അടിമ
നോട് ആരും കൂട്ടിച്ചുപ്രകാരമാണ് ഉണ്ടാക്കിയത്

ദേവേന്ദ്രൻ—കുറച്ചു പറയുന്നതേ അവനെ
തള്ളി പറയുന്നുള്ളൂ. അവൻ ചോദ്യപ്രകാര
ത്തൽ പോയി കൊണ്ടും മറ്റുമുള്ളതും ഒരു പണി
യായിരിയ്ക്കട്ടെ.

ഉപ്പുശി—ഉക്കരി അവൻ മാപ്പ് കൊടുക്കണം
എന്ന് എന്റെ പ്രത്യേകം മറുപടിയുണ്ട്.

ദേവേന്ദ്രൻ. ആട്ടെ. ഉപ്പുശി അപേക്ഷിച്ചാൽ
എന്നിട്ട് ആ അപേക്ഷ നിരസിച്ചുവാൻ സാധിയ്ക്കും

യില്ല (ചിലകക്കാക്കന്മാർ) പാ. വേഗം പോയി ചിലക ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടുവരൂ.

ചിലകക്കാക്കൻ—സാദി, ചിലകപ്പണി മുഴുവൻ കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ചിലകകൾ ഇതാ.

ഉപ്പുശി—എവിടെ നോക്കൂ? (ചിലകകൾ വാങ്ങുന്നു.) വളരെ നന്നായിരിക്കുന്നു. (ദേവേന്ദ്രനോട്) സാദി, അങ്ങനെയൊന്നും അങ്ങനെയൊന്നും വന്നുകൊള്ളൂ.

ദേവേന്ദ്രൻ—അത് ഇവിടെത്തന്നെ ഇരിക്കൂ. വേഗത്തിൽ കൈമാറാവണം.

ഉപ്പുശി “ഇതാ എത്തിച്ചേർന്നി” എന്നു പറഞ്ഞു അവിടെനിന്നു പോകുന്നു.

ദേവേന്ദ്രൻ ആശ്ചര്യം ഉപ്പുശി വളരെ വിശ്വകർമ്മവുമാണെന്ന് പക്ഷെ സംശയം ആകാമെന്ന് അധികം എന്ന് ചാവറൻ കണ്ടുകിട്ടി നമ്പലകളും അന്നോ, നിലോ എന്നുള്ള നിഗമനം. ഈ ആദ്യം എന്തുചെയ്തിരുന്നിരിക്കും? തീർച്ചയായും വിശേഷമായിരിക്കും. എന്നു ചുരുക്കത്തിൽ അതിർപ്പില്ലാത്തതായിരിക്കും തീർച്ചയായും വളരെ വിശേഷമാകാതെയിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

ഇത്രയും പ്രവേശിക്കുന്നു.

ഹോ, ഇത്രയും ഇങ്ങനെ ചാവറന്മാരോ?

ഇത്രയും—അവിടെ ഇങ്ങനെ കണ്ടിരുന്നു. അപ്പോൾ ഇവിടെ വിശേഷമായിരുന്ന ചില ആദ്യത്തിൽ നടക്കുവാൻപോകുന്ന എന്ന് ഇവിടുന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ചാവറന്മാരാണ് എന്താ ഇതിനും ആയില്ലേ?

ദേവേന്ദ്രൻ—ചിലകക്കാക്കൻ ചിലകകളെല്ലാം കണ്ടത് അങ്ങനെയായിട്ട്. അതുകൊണ്ട് അല്ലെങ്കിൽ താമ

നീച്ചുപോയി. ഇപ്പോൾ ഉച്ചി അണിയുവൻ പോയ നീച്ചുമാണ്?

ഇന്ദ്രാണി അൻ കണു പോയി നോക്കി വന്നു കളയുന്നു.

ദേവേന്ദ്രൻ—എന്നാൽ അൻ ആ സമയം ഒരു പുറത്തു പോയി വന്നുകളയുന്നു. ആട്ടം തുടങ്ങിയത് അതേ സമയം കാണുകയില്ല.

ദേവേന്ദ്രൻ പുറത്തേക്കും ഇന്ദ്രാണി ഉള്ളിലേക്കും പോകുന്നു.

അംഗം 4

ദേവേന്ദ്രനകമ്പിൽ അന്നുപോയിവെള്ള ഒരു മുറി,
നിശ്ചിതമായും ചോരയും ചെമ്പാരി എന്ന
ഒരു കുട്ടിയും.

നിശ്ചിതയമ്മ—എന്താ കാണുമല്ലേ, ചോരനല്ലേ, ഒരു ചെറിയൊരു. ഒന്ന് സമ്മതിയ്ക്ക് കുട്ടി. അല്ലെങ്കിൽ കാര്യമെല്ലാം തകരാറിലാവും.

ചെമ്പാരി—എന്തൊക്കെല്ലാ ചെട്ടുപ്പിന്റെ വേഷം കെട്ടുവാൻ സാധിക്കുമല്ല എന്നോ? അത് പറയണം നിങ്ങൾ എന്ത് പറഞ്ഞാലും വേണ്ടില്ല.

മേനക ചെമ്പാരിയേ, അങ്ങനെ എന്തു വേഷം കെട്ടിപ്പോ തന്നെ. ഇനാ, ചോക്ക്, ചുരുട്ടുതൊപ്പി, സിരപ്പാണി, നല്ല നെന്താനും ഉടുപ്പുകൾ, ഇതെല്ലാം തന്നെ. വെറുംകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ കരാനുട്റ്റിയെ തന്നെ.

ചെമ്പാരി അല്ലെ, എനിക്ക് ഇതുമാത്രം വയ്യ എന്നോട് ചെട്ടുപ്പിന്റെ വേഷം എന്താണെന്ന് പറയണം. എനിക്ക് സാധിക്കില്ല.

മനക—ചെന്താളേ, അങ്ങനെ രക്ഷിക്കുന്ന കിരം ഉതൊന്ന ചെന്താളേ? രംഗ ഉപരിയെ ഉപ്പും അതുകൊണ്ടല്ലേ? അങ്ങനെ പുതു കാഴ്ചപ്പട്ടം കൊണ്ടാണ് നിന്നോടു പറയുന്നത്? ചേരം അടിച്ചിടാം.

ചെന്താളേ. ആരോടും അറിഞ്ഞാൽ—

തിരുവാത്താ—ഉപദേശ, നെരം കൈകുന്ന ഏറ്റം, ചെന്താളേ, നീ ഉത് നമ്മതിച്ചിട്ടില്ലാതെ അങ്ങനെ, നിന്റെ നന്മയ്ക്കും അങ്ങനെ, ഈ ദൈവദാ കത്തറിന്ന് ആയിട്ടുണ്ടാവാം. അങ്ങനെയും ആയിട്ടുണ്ടാവാം. അങ്ങനെയും പോയി വല്ല കല്പിതം ഉള്ളിടം കിടന്ന കാഴ്ചപ്പട്ടം കൊണ്ടാവാം. വിടാം വ്യസനമാവാം.

ചെന്താളേ—എന്നാൽ അങ്ങനെ വരും. അന്ന് നല്ല ഒരു സന്ദർഭത്ത് വിടാതെ ചെന്താളേ കൊണ്ടാക്കി, നമ്മുടെ എല്ലാവരും സന്ദർഭമായിട്ടും.

ഉപ്പരി ചെന്താളേ

ഉപ്പരി. എന്താണ്, ചെന്താളേ ഇനിയും ചെന്താളേ?

തിരുവാത്താ. (കണ്ണനീർക്കൊണ്ട്) അന്ന് ആവുന്നത് പറഞ്ഞിട്ടും ആ കല്പിതം സാക്ഷിക്കുന്നില്ല.

ഉപ്പരി—അങ്ങനെ ഉപ്പരിയെ കാഴ്ചപ്പട്ടം നിന്നുള്ള കിരമാണ്, അല്ലേ? കാഴ്ചക്കണ്ണ. ചെന്താളേ സ്പീക്കർമാർ ഇത്ര ചെന്താളേ കാണിക്കാൻ?

ചെന്താളേ (ഇങ്ങനെയൊക്കെ) അന്ന് എന്തിനാണ് രംഗ അങ്ങനെയെങ്കിലും ആരോടും അതിൽപ്പെട്ട് എന്തെങ്കിലും കണ്ടുപിടിച്ചാൽ വിടാം അങ്ങനെയെങ്കിലും.

തിരുവാത്താ—മനകയും ഉപ്പരിയും കണ്ണനീർ വാങ്ങുകൊണ്ടു ആ കല്പിതം കിരവിന്മേൽ ചെന്നുകിടക്കുന്നു. ചെന്താളേ ഇങ്ങനെയെങ്കിലും.

ജ്ഞാ. എല്ലാവരും എഴുന്നേറ്റ് വിചിത്രമായി നില്ക്കുന്നു.

ഇന്ദ്രാണി—ഉദാത്താണിന്, ഏറ്റവരും കണ്ണനിൽ വാർത്തകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്? ഈ കട്ടിയെന്താണ്? വര, ഉയ്യി അൻ ചോദിക്കട്ടെ.

ഉയ്യി അധികം കണ്ണനിൽ വാർത്തകൊണ്ട് അടുത്തുചെല്ലുന്നു.

ഇന്ദ്രാണി—ഉദാത്താണിന്, ഇത്ര വ്യസനത്തിന് കാരണം? അൻ നിങ്ങൾ ചെല്ലുന്നത് കാര്യവാനായി വന്നതായിരുന്നു. രണ്ടെവിടെ? രണ്ടെക്കൊണ്ടുനില്ക്കുന്നു.

ഉയ്യി—ദേവി, എപ്പോഴും തുറന്നു ഉണർത്തിക്കൊടുക്കുകയും ഇനി ചെല്ലവെച്ചിട്ട് തുറന്നു കാണുവരില്ല. ഈ നില്ക്കുന്ന കട്ടി രണ്ടുരണ്ടു കേണാണ്.

ഇന്ദ്രാണി രണ്ടുരണ്ടു കേണാ? ഇതെന്ത് കേണാണ്? കേരളം, തമിഴ്നാട്, വര. കേണത്? തി.

ഉയ്യി—രണ്ടു പ്രസ്ഥിച്ചു എന്തൊരുമോളമുണ്ടാക്കിയ അങ്ങനെയെ എന്തൊരുമോളമുണ്ടാക്കുന്നത് തന്നെ പറയണം. ഈ കാര്യത്തിൽ അങ്ങനെയൊരു വരും കേണൊരുമോളമുണ്ടാകും.

ഇന്ദ്രാണി—താൻപറയ.

ഉയ്യി. കാര്യകാരണവും മറ്റൊന്നൊന്നിന്റെ കാര്യവും നിറവെച്ചു. പ്രിയരായാൽ തന്നെയായിരുന്നു വരൻ. പക്ഷെ മീനാക്ഷി പാശ്ചാത്യരുടെ അവതരണമായിരുന്നു എന്ന് അന്നു അങ്ങനെയ്തെ വിചാരിച്ചായിരുന്നില്ല. മീനാക്ഷി പക്ഷെ രൂപപാശ്ചാത്യരുള്ള സ്ത്രീയെന്നാണ് അങ്ങനെയെ കേട്ടിരുന്നു. പക്ഷെ മീനാക്ഷിയെ ഒരു പാശ്ചാത്യരായാൽ തന്നെ അങ്ങനെയെ നെറ്റിൽ കേൾ. കേണാണിവിനും

[illegible]

ഇന്ത്യയിൽ അപ്പാർട്ട് മേഖലയുടെ ഇത്തരം കാര്യം ഉണ്ടാകരുത്

உயர்ப் பரிசீலனைக்கு உரியதாக
உள்ளதென்பதற்கு,

ഇപ്പോഴാണ് കണ്ടത്, അത് തെറ്റല്ല. ഇപ്പോൾ രണ്ടു പേർക്കു വേണ്ടി

உய்யுதல். அதன்மேல் பூரவியுதிருந்தாரைப் பார்த்து
 அந்நேரத்திலே நேருங்குந்தினி. பரிசுற வந்தி

പ്ലേ! ഞാൻ അങ്ങട്ട് വരണോ എന്നൊന്നു ചോദിക്കും.

ഇന്ദ്രാണി പ്രവേശിക്കുന്നു.

ദേവേന്ദ്രൻ. എന്താണ് അവർ അതിന്റെ ഉള്ളിൽനിന്ന് ചെയ്യുന്നത്? ഇവിടും ചങ്ങമ്പുറം തിരിച്ചിട്ടില്ല!

ഇന്ദ്രാണി. ഇപ്പോൾ വരും. ഇന്നത്തെ രാത്രിയിൽ കേൾക്കുമായിരിക്കും. അങ്ങനെയൊരു സംഭവവും വേണ്ട.

ദേവേന്ദ്രൻ. എന്താണ് ഇന്ദ്രാണിയ്യോ? ഉടൻതന്നെ തോന്നുവാൻ സംഗതി? ഈ രാത്രി ഇതിന് മുമ്പ് കണ്ടിട്ടുണ്ടാ?

ഇന്ദ്രാണി. അങ്ങനെയല്ല. എന്താണ് കാരണമെന്നു ഞാൻ ചിന്തിക്കുന്നതല്ല.

വെട്ടിക്കുറുപ്പ്, പാട്ടുകാർ, മനുഷ്യരുടെ അവസ്ഥയെ പറ്റി വന്നു നില്ക്കുന്നു.

ഈ ദൂതൻ പ്രവേശിക്കുന്നു.

ദൂതൻ. നാമഭയം ഉണ്ടാകുന്നില്ല.

ദേവേന്ദ്രൻ. വരാൻ പാടു, വരാൻ പാടു. (ഇന്ദ്രാണിയോട്) ഈ നാമഭയം ഉണ്ടാകുന്നില്ല. നല്ല ആളുകളെ സമയമായില്ലാത്തതോടെ ഇവിടെ എത്തിക്കുമെങ്കിലും എന്തും.

നാമഭയം ഉണ്ടാകുന്നില്ല. ദേവേന്ദ്രൻ. അടുത്ത സന്ധ്യയോടെ കൊടുക്കുന്നതാണ്.

നാമഭയം ഉണ്ടാകുന്നില്ല. ഞാൻ നല്ല സമയത്താണ് വന്നത്. ഇവിടെ പതിയെ വരും ഉണ്ടാവാൻ പോകുന്നു എന്നു കേൾ.

ദേവേന്ദ്രൻ. നാമഭയം ഉണ്ടാകുന്നില്ല. നല്ല സമയം വന്നു, സംഭവമില്ല. ഇന്ന് പുതിയ ഒരു കാര്യം നമ്മുടെ ഉൾക്കൊള്ളി, മനസ്സ്, മനസ്സ്, മനസ്സ്, ഇവർ നമ്മുടെ ഉൾക്കൊള്ളി നന്നായിട്ടുള്ള ആളാണ്.

ആട്ടത്തിന്റെ വലയത്ത് ഉവിടുന്നത് വന്നതുകൊണ്ട് തീച്ചയായും ഉവിടുന്നത് മോശാശ്ശവാനാണ്.

നാരദന്മാർക്കു. അതേയോ? നാരദന്മാർക്കു കന്നി പുണ്യ ആട്ടമാണെങ്കിൽ തീച്ചയായും വളരെ നന്നായി വെട്ടും. തീച്ചയായും കഷണമെടുത്തെന്നുമാണ്.

നാരദൻ കഷ്ട പുണ്യവിശ്വാസമുള്ളതിനാൽ കശ്ശിയിൽ അയ്യപ്പം കടക്കുന്ന വാതിലുണ്ടെന്ന് നോക്കിയിട്ടുണ്ട്. മന്ത്രാലയത്തിലുള്ളതും സാക്ഷാത്കാരികളുടെയും കീഴെ കണക്കുവെക്കപ്പെട്ടതിൽ ഉപരി, ചേനക, രാമ, തീർത്ഥാടകർ ഉൾപ്പെടെയും കടത്തിൽ കടകിടുന്നവർക്കുണ്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട് നാരദന്മാർക്കു.

അതേയോ? ഉവിടുന്നതും വെട്ടുന്നതും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഉപരിയായി രാമന്റെയും അയ്യപ്പന്റെയും സാക്ഷാത്കാരികളെ നാരദൻ കണ്ടു ഉറപ്പുവരുത്തണം എന്നാണ്.

നാരദൻ ആത്മഗതം: ഉവിടുന്നവരിൽ, അതിൽ സാക്ഷര കഷണമുണ്ടോ? രാമന്റെയും അയ്യപ്പന്റെയും കണ്ടിട്ടുണ്ടെന്ന്. കൈരളിയുടെ ആട്ടത്തിൽ വെട്ടി രാമ ഉറപ്പു കണ്ടു. എങ്ങനെ എന്തിന്? എന്തിനെയും ആട്ടം വളരെ വിശേഷമാക്കുന്നുണ്ട്.

അതേയോ? അതേ, അതേ. നാരദൻ, എന്തിന്?

നാരദൻ അതേയോ? എന്തിനെയും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. എന്തിനെയും കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

അതേയോ? എന്തിനെയും നാരദൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. എന്തിനെയും കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

നാരദൻ. ഉല്ല, ഉല്ല. അതേ, അതേ. ഒന്നാമതും. രാമന്റെയും ആട്ടം വളരെ വിശേഷമായിട്ടുണ്ട്.

തിലോത്തമയും മേനകയും മക്കളെ താങ്ങിപ്പിടിച്ചു അന്തഃശയത്തോടു ചേർന്നു.

ഉച്ചയിൽ നില്ക്കുന്നതിന്നു ഏതോ ഒരു സാധനം വീണ സ്വയം ചുറ്റത്തു കൈ? ഉറപ്പിന്റെ ഉള്ളിലാക്കിയത് നാൾക്ക് കലിച്ചു ബാക്കി ആനന്ദമെന്നു കണ്ടിരുന്നില്ല ഉച്ചയിലും ഉടക്കത്തന്നെ ഉള്ളിലേയ്ക്ക് കയ്യിടുന്നതും.

ദേവേന്ദ്രൻ “മക്കൾ” എന്തു പാടി? പാവം, അവിടെ? എന്താണെന്നു? അൻ പൊതി അന്നുപിടിച്ചു?” എന്ത പാഞ്ഞു എന്തെന്നുപറഞ്ഞു.

ഇന്ദ്രാണി—(ദേവേന്ദ്രനെ പിടിച്ചുനിൽക്കി) വേണ്ട ഉദ്യോഗം ഇവിടുന്ന് പോയി അവരെ ഉപദ്രവിക്കണം. കറുപ്പു കടിയെടു. ഈ സമയത്ത് പോയത് അന്നു പാവം അവിടെയേക്കും.

ദേവേന്ദ്രൻ—എന്നാൽ അൻ പാവം അന്നുപിടിച്ചു, എന്നാലും എന്തിനും വിവരം അറിയാത്തതിട്ട് വല്ലാത്ത കഷ്ടമുണ്ടു്.

നാൾക്ക് അൻ പൊതി അറിഞ്ഞുവരാം. എന്തിനും അല്ല പല ചെന്നുകളുടെ വിവരവുമുണ്ടു്.

ഇന്ദ്രാണി നാൾക്കേൻ ചുമത്തു് ഒരു നല്ല നല്ല സൂക്ഷിച്ചു നോക്കുന്നു.

ദേവേന്ദ്രൻ. നാൾക്ക് പോയി വല്ല പക്ഷം അവരെ ഉപദ്രവിക്കുമുണ്ടു്. ആദ്യം സമസ്തിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾത്തന്നെ ചുമത്തു് പുറത്തു ഒരു മാറ്റം ഉള്ളതായി തോന്നി. അവരെ നല്ലവണ്ണം കേൾ സൂക്ഷിച്ചാൽ അടിയറയായിരിക്കുമെന്നും അൻ മഹാ ക്രൂരൻതന്നെ. നാൾക്ക് ഒന്ന് പോയി അറിഞ്ഞു വല്ല.

“ഇപ്പോൾത്തന്നെ പോയി വന്നുകളയാം.” എന്നു പറഞ്ഞു നാൾക്ക് പോകുന്നു.

അദ്ധ്യായം 6

കൈരളിയും താഴെയും.

കൈരളി—ബുദ്ധന്തി, നമുക്കു കാട്ടിപ്പോയ്ക്കു പോകാം. അവയുടെ വളരെ സമുത്ഭവം.

താഴെ—കുറുപ്പുകൾ, എന്തിനും നേർപ്പിന്നെ തീരെ സമുത്ഭവം അതുകൊണ്ടു കാട്ടിപ്പോകാം പോകാം. തീരിലെ നേർപ്പിന്നെ നേർപ്പിന്നെ പോയി തിരിച്ചു വരുന്നവരെ പൂരിപ്പിക്കു നേർപ്പിന്നെ സമുത്ഭവം വരുന്നവരെ പൂരിപ്പിക്കു.

കൈരളി—ബുദ്ധന്തിയ്ക്കു എന്തിനും വ്യത്യസ്തത്തിന്നു കാരണം? ദൈവമേകത്തു താഴെപ്പിന്നെ ആകുമ്പോൾ വ്യത്യസ്തമാകുമ്പോൾ.

താഴെ—താഴെ, ചുറ്റി പൂരിപ്പിന്നെ നോക്കുമ്പോൾ നേർപ്പിന്നെ നോക്കുന്ന ചുറ്റു സമുത്ഭവം നാം കണ്ടിട്ടുണ്ട്, അതുകൊണ്ടു നോക്കുമ്പോൾ ചുറ്റു നോക്കിട്ടു ഇന്നാൽ നാം ഒരു പുതിയ കാര്യം! ചുറ്റു നോക്കിപ്പിന്നെ അത് ചുറ്റി അത് പരിച്ചു പൂരിപ്പിന്നെ എന്തിനും കൂടി.

കൈരളി—കുറുപ്പിന്നും കൈരളിയായിരുന്നു.

താഴെ—അതുകൊണ്ടു നോക്കു ദൈവമേകത്തു നോക്കിട്ടു. അതുകൊണ്ടു അവിടെനിന്നു നോക്കുമ്പോൾ ഈ ലോകത്തിൽ അതുകൊണ്ടു നോക്കു പല പ്രാവശ്യം നോക്കിട്ടു.

കൈരളി—ഇപ്പോൾ എന്തിനും വീണ്ടെടുപ്പു ബുദ്ധന്തിയ്ക്കു വ്യത്യസ്തത്തിന്നു കാരണം? അതുകൊണ്ടു കൈരളി കാരണം പോയിട്ടില്ല.

താഴെ—എന്നു അവയുടെ സമുത്ഭവം കണ്ടിട്ടു കണ്ടിട്ടു ദൈവമേകത്തു വല്ലാതെ ദൈവമേകത്തു. എന്നു അവയുടെ പൂരിപ്പിന്നെപ്പോലും, എന്തിനും കൂടി.

അതിലുള്ള മറുത്തുവരെയല്ലാം അദ്ദേഹം ആട്ടിപ്പാ
രത്താക്കം.

കൈരളി—ഈ കഞ്ഞിനോടും ആട്ടിപ്പറത്താ
ക്കുറുപ്പാ?

രംഭ. ആ കഞ്ഞിനോട് കഷാരാണ? അധികം
കോശത്തിന്നിടയായിരിക്കുക.

കൈരളി.—പുറത്ത് ജ്യോതിയാ കരു കാമ്യം
മെച്ചം. ജ്യോതിയാ ദേവദോഷത്തു പോയി കഞ്ഞി
നോടും കൂടി ഉഷ്ണ വസ്തുക്കളു. ഇവിടെ പുറത്താണ്
ദേവനെന്നും കഷാരാണ കഴിയുന്നതും? ഇവിടെ
ദേവനെന്നും ഉപദ്രവിക്കുവാൻ വരികയാണെന്നു
അന്ന് അല്ലെന്നു വീളിപ്പും.

രംഭ.—പുറത്തും ഇപ്പോൾ അത്യാം പെടാൻ
വയ്യ

കൈരളി—ജ്യോതിയാ ദേവ ദൃഷ്ടിയേറ്റു പിന്നെ
എന്തുകൊണ്ട് വയ്യ?

രംഭ.—അത് ഒരു പക്ഷിയാണു പറന്നിട്ടാണ്
ഈ വഴം കോശത്തിനോടുംപകവാൻ വന്നത്
അന്ന് ദേവദൃഷ്ടിയെന്തുകൊണ്ട് അത്രം നട്ടിയപ്പോൾ
അല്ലെങ്കിൽ പക്ഷിയാ എന്താ വൃദ്ധകളല്ലാം പേര
ജ്യോതി. ഇതി പുറത്തും ദേവദോഷത്തു പോകുന്ന
മേൽത് അത്യാം കഴിയുന്നതും. അത് ഇവിടെയെങ്ങും
കിട്ടുകയില്ല.

കൈരളി. അത്യാം പുറപ്പെടാനാണ് ഉള്ളതും?

രംഭ.—അത്യാം ദേവദോഷത്തുപോകുന്നതും ഉള്ളതും
അതു ദേവനെന്നും വെച്ചുപുട്ടിയിരിക്കുന്നതും. ദേവ
നെന്നും സജ്ജതകൂടാതെ അതുകൂടാതെത്തന്നെ നി
വൃത്തിയുണ്ടാക്കുകയില്ല

കൈരളി ജ്യോതിയാ വൃദ്ധനിയ്യേണ അന്ന്
അല്ലെന്നോട് പറഞ്ഞിട്ട് അത്യാം വരുത്തിത്തന്നതും.

രംഭം. അപ്പോ, അപ്പോ പരഞ്ഞാലൊന്നും ഭവേന്ദ്രൻ കേൾക്കുകയില്ല.

കൈരളി ചാഞ്ഞത് കേട്ടിട്ടെങ്കിൽ അപ്പോ ഭവേന്ദ്രനോട് 'യുദ്ധം ചെയ്യുവാൻ ആരെക്കൊണ്ടും സാധിക്കുകയില്ല' തുടങ്ങിയൊരു സത്യം പറയണം. എന്നാൽ അങ്ങനെയൊരു സത്യം പറയാൻ സാധിക്കുകയില്ല.

രംഭം. അപ്പോ, അങ്ങനെയൊന്നും സംഭവിക്കുകയില്ല. ഭവേന്ദ്രനോട് 'യുദ്ധം ചെയ്യുവാൻ ആരെക്കൊണ്ടും സാധിക്കുകയില്ല' തുടങ്ങിയൊരു സത്യം പറയാൻ സാധിക്കുകയില്ല. എന്നാൽ അങ്ങനെയൊരു സത്യം പറയാൻ സാധിക്കുകയില്ല.

കൈരളി. എന്തിനാണ് രാവണൻ എന്ന പദം അയാൾ ചേർത്തിട്ട്? ഭവേന്ദ്രനോട് സത്യം പറയാൻ സാധിക്കുകയില്ല.

രംഭം. ഭവേന്ദ്രനായ ഗോവിന്ദത്തിന്റെ പേര്, രാവണൻ വല്ലഭനായാകുമ്പോൾ. അപ്പോ അങ്ങനെയൊരു സത്യം പറയാൻ സാധിക്കുകയില്ല. എന്നാൽ അങ്ങനെയൊരു സത്യം പറയാൻ സാധിക്കുകയില്ല.

കൈരളി. എങ്ങനെയെന്ന് ചിന്തിക്കുകയാണ് രാവണൻ മരിച്ചത്?

രംഭം. രാവണൻ മരിച്ചത് കാരണം കൊണ്ടാണ്. പക്ഷെ രാജനാണ് രാവണനെ കൊന്നത്. അപ്പോ രാവണനെക്കൊണ്ട് വേണ്ടുന്ന ഒരു സത്യം പറയാൻ സാധിക്കുകയില്ല.

കൈരളി. രാജൻ അങ്ങനെയൊന്നിട്ടേ! ഒരു സത്യം പറയാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ഭവേന്ദ്രനായ ഗോവിന്ദത്തിന്റെ പേര്, രാവണൻ വല്ലഭനായാകുമ്പോൾ. അപ്പോ അങ്ങനെയൊരു സത്യം പറയാൻ സാധിക്കുകയില്ല.

രംഭം. അപ്പോ പറയുകയുണ്ട്. ഭവേന്ദ്രനായ ഗോവിന്ദത്തിന്റെ പേര്, രാവണൻ വല്ലഭനായാകുമ്പോൾ. അപ്പോ അങ്ങനെയൊരു സത്യം പറയാൻ സാധിക്കുകയില്ല.

തെ വെല്ലുണ്ട്" അതൊരിക്കലും തട്ടക്കാനായി ആ
രംതന്നെയില്ല

കൈരളി .ബുദ്ധന്തി അച്ഛന്റെ വെണ്മഴ ക
ണ്ടിട്ടുണ്ടാ?

രംഭ. കണ്ടിട്ടില്ല. ചരക്കു ദേവസ്വന്റെ വേ
ദിനോടൊന്നും നമ്മൾക്കുവെച്ചു പിന്നെ ദേവസ്വന്നു
പെട്ടാവാതെ എന്തു പാത്തതൊന്നുമുണ്ട്" അത്
നാശപ്പെട്ടവനാണ്" അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതായിരും ആ
നകളുടെ ശക്തിയുണ്ട്" ആരു തന്നെ യുദ്ധം ചെയ്തും.

കൈരളി. വായനാൻ വന്നപ്പോൾ ഇതെല്ലാം
നോവിക്കെ പോയി?

രംഭ.—ഇതിനെക്കുറിച്ചും വായനാൻ പഠിച്ചുകൊ
ണ്ടുപോയിരുന്നു. ആ ചങ്ങതിട്ട് പേരിട്ടിട്ടു അന്ന്
തന്നെ വെണ്മണന്റെ കൊച്ചുതൊടിയാണ്" അമ്മി
ച്ചിരുന്നുവ്"

കൈരളി —വെണ്മണന്റെ നാഴ്വരയിലാ?

രംഭ.—നാഴ്വരയിലുള്ള അവിടെയൊക്കെ അ
ടി ചുരുളിച്ചുറന്നുവെക്കി.

കൈരളി .ബുദ്ധന്തി അവിടെയൊക്കെ അടി
ച്ചുറളിച്ചുറന്നു ദേവസ്വൻ പെരുമ്പുറത്തുവെച്ചു. അത്
കഷ്ടംതന്നെ.

രംഭ. ദേവസ്വന്നു വെണ്മണി നിറുത്തിയും ഉണ്ടാ
യിരുന്നില്ല അദ്ദേഹംതന്നെ ചരക്കുവെണ്മണിരുന്നു.

കൈരളി .പുനീച്ചിതൊന്നും കേൾക്കുകയേ
വെണ്ട. എന്നിട്ടെങ്ങിനെ വിട്ടു? താമസ് വന്നു രൂ
വണനെ കൊല്ലുന്നതുവരെ അവിടെയായിരുന്നു,
അല്ല?

രംഭ. ഊഷാവ് വന്നു വിട്ടുവിട്ടു.

കൈരളി അച്ഛൻ ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നുവെ
ങ്കിൽ അന്ന് തീച്ചയായും അദ്ദേഹം കൊണ്ടുവരികയോ

കിരന്ത. ചെക്കൻ പണിയ്ക്കു് അപ്പോൾ വിചാരിയ്ക്കുവാൻ മരുമാണ് അപ്പൻ എന്തൊ കാര്യത്തിന്നു വേണ്ടി പോയിരിക്കുകയാണ്. അപ്പോൾ ഇവിടെ മരുണം പൂത്തു വിചാരിച്ചാൽ അപ്പൻ വല്ല അപകടം പറ്റിപ്പോകുമെന്ന് ചെന്നാട് അമ്മയെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് വിചാരിയ്ക്കാൻ മരു.

നമു. എന്തെങ്കിലും ഉപ്പോൾ വിചാരിയ്ക്കുക. നാമകമെങ്കിലും വരുന്നതുവരെ നമുക്ക് കനം ചെയ്യുക.

കൈകളിൽ—പണയൻ വരു. നമുക്ക് ഒരു പുറത്തു പോയി കളിക്കാം. നമുക്ക് ഒരു കടലിറമ്പിനോട് പോകാം. വരു.

മരുപോലും ചെന്നാട് പോകുന്നു.

നാമകം ?

മരുപോലും.

ഉപ്പരി തേക്ക തിരോത്തം ചെന്നാൾ നാമകം.

നാമകം—(ചെന്നാട് മരുപോലും) ചെന്നാൾ വളരെ മേലിയായി. ആദ്യം വളരെ വിശേഷമായി ആ അപകടം പറ്റിയില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ തീർച്ചയായും കണ്ടുപിടിയ്ക്കുവാൻ നാമകം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾത്തന്നെ അപ്പൻ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. അപ്പൻ വിചാരിച്ചു നമുക്കെ കാര്യങ്ങൾ ചെക്കിപ്പുറത്തു അറിയിച്ചുകൊള്ളാം.

ഉപ്പരി. രണ്ടു അവിടെ പെട്ടുപോയതുകൊണ്ട് എത്ര ദിവസംതന്നെ ഇത് ചാച്ചവെക്കും എങ്ങിനെയെങ്കിലും അറിയാൻ തീർക്കുക.

നാമകം—അറിഞ്ഞിട്ടെങ്കിൽ നമുക്ക് എങ്ങിനെയെങ്കിലും രണ്ടെ ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നു അപ്പന്റെ

ടെ! അതിന്ന് ശ്രമം ചെയ്യണം. ഓരോ അറിയിപ്പിനും ഇങ്ങോട്ട് വരാത്തതുകൊണ്ടാണത്രെ വിചാരിച്ചത്.

ഉപ്പുറി— അതുകൊണ്ട് കിട്ടാത്ത രാജ്യത്തേക്ക് നീക്കം ചെയ്യേണ്ടത്. അതുകൊണ്ട് വെച്ചിട്ടുള്ള നിയമങ്ങൾ പോലും വാഗ്ദാനം ചെയ്ത നിയമങ്ങളല്ല. അതുകൊണ്ട് കൂടി ചെയ്യുന്നത് നീക്കം ചെയ്യാനുള്ളതുകൊണ്ട് അതിന്റെ താക്കോൽ ദേവപ്രസാദം കയ്യിൽവെക്കുന്നതാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

നാമകം— ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ ചോദ്യം ഇത്രയും വലുതാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് കാര്യം നോക്കിയിട്ടില്ല.

ഉപ്പുറി— അതിനോടൊപ്പം ചിലപ്പോൾ ചോദ്യം വെക്കുകയും ദൈവപ്രസാദം കാര്യം നോക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഇപ്പോൾ ഇതിന്റെ വിശദീകരണം നോക്കിയിട്ടില്ല. ഇതിന്റെ വിശദീകരണം നോക്കിയിട്ടില്ല. ഇതിന്റെ വിശദീകരണം നോക്കിയിട്ടില്ല.

പെരുമാറ്റം— ഞാൻ ഈ ദൈവപ്രസാദം നോക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് ഇതിന്റെ വിശദീകരണം നോക്കിയിട്ടില്ല. ഞാൻ ചോദിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് ഇതിന്റെ വിശദീകരണം നോക്കിയിട്ടില്ല. ഇതിന്റെ വിശദീകരണം നോക്കിയിട്ടില്ല.

ഉപ്പുറി— പെരുമാറ്റം, നിനക്കു് അങ്ങനെയൊരു കാര്യം ഉണ്ടാകില്ല. നിനക്കുവേണ്ടി അങ്ങനെയൊരു കാര്യം ഉണ്ടാകില്ല.

പെരുമാറ്റം— ഇതിന്റെ വിശദീകരണം നോക്കിയിട്ടില്ല. ഞാൻ ചോദിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് ഇതിന്റെ വിശദീകരണം നോക്കിയിട്ടില്ല.

വീടെ താമസിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്കെല്ലാവരും ഉപദ്രവമല്ലേ? പോകുന്നത് ഞാൻ ഒരു ഉത്തരമാണ്

ഉച്ചയിൽ നീ ഭരണവും ഭവനനിയന്ത്രിയായി ജ്ഞാനം. എനി കർമ്മശാസ്ത്രമേ ആകയാൽ ഉള്ളൂ. നീ ഉന്നി കൂടിയത് പോയത് കന്മകുന്ന പാടിപ്പോയില്ല. ആ രണ്ടു വഴികൾ കിട്ടിപ്പോയിത്തന്നെങ്കിൽ നിന്നെ ഭവനനായി ഉദ്ദേശിക്കാമെന്നു.

പെരുമാറ്റം എന്താ അമ്മമാരെ ഉണ്ടാക്കുന്ന സങ്കടപ്പെടുത്താമെന്നും ഭവനപ്രവൃത്തിക്കൊക്കും നേതൃത്വമായി ഉദ്യോഗമാണ് നല്കുന്നത്.

തലമുറകൾ—അമ്മമാർ, അമ്മമാരെ പാലകരേ. അങ്ങനെയൊരു കോടിയുണ്ടാകുന്നു? നിന്നെ വളർത്തിയത്

ഭവനമുണ്ട് കണ്ടെന്ന് ഗ്രഹിക്കുന്നു.

ഭവനമുണ്ട് എവിടെ, രണ്ടു എവിടെ? അവിടെ അല്ലെങ്കിൽ കണ്ടെത്താമെന്നു കേട്ടിട്ട് എവിടെ? കണ്ടെത്താമെന്നു സങ്കല്പിച്ചു എവിടെയാണ് രണ്ടു?

പ്രകൃതിയും നല്ലതായി നില്ക്കുന്നു. തലമുറകൾ പെരുമാറ്റം ഉള്ളൂ, പാൽ കൂടിയുണ്ട്.

ഭവനമുണ്ട് പെരുമാറ്റം എവിടെയും നില്ക്കുന്നതായി ജ്ഞാനമുണ്ട് എവിടെ രണ്ടു? (പ്രകൃതിയും പെരുമാറ്റം കണ്ടെത്തുന്നു.) ഇതാണ്? നീ ഇതാണ്? നീ പെരുമാറ്റം ഉണ്ടാക്കുന്നത് പ്രവേശിച്ചു? ഇപ്പോൾ എവിടെ? കണ്ടെത്താമെന്നായി നിന്നെ ഉദ്യോഗം കൊണ്ടിട്ട് കണ്ടു. ഇതാണ്, അവിടെ അമ്മമാരെ പാടിപ്പോട്ടു കണ്ടെത്താമെന്നും, എന്താ വേർ കൊണ്ടുവന്നു ഇതാണ് കണ്ടു? ഇപ്പോൾ ഉണ്ടാക്കിയിട്ട് കണ്ടു.

ഉച്ചയിൽ വന്നു കയ്യെടുത്തു നല്കിയില്ല. ഭവനമുണ്ട് ഉണ്ടാക്കുന്ന കണ്ടെത്താമെന്നു കണ്ടെത്തുന്നു, “നി

ദേവേന്ദ്രൻ—അയ്യോ, ഇത്രാണി കോപിയ്ക്കുന്ന
അ. അന്നിതാനും അറിഞ്ഞില്ല.

ഇത്രാണി.—ആ കട്ടി എവിടെ? അവനെ ഇ
വിഴുന്ന് വല്ലതും കൊണ്ടുവോ?

ദേവേന്ദ്രൻ. അയ്യോ, അവനെ കാണാനില്ല.

ഇത്രാണി.—എന്നാൽ തീർച്ചയായും ഭൂമിയിലേ
യ്ക്ക് പേടിച്ച് പോയിക്കാണും. കഷ്ടം, ഇവിഴുന്ന്
ഇത്ര വിവേകമുള്ളതാ അറിയില്ലെന്നല്ലോ. ഈ
കട്ടിയെ കാണു ഇതിനെക്കൊണ്ട് തൊടിപ്പരിചാ
രോ? അവനെ ഉദ്ധ്വാനം കണ്ടുപിടിയ്ക്കണമല്ലോ.

ദേവേന്ദ്രൻ—ഉദ്ധ്വാനം ചെയ്തിട്ട് അവൻ
അറിയാമായിരുന്നു.

ഇത്രാണി.—അവന്റെയവനും കണ്ടെപ്പിച്ച് എ
ന്റെ അടുത്തൽ വന്നുപ്പോണം പുറത്ത് കയ്യും നെ
റ്റില്ലാത്തത് അവനെക്കൂടെ കഴിയില്ല.

ദേവേന്ദ്രൻ—അയ്യോ, എന്നാൽ എവിടെ പോ
യി? അങ്ങ് ഇപ്പോൾ ആളുകളെ അയക്കാം, തിരയ്ക്ക
ണ്ടതിന്നുയ്ക്ക്.

ഇത്രാണി.—ആളെ എന്നാൽ ഏതും പറഞ്ഞ
യയ്ക്കു കഷ്ടമായിപ്പോയി.

ദേവേന്ദ്രൻ—രണ്ടേമയിടെ? രണ്ടേയ ആ കൂട്ട
ത്തിൽ കണ്ടിട്ടല്ലോ.

ഇത്രാണി. ഇല്ല. രണ്ടു് അന്ധരും പിണ
ഞ്ഞു. എന്നിട്ടുവെങ്കിലും അറിയാത്തതിന്നു കൂടി
തായിട്ടാണു് ഉപേക്ഷത്തിൽ ചോര മാടിമത്.

ദേവേന്ദ്രൻ. (വൃന്തനത്തോടെ) രണ്ടു് എന്തു
പറ്റി? കഷ്ടം, പാവം!

ഇത്രാണി ചെങ്കുത്താള ദേവനാടുവാൻവേ
ണ്ടി ഹൃദയത്പാൽ പാതിപ്പുള്ള പടം കൊത്തിക്കൊ

ഭവതവൻ കഥയിൽ ആ നാമം കെട്ടും തട്ടി കര
 ധ്വനിയിലായിട്ടെന്തായി ചുറ്റണം വാങ്ങലേനം.

ഭരണകൂടം. - ഇതാ? എ. ഞാനാ?

മുന്യാണി താമസം.

ഭരണാധികാരി—കുറേ! ഇതു പാടിയാൽ ഏതു മർദ്ദനമാണ്? ഇതു ബലവും പ്രശ്നമുള്ളതാണ്. മർദ്ദനമാണ്! അതിനാൽ ഇതുപോലെയുള്ളതാണ്.

ഇന്ദ്രാണി കാട്ടാക്കന്നാട് പിന്നെ ആലോചി
 യ്ക്കു. അത് അത്ര ചെറുപ്പത്തിൽ സന്ധിയോടൊ
 കണപിള്ളിത്തൊട്ടം. ചുരുക്കം ചുരുക്കം
 അത് ചെറുതാണ്

ശബരിമല: ആ കാഴ്ചവരാമെന്നു വിശ്വാസം ചി
 ല്ലതല്ല. അവതാഴെയാണ് 'പുഷ്പാലയ' നി കാഴ്ച
 ചെയ്തിരുന്ന എന്ത കാഴ്ചയിലുള്ളതും ഉപദേശ
 പ്രദാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഏതൊക്കെ അവതാ
 ള്ളതെ പാഠം പഠിച്ചിട്ടുണ്ടോ. ആകട്ടെ അവതാ
 ള്ളതെ ഉപദേശം നൽകിയിരുന്നു.

കേന്ദ്രവാർത്താ ഇടവകയിൽ എവിടെയുണ്ടെന്നത് അറിയാൻ പറ്റാത്തതാണ്. ഉടനെ വിവരം എന്താണെന്ന് വന്നു അറിയിക്കണം. രംഭം എവിടെയാണെന്നത് അറിയാൻ പറ്റാത്തതാണ്.

ഇരുപത് പൈസ.

இப்போது, ௨௦௨௦-௨௧ ஐந்தாம் ஆண்டில் குடிசைகளை வளர்த்துக் கொடுக்கும் பொருளாகக் குடிசைகளை வளர்த்துக் கொடுக்கிறோம்.

ദേശസ്വാർത്ഥതയോടും വേദവേദാന്തരോദ്ദേശ്യതയോടും പൊരുത്തമില്ലാത്തതും പരിശുദ്ധമായതും ആയിരിക്കണം ആത്മീയതയുടെ അടിസ്ഥാനം. അതുകൊണ്ട് ആത്മീയതയുടെ അടിസ്ഥാനം വേദവേദാന്തരോദ്ദേശ്യതയോടും പൊരുത്തമില്ലാത്തതും പരിശുദ്ധമായതും ആയിരിക്കണം. ആത്മീയതയുടെ അടിസ്ഥാനം വേദവേദാന്തരോദ്ദേശ്യതയോടും പൊരുത്തമില്ലാത്തതും പരിശുദ്ധമായതും ആയിരിക്കണം.

ജവർ! ഞാൻ അവനോട് ഉപ്പോടുകൂടുന്ന രാപ്പ്
ചേർത്തുകൊള്ളാം.

ഉദ്രാണി—വര, നമുക്ക് പോകാം.

ഉദ്രാണിയും ഭാര്യയും പോകുന്നു.

രംഗം 9

രംഭം കൈളിയുംകൂടി തോട്ടത്തിൽ ഇരുന്നു
പുതിയകൾ കെട്ടുന്ന. പെരുമാൾ പ്രവേശിക്കുന്നു.

രംഭം കൈളി നേരം നന്നം ചിലനാളെ നോക്കിനി
ന്നിട്ട് “പെരുമാളേ” എന്ന പറഞ്ഞുകൊണ്ട് പെരു
മാളുടെ അടുത്തലേക്ക് കാൽ കെട്ടിത്താങ്ങി കെട്ടിപ്പി
ടിച്ചു.

പെരുമാൾ അമ്മ, എന്തിനും അമ്മയെ ക
ണ്ടിട്ടുള്ള നന്മോടെത്തന്നെ കണ്ടിട്ട് അമ്മയ്ക്കു
ത്തക്കതെന്ന് എന്തിനും മിക്ക നന്മയെ നല്ലതും
ഉപയോഗിക്കുന്നില്ല. അമ്മയെ ഭാര്യയുടെ വല്ലാത്ത
കേടാവാൻ കാരണമാക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നെ കൊല്ല
വാനോടുകൂടി ഞാൻ എന്തുചെയ്യണമെന്നാൽ കല്പന
കൊടുത്തു.

രംഭം—അമ്മയെ മക്കൾ, കണ്ണും പുറംതൊക്കുന്ന
വല്ലാത്ത പറ്റിപ്പോയിട്ടുണ്ടാവാമെന്നതിൽ ഞാൻ പി
ന്നെ പിടിച്ചിരിക്കുകയില്ലെന്നു. പിന്നെ എന്തി
നൊക്കെന്ന് ഭാര്യയുടെ കോപം മാറിയത്?

പെരുമാൾ: നാലിട്ടില്ല പെട്ടെന്നു കെട്ടാ
വതത്തിന്നു മേൽപോട്ടി അടുത്താല കയ്യിട്ടെടു
ത്തുവെക്കുക.

രംഭം—എന്ത്? എന്താവാൻ? മേൽപോ
ട്ടുകൊണ്ട് ഇരിക്കുന്നതുമാണ്. ഭാര്യയോടുകൂടി

നാൾ 200 കെ.പി.എസ്. 2000-2001 ഇവയെ കെട്ടിയി
 ലിയിച്ചു.

പ്ര. ൧൦൦൦— ൧. തോട, അതോന്നം പുതിയ്ക്കുറി
 ന്നിട്ടു. ൨. കൈപ്പട്ടിയന്ത കട ഭൂതൻ വന്ത
 ൩. അത്ത് ദേവേന്ദ്രൻ പുറത്തേയ്ക്കു പോയി. ആ സ
 മയം അൻ കക്കുട്ടു. പുതിയ്ക്കുവടനിന്നിട്ടു
 ൪. അ ദേവേന്ദ്രനോട് പൊയതണം എന്തെന്നു ര
 ന്ത. ൫. കക്കു അൻ നിറയുന്നതായുകൊണ്ട് നാ
 ൬. കക്കുയ്ക്കിട്ടുക വാക്കു കേട്ടു തുടങ്ങി പോന്നു.

മുഖ്യമന്ത്രിയുടെ ഉദ്ദേശ്യം അതാണ്. അതിനായി നിയമസഭയിൽ അനുമതി നേടുകയും ചെയ്തു. അതിനായി നിയമസഭയിൽ അനുമതി നേടുകയും ചെയ്തു. അതിനായി നിയമസഭയിൽ അനുമതി നേടുകയും ചെയ്തു.

அவருக்கு அந்த, 'நாளை' உயிர்களுக்கான
காமிநிபுகழையு, அனைத்து உயிர்களுக்கும்.

രണ്ട് മാറ്റ വരുത്തുക. ഞാൻ ഒരു ദേവ സ്ത്രീയായിത്തീർന്നില്ലേ? പുനീതിയിലെ അധികം താമസിച്ചു. നിന്നും ചെറുപ്പംകളിൽ 12 ദിവസത്തിനുള്ളിൽ താമസിച്ചു. പത്തു ദിവസം കഴിഞ്ഞാൽ ഒരു ദേവപ്രദർശനം ചെയ്തിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

പൊതുതലം. 12 ദിവസക്കാലം അല്ല, അഞ്ചു
 ഇവിടെ പറ്റാത്ത കേന്ദ്രങ്ങളെ നന്നാക്കണം എന്തിനാ
 വിടത്തക്കുന്ന എന്തും അടങ്ങിയവർ കേന്ദ്രം

മംഗളം നീ കൊളിയെ കണ്ട് ഈ അന്നത്തിൽ മാന്ദ്യപാശം? പക്ഷെ നമ്മുടെ 12 ലക്ഷം ഇവിടുത്തെ 12 കൊല്ലമാണ് പക്ഷെ ഓരോന്നു നമ്മുടെ കൈയ്ക്കടുത്തു തുറന്നിട്ടു തുറന്നിട്ടു

ജ്ഞാൻ സമ്മതിക്കില്ല അദ്ദേഹം ഉവിടെ വന്നു നമ്മെ പിടിച്ചുകൊണ്ടു പോകാതിരിക്കുക.

പെരുമാറ്റം—(കൈരളിയെ കാണിച്ചു്) ആ കുട്ടി ആരാണു്?

രണ്ടു വര. ഞാൻ പരിചയപ്പെടുത്തിത്തരാം. ആ കുട്ടിയുടെ കൂടെയായതുകൊണ്ട് ഞാൻ ഇവിടെ ഒരുവിധം കഴിച്ച് കുട്ടി, കൈരളി, കൈരളി, വര.

കൈരളി വന്നു

ഇതാ, നേപ്പിൾമാരേ?

കൈരളി—പ്രണാമം! സേനാനി പറഞ്ഞ കുട്ടിയല്ലേ!

പെരുമാറ്റം—ഞാൻ കുട്ടിയല്ലേ?

കൈരളി—സേനാനിയുടെ കുട്ടി.

പെരുമാറ്റം—ഞാൻ (കുട്ടി, വര, അന്യനായി ചിന്തിക്കുക) പരിചയപ്പെടുക.

രണ്ടു—പെരുമാറ്റം ഇവിടെ താമസിക്കുവാൻ വന്നതാണു് കൈരളിയുടെ വിശ്വാസ്യതയ്ക്കേ?

കൈരളി—അദ്ദേഹം, പുതിയതാണു് വിശ്വസ്യമാണു്. പുതിയതാണു് സന്തോഷം. സേനാനിയെ പറ്റിപ്പിടിച്ചു് സ്നേഹമില്ലേ? അദ്ദേഹം സേനാനിയുടെ കുട്ടിയെ സ്നേഹിച്ചിരിക്കുകയോ?

രണ്ടു—നാമുമാരും പുതിയവരല്ലേ?

പെരുമാറ്റം—ഇവിടെ പുതിയ ഉടനെ, അമ്മയെ കണ്ടു വന്നതാണു് പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ പേരിൽ വന്നു പുതിയ പറഞ്ഞു പോയി

രണ്ടു പുതിയതാണു് ഇപ്പോൾ വര.

ഉടനെ നാമുമാരും പ്രവേശിക്കുന്നു.

പെരുമാറ്റം കൈരളിയുടെ പുതിയതാണു് വിശ്വസ്യമാണു്.

രഃ—ഇവിടന്ന് പെരുമാളെ ഇങ്ങട്ട് കൂട്ടി കൊണ്ടുവന്നത് വളരെ നന്നായി. എനിക്കു് ഒരു സ്ത്രീയ്ക്കു വളരെ സമാധാനമായി.

നാരദൻ—പക്ഷെ അവിടെ കാര്യങ്ങൾ വളരെ കെരാറിലായപ്പോഴാണ് ഇങ്ങട്ട് വരുവാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തിപ്പോന്നത്.

രഃ—എന്നാൽ തീർച്ചയും ഇങ്ങട്ട് പുറപ്പെടാതിരിയ്ക്കയില്ല ഇവിടെ വന്നാൽ എങ്ങിനെയാണു് പെരുമാളെ രക്ഷിയ്ക്കുന്നത്? ഇവിടുന്നുരുന്നെ വല്ല ക്ഷയിച്ചുപോകയും ഉണ്ടാകണം.

നാരദൻ—ആട്ടെ. എന്തെങ്കിലും കണ്ടുപിടിയ്ക്കും. ഇങ്ങട്ട് ദേവന്ദ്രൻ പുറപ്പെടുന്നതൊന്നു നീക്കം ചെയ്താൽതന്നെ ദേവന്ദ്രനു നല്ലവണ്ണം അറിഞ്ഞുകൂടും!

രഃ—മുതൽ, അപ്പോൾതന്നെ മനസ്സെടുത്തു അങ്ങനെയൊരു കാര്യം ചെയ്തല്ല.

നാരദൻ. അങ്ങിനെ അറിയാതെ പ്രവർത്തിച്ചാൽ ദേവന്ദ്രന്റെ കഷ്ടതയും. അത്രമേറിയതാണ് ഉദ്യോഗം പഠിച്ചുനുള്ള. പുറത്തുനിന്നും കാര്യത്തിന്റെ ഗതി നോക്കി നമുക്കു പ്രവർത്തിക്കാം.

രഃ—എന്തിനായി അതും കിട്ടാതെ നീക്കം തീരിയല്ല പെരുമാളെ ഉപദ്രവിച്ചേക്കും എന്നു ഭയമില്ല. തീർന്നുവെങ്കിൽ ഞാൻ പോയി സ്വാമിയുടെ കാൽക്കൽ വീണിട്ടെങ്കിലും അതും കൊണ്ടുവന്നു കളയുമായിരുന്നു.

നാരദൻ. രഃ ഭയപ്പെടേണം. കാര്യങ്ങളെല്ലാം നന്നായി കലാശിയ്ക്കും. എല്ലാം രണ്ടുക്കളെ ഉണ്ടാക്കേണ്ട വരും. ഇല്ലാത്ത നമ്മുടെ ഭാഗത്തുനിന്നുതന്നെത്തന്നെ. അതും നമുക്കു വലിയ ഒരു ബലമാണു്

രംഭം—എന്നാൽ കാര്യം ജയിച്ചു. ഉദ്യോഗി
സഹായമുണ്ടെങ്കിൽ യജമാനനാണുചിട്ട. ശരി
യായി വിവരം അറിയാൻ എന്താണ് വിദ്യ?

നാരദൻ—ഞാൻ കണ്ടുകിട്ടി പോയി ഷണ്മുഖം വ
ന്നുകൂട്ടണം.

നാരദൻ പോകുന്നു.

നാലാമകം

രംഗം 1

ദേവദാസം. ദേവദ്രുതം ഉയ്യഗ്രിതം.

ദേവദ്രുതം—ദേനകയും തിഹിരത്തമയും എവിടെ!

ഉയ്യഗ്രി അവർ കളി കഴിഞ്ഞു വന്നിട്ടില്ല. ഉടനെ വരും. അങ്ങനെയൊക്കെ വല്ലാതെ മയപ്പെട്ടു പോയി.

ദേവദ്രുതം—നിങ്ങൾക്കു് അത് കളിച്ചുവെക്കേണ്ടുന്ന യാതൊരു കാര്യവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. നിങ്ങൾ ഏതൊരു പാശ്ചാത്യനായിരുന്നെങ്കിൽ അന്തർന്നത ആ കളിയെ വളയ്ക്കുമായിരുന്നുല്ലോ. ഏതൊരൊരു നിങ്ങൾ സ്ത്രീകളല്ലേ.

ഉയ്യഗ്രി—അത് ഉവിടുന്ന് ഉദ്യോഗം പറയുന്നതാണ് കളിയെ ഉവിടുത്തെ കയ്യിൽ കൊണ്ടുവന്നു തന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ തീച്ചരയും അട്ടിപ്പറഞ്ഞാൽ പറയുമായിരുന്നു.

ദേവദ്രുതം—പെരുവി. അങ്ങനെയൊക്കെയല്ല. അന്നെന്താണ് മെടുക്കിയ മോദം ആണോ നിങ്ങളോടു സ്നേഹമില്ലാത്ത ആളല്ലേ. എന്നിന്നു് തന്നെയെ വിചാരിച്ചുപോയി വല്ലാത്ത വൃന്ദനം തോന്നുന്നു. അവർ ഏതെല്ലാം കയ്യുച്ചുകൾ അന്നു് വേദിക്കുന്നുണ്ടെന്നോ! അയ്യവർ ഉന്നിയും മടങ്ങി വന്നിട്ടില്ല.

ഉയ്യഗ്രി—ഒരു കൂട്ടം ഭടന്മാർ വന്നിരിക്കുന്നു എന്ന് തോന്നുന്നു. ആരെ അവർക്കു്?

ഒരു ഭടൻ പ്രവേശിക്കുന്നു.

ദേവേന്ദ്രൻ. ഭൂമിയിൽപ്പോയി നിറിച്ചുവന്നവരോട് ഇവിടെ രാവൻ പറ.

അവർ പ്രവേശിക്കുന്നു

ഭടന്മാർ— സാദാ, അങ്ങനെയൊരു തിരഞ്ഞുപോയവരാണ്.

ദേവേന്ദ്രൻ— കഷ്ടമോ?

ഭടന്മാർ— കഷ്ടം. ഹിമാലയപർവ്വതത്തിലുള്ള ഒരു വെണ്മണിപ്പുറകെട്ടിടത്തിൽ താമസിക്കുന്നു.

ദേവേന്ദ്രൻ— നമ്മുടെ രാജ്യം ചെറുതാണെങ്കിലും അതിൽനിന്നും.

ഭടന്മാർ— രാജ്യം നന്നല്ലെങ്കിലും ചെറുതാണെന്നും എന്തെങ്കിലും പാർശ്വഭാഗം ചെറുതാണെന്നും അവിടെ നിന്നു ചെറുതാണെന്നും പറയുകയും കൊള്ളി എന്നു വേറെയും കട്ടിയും ഉണ്ട്.

ദേവേന്ദ്രൻ— ആ കൈരളി രാജാക്കന്മാർ പറയുകകളായിരിക്കണം. അവർ ഹേതുവായിട്ടാണ് ഈ തകരാറുകളെല്ലാം വന്നത്.

വേദം ഒരു കടൽ പ്രവേശിക്കുന്നു.

ദേവേന്ദ്രൻ. ഏതൊരു വാഗ്ദാനം?

ഭടൻ. രാജാക്കന്മാർ പശ്ചാതിത്തിൽ സ്നാനം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം ഉപ്പുവെള്ളം കുടിച്ചതുകൊണ്ടാണ് ഇങ്ങനെയൊരു അപകടം സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നത്. സത്യം പറയട്ടെ. രാജാക്കന്മാർക്കുവേണ്ടിയാണ് ഇവിടെ വന്ന കഷ്ടതയും പണ്ടുകൂടി നന്നായി ഉള്ളതായി തോന്നുന്നില്ല.

ദേവേന്ദ്രൻ. അവർ മോശിക്കുകയാണ്. പശ്ചാതിത്തിൽ സ്നാനം ചെയ്ത് ഇങ്ങനെയൊരു ചെറുതാണെന്നും അവർക്കുവേണ്ടിയാണ് ഇവർക്കുവേണ്ടി വന്നതെന്ന് മനസ്സിലാക്കുക. പിന്നെ ആ

[illegible]

ഉപ്പരി- ഇവിടെയെന്ത് അല്ലെങ്കിലോ നാ? എടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടാകാം കലിയെപ്പറ്റി ചില വേദങ്ങൾ പറയുന്നത്. കാര്യം വിശദീകരിക്കുന്ന ഒരു പുസ്തകം ഉണ്ട് അങ്ങനെയും.

[illegible]

ഉയ്യതി-ജാൻ ശരിമാണ് എന്നാൽ
പിന്നെ പുറത്താണ് ചെങ്കുറിയായി

ദേവേന്ദ്രൻ. ആ ഭാഗ്യവാദനെ ചോക്കൻ വഴിയരികിൽ ഇത്തിരി ഡ്രൈഡുചിക്കാം. കൈരളിയെ പിടിച്ചു ഉടക്കു കൊടുക്കുവാനു എവിടെയെങ്കിലും കളിപ്പിച്ചുകളയാം. മാതൃപരാമർ നമ്മുടെ അടുക്കുവാനു അടുത്തു പ്രാപിക്കുന്നതുവരെ അവളെ കളിപ്പിച്ചുകളയാം. ആരവിട?

അപ്പൻ ചുവെഗിയ്ക്കുന്നു.

ഫിക്സൽപാൾ അങ്ങേയ്ക്ക് ചോക്കൻ അപ്പാനായി!

ചക്കൻ—നല്ലവരി, അപ്പനായിരിയ്ക്കുന്നു. വിമാനം പറക്കുന്നതു എങ്ങനെയോ ചോക്കിയായിരിയ്ക്കുന്നു.

ദേവേന്ദ്രൻ—നല്ലവണ്ണം സൂക്ഷിക്കണം. പിന്നെ ചോക്കാനു കാര്യം. ചോക്കുന്നവർ എല്ലാവരും അവരുടെ വേഷത്തെ ശ്രദ്ധിക്കുന്ന കച്ചാളുമാരാണല്ലോ. കച്ചാളുവന്നതിനാൽ രംഗത്തും മേലും മേൽത്തൂണും കൈരളിയെപ്പോലെയും പിടിച്ചുകൊണ്ടുവരണം. വിമാനത്താൽ കയറിയശേഷം ചാത്രം രംഗത്ത് അടുത്തു കൊടുക്കുന്നത് മതി. അതുവരെ അറിയാം. നമ്മുടെ ആശങ്കയെന്നാണത്. ആശങ്കയെന്ന അറിയാതെ" നാസ്തിയാമോ? (ഉച്ചഗാഥോട്) ഉച്ചഗാഥോട് ചോക്കി കറച്ച അടുത്ത് ഒരു പാത്രത്തിന്റേക്കിടക്കു കൂടി അങ്ങേയ്ക്ക് ഉണ്ടാ. ഇത്രാണിതോട് തുറന്നെടുത്തു തരുവാൻ പറ്റാ.

ഉച്ചഗാഥോട്—അറിയാൻ അടുത്ത് കെട്ടടുത്തുവെക്കുകയില്ല

ദേവേന്ദ്രൻ—ചേര, അതുകൊണ്ടുതന്നെല്ല. അസൂരന്മാർ തന്നെ നോക്കി ചുറ്റും നിന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ടുള്ള കെട്ടുപിന്നുവേണ്ടി മാതിരിയെന്ന്.

“അതും ഉദ്യോഗം പോയി കൊണ്ടുവന്നുക
ളിയും.” എന്നു ചൊല്ലി ഉറപ്പി പോകുന്നു.

ദേവേന്ദ്രൻ. ആയിരം!

കുറുപ്പു പൂർവ്വം പ്രവേശിച്ചു

പ്രതിപക്ഷം വന്നുവോ?

കുറുപ്പു. വന്നു, വന്നുകൊണ്ടു. സമാധാനം
കല്പന കൊണ്ടു പടിഞ്ഞാറു നോക്കുന്നു.

ദേവേന്ദ്രൻ. “അവരോട്” പോയി ആ
ഭാഗ്യവശമെന്നു പറഞ്ഞു ചൊല്ലാൻ പറ. നട
ക്കുവാൻ വരുത്തുകയോ? ചങ്ങനം. പക്ഷെ കൊ
ല്ലുന്ന പണ പാഞ്ഞുവോ?

കുറുപ്പു. ഉദ്യോഗം പോയി കല്പന കൊടുത്തു
ളിയും.

കുറുപ്പു പറയുന്നു.

ദേവേന്ദ്രൻ. ആദ്യം. നാം പ്രതിപക്ഷം
ഉറപ്പിക്കുകയും. ഇതൊന്നും കഴിഞ്ഞാൽ? ദേവേ
ന്ദ്രൻ. “അവരോട്” പോയി ആ
ഭാഗ്യവശമെന്നു പറഞ്ഞു ചൊല്ലാൻ പറ. നട
ക്കുവാൻ വരുത്തുകയോ? ചങ്ങനം. പക്ഷെ കൊ
ല്ലുന്ന പണ പാഞ്ഞുവോ?

ദേവേന്ദ്രൻ പറയുന്നു.

“ഇത് വീച്ചുവാങ്ങും നമ്മെ പാടിക്കാൻ ദേവേ
 പ്രാർത്ഥിക്കാൻ പണിയുണ്ട്” പക്ഷെ ദേവേപ്രസാദം
 ദേഹത്തിന്റേതല്ല കാരണമെന്നും ഇദ്ദേഹം ക്രോധിച്ചു.
 ആലോചിച്ചിട്ട് കഷ്ടം, മനസ്സിലാക്കി ആരും
 യെ ഏതു വിദ്വേഷത്തിനുമായ കേൾക്കു കാണിച്ചു
 തായിരിയ്ക്കും. ഉപയോഗ യോഗ്യതപ്രതിപാദി
യുടെ പദം ഇതുതന്നെല്ലെന്ന് മനസ്സിലാക്കി
 ദേവേപ്രസാദം പരിഹാസിച്ചിരുന്ന അവന്റെ നല്ലതും
 യോഗ്യതകൾക്കു പരിച്ചുതന്നെന്നത് പരിണതം
 വിചാരം. ദേവനായും മനുഷ്യനായും ജീവിതം.
 യാതൊരു വ്യത്യാസവും ഇല്ല. ഏതൊക്കെക്കു
 കാര്യം വേദം നൽകും ഏതൊരു കാര്യവും പരിചി-
 ത്തപ്പോൾ അവന്റെ യോഗ്യത കാണിക്കുമാണ്.
 ആദ്യം ഒരു ദൈവമനുഷ്യനായും. ഇവന്നു എന്തെ-
 നെപ്പിടിച്ചുവെച്ചിട്ടു.”

രണ്ടു തുടർനവായുസ്സുകൾക്കു ഒരു കഷ്ടതാ-
 ക്ഷിതപ്രദം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. ഭാഗ്യവാൻ നമു-
 ക്ക്കുണ്ടു കഷ്ടതയെ ഉൾക്കൊള്ളും വേദം വേദം
 ഉൾക്കൊള്ളും.

വായനയും ദേവേപ്രസാദം അറിയിക്കുന്നു.

ദേവേപ്രസാദം വായനയ്ക്കു വേദം ആഗോള-
 സുതരള ശക്തിയില്ലാത്തതല്ല.

ഭാഗ്യവാൻ “ഉത്തമം” വീച്ചുവെച്ചിട്ട്, ഇതു
 ദേവേപ്രസാദം വിട്ടുവെക്കുന്നതാണ് ഉത്തമം വി-
 ക്രമം ഒരു കഷ്ടതയെ നിലനിർത്തിയിട്ടു. ഏതെ-
 നെക്കു നവായുസ്സുകൾക്കു വെച്ചു വെച്ചുവെക്കുന്നതല്ല
 ഉത്തമം കഷ്ടം നവായുസ്സുകൾക്കു കഷ്ടതയായി തുടർ-
 നവായുസ്സുകൾക്കു നവായുസ്സുകൾക്കു.

പക്ഷെ നവായുസ്സുകൾക്കു ഭാഗ്യവാൻ ഒരു
 വിഷയം ഉത്തമം.

നരകപാതം—സദാ, അടിയന്തരമാണു എ
തു കാര്യമാണു വേണമെന്നു അരുളണം. അടിയന്ത
രവിടത്തിന്നു കല്പിക്കുമ്പോലെ പ്രവർത്തിക്കാൻ ഒരു
മാണു്

ജാഗ്രതമാകൻ. ദൈവേന്ദ്രൻ നമ്മെ അനാവശ്യ
മായി ഉപദ്രവിച്ചിരിക്കുന്നു. യാതൊരു കാരണവും
കൂടാതെ നമ്മുടെ കൈകളാൽ അമൃതമുള്ള പോക്കിനെ
തടസ്സപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അവൻ
വീശാരിയായാൽ എന്റെ പോക്കു് തടസ്സമാകുവാൻ സാധി
ക്കുന്നതല്ല. എങ്കിലും അവൻ ചെയ്ത ക്രമത്തിന്നു
അവനെ ഒരു പാത ചൊല്ലിക്കണ്ടിവന്നിരിക്കുന്നു.

നരകപാതം—സദാ, ദൈവേന്ദ്രൻ മഹാത്മനാ
പ്രവർത്തിക്കുന്നു. അയാൾക്കുള്ള മാതിരി ദൈവേന്ദ്രൻ
മഹാത്മനാകുന്നു ഉണ്ടെന്നു ഭയന്നുനില്പു. പക്ഷെ
അന്നു് അതാ് അവിടുത്തെപ്പോഴു് ഉണർത്തിക്കാതിര
ുന്നതു് അവർക്കുതന്നെ? ദൈവേന്ദ്രൻ വന്നെക്കഴിവാ എന്ന
മുട്ടി മറക്കുകയാണു്. ഉറപ്പാതെ എന്തു പ്രവർത്തി
ക്കുന്നു അടിയന്തരമാണു്

ജാഗ്രതമാകൻ നരകപാതം ഒരു ദൈവപാതം
തു പോയി വരുന്നു. അവിടെയുള്ളവരെ ഒരു
നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നിരിക്കുന്നു. അറിഞ്ഞിട്ടാ
ണു് അവൻ നരകപാതത്തിനെ സൂചിപ്പിക്കു്

സദാ, ഉറപ്പാതെ പോയി വന്നുകൂടുന്നു. ദൈ
വപാതം മുഴുവനും അറിയിച്ചു ദൈവേന്ദ്രനാണു് അ
വിടെയുള്ള സകലനാണു് വായിക്കാൻ ഇവിടെത്ത
ന്നു് ഉറപ്പാതെ അറിയുന്നു.

ജാഗ്രതമാകൻ— അയാൾക്കു വേണമെന്നിട്ടു
പോയി ഒരു കൈകളാൽ വന്നാൽമാത്രം മതി.
ഇത്രയുംതന്നെ ഒരു ഉപദ്രവിപ്പാത്തു് അയാൾ.

നരകപാതം—കല്പനപോലെ അടിയന്തര ചോ
കവരാനായി അനുവാദം അടങ്ങ.

മാറ്റുവാരാൽ ഗാരി ചേർത്തിവയ.

നരകപാതം പോകുന്നു. മാറ്റുവാരാൽ ദൈവക
ണ്ഡത്തിലേക്കു നടക്കുന്നു.

രംഗം 3

കൈരളിയും പെരുമാളും. പെരുമാൾ കൈരളി
യുടെ കഴുത്തിലും തലയിലും പുറംവെക്കും അണിയി
ക്കുന്നു.

രംഭ (പ്രവേശിച്ച്) പുറത്താണ് പെരുമാൾ
കൈരളിയെ അടുത്തായി സ്വീകരിച്ചുകഴിഞ്ഞുവോ!

കൈരളി—അതും വെറുതെ കളിക്കുകയാണ്.
ഈ രംഗം പെരുമാൾ കെട്ടിയതാണ്. എന്തെ
ന്നുണ്ടാണിയാക്കാമെന്ന പാകമായിത്തന്നെ.

രംഭ. ൧. ഉപ്രാണിയാക്കിയാൽപ്പിന്നെ ദേ
വേന്ദ്രൻ കൈരളിയെ കൊണ്ടുപോയ്ക്കുളിയുടേപ്പോ.
പിന്നെ പെരുമാൾക്കു കൈരളിയെ കാണാനുണ്ടെന്ന
കഴികയില്ല.

പെരുമാൾ—അതിന് ഉണ്ടു് ദേവേന്ദ്രൻ
വരട്ടെ. അപ്പോൾപ്പിന്നെ ഗരിമാരി ഒരു പാദം
അൻ ദേവേന്ദ്രനെ പാടിപ്പിട്ടും. പിന്നെ ആ മാ
രിരി പ്രവൃത്തികൾക്കു ദേവേന്ദ്രൻ തുനിവുകയില്ല.

രംഭ—വെറുതെ ജോടിക്കുണ്ട ദേവേന്ദ്രൻ
വന്നാൽ റിപ്പോർട്ടാക്കു പുതുതന്നെ സാധിക്കും!

കൈരളി. അൻ ദേവേന്ദ്രന്റെ കൂടെ പാദക
ണ്ടെ! അൻ പെരുമ കളിനായിട്ടും. പൊരെ
കിൽ അൻ അച്ഛനെയും വിളിക്കും.

പെരുമാൾ ദേവേന്ദ്രൻ വന്നാൽ അൻ അത്ര
ഏറ്റുപുത്തിയെന്നും വട്ടുകൊടുക്കുകയില്ല. നീച്ചയാണ്

രജ. ആദ്യ നമുക്ക് അതിനെപ്പറ്റി ചർച്ച ചെയ്യാൻ തക്കതല്ല. അപ്പോൾ കൈരളിക്ക് ഇന്ദ്രാണിയുടെ ഒരു ഉത്തരമുണ്ടോ, ഇന്ദ്രാണിയാരുവാൻ!

പെരുമാൾ. കാച്ച കഴിഞ്ഞാൽ ഉത്തരം വെക്കുകയില്ലേ?

രജ.—അതു ഗതിയാണോ പക്ഷെ നാം ഇപ്പോൾ ഒരു കാര്യമല്ലെ പറയുന്നത്.

കൈരളി.—ഇന്ദ്രാണി ആരാണ്?

രജ. ദേവപാകത്തു ചെത്തിയാണ്. പാൽ കേവലിപ്പിന്നുണ്ടായതാണ്.

കൈരളി.—കെവിൽനിന്ന് ആളുകൾ ഉണ്ടായി വരികയോ! അതെങ്ങിനെയാണത്?

രജ.—കൈരളിക്ക് ലുപ്തമാകാൻ അത് മനസ്സിന് വാകുകയില്ല. കാച്ചുക കഴിഞ്ഞാൽ മനസ്സിലാകും.

കൈരളി.—എന്താ! എന്തിനാണ് ദേവപാകത്ത് ചേരുകയെ മിടയ്ക്ക. അത് എത്ര പ്രാവശ്യം അമ്മയെന്തോ പറഞ്ഞു. പക്ഷെ അമ്മയെ കൊല്ലു പോകുന്നില്ല.

രജ.—അത് ദേവപാകത്തു പോകുമ്പോൾ തീർച്ചയായും കൈരളിയെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകും.

കൈരളി.—പക്ഷെ പുറന്നു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയാൽ ഒരു സമയം ദേവേന്ദ്രൻ പെരുമാളുടെ മുമ്പേ എത്തിക്കളയുവാൻ ചതി.

പെരുമാൾ.—ദേവേന്ദ്രന്റെ മുമ്പാണ് പോകുക.

രജ. ചേർ, അങ്ങിനെയാണോ അദ്ദേഹത്തിനെക്കൊണ്ടു പറയുന്നത്. നാം ചൊല്ലുന്നതുതന്നെ ഒരു സമയം അവിടെ കേൾക്കും.

പെരുമാറ്റം—പുനാൽത്തന്നെ പറയാണം? എനിക്ക് ദൈവഗുണമെ കട്ടെതന്നെ മേലും തോന്നുന്നില്ല.

രണ്ടു—നിനക്കു മേലും തോന്നുകയില്ല. നീ അല്ലെങ്കിൽ നിന്റെ ബാലം കണ്ടിട്ടില്ല. അല്ലെങ്കിൽ ബാലം പ്രയോഗിച്ചു ആളുകളെല്ലാം അല്ലെങ്കിൽ നിന്റെ ശക്തി അറിയുമോ!

പെരുമാറ്റം—ഇത്ര ബാധവാസമില്ലാത്ത അമ്മയേയും മറ്റും മാവണകൾ കോട്ടയിൽ കൊണ്ടുവന്നു വാൻ സമ്മതിച്ചത് ഇത്രയെന്ന് മരിക്കുന്നതുവരെ സമ്മതിച്ചു കിടന്നു കിട്ടിയിട്ടില്ല. പേവെ! ആ മഹാ കണ്ണനെ കണ്ടാൽ എനിക്ക് ചിരിവരും.

കൈരളി—കൊള്ളൂർ. നല്ല പേരുതന്നെ. അല്ലെങ്കിൽ എന്ത് എന്താണെന്ന് ഉറപ്പായിക്കൂടാത്ത കഥ കിട്ടിയത്?

പെരുമാറ്റം—(ചിരിച്ചു) അമ്മയോടു ചോദിക്കുക.

രണ്ടു—പുനാൽത്തന്നെ. പെരുമാറ്റമുള്ളതാണു ചോദിക്കുക.

കൈരളി—പുനാൽത്തന്നെ' പെരുമാറ്റമേ, കിട്ടിയത്?

പെരുമാറ്റം—ഒരു മാധ്യം ശപിച്ചിട്ട് കിട്ടിയതാണ്.

കൈരളി. പുനാൽത്തന്നെ ശപിച്ചു ഒരു പാക്കുതന്നെ?

രണ്ടു—കൈരളി, പലതന്നെ പാക്കുതന്നെ. നീ ഇന്ന് പാട്ട് ചോല്ലിട്ടു ഇല്ല. പെരുമാറ്റം വന്നതിൽപ്പിന്നെ നിന്റെ പാക്കുതന്നെ വളരെ മേലേ സ്ഥിതിയിലായിരിക്കും. അതെന്നും പേവെ. കറച്ചുട്ടു കൂടു വേണം.

രണ്ടു (വാതകവിതക്കൂടി പുറത്തുക്കു നോക്കി
യിട്ട്) ആരെ പെടുന്ന ആ കാട്ടിനുള്ളിൽ മരണം.
ആ കുട്ടാളന്മാരാണ് പുനാണം മോത്തന്നത് നമു
ക്കു സൂക്ഷിപ്പിരിക്കണം.

പെരുമാറ്റം “കാട്ടാളന്മാരാണ്” എന്നു പറഞ്ഞു
ഒരു വാഗ്ദാനം പുറത്തുക്കു നോക്കി.

തന്നെ—എന്താണ് കട്ടി, നീ കാണിക്കുന്നതീ
നീ തന്നെ പറയൂ ആളുകൾക്ക് മുമ്പെ ചൊല്ലൂ.

പെട്ടെന്നു വളരെ വലിയ നിലവിളിയോടുകൂടി
ആ കാട്ടാളന്മാർ ഇവർ നൽകുന്ന നവംഭരണം
കൊണ്ടുവന്നു. പെട്ടെന്നും അവർക്കായി തമ്മിൽ കെ
ട്ടിപ്പിടിച്ചു. ഉടനെതന്നെ വേറൊരു ഒരു കൂട്ടം കാ
ട്ടാളന്മാർ കണ്ടുവന്നു. അവർ രണ്ടേയും പെരു
മാളെയും പിടിച്ചു.

കാട്ടാളന്മാർ ഇവർ മറ്റൊരു പെട്ടെന്നു പറവിന്റെ
വേഗം കണ്ടുവന്നു—അതും, അവർ ആ കാട്ടി
ക്കൊണ്ട് ചൊല്ലുന്ന കണ്ടുവന്നു.

കൈരളി കൗ ഏതെ ചൊല്ലുന്നതും കാട്ടാളന്മാ
രെ വേർതിരിച്ചു.

“അതോ, അതോ. കണ്ടുവന്നു.” കാട്ടാളന്മാർ
പിറ്റേവരും കൂടി കൈരളിയുടെ പിന്നാലെ ചെന്നു.
കണ്ടുവന്നതിന്റെ അടുത്തുവെച്ചു കൈരളിയെ പിടി
ച്ചു.

കൈരളി “അതോ, അതോ” എന്നു നില
വിളിച്ചു. പെട്ടെന്നു ഒരു വലിയ കാട്ടാളൻ വന്നു.
വീഴുന്നപോലെ ഒരു വലിയ സാധനം ഇവരുടെയി
ടയിൽ വന്നു വീഴുകയും വന്ന കാട്ടാളന്മാരിൽ അന്ന
വരായി പെട്ടെന്ന് നിലത്തു വീഴുകയും ചെയ്തു.

ഉടനെതന്നെ ഹന്മാൻ കൈരളിയെ വക്കി
ക്കൊന്നു.

രണ്ടു കൈകളി മഹാമാഗ്ധവതിയാണ്. അദ്ദേഹത്തെ ഏകിയെക്കുന്ന കാട്ടിത്തന്നതോ!

കൈകളി. അമ്മാനോട് ഒരു ചോദ്യമുണ്ട്, ആരോടും അമ്മാനെ കണ്ട വീവരും ചെറുപ്പത്തിൽ എന്താണ് കല്പന. നമുക്ക് ഒരു പൊയി നോക്കൂ, അമ്മാനെ വന്നോളം.

പ്രൊവയനംകൂടി പോകുന്ന

രംഗം 4

ദേവനോടും.

ഉപ്പരി, മേനക, തിരുവതക ഇവർ ആദ്യം ദേവനോട് ആദ്യത്തിൽ ചർച്ചയിരിക്കുന്നു.

ദേവനോട്. മേനക, ഇവിടെ വരിക. ഈ പട്ടണത്തിൽ കഴിഞ്ഞു. ഈ പാട്ടിന് അന്ത്യം വേണം.

ഉപ്പരി സ.പാടി, മേനകയും മറ്റും സമ്മാനം കൊടുക്കുമ്പോൾ അമ്മാനെ ആദ്യം പലപ്പോൾ പലപ്പോൾ ചിലപ്പോൾ അമ്മാനെ.

ദേവനോട്—കൊല്ലം ആദ്യം, ഈ പെട്ടി നിറയെ മാത്രമാണ് കൈകളി ആദ്യത്തിൽ പലപ്പോൾ എന്തിനും വളരെ തൃപ്തിപ്പെടുന്ന മറ്റും വരുന്നതോ അത് സമ്മാനിച്ചു. ഉപ്പരി, ഇവിടെ വരൂ. ഈ കൈകളി ഉപ്പരിയ്ക്ക്. ഇതാണ് ഉപ്പരിയ്ക്ക് അമ്മാനെ ചെപ്പായായിരിക്കുക.

ഉപ്പരി—സ.പാടി, അമ്മാനെ വേണമെന്നില്ല അത് തന്നെ ഒരു ആദ്യം. അത് സിദ്ധിച്ചതോ കൈകളി ചുറ്റും സമ്മാനം തന്നാൽ മതി. അത് ആടിക്കൊടുത്തിന്റെ രേഖയും, മേനകയും തിരുവതകയും ആദ്യം.

ദേവേന്ദ്രൻ. നീ, അതാണ് നല്ലത് /

ഉച്ചിതം ആവാൻ തുടങ്ങുന്നു. ആദ്യം ചന്ദ്രൻ അവിടെ കൂടിയവരെല്ലാം നിശ്ചയനാക്കുന്നു ദേവേന്ദ്രൻ അവിടെയും പാട്ടുവാൻ തുടങ്ങി. പക്ഷെ വാതിലിൽ കൂടി ഒരു കാട്ടാളൻ കരി കീറിയിട്ട് നടക്കുകയായിരുന്നു.

ദേവേന്ദ്രൻ—ഇതാ? ഇതാ? കാട്ടാളൻ ദേവേന്ദ്രൻ? ഇവൻ എന്താണ് ഇവിടെ വന്നത്? അവനെ പിടിച്ചുകൊള്ളൂ.

ഉടനെതന്നെ ആദ്യം പണികളായ ദേവേന്ദ്രൻ വന്നു, കാട്ടാളനെ പിടിച്ചു.

കാട്ടാളൻ. ഓ, അയ്യോ, അത് കാട്ടാളനല്ല. അത് ദേവേന്ദ്രനാണ്. എനിക്ക് വേണം അതാണ്. കൂടെ ഒരു കിട്ടിയല്ല. രണ്ടാമത് കിട്ടിയല്ല. മറ്റൊരു കിട്ടിയല്ല. നാലി, ഏഴാമത് വന്നവരിൽ ഒരാളായിട്ട് അവിടെ എല്ലാവരും, ചില വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് അവിടെ സ്ഥിതിപ്പെട്ടിട്ടു കിട്ടിയതാണ്.

ദേവേന്ദ്രൻ—ഇതാ ചെല്ലൂ? അപ്പോൾ അത് വെച്ചുതന്നിട്ടുള്ള അപ്പോഴാണ് ഉള്ള ചെല്ലൂ?

കാട്ടാളൻ—നല്ല, അതാണ്. ചെല്ലൂതന്നെ ഹവൻ സ്ഥിതിയില്ല. മേൽക്കൂട്ടത്തിന് അതിൽ ഒരു നല്ലതെ ഒരു വലിയ കിട്ടിയെ ചന്ദ്രൻ അവനെ എല്ലാം അടിച്ചുവിട്ടു. അതാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അതിൽ രണ്ടുപേർമാരും എത്തിയപ്പോൾ ഒരു വർഷത്തിൽ കഴിഞ്ഞു.

ദേവേന്ദ്രൻ. അതായിരിക്കട്ടെ? മേൽക്കൂട്ടത്തിൽ അതായിരിക്കട്ടെ. സ്പെഷ്യൽ വെച്ചു. ആയിരിക്കട്ടെ?

കാട്ടാളൻ—അതിന്റെ ഓരം മുഴുവൻ ആണി കിടപ്പുകൾ ഉള്ളതാണോ ഉപയോഗിക്കുന്നത്.

ദേവേന്ദ്രൻ—ഇതൊന്നാണോ ചെറുപ്പിലാവുന്നില്ലേ. ഏതു ഭാഗത്തുനിന്നാണ് ആ തടിക്കൾ വന്നത്?

കാട്ടാളൻ—ആ കടലിറക്കത്തിന്റെ ചെറുത്തു നിന്നാണ് വന്നത്.

ദേവേന്ദ്രൻ. കടലിറക്കത്തിന്റെ ചെറുത്തു നിന്നാണെങ്കിൽ ചുറ്റുമുള്ള സംരക്ഷണം തോന്നുന്നു. ആ ഹനതാകാശിയിലൂടെ ആ ഹനതാകാണെങ്കിൽ, അവൾ ഹനതാകയെ സഹായിച്ചത് നാം അറിവ് പ്രദാനിച്ചത് അവിടെ കേണാൽ യദാതാ പ്രദാനവും ഉപയോഗിച്ചു.

അതേ അർത്ഥം പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

ദേവേന്ദ്രൻ—ഏതു വാങ്ങുന്നത്?

അൻ—സാദി, പ്രദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടതും കെട്ടിയിട്ടുള്ള കിടപ്പുകൾ. അവൾ അറിയുവാൻ പോലും വിട്ടുകൊടുത്തില്ല.

ദേവേന്ദ്രൻ. എന്തൊരു വിചാരമാണ്? മേലത്തെ കെട്ടിയെന്നോ? ഇതാണോ സംഭവിച്ചത്?

അൻ. ആദ്യത്തെ നാഗാസുണ്ടാകൊണ്ടു മുഴുവൻ മേലത്തെ കെട്ടിയിട്ടിരിക്കുന്നു.

ദേവേന്ദ്രൻ. (കോപത്തോടെ മാടി എഴുന്നള്ളുന്നു.) ഇതെന്തു കഥയാണ്? എന്റെ വേൽ കൊണ്ടുവരട്ടെ. അത് ഇപ്പോൾത്തന്നെ പോയി, ആ ചെറു വരാലന്റെ കഥ കടിച്ചുകളയുക. (പെട്ടെന്നു ഒരു കയറുതന്നെ കെട്ടിട്ട് അനങ്ങാതെ ചെങ്കിടാത്തുനില്ക്കുന്നു) എന്താണ് ശബ്ദം? (മനോഹരം) എന്തെ

എന്റെ വേൽ ഏതും കൊള്ളുവാ. അത് പിന്നെ
എന്നും ശബ്ദം അടുത്തു വരികയാണ്? ചെയ്യുന്നത്?

ഉച്ചരിച്ചും ടെറകയും തിരുവാത്തയും മേൽക്കൊ
ണ്ടു ദേവേന്ദ്രന്റെ അടുത്തു ചെന്നുനില്ക്കുന്നു.

ദേവേന്ദ്രൻ— (ടേബിൾ) നിങ്ങളാ ഹോഡി
ഹോഡിൻ, അകത്താണ്? ഗണ്യമാണ്.

ടേബിൾ—നീ വരി, ഉവടെ ചുട്ട വെളിച്ചത്തെ
നോക്കു. വെളിച്ചത്തിന്റെ ചുറ്റും വെളിച്ചമില്ല.

ഉച്ചരിച്ചു—വെളിച്ചം ഒരു ദൈവമാണ്. അ
ദ്വൈതം, എന്തിനും ഗണ്യം ചുട്ട.

ദേവേന്ദ്രൻ—അത് വെളിച്ചം വീക്ഷിക്കുന്നു
വെല്ലാം.

പെട്ടെന്നു ഒരു കേൾ കൊണ്ടുവന്നു. “സ. വരി,
നമസ്കാരം ദേവേന്ദ്രൻ എത്തിയിരിക്കുന്നു. സ
മസ്തംഗം കത്തിക്കുവെക്കുകയുണ്ടായിരിക്കുന്നു. പെട്ടെ
ന്നും തോലുകൾക്കു നീക്കം വീണ്ടെടുക്കുന്നു.
ഉച്ചൈകാലം വെളിച്ചം കേട്ടു പരിഭാഷിച്ചു. എവി
ടെയോ പെട്ടെന്നു വന്നു.”

ഉച്ചരിച്ചു “അയ്യോ, അയ്യോ” എന്നു പറഞ്ഞു
നീക്കം വീണ്ടു. ദേവേന്ദ്രൻ വന്നു താഴുന്നു ഉര
ഞ്ഞുനന്നു മേലും തിരുവാത്തയും കൂടി നില്ക്കുന്നു
വീണ്ടു.

ദേവേന്ദ്രൻ. എന്താ വേൽ എവിടെ?
വേൾ എന്റെ വേൽ എടുത്തുകൊള്ളുവാ. ഇവ
കൊള്ളാം വേൾക്കായി എടുത്തു അകത്തേക്കു കൊണ്ടു
പോയി. പക്ഷെ, ടേബിൾ കൊണ്ടുവന്നതായി നിറ
ത്തു വീണ്ടു. അതുകൊണ്ട് ചെയ്യേണ്ടതും? എന്തി
നും തല ചുരുക്കുവല്ലോ.

നമസ്കാരം പെട്ടെന്നു വന്നിട്ടു വരുന്നു ദേ
വേന്ദ്രൻ മുഴുവനും അതിന്റെ വായുക്കളിൽ പുറ

പുതിയ വിജയകരമായ ഭൂതനം. അവസാനം മോഹാ
ലസ്യപുട്ടുവിലത്തുവീടനു ഇല്ലാത്തതും കക്കുകയും
കഴിച്ചു ബലിയിട്ടുവെക്കും മോഹാലസ്യത്തിൽ പെ
ട്ടുകിടക്കുന്നു. നമകപാകം തന്റെ പ്രസ്തുത കഴിച്ച
തിന്നുശേഷം തിരിച്ചു ചെട്ടവരാമൻ അടുത്തുവെ
ക്കുന്നു.

ഈ സമരം നാൾക്ക് പ്രവർത്തിക്കുന്നു

നാമൻ ആത്മരത്നം ഉരുത്തുന്നത് കി
ളത്തിന്റെ അന്തഃ ധന്യനിധാനിദ്യദ്യോ. ഉവർഷ
ആരംഭം കാണുന്നില്ല. അതാ, അന്നാഥി ആളുകൾ
തിടയ്ക്കു വീണുകിടക്കുന്നു. അപ്പോഴാണ് വന്നു ഇവരെ
ജ്ഞാനം ഉപദേശിക്കാൻ ആരംഭിക്കുകയായിട്ടുണ്ട്.
അതാ, ഉച്ചയിൽ. ആ സമയത്താണ് നമ്മുടെ അടുത്ത
പാഠ്യം അന്തഃകീർത്തിയായും മാനസികവും. രണ്ടു ഉവർ
ഷം ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് രണ്ടു രണ്ടായും ഉത്പത്തി
യെ വരുത്തുന്നതിനായിട്ടുണ്ട്. അപ്പോഴാണ്
വല്ല വന്നുത്തന്നും കാട്ടിക്കൊടുക്കും, സംശയമില്ല.
പുനർജന്മം ഇവരെ രക്ഷിക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടു
ണ്ടാകുന്നു. അപ്പോൾ ചെല്ലുന്നതും, ഹേ, ഹേയോകാ
ധിപ! ഹേ, ഹേയോകാധിപ! ഹേ, ഇപ്പോൾ ഇതെ
ന്നാണിത്, അന്തഃകീർത്തിയായും. കഷ്ടതയെന്ന, ഹേ
ഉച്ചയിൽ, ഉത്തമക. ഇത്രയും ഉവർഷംകൊണ്ടിട്ടും
ഇവർക്കു കഷ്ടതയുണ്ടാകാൻ പറ്റാത്തതിനാൽ
ഇതും അന്തഃകീർത്തിയായും കിട്ടുന്നതാണ്.

உதகை உபுரளி புவலிதூநா

[illegible][illegible]

നോക്കിയാൽ ഏതൊക്കെയായിരുന്നു. രക്തം ഇല്ലെന്നു മാത്രം. ഇവയുടെ ദേഹമെല്ലാം കറുത്തിരിക്കുന്നല്ലോ, വല്ല വിഷവാതവും ഇവിടെ അടിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കും.

ഇത്രാണി (വായശിച്ച്) ഇങ്ങനെ താഴെക്കൽ. അൻ ഉപാധിയാകാമെന്നു. ഏതെങ്കിലും മറ്റൊരിടത്ത് വെച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. നാമെന്തെങ്കിലും സ്ഥാനത്തിൽ അന്നും. ഏതെങ്കിലും ആ പുട്ടു തുടങ്ങാൻ കൈയിട്ടു.

നാമെന്തെങ്കിലും. അന്തരം തുടങ്ങാം.

ദൈവമേ അതാകട്ടെ.

അദ്ധ്യായം 5

കൈരളി കൈരളിയിൽ.

കൈരളി—അതാൻ ആദ്യം സമ്മതിച്ചില്ല. ചീത്ത അൻ വളരെ വ്യത്യസ്തമായ ഒരു അപേക്ഷിച്ചു. അതിൽ സമ്മതിച്ചു. ഉടൻതന്നെ നോക്കിക്കൊള്ളാൻ. അതാൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അതാൻ ആ കാണുന്ന ഒരു വിഷയം നോക്കിക്കൊള്ളാൻ. അതാൻ പറഞ്ഞത്. കഴിഞ്ഞു. അതാൻ അവിടെ ഉണ്ടായിരിക്കും. നമുക്കു കഴിഞ്ഞു.

അതാൻ കഴിഞ്ഞു. കൈരളി തുടങ്ങാൻ പറഞ്ഞു. അതാൻ തുടങ്ങും.

കൈരളി—അതാൻ കഴിഞ്ഞു. അതാൻ അവിടെ. അതാൻ.

അതാൻ അവിടെ. അതാൻ കഴിഞ്ഞു. അതാൻ അവിടെ. അതാൻ.

അതാൻ അവിടെ. അതാൻ കഴിഞ്ഞു. അതാൻ അവിടെ. അതാൻ.

കൈരളി—അതാൻ കഴിഞ്ഞു.

പെരുമാറ്റം ഞാൻ ആ കീഴ്വഴക്കത്തിൽ ഒരു കൃഷ്ണഗോപാലനും കാണുന്നതാണ് മറ്റൊരനും കാണുന്നില്ല.

രണ്ടു—ഞാനും അവിടെ ഒരു പദ്യം കാണുന്നതാണ്.

കൈരളി—അല്ല, അത് പദ്യമൊന്നല്ല അതുതന്നെയാണ് അമ്മാൻ.

പെരുമാറ്റം—അമ്മ, നമ്മെ കൈരളി കളിപ്പിക്കുകയാണ്.

കൈരളി—അല്ല, പെരുമാറ്റം എന്താണ് ഇതിനെ പറയുന്നത്? ഞാൻ പെരുമാറ്റത്തെ കളിപ്പിക്കുകയാണ്. നന്മയായിട്ടും അതുതന്നെയാണ് അമ്മാൻ.

പെരുമാറ്റം—എന്താണ് കൈരളി പറയുന്നത്? ഒരു മുഖം ഒരു കണ്ണു എന്തെങ്കിലും കാണുകയില്ലേ?

കൈരളി—അവിടെ നടത്തുന്ന പാറിക്കിടന്ന മേല്പട്ടെക്കു നോക്ക.

പെരുമാറ്റം—പറഞ്ഞുകൊണ്ടു വരുന്നു.

പെരുമാറ്റം—നമ്മൾ അമ്മ, അമ്മ, അമ്മ അവിടെ പാറിക്കിടന്ന മേല്പട്ടെക്കു നോക്ക.

രണ്ടും പെരുമാറ്റം ചെല്ലപ്പോലെ വരുന്നു.

രണ്ടും കണ്ണു കണ്ണു മുമ്പുവരുന്ന. ഇങ്ങനെയൊക്കെയാണ് അപ്പോൾ ആകട്ടെ ഉണ്ടായിരിക്കുമോ ആരെങ്കിലും ഈ പ്രോക്സിയൽ!

പെരുമാറ്റം—ആ കിടക്കുന്നത് എന്താണ്?

കൈരളി—അത് നമ്മെ കാട്ടാമെന്നതിൽ നിന്നു രക്ഷിച്ചു വാൽ.

പെരുമാറ്റം—ആ വാക്കുകൾക്കു ചിലവൽപാർക്കുന്നതെന്നു ചൊല്ലാം. ശിവ, ശിവ, ഇ

മുസ്ലിം മതത്തിൽ 'താമ്രം' എന്ന പദം ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഇത് താമ്രം എന്ന പദത്തിൽ നിന്ന് ഉത്ഭവിച്ചതാണ്. ഇത് താമ്രം എന്ന പദത്തിൽ നിന്ന് ഉത്ഭവിച്ചതാണ്. ഇത് താമ്രം എന്ന പദത്തിൽ നിന്ന് ഉത്ഭവിച്ചതാണ്. ഇത് താമ്രം എന്ന പദത്തിൽ നിന്ന് ഉത്ഭവിച്ചതാണ്.

[illegible]

കേരളം—ആ കേരളം എന്നിന്ന് കറുപ്പ് അമ്മമാനും കറുത്തവരുടെയും ഹൃദയത്തിലായിട്ടുണ്ട്. ചിലർ അമ്മമാർ വേറെ ഒരു കാര്യം കൂടി പറയുവാൻ പറഞ്ഞു. അമ്മമാർ ഇവിടെ കറുപ്പിനെക്കുറിച്ചും കരുതുകയുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് നമ്മുടെ പ്രത്യേകിച്ചു് സമ്മർപ്പിച്ചിട്ടു് വാർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അമ്മമാർ ഇല്ലാത്ത സമയമാണ് കട്ടാളത്താൻ വന്നതെങ്കിൽ നമ്മെ സഹായിക്കുവാൻ ആരുമില്ലെന്നു് ഉണ്ടാകയില്ല.

അംഗം—എന്നാൽ നമുക്കു കരുതിയിരിക്കണം. ജൈവവ്യക്തിയുടെ വർദ്ധനവ് ഒന്നും ഉണ്ടാകും. അറിഞ്ഞില്ലല്ലോ. ഇത്രയും നമ്മുടെ ജൈവം കീറിപ്പിടയ്ക്കലിൽ പഴിതന്നെ ഒന്നും പ്രദർശനമുണ്ടാകയില്ല. നമുക്കു വീട്ടിലുണ്ടാകേണ്ടതല്ലേ?

கைரஜிடகாவா, நட்சு போகா. இது
 ஷேஷுரணி நோஷ, ஐ ருஷுரணி பைசிகம்.
 இவையானா? ஐ ருஷுரணி பைசிகம்மா? இது
 மலியாமி அசுபுரிஷுரணி? நோஷ, புஷுரணி

എത്ര കഠിനമായിരിക്കുന്നു. സൗരഭ്യം വളരെ നന്നായിരിക്കുന്നു. ഈ ചാരിരി പുഷ്പങ്ങൾ ഈ മലയിൽ വേറെ കിടന്നുചിറ്റ. എവിടെനിന്നായിരിക്കും ഇതു വന്നത്?

രംഭം—ഇതു ദേവലോകത്തു വളരുന്ന ചെടികൾ പൊലെ ഇരിയ്ക്കുന്നുല്ലോ. ഇതു ഇവിടെ വരാൻ കാരണമെന്താണ്?

കൈകളി അത് പുഷ്പങ്ങൾ അറക്കത്തുക്കപ്പെട്ട (കൈകളിപ്പും പൊരുമാറ്റം പുഷ്പങ്ങൾ അറക്കത്തുക്കുന്നു.) സൗരഭ്യം വളരെ നന്നായിരിയ്ക്കുന്നു. അറക്കത്തുക്കുന്നതും പിന്നെയും അത്രയൊന്നു പുഷ്പങ്ങൾ ചെടിയിൽ കാണുന്നു. ഇക്കാരണത്താലാണോ? ബുദ്ധിമുട്ടി നോക്കൂ. എത്രയൊന്നു അറക്കത്തുക്കുന്നതും പിന്നെയും പുഷ്പങ്ങൾ വന്നുനില്ക്കുന്നത് കണ്ടുവോ? മഹാ ആശ്ചര്യംതന്നെ.

രംഭം പുനീക്കത്തോട്, ഒരു സംഗ്രഹം തോന്നുന്നു. ഇങ്ങിനെ ചെടികൾ ഭൂമിയിൽ വളരുന്നതെങ്കിൽ തീച്ചയായും ഇവിടെ അടുത്ത് വീണിട്ടുത്തായിരിക്കണം. അടുത്ത് ദേവലോകത്തുപോകെ വേറെ ഒരു സ്ഥലത്തും ഇല്ല. ഇവിടെ ദേവകൾ വന്നിട്ടുത്തായിരിക്കും. ഒരു സമയം സ്വാമിതന്നെ, പുറത്തു തിരിഞ്ഞ് വന്നിട്ടുത്തായിരിയ്ക്കുമോ?

കൈകളി—വന്നിട്ടുത്താകിൽ പിന്നെ എന്തു കൊണ്ടു ബുദ്ധിമുട്ടെ അടുത്തു വന്നിട്ടു?

രംഭം അതാണ് ഇവിടെ വീണതെന്നെങ്കിൽ തീച്ചയായും പുറത്തു സ്വാമിക്ക് സ്നേഹമുണ്ട്. അതാണ് ഇവിടെ വീണതെങ്കിൽ ഈ പുഷ്പങ്ങൾ വാടുകയില്ല. വേണ്ട ഇതു നാളെ അറിയാം.

കൈകളി—അതെന്താണ് അതെന്നെങ്കിൽ സ്നേഹമെന്നെന്ന് പറയുന്നത്?

ദേവേന്ദ്രൻ. ഉച്ചയിതവടെ യദ നല്ലവണ്ണം സമാധാനം

ഉച്ചയി. സ്വാമി, ക്ഷീണം നല്ലവണ്ണം പോയില്ല.

ദേവേന്ദ്രൻ. കറച്ചുകടി ആകാം സേവിച്ചുകൊള്ളു നല്ലവണ്ണം മാത്രം. ഉച്ചം ആ മാറ്റവരാമെന്ന് പ്രവൃത്തിയാണ് ഉച്ചയുടെ ഉന്നിയിക്കാനും ആരും തന്നെ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടില്ല അവനെ ഉന്നിയാക്കി തീച്ചായും ഒരു നല്ല ദാഹം വെച്ചിരിക്കണം. അതായത് നേരിട്ട യുദ്ധത്തിന് പോരാൽ വെച്ചിട്ടുണ്ട്. ത്രിശൂലത്തിലൂടെ സഹായം ഉണ്ടാകുമെന്നും അയാളുടെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നത് അതാണ്. ചോദ്യം ചെയ്യുന്നത് നോക്കൽ നന്നം വാങ്ങാൻ വിട്ടുപോകുന്നത്.

നാമൻ—തീച്ചയായും വെച്ചുകൊണ്ട് വിട്ടുപോകാൻ പാടില്ല. ഒരു യുദ്ധം നടത്തിയെന്ന് മാറ്റവരാമെന്ന് ഒരു കറ ചർച്ചയ്ക്കുമാത്രം ഉണ്ടാകുന്നത് ചന്ദ്ര ആളുകളാണ്.

ദേവേന്ദ്രൻ. ഓ, അതിനൊരു വിശദീകരണം ഉണ്ട്. പക്ഷെ, ഏതും നടത്തിയെന്ന് വിട്ടുപോകുന്നത് സമാധാനം വിശദീകരണങ്ങൾ എന്തൊരു യുദ്ധം ആകുമെന്ന്. വല്ല വിധവും ചന്ദ്രൻ അവന്റെ പൊരുകൾക്കായ കൈകളിലെ പിടിച്ചു ഉച്ചയുടെ കൈകളെ വരുകയുമാണ്.

നാമൻ. അപ്പോൾ അയാൾ യുദ്ധത്തിനായില്ലെങ്കിൽ കൈകളിലെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുവന്നാൽ അദ്ദേഹം വെച്ചുകൊള്ളാൻ ചന്ദ്രൻ ഉച്ചയുടെ കൈകളെ തൊന്നുന്നുണ്ട്.

ദേവേന്ദ്രൻ. അത് നന്നം നേരിട്ട പ്രവർത്തിയായില്ല. അതൊരു വിധം ചെയ്യുന്നത് നോക്കുക.

വന്നു ചേർന്ന്, മോദിക്കോണുവരെ കൈർളിയെ പട്ടി
വിടുകയുണ്ടിട്ടും കളിപ്പറമ്പത്തുവെച്ച് വടം കെട്ടി.

നാമങ്ങൾ പൂർണ്ണമാണ് അവയ്ക്ക്

ദൈവസ്നാൻ ജാൻ ഏ കോടുമാണ് അത് നാരദനോടു പറയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. കൈരളിയെ വളത്തുന്നതിൽ ഒരു പക്ഷ് ഇവിടുത്തേക്കുകൂടി ഉണ്ടെന്നു കേട്ട് അതുകൊണ്ടു ഈ കാഴ്ചം നാരദനോടു പറയുവാൻ വിധായിക്കുന്നില്ല.

നന്ദൻ—ഓ, വേണം, വേണം, പക്ഷെ സൂക്ഷിച്ച് വേണം കാഴ്ചയിൽ പ്രവർത്തിക്കാൻ. അത്രയേറെ കൈപാദം ഉണ്ടാക്കി തരുവാനുള്ള ഉണ്ടാക്കി കൈപാദങ്ങൾ ലഭിക്കുവാൻ പലരും ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. വിശേഷിച്ചു വർദ്ധിച്ചുവന്നു കന്നം അന്നെ ലഭിക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ!

ജനകൃഷ്ണൻ-വിഭാഗം ൩^o അംഗം

“എന്നാൽ ഞാൻ കോലീവരും” എന്നു പര
 ത്തിനു ചാക്കൻ അഭയാർത്ഥിനിയെ പറഞ്ഞു. ൧൭ ചോദിക്കുന്നു.

അവസരം—പക്ഷം ഇതിനി മേയ്ക്കപ്പെട്ടി
 ഞാൻ ചെയ്യട്ടെ? അപ്പോഴെങ്കിലും നാം എല്ല
 പേരും കൗതുകം കാണിക്കട്ടെ!

అనంత సమయము.

കോളി അലകോമ്പ' ഉടനെ ഇവിടെ വരുവാൻ പറ. ഒരു അടിയന്തരകാര്യം ഉണ്ടെന്നു ചിറയ്ക്കണം.

ഇന്ദ്രാണി (പ്രവേശിച്ചു) എന്നിങ്ങനെ തക്കതെന്തോ ഈ തടിയനോടായി യുദ്ധവാൻ ഹരണമുണ്ടെന്നു് അയാളെക്കൊണ്ടു നരകപരശ്വതിനോട് യുദ്ധം ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കും എന്നു തോന്നിപ്പി

செய்தல்_அதிகம்

ഇത്രാണി. പിന്നെ എന്തിന്? ഹനമാരോടു യുദ്ധത്തിനോ?

ദേവേന്ദ്രൻ. അതിനും അല്പം പാശം.

ഇത്രാണി—അല്പ അരിയെന്നും എന്നു പോയി ചിലിട്ടു പക്കെ തകരാറിലൊന്നും പോയി വെട്ടി തിരിയുമ്പോൾ മരി.

തക്കകൾ പ്രവേശിച്ചു.

ദേവേന്ദ്രൻ—തക്കകൾ പുനിക്കൊരു കാര്യം ചെയ്തു തരേണ്ടതല്ലേ?

തക്കകൾ. വല്ലവനെയും കടിക്കാനാണോ? വല്ലവൻ സന്തോഷത്തോടെ ചൊല്ലും—“എന്തിനാണ് ഞങ്ങൾ വന്നിരിക്കുന്നത്? വല്ലവിയെപ്പോലും കള്ളനെപ്പോലും തിരിയുമ്പോൾ മരി.”

ദേവേന്ദ്രൻ—കടിക്കാനാണല്ലോ. കരാ ആളുകളെ വിട്ടുപോകാനാണ്. ഉപേക്ഷിക്കുന്ന തക്കകൾ ഹിമയൻപുത്രന്മാരിലോക്കു പോകുന്നു. അവിടെ പോയി വായ പിടുന്ന കിടന്നു. അത് വലിയൊരു ആളുകൾ എത്രയും വായിലാകാൻ വായ പൂട്ടി അവരെ ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നു തരണം.

തക്കകൾ. ഓ ഹോ, ചെയ്യാം. അവരെ കൊന്നുകളയണമല്ലോ!

ദേവേന്ദ്രൻ. ആ ദൂതന്മാർ, വെറുതെ വായിലാക്കി ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നു തരണം.

തക്കകൾ. ഓ, ഹോ, അതിന്? അതൊരു പ്രമാണവു ലഭ്യ. അത് വായ പിടുന്ന കിടന്നാൽ മരണം തീരമല്ലേ?

ദേവേന്ദ്രൻ—അതുവരും ചെയ്യാൻ മതി.

തക്കകൾ. ഇതാ, അത് ചാർജ്ജ് ക്ഷീണമു.

ദേവേന്ദ്രൻ—അപ്പിനെ ചാർജ്ജ് ചെയ്യേണ്ട. അതാണ്ടുട്ടി വരുന്നതാണ്. നമുക്ക് സഹായമായി

പറവിക്കണം. അവൾ ആരോ അവിടെ സഹായമുണ്ട് അതുകൊണ്ട് ആരും അറിയാതെ വേണം ഈ കാര്യം നോക്കുവാൻ.

ഇന്ദ്രാണി ഇവിടുത്തന്ന പുരപ്പുടണം എന്തോ! വേറെ വസ്ത്രവരേയും അയച്ചാൽ പോകാൻ!

ദേവേന്ദ്രൻ. അന്നപ്പേരിൽ പിന്നെ ഉയ്യിൽ പോകണം. എന്നാൽ ഉയ്യിൽക്ക് പോയി വരാൻ കഴിയുമോ!

ഉയ്യിൽ—സാമി, നമ്മൾ കൈയ്യുവാൻ ഹരി ചിട്ടിപ്പു അതെഴിച്ച് അയാൾ എന്തു വേണമെങ്കിലും ചെയ്യും.

ദേവേന്ദ്രൻ “ഏതൊക്കെ ചെമ്പേലിവിരില്ല വരു ഞാൻ സഹായം പറഞ്ഞിരുന്നു.” എന്നു പറഞ്ഞു ഉയ്യിൽക്ക് വേറെ ഒരു സമസ്ത കൈയ്യുപായി എന്തെങ്കിലും ചെയ്യിൽ ശ്രമിക്കുന്നു.

ഉയ്യിൽ—ഓ, അപ്പോൾ. ഇവിടുത്ത പാത്തപേരേ എല്ലാം പ്രവർത്തിക്കും.

തമ്മക്കൻ ഉയ്യിലും പോകുന്നു

ദേവേന്ദ്രൻ. ഈ ചെമ്പേലിവിരില്ല എന്തൊക്കെ ഒരു ചെമ്പേലിവിരില്ല നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ല

ഇന്ദ്രാണി—ഈ പേരാണ് എന്താണ് ഇവിടുത്തേക്ക് കാണിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്?

ദേവേന്ദ്രൻ—ഈ ചെമ്പേലിവിരില്ലിൽ കിടന്നത് ഇന്ദ്രാണി കണ്ടില്ലേ?

ഇന്ദ്രാണി അത് നാകപാശമല്ലേ?

ദേവേന്ദ്രൻ—അതേ, നാകപാശം കാഴ്ചവര കൈൻ ആളല്ലേ.

ഇന്ദ്രാണി—ഇവിടുന്ന് ഈ ചെമ്പേലിവിരില്ലിൽ എന്തൊരു പേരും ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച് പറയുക,

ഈ കാഴ്ചയിലൊന്നും 'പ്രതിഷ്ഠ' ക്ലബ്ബ് പ്രവേശന കാര്യമില്ല. ദേവ്യാലയങ്ങൾ.

ദേവേന്ദ്രൻ. ഇന്ദ്രാണി വര. ഞാൻ നോഡി സുഖമായി കനാങ്ങി ഈ ക്ഷീണം മുഴുവൻ മാറ്റമേ.

ഇന്ദ്രാണിവും ദൈവേന്ദ്രനും ചേർന്നതും

Figure 7

മറ്റുവന്മാർ സമൂഹംകൂടി ചേർന്ന്, ദൈവക
ണ്ഡത്തിലെ ഈ പ്രവർത്തനം.

നമ്മൾ പ്രയത്നപ്പെടുന്നു.

ചുവടെയുള്ള ചോദ്യങ്ങൾക്ക് വിശദമായി
 ചുവടെയുള്ള ചോദ്യങ്ങൾക്ക് വിശദമായി
 ചുവടെയുള്ള ചോദ്യങ്ങൾക്ക് വിശദമായി

അകൽ സത്യപ്രഭാവം ചൊല്ലിയിട്ടു

അപ്പനാമന്ത്—ചോദ്യം, ബ്രാഹ്മണിനെ കണ്ടു. അവിടുന്ന് ഒരു കപടം അയച്ചുവെന്നു പറഞ്ഞു. ഇതിന്നു ഏതെങ്കിലും ഒരു ചരക്കുവെന്ന് കണ്ടുപിടിച്ചാൽ ബ്രാഹ്മണിന്റെ ഒരു കപടം അയച്ചതിൽ സമാപിക്കുമെന്ന വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതേ പ്രകാരം തന്നെ വില്പനയിലേയും ശ്രീമന്തേയും കണ്ടു സമാധാനം വരുത്തിക്കൊടുക്കും. പിന്നെ കൊള്ള കണ്ടുപിടിക്കണമെന്ന കാര്യം മാത്രമേയുള്ളൂ. അതാണ് വൈകുണ്ഠത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം.

നാമങ്ങൾ. അൻ ഇവിടുത്തെ ഒരു വിവരം അറിയിച്ചുവെന്നാണ് പറയുന്നത്. ദൈവൻ ഇവിടുത്തെ യജമാനൻ കോടിയായിരുന്നു.

അപ്പുവരാമൻ—എന്തിന് എന്താടു കേൾപ്പിക്കുന്നു! അവർ കഠിനപ്പെടുന്നു, കഷ്ടപ്പെടുന്നു. നിങ്ങളെല്ലാവരും തന്നെ സഹിക്കുക.

മിശ്ര അല്ലാതെ അപരനെ നശിപ്പിച്ചു കളവാൻ
 നേരെ അവൻ ഇരിക്കുന്നതല്ലേ പ്രവർത്തിച്ചുവാ?

നാരദൻ: അവൻ എന്തു ചെയ്തു?

ഭാഗവതൻ: പ്രളയജ്വാലകളെ അമ്പലം എ
 ന്ന ഭക്തിക്കളവാൻ ശ്രമിച്ചു. അൻ അനുജന്മാന്മാ
 രാളെക്കൊണ്ടു കയ്യുണ്ടായി അവൻ വാളുണ്ടാക്കി
 അധികം ആ അവനെ കെട്ടിത്തൂ. അൻ വാളാൽ
 അധികം ആ പ്രളയജ്വാലകളെ എല്ലാം കെട്ടി.
 നരകപാശത്തിനെ ദേവൻ വശമാക്കിയ ചു

വാരൻ: ഓ, ഓ, അതുതന്നെയാണ് കാര
 ണം. കൈളിയെ ചുറ്റുന്ന ചെമ്പുവാരമായി എ
 ന്നുവരികെ. ചുറ്റുന്ന ഭക്തിയുടെ വലയം ചുറ്റുന്നില്ല.

ഭാഗവതൻ:—കൈളിയെ ഉപദ്രവിച്ചു നാ
 ളി അവനെ കൈയും വാളും തീർച്ചയായും കൈ
 ലിയിച്ചു വെച്ചു അപകടവും അവൻ വരുത്തിയതാ
 മിൻ പലായനം ദേവനെപ്പറ്റി. അത് തീർച്ചയാണ്
 ഒരു സമയം ചുറ്റുന്ന കെട്ടിപ്പിടാൻ വെച്ച വിദ്യയും
 ചുറ്റുന്നതായിരിക്കും, അതുകൊണ്ട് ഉപദ്രവിച്ചു.

നാരദൻ: എന്നാൽ അതുതന്നെ ഉപദ്രവം.

ഭാഗവതൻ: നാരദൻ ഒരു കാര്യം ചെയ്തു
 അൻ ഉപദ്രവം കൈയ്യാൻ വിചാരിച്ചു. നാര
 ദൻ പറഞ്ഞതുപ്രകാരം അൻ ചന്ദ്രൻ വിചാരി
 ക്കിട്ടുകകിൽ അവൻ ഉപദ്രവിച്ചതായി ഒരു പെ
 രുവെന്നാകട്ടെ.

നാരദൻ: ദേവന്റെ ഉപദ്രവത്തെ പെരു
 ന്നവന്നായിട്ടും അൻ ഉപദ്രവത്തെ, വിചാരി
 പാൻ പരിഭവം ചെയ്തിട്ടുള്ളതും തക്കതെ ദേവ
 ന്നൻ ആരുമല്ല വരുത്തിയതായിരുന്നു.

ഭാഗവതൻ:—അൻ നരകപാശത്തിനെക്കുറി
 അത്ത് അതുകൊണ്ട്. നരകപാശം ചെന്നാൽ തക്കതെ

അവിടെയെങ്ങും നല്ലകയ്യല്ല ഉഷ്ണകണക്കൊണ്ണ കിട്ടിപ്പോകും എന്നു ചോദനോ?

നാരദൻ: കനം നിശ്ചയിച്ചു.

മാതൃവരാമൻ—ഏതെങ്കിലും നരകപാതം വരട്ടെ.

നാരദൻ—അവർ മുന്പുതട്ടി പോയ്ക്കൂളായും നരകപാതം പിന്നാലെ വന്നുകൊള്ളട്ടെ. തിരച്ചുള്ളപക്കം അവർ ഒരു ദേവപോകത്തു പോയതിനശേഷം അങ്ങോട്ടു പോകട്ടെ.

മാതൃവരാമൻ—കൈരളിമുക്ക അടുത്തു ആരാണി?

നാരദൻ—രംഭയും രംഭയുടെ ഒരു കുട്ടിയും ഉണ്ട്.

മാതൃവരാമൻ: ഓഹോ, അപ്പോഴുകൾ പ്രസവിച്ചുതന്നിരുന്നേ?

നാരദൻ—അതിനെപ്പറ്റി കാര്യപരമായൊന്നും ചക്കുള ഉദ്യോഗം നടത്തില്ല. ഏതെങ്കിലും നരകപാതം പോയ്ക്കൂളാകട്ടെ.

മാതൃവരാമൻ—രംഭ കൈരളിയെ ചരിക്കിയില്ലല്ലോ?

നാരദൻ—അതങ്ങൊക്കെയല്ല രംഭയ്ക്കു കൈരളിയെ ബാല്യംകൊണ്ടാണ് ആ കുട്ടിയും കൈരളിയെ ബാല്യംകൊണ്ടും കൈരളിക്ക് വരതായി ആ പെരുമുണ്ടുതന്നെ ആക്കാനുണ്ടായതെന്നു.

മാതൃവരാമൻ "ഓ, ഹോ, എന്നാൽ ബുദ്ധിമുട്ട് വളരെ ചുരുങ്ങി. അവർ വേദത്തിൽ ശ്രീദൈവകണ്ഠത്തിൽ പോയി തിരിച്ചുവന്നുകൊള്ളാം. നാരദൻ വേഗം പോകുന്നു. അന്ത്യം പോകട്ടെ" എന്നു പറഞ്ഞു നരകപാതത്തിനെ സൂറിക്കുന്നു.

നരകപാതം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു.

ഭയ്യവനൻ. നരകപാശം ഹിമവൽപാശം
ത്തിൽ പോയി കൈരളിയെ കാക്കണം. തക്കുകൻ
കരുണയും അവിടെ വരും.

നരകപാശം. നാലി, ഞാൻ അവിടെ ഉണ്ടാ
യാൽ തക്കുകൻ ഏതൊരു അടുത്തുകി വരികയില്ല.
അതു ഞായോ. ഇപ്പോൾത്തന്നെ പോയിക്കളയാം.

നരകപാശം ചൊടുന്ന

ജാഗ്രതമാൻ ദൈവകണ്ഠത്തിലേക്കും, നാരദൻ
ദൈവശോകത്തിലേക്കും ചൊടുന്ന.

ചൊടുന്ന വഴിക്ക് നാരദന്റെ സുരസ്ഥിതം
കൈരളിയെ പിടിപ്പുകൊണ്ടുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽത്തന്നെ
ഞാൻ അവിടേക്ക് യാതൊരു അപകടവും വരില്ല. പി
ടിപ്പുകൊണ്ടുപോയെങ്കിൽ ഉപരിയെ നല്ല ഒരു യുദ്ധ
ത്തിന് വഴിയുണ്ട്. ഏതെങ്കിലും ദൈവശോകത്തു
പോകകരുണം.

നാരദൻ ദൈവശോകത്തു ചൊടുന്ന.

അംഗം 8

ഹിമവൽപാശം.

കൈരളി, രാജ, പെരുമാറ്റം.

കൈരളി—പെരുമാറ്റം, ഇന്ന് നമുക്ക് ചുറ്റ
ത്ത് എവിടെയും പോകാം. അമ്മാൻ കള്ളിവന
ത്തിൽ ഉണ്ടാകയില്ല. വല്ല കാട്ടാളന്മാരും വന്നാൽ
നാം എന്തു ചെയ്യും?

പെരുമാറ്റം—എന്താണ് കൈരളി ഇങ്ങിനെ
ധാരണയ്ക്ക്? ഞാൻ കൈരളിയെ കാട്ടാളന്മാരോട്
കയ്യിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെടുത്തും. ഞാൻ മരിച്ചിട്ടെങ്കി
ലും കൈരളിയെ രക്ഷപ്പെടുത്താനിരിക്കയില്ല.

കൈരളി. അങ്ങിനെ എനിക്ക് രക്ഷ കിട്ടിട്ട്

എന്താണ് കാഴ്ച? പെരുമാറ്റം മറിച്ചിട്ട് എനിക്ക് രക്ഷ കിട്ടണം. പുനഃജന്മമേ ഇല്ല. മറിച്ചിട്ടിരിക്കണം പുനർജന്മം ജോലിയില്ല. പെരുമാറ്റം മറിക്കണം മെരുവിൽ എനിക്കും കൂടെത്തന്നെ മരിക്കണം.

രംഭം. എന്താണ്, കൈമളിക്ക് പെരുമാറ്റം? ഇത്ര ബുദ്ധിമുട്ടേക്കാ! പെരുമാറ്റം പോകുന്ന സ്ഥലത്തു് കൈമളിക്ക് പോകുവാൻ മെലയുടുക്കേണ്ട!

കൈമളി—അങ്ങ് തീച്ചമുഴും പോകും, എന്താണ് ഇങ്ങിനെ ചോദിക്കുന്നത്?

രംഭം. കണ്ണിപ്പു. കൈമളി പറയുന്നത് കേട്ടിട്ട് പറഞ്ഞതാണ്. കൈമളിക്ക് പെരുമാറ്റമേ? ഇത്ര ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ടതെ പറയുന്നത് കേൾക്കാൻതന്നെ എനിക്ക് വളരെ സന്തോഷമാണ്. നിങ്ങൾ എന്തും ഇതേപ്രകാരം മൂറിക്കവിൻ.

പെരുമാറ്റം—അങ്ങിനെ എന്തും ഇതേപ്രകാരം ഇരിക്കുന്നതായിരിക്കും. നല്ല നല്ല കളി ചെയ്യുന്നതിൽ അർത്ഥശൂന്യതയുണ്ടാകും.

കൈമളി. എന്താണ് നല്ല വളരെ ഉദാഹരണം പോകണം.

പെരുമാറ്റം—കൈമളിക്ക് മേലാണ് അല്ലെ!

കൈമളി. മേലായിട്ടൊന്നുമില്ല. അതാണ് പഠിക്കുന്നതുകൊണ്ടുമാത്രമാണ് അങ്ങ് അങ്ങിനെ പറയുന്നത്.

രംഭം. എന്തിനാണ് ഇപ്പോൾ ചുറ്റും അറക്കുന്നത്? ഇന്നലെ അറക്കു പയ്യങ്ങൾ ഉന്ന് തീരെ വെടിയില്ല.

കൈമളി—ഇപ്പോൾ, അവിടെ അടുത്ത് വീണതാണ്ല്ലേ!

രംഭം. അതേ, അതിങ്ങിട്ട് മനസ്സിലാക്കു വള

கவனத்தா உய்வி ப்ருகஷைபுண.

രണ്ട് (പുഴ്തോറ) ഇരുപതു ഉച്ചയിലോ! ഉച്ചയിൽ എന്തൊരു മനസ്സിലാ കാണും?

உய்யு(ரி) - உலகத்தை சாக்காடுதான்' என்பதற்கு ரிஷி
கேள்வியாகி உரகு கைப்பது பதனாமிருகம்'

നമു—കൊള്ളെല്ലാം ചെയ്താൽ തന്നെത്തീർന്നു
 ചുറ്റെത്തുറയ്ക്കണം? അങ്ങനെയോ? നമ്മൾ ചുറ്റത്തിന്ന
 യിരിക്കുമ്പോൾ ചുറ്റത്തു ചുറ്റത്തും നമ്മൾക്ക് നമ്മുടെ
 മുന്നോട്ട്?

[illegible][illegible]

ഉപരി പറഞ്ഞ ഇദ്ദേഹം അധികമായി
ജ്ഞാൻ വിജ്ഞാൻ പ്രഭുവായതും ഭഗവതേ ശരണമേ
കൃഷ്ണമൃഗവേഷാൽ വന്നിരിക്കുകയാണു്

താഴെ കാണുന്ന കൈമാറ്റി ഇവിടെ ഉണ്ടാകുന്ന കൈമാറ്റ ആവശ്യങ്ങൾ സംബന്ധിച്ചുള്ള വരികളിലെ

[illegible]

രണ്ടു തമ്മുകൊണ്ട് കൈരളിയും പെരുന്തും
 വേവനാട്ടു താവഴി താഴെത്തു വാലത്തിലും ഉപ-
 ദ്രവിക്കാൻ താൻ വേണ്ടിക്കൊണ്ടിട്ടു.

ഉപ്പുശി—പുനീട്ടു പെരുന്താളോടു സ്നേഹമില്ലെ-
 ന്നാണോ രണ്ടു വിവരിക്കുന്നത്? പുനിക്കുമാത്രമല്ല,
 നാലാലും ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് താഴെത്താവഴി
 താഴെത്താവഴിയാണ് നാലാലും പുനീട്ടു ഉത്തമം അയ-
 യുതം താവഴി താഴെത്താവഴി ഉപദ്രവവും ഉപദ്രവ കാര്യ-
 യെല്ലെല്ലാം ശരിപ്പെടുത്തണം. രണ്ടു താഴെത്താവഴി
 നാലാലുംകൊണ്ട് ചെയ്യൽ മതി.

രണ്ടു—താവഴി താഴെത്താവഴി ഉപദ്രവവും വരിക
 തിട്ടെങ്കിൽ താൻ വേണ്ടതു പ്രവർത്തിക്കും.

ഉപ്പുശി. പുനീട്ടു നാലാലും രണ്ടു താഴെത്താവഴി
 താഴെത്താവഴി പെരുന്താളും കൈരളിയും കാണത്തക്ക
 ഉത്തമം എന്ന ചരണം കളിക്കും. താവഴി താഴെ പാ-
 ടിക്കുവാൻ വരാതിരിക്കെല്ലെ. തമ്മുകൻ നാലാലും വി-
 ഉത്തമംകൊണ്ട് താഴെത്താവഴി കിടക്കുന്നത് നാലാലും
 താഴെ തമ്മുകൻ നാലാലുംകൊണ്ട് ചെയ്യും. താവഴി
 പെരുന്താളും വരും. വിവരണ പുനീട്ടു തമ്മുകൻ ചെയ്യും
 കൊള്ളും.

രണ്ടു—താവഴി താഴെ താഴെത്താവഴി കൈര-
 ളിയെ കണ്ടിട്ടെങ്കിൽ പാലു ഉത്തമംകൊള്ളും.

ഉപ്പുശി—താവഴി താഴെത്താവഴി കാര്യം വേഗം
 പ്രവർത്തിക്കും.

രണ്ടു—പുനീട്ടു താഴെത്താവഴി പെരുന്താളും
 കൈരളിയും പെരുന്താളും പുനീട്ടുതാഴെത്താവഴി
 കൊള്ളും.

കൈരളിയും പെരുന്താളും പുനീട്ടു താഴെത്താവഴി
 പെരുന്താളും കൈരളിയും താഴെത്താവഴി താഴെത്താവഴി

പറന്നു കളിക്കുന്നു. കൈകളിൽ തരിശുകൊള്ളിക്കാൻ
നോക്കി നില്ക്കുന്നു.

കൈകളിൽ പൊന്തുമുള, കണ്ടുവെട്ട, നല്ല രണ്ടു
തരിശുകൾ. പത്തു രൂപ. നമുക്കു അമ്പതെ പി
ടിക്കുന്നു.

പെരുമാറ്റം കിട്ടുകയില്ല പറന്നുകളയും.

കൈകളിൽ നമുക്കുവേണ്ടുന്ന നോക്കുന്നു. കരു വരു
ത്തു പടിക്കുന്നു കിട്ടും.

തരിശുകൾ നന്നു നന്നു കരു വേണ്ട ഗുഹ
യുടെ അടുത്തുവെക്കുന്നു.

കൈകളിൽ പൊന്തുമുള, പെരുമാറ്റം, അമ്പതെ
ഗുഹയുടെ ഉള്ളിലേക്കു വെക്കുന്നു ആയി പറഞ്ഞതുമുതലും.
എന്നാൽ നമുക്കു അമ്പതെ ഉള്ളിലേക്കു പടിക്കുന്നു.
പൊന്തുമുള ആ ചെറുത്തു നിന്നും ആക്കുന്നു. അത് ചുവ
ച്ച ചെറുത്തു നിന്നും ആക്കുന്നു.

രണ്ടു പെരുമാറ്റം രണ്ടു ചെറുത്തു നിന്നും തരിശുകൾ
കൈ പെരുമാറ്റം കൊണ്ടു. തരിശുകൾ ഗുഹയുടെ ഉള്ളി
ലേക്കു കൊണ്ടു. കൈകളിലും പെരുമാറ്റം തരിശുക
ളുടെ പിന്നാലെ കൊണ്ടുവരുന്നു. ഉടനെത്തന്നെ
തരിശുകൾ വായുവുട്ടി അവിടെനിന്നു പറക്കുന്നു

ഇത്രയും പ്രാപ്തിയുണ്ട്.

ഉന്മാതി—പുനഃ? ഈ ചെട്ടിക്കു കാരണം? (കട്ടിലിലേക്ക് പോയി) ഉറങ്ങുന്നതിന്? ഉറങ്ങി നെ പാടി സ്വാമി?

ദേവേന്ദ്രൻ—എന്നു മാത്രമാണ് രാവില്ല. അമ്പനാണ്? എന്നു ഈ സ്ഥിതിയിൽ ആക്കിയത് ഓർ. (പ്രവേശിച്ചു) നാടോടുകൂടി വന്നിട്ടുണ്ട്.

ദേവേന്ദ്രൻ—എനിക്ക് സുഖമില്ലെന്നു പറ. (ഭക്തർ ചേർന്നു, വേശം എന്നു പറയുകയും നാമകൻ കാണ്മാൻ അങ്ങനെയൊരുവരെ പറയുകയും ചെയ്തു.)

ദേവേന്ദ്രൻ—എനിക്ക് സുഖമില്ലെന്നു പറ.

ഉന്മാതി—ഈ മാതാകളായപ്പോൾ. ഇനി എന്താണ്? നിങ്ങൾ? എങ്ങനെയെങ്കിലും മാത്രമാണ് ഉറങ്ങാൻ ആണു ചേർന്നു വെക്കുന്നത് വേണ്ട മാത്രം.

ദേവേന്ദ്രൻ—ആ തമ്മിൽ ചേർന്നിരിക്കട്ടെ എനിച്ച് നമുക്ക് ആരെയെങ്കിലും.

നാമകൻ പ്രവേശിക്കുന്നു.

നാമകൻ ഉറങ്ങുന്നത് ചെട്ടിയുടെ ഉടമസ്ഥനായില്ലെന്നത്? ഉറങ്ങാൻ വെച്ചു അമ്പനെയും ഉറങ്ങാൻ.

ദേവേന്ദ്രൻ സല്ല സുഖമില്ല ഓരോന്നിന് അല്ലെങ്കിൽ അങ്ങനെയും ഉറങ്ങില്ല.

നാമകൻ. പതിനൊന്നുമില്ലല്ലോ. അതൊന്നു തൊട്ടു നോക്കൂ. (അടുത്തു ചെല്ലുന്നു.)

ദേവേന്ദ്രൻ. ഇല്ല ഇല്ല. എന്താ പറയ്? എന്തെങ്കിലും എനിക്ക് അങ്ങനെയൊന്നു നോക്കി നോക്കി നോക്കി അതുകൊണ്ടു പറയുക കിട്ടുകയാണ്.

നാമകൻ. പുനാൽ തീച്ചയായും പനി ഇല്ലാതിരിക്കുമില്ല അങ്ങനെയൊന്നു നോക്കി പറയൂ.

ദേവേന്ദ്രൻ. അല്ല, അതുകൊണ്ടാണ്.

നാമകൻ—പുനഃ? ഇത് ഇങ്ങനെ പറയൂ.

നന്താ? അന്നൊന്നു കൊടുക്കാമെന്നുമാത്രമേ ചെല്ലൂ യുള്ളി.

ഇന്ദ്രാണി—നന്ദിൻ അന്തർ ഭാഗ്യമുള്ളതിൽ പിന്നെ എന്തിനാണ് നന്ദൻ നിശ്ചയിക്കുന്നത്?

നന്ദൻ—വേറെ കാര്യം എന്തെങ്കിലും പരമ ഭക്തികളും ഉണ്ട്. പരിവേഷത്തിൽ പണിക്കുള്ള മരുന്നുകൊടുക്കുന്ന വിധം വിശദീകരിക്കാം.

ദേവേന്ദ്രൻ. വേദം നന്ദൻ ചിലിട്ടുണ്ടെന്ന് നീല്ല. എന്തിന് നല്ലവണ്ണം സമീപം.

നന്ദൻ—എന്താ? എന്താണ്? എന്തൊക്കെ അന്തർ നന്ദൻ വിളക്കുമാറ്റം.

ചെറിയ തക്കം പ്രയോജനപ്പെടുന്നവയുള്ളവയെക്കുറിച്ച് അറിയാൻ പ്രയത്നിക്കണം.

ദേവേന്ദ്രൻ—എന്താണ്, കാര്യം സമീപമോ? തക്കം—സമീപം. പക്ഷെ വളരെ അപകടത്തിലാണ് കൈരളിയിൽ, നന്ദൻ ചിന്നം ചെറിയതാണ്.

നന്ദൻ (തക്കം) "ഇതെന്താണ്? തക്കം പ്രയോജനം വരുത്തുമോ?

തക്കം. തക്കം അറിയാൻ കാര്യം എന്തെങ്കിലും വരുത്തിയതാണ് അവിടെ കിടന്നതെ.

നന്ദൻ—അറിയാൻ അവിടെത്തന്നെ കിടക്കട്ടെ. തക്കം പുറത്തുവിടാൻ ശ്രമിക്കില്ലാതെ പോട്ടെ.

ദേവൻ (പ്രവേശിച്ചു) നന്ദൻ, ഇത് നന്ദൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്.

ദേവേന്ദ്രൻ—തക്കം വേറെ കൈരളിയിൽ വേറെ പോയതെ വരുത്തിയതെ അവിടെ ഉത്തരവുണ്ടെന്നും അത് പരിവേഷത്തിലേക്കു.

തമ്മകൻ—അയ്യോ, ചാലിയിൽ മാത്രം ചോ
ദിക്കുന്നു. എന്തിനാ? ഇവരെക്കൊണ്ടു ചോദിക്കുവാൻ
സാധിക്കുന്നില്ല. നാമുടമയുടെ നോക്കി അവി
ടെയെങ്കിലും കാണുന്നില്ല.

ദേവപ്രസാദ്—പുതിയതൊക്കെയും വേഗം കൈ
മാറ്റത്തിൽ ചോർച്ചയോടു കൂടുന്ന ഇവിടെനിന്നു
എല്ലാവരും രാജ്യം.

ഇത്രയും—വേഗം, അയ്യോ!

ദേവപ്രസാദ്—പുല്ലാവരും കൈമാറ്റത്തിൽ;
അതുകൊണ്ട് അയ്യോയോടും ഇത്രയുംകൂടെ കൂടെ സ
ത്യംവരുന്നതോടും ചോർച്ചയോടു കൂടെ കൈമാറ്റത്തി
ലേക്കും ചോദിക്കും” എന്ന് ചോർച്ചയോടു കൂടെ നിൽക്കുന്നു.

പെട്ടെന്നു നാമുടമയുടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു.
“ഹി ഹി, വളരെ അഗതിയായിട്ടുണ്ടാ?”

തമ്മകൻ—മേൽ, മേൽ, എന്തിനാ ചോർ
ച്ചയ്ക്കും. എന്തിനാ ചോദിക്കും ചോദിക്കും.

നാമുടമൻ തമ്മകന്റെ വിളി കേൾക്കുകയും
പിന്നെയും അയ്യോയ്ക്കുകയും ചെയ്തും ഒരു അർ
ത്ഥംവരിച്ചു “ദേവപ്രസാദത്തിന്റെ ഒരു ചോർച്ചയോ
ടും വെണ്ടി വേഗം തിരിച്ചു വരികയും ചെയ്തു.”

ദേവപ്രസാദ്—ഇത്രയും വേഗം ചോർ
ച്ചയും. നാമുടമൻ ഇവിടെ എത്തിച്ചേരുന്നത് പി
ന്നെ ഇവിടെയെത്താൻ നിശ്ചയിച്ചും ഉണ്ടാകുകയും
ചെയ്തു. നാമുടമൻ ചോർച്ചയോടു കൂടെ ചോർച്ചയോടു
കൂടെ. ഈ ദേവപ്രസാദത്തിന്റെ ഉപദേശ
പ്രകാരം വേഗം വരികയും ചെയ്തു.

പുല്ലാവരും പിന്നെല്ലാ വാതിലിൽക്കൂടി ചോ
ർച്ചയോടു കൂടെ.

നാമുടമൻ പ്രത്യേകിച്ചും ദേവപ്രസാദം ചോർ
ച്ചയും. ചോർച്ചയോടു കൂടെ. അവിടെയെങ്കിലും

അക്കരെ കാണാത്തതുകൊണ്ടു രക്ഷകന്റെ ചിന്താ
വെ പോകുന്നു.

രംഗം 2

രക്ഷകൻ, രക്ഷകൻ.

വെളിച്ചം, രക്ഷകൻ.

രക്ഷകൻ—അയ്യോ, എന്തെ രക്ഷിക്കണം.
അൻ വല്ലാത്ത അപകടത്തിൽ പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഒരു
വേഗത്തിൽ വരൂ കേട്ട് അൻ ഭൂമിയിൽ പോയി ചി
ല ആളുകളെ എന്റെ വയറ്റിലാക്കി. നരകപാശം
അതിർത്തു എന്റെ ചിന്തയെ എത്തി. അൻ ഒരു
വെളിച്ചം പോയി. അവിടെവെച്ചു നാലുമണിയിൽ
യുദ്ധം ആരംഭിച്ചു. എനിക്ക് എന്റെ വയറ്റിൽ
ഒരുവരെ ചുറ്റു വെക്കുകയും നിശ്ചയിച്ച ഉദ്യമം
യായി 'എൻ്റെ' അനുകൂലമായി സാധിച്ചുനി
ല്പ. വയറ്റിൽ വേഗം സഹിച്ചുനില്പ. എന്റെ
ഉദ്ധരണി പൊട്ടും എന്തെന്നു. വേഗം
എവിടെയും പോകുവാൻ ഒരു സ്ഥലംവെച്ചിട്ടു വേ
ഗംകൊണ്ടു പോകുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടു. നരകപാശം
അവിടെയുണ്ട്. ഉദ്യമംകൊണ്ടു ഒരു രക്ഷയുണ്ടു.
എന്തിനെന്നുവെച്ചു ഉദ്യമം ഉൾക്കൊണ്ടു സമ്മതം
വാങ്ങിത്തന്നു. ആവശ്യം ഉൾക്കൊണ്ടു എ
ന്റെ ചിന്തയെ ചുറ്റുക.

വെളിച്ചം. സാക്ഷാത്കാരം പരമമായ നിശ്ചി
തമായ നമുക്കു ചുറ്റുമുള്ള അയ്യോ പ്രാപിക്കാ
വത. നമുക്കു വേഗം കണ്ടുപിടിക്കാം. അയ്യോ നമു
ക്കെന്നു പറഞ്ഞാൽ ചിന്ത നാം ഒഴിച്ചു.

വെളിച്ചം. രക്ഷകൻ ചുറ്റുമുള്ള അയ്യോ
വേഗം പോകുന്നു. രക്ഷകൻ ചുറ്റു നിശ്ചിത വാ
ദ്യം അയ്യോയെ പ്രവേശിക്കുന്നു.

പാപ്പയി പുത്താണു വാഡകി, വിശേഷിച്ചു?
വാഡകി. ഇവിടുത്താട് അപേക്ഷ ചെയ്തുവാ
നാണു വന്നിരിയ്ക്കുന്നത്. ആ അപേക്ഷ താൻവരി
യ്ക്കും എന്ത ആദ്യം അരുളണം.

പാപ്പയി. എന്താണു വാഡകി ഇങ്ങിനെ പറ
യുന്നത്? അപേക്ഷ ഇന്നതാണെന്നു പറയാതെ
എങ്ങിനെയാണു താൻ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നത്?

വാഡകി. കാര്യം ഇവിടുത്താട് വലിയതൊ
ന്നല്ല. അത് തൊടുന്ന സമ്മതിയുന്നതിൽ താ
ന്താരു അറിയുകയും ഉണ്ടാകയില്ല.

പാപ്പയി—പുനാൽ പുതുക്കേണ്ടു സ ന്തി
യെ അറിയിക്കുന്നില്ല? സ ന്തിയെ അറിയിച്ചാൽ
അ പ്രശ്നവും കാര്യകളില്ലല്ലോ.

വാഡകി—സ ന്തി സമാധിയിലാണ്. ഇവി
ടുത്തെ സമ്മതം കിട്ടാതെ പിന്നെ സ ന്തി അതിനു
യതാത വ്യത്യസ്തവും പറയുന്നതു് പുനർ ഒരു
ബന്ധുവിന്നു ഇവിടെ അഭയം നേടണം എന്നു അ
പേക്ഷയുണ്ടാകയാണു വന്നിരിക്കുന്നത്.

പാപ്പയി. അഭയം അണം. എന്തു ആവശ്യമെന്നു
അപേക്ഷിച്ചാലും താൻ കൊടുക്കാതെക്കിട്ടില്ല. പ്ര
ത്യേകിച്ചു വാഡകിയുടെ ബന്ധുവിന്നു തീച്ചയായും
നൽകാതിരിക്കില്ല. അഭയം കൊടുക്കാമെന്നു വാഗ്ദാ
നം ചെയ്തത. ആയാണു അഭയം പ്രാപിച്ചിരിക്കു
ന്നതു്.

വാഡകി—തക്കന്നാണ്.

പാപ്പയി. തക്കന്നോ? എന്താണു തക്കന്നു
ഇവിടെ വരുവാൻ കാരണം? അപ്രകാരം തക്കന്നു
ന്റെ സ ന്തം ആലോചിക്കുമ്പോൾ തക്കന്നു ന
ക്കെ അഭയം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്തിനാണു?
ഇതിൽ പുനോ തക്കന്നായിരിക്കും. പുനേക്കിടം

അമ്മ: പ്രാപിച്ചതിനെ അൻ തുളകയില്ല തമ്മെ
കനോട് വയ്ക്കാൻ പറയൂ.

വളരെ വലിയ വയറോടുകൂടി തമ്മെൻ ഉത്തര
മിടുന്നു.

പാപ്പതി ഉത്തരയ്ക്കു് തമ്മെൻ പറയീയ
തു് വല്ലാത്ത അബദ്ധം പിണഞ്ഞു എന്നു തോന്നു
ന്നല്ലോ വയറിൽ എന്താണ് ബ്രഹ്മാണയംപോ
ലെ കാണുന്നതു്?

തമ്മെൻ: അൻ ഉയർന്നു വാക്കു കേട്ടിട്ടു് മ
ന തുളകളെ വിട്ടു. നാദമഹിമയുടെ ശബ്ദം
നേതുമായി ഉവരെ പറഞ്ഞു വിടുവാനുകൂടി നിശ്ച
യിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. നരകപ്രാണിനെയും, ഭക്തവരാ
മനെയും കേൾപ്പിട്ടു് ഒരു സ്ഥലത്തു നില്ക്കുന്നു കഴിവി
ല്ലാതായി. അതുകൊണ്ട് ഉവരെ ഒരു പുരുഷു് അഭി
യനക്കയം നല്കണം.

പാപ്പതി—സന്ദി അറിഞ്ഞാൽ എന്തു പറ
യുമോ എന്ന് നിശ്ചയിച്ചു. ഏതായാലും തമ്മെൻ
ഉവരെ വന്നതുകൊണ്ട് അൻ മധ്യമുരം. ഉവരി
നെ നിന്ദിക്കരുതു്.

തമ്മെൻ എന്തു വയറോടേതെ സന്ദി
നില്ല

പാപ്പതി ഉത്തരയ്ക്കു് ഇതിന്നകത്തുള്ളതു്?

തമ്മെൻ: ഇതിന്നകത്തു് രണ്ട് അപ്പാരസ്ട്രീക
ളും, രണ്ട് മനുഷ്യരും ഉണ്ട് അപ്പാരസ്ട്രീകൾ രണ്ടു
യും ഉപദ്രവിക്കുന്നത് ഒരു കട്ടി അപ്പാരസ്ട്രീകളുടെ
തോലുപറമ്പാണ്. മറ്റൊരു കട്ടി ചുറ്റുമുറമെൻ്റെ പോ
രമെകളാണ്.

പാപ്പതി: കൈളി, അല്ലേ?

തമ്മെൻ: അതേ, കൈളിയെ അനേകമായി

മു്, നരകപാശവും മാഴ്വരാജനും ഇപ്പോൾ ഇവിടെക്കു വന്നു.

പാശ്ചാത്യർ എന്തിനാണ് ഈ തകരാറിന്നു കൈ പോയത്? ഈ ദേവനാണ് ഈ ഭരണാനുസന്ധി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിൽ പ്രത്യേകിച്ചു വാസനയുണ്ട്. ഏതെങ്കിലും തക്കകാരൻ കരാജ്യാർത്ഥത്തുകയെടുക്കാൻ കൗം പറയുന്നില്ല. ഏതെങ്കിലും ആൻ പറഞ്ഞപ്രകാരം ചെയ്യും. (ഒരു ഭൂതത്തോട്) പോയി നന്ദിക്കേര നന്ദോട് വരാൻ പറ.

നന്ദിക്കേര ആൻ ചുവന്നിട്ടു നന്ദൂരിയ്ക്കുന്നു

പാശ്ചാത്യർ ഇതിന്റെ ഉള്ളിൽ ആരെങ്കിലും വരികയ്ക്കും. ഒരു സമയം നരകപാശമോ മാഴ്വരാജനോ വന്നു. ആരെങ്കിലും ഉണ്ടു് വരികയ്ക്കും ഭൂതത്തോ ഏല്പാ സ്ഥലത്തു പോയി കാവൽ നില്ക്കട്ടെ. മാഴ്വരാജൻ വരികയാകുന്നതിൽ ഉണ്ണിയോട് പോയി പറയണം.

നന്ദിക്കേരപൻ “കല്പനപോയവ” എന്നു പറയുക പോകുന്നു.

തക്കകാരം വാടുകിടക്കുകയാസത്തിൽ വേറൊരു സ്ഥലത്തേക്കു പോകുന്നു.

രണ്ടാം ദി

മാഴ്വരാജൻ കൈപാശത്തിലേക്കു പോകുന്നു. വഴിയിൽ നരകപാശം വരുന്നില്ല. മാഴ്വരാജന്റെ മുമ്പിൽ നരകപാശം നെടുമിടുന്നു.

മാഴ്വരാജൻ എന്താണ് നരകപാശം ഹിതവൽകാര്യത്തിൽ ചെയ്യപ്പെട്ടു? എന്താണ് വരികയ്ക്കും ഇവിടെ എന്തിനാണ് വന്നിരിക്കുന്നത്?

നരകപാശം. നന്ദി, കൈകളിൽ ഹിതവൽ പാശത്തിലില്ല കൈകളിൽ തക്കകാരൻ പിടിച്ചു കൊണ്ടു പോയുള്ളതേ.

ഓട്ടവരാമൻ ഹുറുറുറു! താൻ പറയുന്നതാ!
തക്കൻ കൈരളിയെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ
താൻ കനം പ്രവേശിച്ചില്ല എന്നോ!

ഓട്ടവരാമൻ മേൽ രക്തവർണ്ണമായിരിക്കുന്നു.
കയ്യിലുള്ള വെണ്മഴ പരകപാശത്തിന്റെ നേരെ കു
ത്തുന്നു.

നരകപാശം—നാലി, എന്റെ കറുത്തല്ല
താൻ അവിടെ ചെല്ലുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ ആ സംഭ
വം സംഭവം കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. പക്ഷെ തക്കനോ
ണെന്നു നോക്കുകയായി. താൻ കണ്ടിരുന്നതിൽ
സന്തോഷപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവിടെ ഉടനേരത്തന്നെ
തക്കന്റെ പാശം പോയി. ദൈവം വരുന്നതാണ്
പോയതെന്നു നോക്കുകയായി. അവിടെ പോയി
നോക്കിയപ്പോൾ അവിടെ ഒരുതന്നെ ഉണ്ടായിര
ുന്നില്ല. ദൈവം വരും മുമ്പെ ചുട്ടു കരിയുക.

ഓട്ടവരാമൻ—ആ ദൈവൻ എവിടെ
പ്പോയി?

നരകപാശം—ദൈവൻ വരുന്നവയത്തിലേ
ക്കു പോയപ്പോൾ തക്കനെ അവിടെ ചുട്ടിട്ട്
അവൻ കൈവന്നതിൽ പോയപ്പോൾ എന്നും നോ
ക്കിയിരുന്ന കൈവന്നതിലേക്കു പോകുന്നത് ഇവി
ടുത്താൽ ആരെക്കുറിച്ചൊന്നും എന്ന് വിചാരിച്ചിട്ടു
മുണ്ടാകൂ പറയുകയാണ്.

ഓട്ടവരാമൻ, പരമേശ്വർ ആ കള്ളൻ! അ
യ്യം കൊടുത്തിരിക്കില്ല. അയാൾ കൊടുത്തിട്ടു
ണ്ടെങ്കിൽതന്നെ കാക്കുമാനം അറിയാതെയാക്കി
രിക്കണം. ഏതെങ്കിലും കൈവന്നതിലേക്കു പോയി
യതും ദൈവവന്നു പിന്നെ കാണാം. നരകപാശം
വരും.

പെട്ടെന്നു താക്കൻ പ്രവേശിച്ചു.

നാരദൻ—ഓഴവരാജൻ നമസ്കാരം.

ഓഴവരാജൻ—നാരദൻ നല്ല യോഗിനാണ്. കൈരളിയെ അവിടുത്തെ കയ്യിൽ എടുപ്പിച്ചിട്ടല്ലേ അങ്ങ് പോയത്? കൈരളി ഇപ്പോൾ എവിടെ?

നാരദൻ—ഓഴവരാജൻ കോപിക്കരുത്. അങ്ങ് അതിനെപ്പറ്റി പാശുവാൻതന്നെയാണ് കൂടെട്ട് പറഞ്ഞത്. അങ്ങ് വിചാരിച്ചാൽ പുതുതന്നെ ചെമ്മുവാൻ കഷ്ടം! ഉടൻതന്നെ ആ ദേവേന്ദ്രന്റെ പത്നിയെക്കൊണ്ടാണ് അവൻ അവന്റെ കാര്യം നേടേണ്ടതിലേയ്ക്ക് പുറത്തും പ്രവർത്തിച്ചു. കൈരളി കൈലാസത്തിലേക്ക്, അങ്കുരം അവിടെയുണ്ട്. ദേവേന്ദ്രൻ പാശുവാലേപ്പോയിയിട്ടുണ്ട്. പുറത്തേക്കു വരുവാൻ നാണമുണ്ടാകുമല്ലോ, സമുദ്രത്തിൽ പോയി ഉളിയിട്ടിരിക്കുന്നത്.

ഓഴവരാജൻ—അങ്ങ് കൈലാസത്തിലേയ്ക്ക് ചെന്നു ചിലിക്കരുത്. ചുരുങ്ങിയേ അങ്കുരം അവിടെ ഉണ്ടെന്നു കേട്ടു ശിവനെ കണ്ടെന്നും അങ്കുരം കണ്ടെന്നും കണക്കാക്കേണ്ടതല്ല.

നാരദൻ—പക്ഷേ—

ഓഴവരാജൻ—എന്താണ്, പക്ഷേ?

നാരദൻ—ഓഴവരാജൻ കൈലാസത്തിലേക്ക് തന്നെത്തന്നെ പോയിട്ട് കാഴ്ചവെച്ചു പരമശിവൻ സന്തോഷിച്ചിരിക്കണം, ചാർച്ചിതമാണ് അങ്കുരം അങ്ങനെയല്ലാത്തതല്ലേ? പക്ഷേ, കാര്യം ദുഃഖനാശിയാക്കുന്നതിനുമുമ്പെയാണ് അത് ചെയ്തത്. ഏതായാലും അങ്കുരം കോപിച്ചു അവിടെ ചെല്ലുകയെന്നതുകൊണ്ട് മനുഷ്യനും അവിടെ കടത്തിയില്ല എന്നു വേണമെന്ന് മതി.

ഓഴവരാജൻ—എന്നാൽ മാനുഷകടക്കുന്ന എന്റെ അടുത്തുണ്ടും നെട്ടടി പുറത്തേക്ക് എടുക്കാം.

അതല്ലാതെ ഒരു കാര്യത്തിന് പുറപ്പെട്ടാൽ അത് വിൽവാകുമല്ല, തീച്ചയാണ്.

നാമൻ. കൈവസ്ത്രത്തിന്റെ വടിക്കൽ ന നികേശംതന്നെ കൈവസ്ത്രം കവൽ നില്ക്കുന്നുണ്ട്? ഉത്തരമേതും കവൽ നിൽക്കിയിട്ടുണ്ട്.

മാതൃവരം—അങ്ങനെയൊക്കെകിട്ടി, എ ന്നിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു വില്ക്കുമെന്ന് കണ്ടു പുറത്തുവന്നു. അതല്ല, അത് എന്നെ വട്ടുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത് യുദ്ധംപോലെയല്ല മരിച്ചതും പോലും. ഏതെങ്കിലും കൈവസ്ത്രത്തിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു അത് ഇനി കണ്ടു ന്നാകെങ്കിൽ, കണ്ടുകിട്ടി കൊള്ളിയാകുമ്പോൾ, അല്ലാ തൊക്കെ, മീമ്പിട്ടിട്ടാകും. അത് തീച്ചയാണ്.

പരസ്യമാർ കൈവസ്ത്രം കണ്ടു വെട്ടിക്കൊന്നു മുമ്പെത്താൻ കൈവസ്ത്രത്തിലേക്ക് പോകാം

നാമൻ ആരംഭം:

കൈവസ്ത്രംകിട്ടിപ്പോകുമ്പോൾ, ഉപോത്തന്ന ക ളിത്തറയോടു യുദ്ധത്തിലേക്ക് പോയിരിക്കുന്ന യുദ്ധം ഉണ്ടാകും എന്ന് കണ്ടാൽ ഇവരും. മാതൃവരം മറ്റൊരു കൈവസ്ത്രത്തിലേക്ക് വിൽക്കുമ്പോൾ, തീച്ചയാണ് അതെന്ന് വെട്ടിക്കിട്ടിട്ട് മാതൃവരംകൊണ്ട് പുല്ലു കായെത്തും വെട്ടിയിൽ വെട്ടും ചെയ്യും. പിന്നേതെങ്കിലും എന്താണ് പറയാനുള്ളത്? ഒരു സ മയം വെട്ടിയെടുത്തതാണ്, മാതൃവരംകൊണ്ട് എന്തി ന്നുപോൾ മതി. ഉദാഹരണം താഴെവെട്ടി കഴിയുമ്പോൾ എന്തൊരുതരം ആഘോഷംകൊണ്ടുണ്ടുണ്ടു. ദൈവൻ സമൃദ്ധനാണെന്ന്, അയാളെ അവിടന്ന് കണ്ടു പുറത്തു പോയിട്ടുണ്ട്! എന്തൊരുതരം എന്തെങ്കിലും അ ട്ടതെങ്ങിയിരിക്കുന്നു. എല്ലാം കണ്ടു നല്ലതായി കലാശിക്കുകയും ചെയ്യും. സമൃദ്ധിയിൽനിന്ന് ദൈവ

ഇങ്ങനെ ഉള്ളതിവിടവാൻ കഴിയുകയും എന്നാൽ
അങ്ങനെയല്ല.

രംഗം 4

ദേവസ്വൻ സമുദത്തിന്റെ അടിയിൽ ഒരു പാ
രയുടെ ചുവട്ടിൽ ചെന്നിരിക്കുന്നു.

നാലു ഭാഗത്തും അനവധി കന്യകാകളും നഗ്ര
ങ്ങളും കൂടിയിരിക്കുന്നു.

ഒരു നഗ്രം—ഇത് തീച്ചയായും സമുദത്തിലുള്ള
ജീവിയല്ല. നമുക്ക്, ഉവരുന്ന ഇവിടത്തിന് തുട
ക്കമുണ്ട്. അത് അവർക്ക് വാഗ് കണ്ടിപ്പോൾ നമു
ക്കെല്ലാവർക്കും മെന്തെ കടിക്കാം.

വേദാന്ത നഗ്രം—ഒരു സമുദം വാൽകൊണ്ടി
ച്ചാണോ?

ദേവസ്വൻ—അതും, അത് നിങ്ങളെ ഉപദ
വിഷ്ടയാല്ല.

ഒരു നഗ്രം—കള്ളൻ, ഉപദവിഷ്ടയില്ലാത്ത. നി
ന്നെ ആണ് എന്ന് നന്നോട് ആണ് ഇവിടെ വരു
വാൻ പറഞ്ഞു?

ദേവസ്വൻ—നിങ്ങൾ എന്നെ ഉപദവിഷ്ടയാ
ണെങ്കിൽ, അത് നിങ്ങളെയെല്ലാം കൊന്നുകളയും.

നഗ്രം. എന്താ, പടിയെക്കൊണ്ട് വാൽ.

എല്ലാവരുംകൂടി വാൽ ചെന്നു കടിച്ചുപിടി
ക്കുന്നു.

ദേവസ്വൻ വളരെ കഷ്ടപ്പെട്ടു വാൽ കൈപ്പൊ
ട്ടത്തിൽ അത് കട്ടിപ്പുള്ള വേൽകൊണ്ട് നഗ്രങ്ങളെ
കൊട്ടിക്കുന്നു.

ദേവസ്വൻ. ഇതിനെന്നെ ഉപദവിഷ്ടയില്ല.
വരുണൻ എന്നെ കാണാതിരുന്നാൽ മതി. അതും,

ആ കരളനനെത്താണോ?

ഉത്തരനീന്ത കര കരകരപ്പുത്തം, കരീതനകൃ
തം, തിമിഹലത്തം, മുലാമവ വരുന്ന.

മകരളപു—നീ, ആരോടാ? കളളാ, ഇവിടെ
ആരു രണ്ടുവാൻ പാഞ്ഞു? വാ പുറത്തു വാ, മുല
തന്നിനു വാ.

ദേവപ്രസാദ്. ഞാൻ മുലതന്നിനു വന്നതല്ല,
ഞാൻ ഇവിടെ ഒരു പ്രാപിച്ചതാണ്.

മകരളപു—സ.പാടി നമ്മളിച്ചിട്ടുണ്ടോ
വരുന്നത് അറിയാതെ ഈ നമുക്കുതാൽ നീ എ
തെങ്ങനെ വന്നു?

ദേവപ്രസാദ്. അല്ല, വരുന്നതോട് പറയണം.

മകരളപു—നീ ഏതോ അറുന്നതാണ്, അ
തോരു സംഗതവെച്ചു നമ്മു ചെന്നു വളഞ്ഞു
അവനെ പിടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാം!

പ്രൊല്ലാവനപ്പടി ദേവപ്രസാദ് നാലു ചാക്കത്തു
നിന്നും കളഞ്ഞു. ദേവപ്രസാദ് വേറെ സഹിക്കുവാൻ
വയറുതെ പുറത്തു ചാക്കുന്ന ഉടനെതന്നെ ദേവേ
പ്രസാദ് നാലു ചാക്കത്തുനിന്നും കളി പുല്ലാവനം വേര
നമുക്കുത്തു. ദേവപ്രസാദ് “അല്ല, അല്ല.”
എന്നു നാലുവെളിക്കുന്നു. ശബ്ദം കേട്ടു വരുന്നത്
പ്രവേശിക്കുന്നു.

വരുന്നത്. ഇതെന്താണിത്?, ഇതാത്?

മകരളപു—സ.പാടി, ഏതോ കരളനൻ വന്നു
സമുദ്രത്തിൽ കളിച്ചിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെയെ കളിക്കള
യെല്ലാം അറുപ്പുതാൽ.

ദേവപ്രസാദ്. ഞാൻ അറുന്നതല്ല, ദേവനാണ്.

വരുന്നത്—ഇതെന്താണിത്? ഇപ്രകാരം ശബ്ദ
മാണല്ലോ കേൾക്കുന്നത്? എന്താണ് ഞാൻ ആരാണ്?

ദേവപ്രസാദ്—അല്ല, ഞാൻ ദേവപ്രസാദാണ്.

വരുന്നത്—ഇത്രയും ഉത്തമം കഥ. എങ്ങിനെ ഈ സ്ഥിതിയിലായി!

മകരമുഖം. സ്വാമി, ഇവർ പറയുന്നത് വിശ്വസിക്കുകയോ? ഇത് മിടുക്കനും അസാധാരണവും. ഇത്രനാണെങ്കിൽ ദൈവം ഒരു ജാതി പറയുക.

വരുന്നത്—എന്താണ് ഇത്രയും, യോഗമെന്നു മനസ്സിലാക്കുക!

മേവേദൻ. അത്യാ മനോഹരം, നിമിഷത്തിൽ, ശാഖകളുടെ ഉടലിലെ വന്നതാണ് ആ കഥ പിന്നെ പറയുക.

മകരമുഖം. സ്വാമി, കള്ളന്മാരെ എല്ലാ വരും ഒരു കഥ പറയുന്നതാണ്. ഇതാണു പറയുന്നത് വിശ്വസിക്കുകയോ?

മേവേദൻ—അതേ, വരുന്നത്, അത് പറയുന്നത് സത്യമാണ്.

വരുന്നത്. അത് എങ്ങിനെയാണ് വിശ്വസിക്കുകയോ?

മേവേദൻ. അത് വരുന്നവരുമായി പലതരം പലതരം എല്ലാം ശരിയായി പറയുന്നതാണ്. ഇവരാണ് എല്ലാവരും ഒരു പക്ഷേപാൽ പറയുക.

വരുന്നത്. നിങ്ങളെല്ലാവരും ചോദിക്കാത്തതിൽ, അത് ഇതിനെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുക.

മകരമുഖം. ഇതും അവിടെനിന്നു ചോദിക്കുന്നു.

മേവേദൻ. അത് വരുന്നവരെ കാണാതെ കഴിഞ്ഞു. എന്തെങ്കിലും വിചാരിച്ചിട്ടാണ് ഇവിടെ വന്നുകൊണ്ട് എന്തിന് വേറെ ഒരു സ്ഥലത്തും ഇവിടെ വന്ന് സ്വയം കാണുന്നില്ല.

വരുന്നത്—ഇതിനെപ്പറ്റി ചോദിക്കുക!

ദേവനാഥൻ. അതൊന്നും പറയണ്ട, മറിയപ്പൻ്റെ ദൈവമെന്തെന്നും കൊടുത്താലത്തെ ഹലമാണ് ഇതെന്നും. ത്രിമൂർത്തികൾക്കു് കാഴ്ചയിവരും നന്നെക്കറയും എന്നാണ് ഏകൻ്റെ പക്ഷം. ബുദ്ധിയില്ലാത്ത മനുഷ്യക്കു് ബാധം കൊണ്ടാൽ യോഗ്യന്മാരായ നരവെപ്പാലമെടുക്കുവാൻ ഉത്തമനെ കണ്ടുപിടിക്കേണ്ടി വരും.

വരണൻ. ഇതെങ്ങിനെ പറാറി എന്നു പറഞ്ഞില്ലല്ലോ.

ദേവനാഥൻ—ആ ചെറുവരണൻ ശപിച്ചതാണ് അവൻ രണ്ടെ ശിശുവിട്ടി. അതിന്നു അവന്റെ നേരെ പ്രാർത്ഥനയെടുത്തു അത്യാദി. അതുകൊണ്ടു നമ്മെ ശപിച്ചു.

വരണൻ—ദൈവമെന്തെന്നു് അറിയാതെ അറിന്നു്?

ദേവനാഥൻ—അത് ആ നരകവാസത്തിന്റെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൊണ്ട് നരകവാസം നമ്മുടെ നന്മിനിയെ കൊണ്ടുപോയി. വീടുകൊണ്ട് പരശുരാമനോട് അപേക്ഷിച്ചു പറശുരാമൻ അതിനെ കൊല്ലുന്നതിന്നു പകരം അതിനെ രണ്ടു കിരണാക്ഷി ദേവലോകം മുഴുവനും നശിപ്പിച്ചു തിരികെയെടുത്തു മേനകയും ഇന്ദ്രാണിയും എല്ലാം സമുദ്രം കടന്നാണ്.

വരണൻ. വര. നമുക്കു് എന്നൊരുപോലും നമ്മുടെ ദാസ്യത്തിലേക്കു പോകാം.

ദേവനാഥൻ. എന്തിനവിടെ വരവാൻ നാണമൊന്നും. ആരും കാണാതെ എന്നെ ഒരു മുറിയിൽ ആക്കിക്കൊണ്ടു്

വരണൻ—കാ, അതെല്ലാം ചെയ്യാം.

ദേവനാഥൻ—ആ തിരികെയെടുത്തതും മേനകയെയും മൂടി ഒരു വരവാൻ പറയണം. അവരെല്ലാന്റെ

നമ്മെ ശ്രദ്ധിക്കുവാനു വരണമെന്ന് മാതൃഭാഷയിൽ ആരുതന്നെ ഉണ്ടാവും എന്ന് ചോദിച്ചു.

വരണമെന്ന് “കാ, അവനെയും വരുത്തിക്കളയാം.” എന്നു പറഞ്ഞു. മറ്റു പേരും മാതൃഭാഷയിലേക്കു പോകുന്നു. മാതൃഭാഷയിലുള്ള എല്ലാവരും ദൈവമനുഷ്യനെക്കുറിച്ചു ഉടനെ അതും ഉത്തരം കാട്ടുന്നു.

വരണമെന്ന് ചോദ്യം (പ്രശ്നം) ഉണ്ടാകുന്നത്, ഒരു പെരുമ്പാലിനെയും പിടിച്ചു അകത്തേക്കു വരുന്നതാണ്. ഉദാഹരണത്തിലുള്ള മന്ത്രിമാർ ചോദിക്കുന്നതിനോടു ഉദാഹരണങ്ങളുള്ള ഉദാഹരണത്തിന്നു കണക്കില്ല.

വരണമെന്ന്—ഉദാഹരണത്തിന് നന്നായിരുന്നു.

ചോദ്യം—എന്താണ് നന്നായിരുന്നെങ്കിൽ ഒരു വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നത്? അതിനെ കാണുമ്പോൾ തന്നെ അറിയുന്നു.

വരണമെന്ന് ഉദ്ദേശ്യമാണ്.

ചോദ്യം—ദൈവമേ! ഉദാഹരണം കാണൂ.

വരണമെന്ന്. അതല്ലെന്ന് വീണ്ടും ചോദിക്കും. ഒരു ഉദാഹരണം.

വരണമെന്ന് ചോദ്യം ഉണ്ടാകുന്ന വിധിയിൽ ഒരു ഉദാഹരണം പറയുന്നു. ദൈവമേ! ഉദ്ദേശ്യമാണ്.

ചോദ്യം—ഉദാഹരണം അദ്ദേഹം അറിയിക്കുന്നതല്ലെങ്കിൽ നാം വല്ലാതെ കഷ്ടം. അദ്ദേഹത്തിനെ ശ്രദ്ധിക്കുവാൻ ചോദിക്കുന്നതിൽ കഷ്ടമല്ല. നമ്മുടെ ഉദാഹരണം പോകുന്നില്ല.

വരണമെന്ന്. അതിനായ്കാ ചോദ്യം ചെയ്യുകയും. തിരുവെഴുത്തും ഉദാഹരണം വരുത്തിക്കളയാം.

ചോദ്യം. ആ കോടികളുള്ള എന്തെന്ന് കണ്ണിന്റെയൊക്കെ കണ്ടുകൊണ്ട്. അയാളുടെ ഒരു ഉദാഹരണം.

കിങ്ങിണിയും ചാഴ്ന്നും എല്ലാമുടീ കണ്ടാൽ
പിന്നെ ഒന്നും ഇല്ല. പുത്തൻമാരുടെ പിന്നാലെ
നടക്കുവാനു തയ്യാറെടുക്കുക കൊള്ളുകയുള്ളൂ.

വരണൻ. പട്ടക്കൂടം ചായ്. നാം പുതിയ
താണ് ദേവസ്വത ആട്ടിപ്പാമ്പാക്കി!

തിരുവതമയും മേനകയും പ്രവേശിച്ചു.

വരണൻ. മേനക—കു, വരിൻ, വരിൻ. സാ
ദി അകത്തുവെ. നിങ്ങളും കാത്തിരിക്കുകയാണ്.
ശുശ്രൂഷയ്ക്കു നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വേണ്ടതത്രേ.

തിരുവതമ. “അങ്ങനെയൊരാളാണ്. മേന
ക വരു” എന്നു പറഞ്ഞു രണ്ടു പേരും അകത്തു
പോകുന്നു.

വരണൻ. മേനക—പുറത്തുകിടന്നു വരികയേ
യ്ക്ക് വേഗത്തിൽ ഇവരെ ഇവിടുന്നു പറഞ്ഞു
ക്കണം.

മേനകയും തിരുവതമയും പോകുന്നു.

അംഗം 5

ദേവസ്വതം വരണനും.

വരണൻ. പുറത്താണ് രണ്ടിടത്തിന്നു സുഖം
തോന്നുന്നില്ല, അല്ലേ?

ദേവസ്വത. തീരെ സുഖമില്ല. പുറത്തുവെക്കും,
എങ്ങിനെയാണ് ഈ സ്ഥിതിയിൽനിന്നു പുതുസ്ഥി
തിയിൽ ആകുന്നത് എന്നൊരു രൂപവും ഉല്ല മന
സ്സിലാക്കുവാനാവില്ല.

വരണൻ. കഷ്ടമായതെന്തെങ്കിലും നിവൃ
ത്തിയുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഈ മനസ്സുകളെ നേരിട്ടു
ഇത്രയുണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കില്ല. ഇനി വല്ല മന
സ്സും തുടങ്ങിക്കളയാമെന്നു മനസ്സിലാക്കണം.

എന്നാൽ മാത്രമേ അവർ പറിക്കയുള്ളൂ. അവർ അവനും, ഇവനും വരണം കൊടുക്കും. കഷ്ടപ്പെട്ടേ ഒരത് നാളം

ദേവനാൽ—അവർക്കും പാഠിപ്പുണ്ട്. ആ രാവണനെ കൈയ്യുവാൻ എത്ര കഷ്ടപ്പെട്ടു!

വരണൻ അതുകൊണ്ടാണോ അവർ പാടിയിട്ടില്ല. അവർക്കു കൈകളുണ്ടായിട്ട് പോയി യുദ്ധം ചെയ്തിട്ടില്ലല്ലോ.

ദേവനാൽ—ഉന്നി ദേവിൽ നമുക്കു നമ്മുടെ കാര്യം നല്ലവണ്ണം നോക്കണം. നാം ഒരു ഗുണവും ഇവർക്കുവേണ്ടി ചെയ്യുക? കൊമ്പിപ്പു പറഞ്ഞാൽ അന്നേ നാം അവരടിക്കുക?

വരണൻ—ശരിയാണ്. അങ്ങനെയൊന്നു ചെയ്യണം. മഴ ആദ്യം വേണം അവസരത്തിൽ കൊടുക്കുക. മഴ മുഴുവനും സമുദ്രത്തിലേക്കു ചാത്തതായാ ചെയ്തില്ലാൻ മതി. എന്നാൽ പട്ടിണികൊണ്ടുമാത്രം അവർ മരിച്ചുകൊള്ളും.

തിലോത്തമയും മേനകയും പ്രവേശിക്കുന്നു.

തിലോത്തമ—സാധി, നാം എത്ര കഷ്ടമാണ് ഇവിടെ ഇങ്ങനെ താമസിക്കുന്നത്? നമുക്കു ദേവന്മാരെക്കേരുന്നെ തിരിച്ചുപോകാം.

വരണൻ—എന്താണ് തിലോത്തമ ഇങ്ങനെ പറയുന്നത്? ഇവിടെ താമസിക്കുന്നതിൽ വല്ല അലോസ്യവും ഉണ്ടായി

വരണന്റെ ഭാര്യ (പ്രവേശിച്ച്) അവർക്കു എത്രയെന്നു മാത്രവും ദേവലോകത്തുള്ള മാതിരി സുഖം ഇവിടെ ഉണ്ടാകുമോ?

തിലോത്തമ അത്ഭുതം, സുഖമില്ലാത്തതുകൊണ്ടല്ല. ചിലർ അവളുടെ വല്ലഭം ചാക്കിയിട്ടുണ്ടോ എന്നൊന്നു നോക്കണം. കെട്ടിടത്തു കലാളിത്തം

കുടുംബത്തിൽ വിശ്വകർമ്മനായിട്ടുണ്ടെന്നു. കാര്യം
 യോഗവും കല്പകൃത്യവും അവിടെത്തന്നെയുണ്ടെന്നു,
 അല്ല പോയോടോ, ഇതും അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. നല്ല
 നവരത്നത്തിനും ഉച്ചൈശ്വര്യത്തിനും ഏതു പാതി
 എന്നറിയാത്തതിട്ട് ചുറ്റും നിൽക്കുന്നവരില്ല.

വരണൻ—അതിന്നൊരു കാര്യം ചെയ്തുകൊള്ളാം.
 നമ്മുടെ ഭവനം ഒരു വേലപാലത്തെയും
 വരണനും വരണത്തിനും

തിരുവതമ ദേവനാഥൻ ഉപയുക്ത നോക്കുന്ന
 തിരുവതമ പുത്തൻ ഭവനം, നമ്മുടെ
 കൂടെ പോവുകയല്ലേ?

നോക്ക—അതാണ് നല്ലത്. നമ്മുടെ ഇവരെ
 അധികം ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട്. നമ്മുടെ ഭവനത്തിൽ പോ
 യ്ക്കുകയും.

വരണന്റെ ചെറു—അതിനൊക്കെയും പാത്ര
 തന്നെ. നിങ്ങൾ ഇവിടെ ഉള്ളത് അതിനേക്കു് നല്ല
 ഒരു സഹോദരനാണ്. പക്ഷെ ഭവനപാലത്തിൽ
 തന്നെ അതു സഭാ തങ്ങൾ നാലിലൊന്നിട്ടു എന്ന്
 ചാറ്റമേയ്ക്കട്ടെ.

നോക്കൻ. (പ്രവേശിച്ചു വരണനോടു്) നമ്മുടെ
 ഭവനം കാണാൻ നമുക്കൊരു ദിനം വന്നിരിക്കുന്നു.

വരണൻ ദേവനാഥൻ, “അതാ നിന്റെ പോ
 യ്തി ഉദ്യോഗത്തിന്നു വന്നുകൊള്ളാം” എന്ന പരഞ്ഞ
 പോകുന്ന വരണന്റെ പട്ടാളത്തിലും പിന്നാലെ
 പോകുന്നു.

ദേവനാഥൻ എന്താണ് തിരുവതമ?

തിരുവതമ നാം ഇവിടെ താമസിക്കുന്നതു
 കൊണ്ടു നമ്മുടെ ഇവിടെ ജീവിക്കാൻ സമ്മതിച്ചിട്ടു
 അതുകൊണ്ടു അവിടെ ഇടയിൽ അല്പം അമർത്താ
 യിരിക്കുന്നു. അപ്രകാരം നമ്മുടെ നമ്മുടെ നാം

ആണു പൊടിയിൽനിന്നു ചുരുട്ടി ഭജിക്കുന്നത് കണ്ടുവോ! അതാ അന്നുവേലി ആട്ടുകൾ വാളും പകി പമ്പയുമായി ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരാണ് തുടങ്ങിയത് യുദ്ധം ചെയ്യുന്നത്. അവരെ കാര്യമായതുമായ ഏതോ കമ്പിളികൾക്കൊക്കെയു മേലായിത്തീർന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് 'തുടങ്ങിക്ക' അവരെ അടുത്തു ചെന്നു വിടുമ്പോൾ 'വെട്ടിയത' മറ്റൊരു അർച്ചനാർക്കം

വരുണൻ - അകാ, അകാ, ദേവേന്ദ്രൻ കണ്ടുവോ. ഭാഗവതമാണിത്

ദേവേന്ദ്രൻ - ഇനിയും കണ്ടില്ല.

വരുണൻ - ഓക്ക, ദേവേന്ദ്രനേക്കാൾ കണ്ടുവിട്ടതും അതാ കണ്ടതും. അതാണ് ഭാഗവതമാണിത്.

ദേവേന്ദ്രൻ വരുണനെ, കണ്ടുവോ എന്നു ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ വരുണൻ ഇതു വരുണൻ എന്തെങ്കിലും ആയിരിക്കും, കണ്ടു വരുണൻ കണ്ടുവോ! അതാ, കണ്ടുവരുണൻ വരുണൻ കണ്ടുവോ! അതാ, കണ്ടുവരുണൻ കണ്ടുവോ! ഇതുകണ്ടുവരുണൻ എന്തെങ്കിലും കണ്ടുവരുണൻ

വരുണൻ വരുണനെ കണ്ടുവരുണൻ അതാ, കണ്ടുവരുണൻ കണ്ടുവരുണൻ. കണ്ടുവരുണൻ, ഇതുകണ്ടുവരുണൻ! കണ്ടുവരുണൻ കണ്ടുവരുണൻ

തിരുവതന്ത അപ്പോ, പരമേശ്വരൻ നോക്കൂ, ആ അപ്പോ! നോക്കൂ. കണ്ടുവരുണൻ? കണ്ടുവരുണൻ? കണ്ടുവരുണൻ? നോക്കൂ അതാ പതിനാലാം ആശ്വതിയുണ്ടാണിത് 'കണ്ടുവരുണൻ' വിട്ടു

ദേവേന്ദ്രൻ. ആരാണ് ചുരുട്ടിയതല്ല. എന്തു തലകുറയുന്നതും നോക്കൂ. കണ്ടുവരുണൻ?

ദേവൻ ആരാണ്? ഇതിനെ മുഖമെടുത്തു സാധി-
യ്ക്കുക?

വരുന്നത് അദ്ദേഹം, നൂറുവർഷംതന്നെ വെ-
റുതെയല്ല, ഇതിനും നൂറുവർഷം ഏറ്റവും കലങ്ങുന്നത്
അത്, നോക്കൂ. ഇപ്പോൾ അമ്മയെല്ലാം ബ്രഹ്മസ-
മിതാണ്. അത് നോക്കൂ, ചുവന്നതും അടുത്ത
മാതിരി നോക്കൂ.

ദേവൻ. ഇത് മാത്രമായോ! അല്ല,
സൂര്യനെയും മറ്റുംപോലെയോ?

വരുന്നത് മാത്രമായല്ല. ഒരു നിമിഷ-
ത്തിൽ അമ്മയുടെ അമ്മയുടെ കണ്ണുകൾ എത്ര
വെളിച്ചം ഉണ്ടായിരുന്നെന്ന് അവസാനിച്ചുവെന്ന്
പോലെയും, ഇപ്പോൾ അമ്മയുടെ ചിത്രംകൊണ്ട്
മേൽ തോന്നുന്നില്ല.

അമ്മയുടെ അമ്മ, എന്തിനാണ് വിശ്വ-
വസ്തുവെന്ന് വെളിച്ചം കൊണ്ടുകൊണ്ട് വിശ്വവസ്തുവെന്ന്
തോന്നുന്നു.

പോലെയും അവർ എവിടെ? അവരെ നിറത്തു
കാണുന്നില്ലേ? മുഖമെടുത്തും കേൾക്കുന്നു.
അവർ എവിടെയില്ലാത്ത? മുഖം മെഴുത്തു?

ദേവൻ. അത്, ദേവൻ നോക്കൂ. അവർ
ഇപ്പോൾ ആകാശത്തിലിരിക്കുന്നത് മുഖം മെഴു-
ത്തു മുഖമെടുത്തും ഒരു ചിത്രമായിട്ടുണ്ട്. അത്
പോലെയും അമ്മയുടെ വസ്ത്രം എന്തിനും മെഴുത്തു
മാണ് അത്. ഇനി മുഖം അത് എടുത്താൽ അ-
വസ്ത്രമായിട്ടുണ്ട്.

വരുന്നത്—അത് കണ്ടില്ല, മാത്രമല്ല
അമ്മയെ നിലകൊണ്ട്. ശബ്ദം ഒരു കണ്ണി-
രിട്ടുണ്ട്. അമ്മയുടെ മുമ്പിൽ ഇരിക്കുന്ന ശബ്ദം

தே இப்போயிடு கெடுக்கையெனத் துப்போயிடு அருள் நோக்கி
படிகொடுக்கொடிய னாள் பெயரென.

തിരുവനന്തപുരം ആ കണ്ടുന്ന കെട്ടിടീനകം
 ഇതി അധികമായി വൃദ്ധൻ കാഴ്ചക്കെന്താണു⁹⁷

ദേശവ്യക്ത. അദ്ദേഹം ആഗോളവ്യക്തമാണ്. അതിന്റെയകെ വന്ന കൂട്ടിപ്പറ്റ കെടുന്ന അസ്സരങ്ങളും വായണാസ്സുമാണ്. സൂര്യനും ചന്ദ്രനും ആഗോളവ്യക്തമാണ്. വായണാസ്സുമാണ്. ഒന്നി ചുരുക്കം.

വരുണൻ മാറ്റവരാമൻ ഒരു ചിന്നാക്കുട്ടൻ
 ചുറ്റിപ്പോയി പൂജിക്കാത്ത ഒരു വലിയ ചുവിയെടുത്തു

ദൈവപുത്രൻ ഇതാ, രക്ഷയ്ക്കു വരികയാണി. യുദ്ധ നിയമം വാലം കാലിദാന ധർമ്മമാണ്. ഉപ വെരും മനുഷ്യൻ ഇതു അനുഭവമാവുന്നതല്ലോ. മഹാ ആ യാധുരേകനാ. എന്താണ് ന്യായമെന്നു നമുക്ക് വേൽ എടുക്കുന്നത്? അന്യരെക്കൊന്നൊന്നും അകറ്റാതിരിക്കു തോല്പിക്കുവാൻ നാശിജ്ഞാതാ തോന്നു ന്നില്ല.

[illegible]

മലയാളം ഉപഭാഷിനും എന്തും അറിയാം.

റാണൻ. ഓ, ഹോ, ചെപ്പിലായി. പറഞ്ഞു കല്പം നാനൂറൊന്നിന് വാങ്ങുന്നില്ലേ ഒരു സ്ട്രൈപ്പർ ക്ലിപ്പ് ഉണ്ടാകുമോ? അത്യാവശ്യമായ പൊലീസ് കാര്യങ്ങളല്ലാം അതിനായും.

ദേവസ്വത്ത്, പുറമെ നാമങ്ങൾ കാണാത്ത, വരുന്ന ഒരു പേരിൽ അറിയാത്തവർ.

വരണാൻ നാമങ്ങൾ അടുത്തു ചെല്ലുന്നു.

ഉദ്ദേശത്തിന്നു ജീവൻ കാണുകയില്ല
വരുണൻ തിരിച്ചു ദേവേന്ദ്രന്റെ അടുത്തുമെത്തു
പോകുന്നു.

ദേവേന്ദ്രൻ. എന്നാണു് വരുണൻ?
വരുണൻ—നാമന്തേ വിളിച്ചിട്ടു് അറിഞ്ഞി
ട്ടില്ല പിടി ചുവന്നിട്ടിപ്പോകൂ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല
തിരോത്തം—സുഹൃദ്യങ്ങൾ എന്നാണു് ഇ
നിയും വേൽ ഉപയോഗിക്കരുതു്?

ദേവേന്ദ്രൻ—എന്തും നമുക്കിപ്പോൾ കണ്ടോം.
ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുകയും അത് വന്നാൽ ചാറ്റവ
മാതന്റെ കഥ കഴിയും.

വരുണൻ—ഏ, അതാണു് വിചാരിച്ചതും.
ചാറ്റവമാതന്റെ കയ്യിൽ വെട്ടും ഉപയോഗിച്ചിട്ടു.
തീച്ചയാണു് ഒരു സമയം വൈയ്ക്കുവചനംതന്നെ
ഉണ്ടോ എന്തെ വിചാരിച്ചു

ദേവേന്ദ്രൻ—ഏ, സത്യം ചാറ്റവമാതന്നു്
കിഴങ്ങിയിട്ടു വേൽ തുടങ്ങാൻ ഒന്നും ഉണ്ടെന്നു
തോന്നുന്നില്ല

വരുണൻ—ആ കാഴ്ചയിന്നു മുഖം വെച്ചുന
ന്നാണു്?

ദേവേന്ദ്രൻ—ഹോ, അതാണു്, അതാണു്
നരകപാതം.

വരുണൻ—നരകപാതത്തിന്റെ മകനാ! അ
തിന്റെ വാതിൽനിന്നു പോകുന്ന രീതിയാകാ
കണ്ടിട്ടില്ല? പരമേശ്വരന്റെ കൂടെയിരു
ന്നവരിൽ ഇന്നിന്നുമ്പോൾ അവരെല്ലാം ചേർന്നായി
പ്രോക്തമായിരുന്നു.

വരുണന്റെ ഒരു ഭക്ത പ്രവേശിച്ചു.

ഭക്ത. സ്വാമി, സമുദ്രത്തിൽ വലിയ തകരാ
രായിരിക്കുന്നു. സമുദ്രത്തിലുള്ള ജന്തുക്കൾക്കു് അവി

[illegible]

അന്യമേതരം സുബ്രഹ്മണ്യൻ അന്യർ വേൽപ്പാറില്ലവൻ ഒരുങ്ങുന്നു; അത് അഭിമാനമല്ല നവനൂതനായ അന്യർ വെളിപ്പെടും ഒരുക്കിനില്ക്കുന്നു. പെട്ടെന്നു സുബ്രഹ്മണ്യൻ കാര്യങ്ങളെക്കണ്ടും ഒരു ഭയഭരിതമായ കണ്മണിയിൽനിന്നും വെളിപ്പെട്ടു കേൾക്കുകയും സുബ്രഹ്മണ്യൻ പെട്ടെന്നു നാം അറിയാത്ത ഒരു കൈകൾ താഴ്ന്നു വെളിപ്പെട്ടു നാം അറിയാത്ത കാര്യങ്ങളെ

ഹനമാർ ആ നില്ക്കുന്നത് സമുപജ്ഞാതാ
 നാല്പാ. അദ്ദേഹത്തോട് എതിർത്ത് നില്ക്കുന്നത്
 പരമശിവൻമാരാണ്. സമുപജ്ഞാതൻ വേൽ
 ഉദ്യോഗം പൂർണ്ണമാണ്. അദ്ദേഹം എത്രയും നല്ല സമു
 പജ്ഞാതൻ എതിർത്ത് (ഹനമാർ) തന്റെ സമു
 പജ്ഞാതൻ നല്ല പേരുടെയും മറ്റും മുമ്പാകെ

നിന്നുകൊണ്ടു വേറും വെണ്മഴയും നമുക്കു തടുക്കാനു
യിട്ടാണ് ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നത്. എരിഞ്ഞുകൊള്ളു
വിൻ. സുബ്രഹ്മണ്യനോട് ഇതേതു കഥയുണ്ടിത്?
വേൽ വേഗം മടക്കണം. (ചിട്ടവരാജനോട്) അവി
ടുതന്നെ അച്ഛനാരുമേയെ ചെയ്യണം.

ചിട്ടവരാജൻ പുറപിൻ കൈളിയെ കീട്ടി
യ്ക്കാൽ ഞാൻ വെണ്മഴ മക്കിമെടുക്കും.

സുബ്രഹ്മണ്യൻ. കൈളിയെ രുതുന്നതിന്നു
താക്കതവ വിരോധമില്ല. ചങ്ങൽ കൈളി ഇവി
ടെയല്ല.

ചിട്ടവരാജൻ—കൈളി കൈലാസത്തിലേക്ക്

സുബ്രഹ്മണ്യൻ—അന്നിമാരെ കൈലാസ
ത്തിൽ ആരുമേതെന്നല്ല. ഉപേക്ഷിച്ച് അന്നിമാ
രിരിക്കില്ല.

ചിട്ടവരാജൻ—കൈളി കൈലാസത്തിലു
ണ്ടെന്നു ഞാൻ തീച്ചയാണു.

സുബ്രഹ്മണ്യൻ—കൈളി അവിടെ ഉണ്ടെ
ങ്കിൽ ഞാൻ അവിടുത്തോട് യുദ്ധം ചെയ്തതിന്നു
മുപ്പു മോശിക്കാം.

ചിട്ടവരാജൻ ഇല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ അവിടു
ത്തോടും ചുറ്റു മോശിച്ചുകൊള്ളാം.

ഹനാജൻ. നമുക്കൊന്നു കൈലാസത്തിലേക്കു
പോകാം.

സുബ്രഹ്മണ്യൻ ചങ്ങൽ കൈളി അവിടെ
ഉണ്ടെന്നു തെളിയിച്ചുപോയപ്പോൾ ഞാൻ വല്ലവരെ
യും കൈലാസത്തിലേക്കു വിടുകയുള്ളു. നമ്മുടെ
ഉപദ്രവിച്ചവർ ഞാൻ നമ്മുടെയ്ക്കിടയിൽ നമ്മുടെ
അടുത്തു നല്ല കൂട്ടത്തിലിരിക്കട്ടെ.

നാദൻ. (പ്രവേശിച്ചു) ഞാൻ തെളിയിക്കും.
നമ്മുടെ ഒരു വിളിക്കട്ടെ.

സുബ്രഹ്മണ്യൻ—തമ്മകൻ യാതൊന്നും ഉപദ്രവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത വാക്കനും ചെട്ടുപ്പൻമാത്രമേ അന്തർതമ്മകനെ വിളിച്ചുയർത്തൂ.

ചെട്ടുപ്പൻ—അന്തർ കൈരളിയെ കയ്യിൽ കിട്ടുന്നതുവരെ യാതൊരു വാക്കനും ചെല്ലൂവിട്ടു.

നാദൻ—കൈരളിയെ ഇവിടുത്തെ കയ്യിൽ എല്പിച്ചതരേ.

സുബ്രഹ്മണ്യൻ—അന്തിന് തമ്മകൻ എന്തു കാരം ചെയ്തു?

നാദൻ—ഇവിടന്ന് മുഴുവനും അറിയപ്പെട്ടു ഇവിടന്ന് തമ്മകനെ കൈവന്നതന്തർ വെച്ചു കൊടുത്തുവോ?

സുബ്രഹ്മണ്യൻ—ഇല്ല.

ചെട്ടുപ്പൻ—തമ്മകനാണ് കൈരളിയെ കൊടുത്തുവെന്ന്?

സുബ്രഹ്മണ്യൻ—“ആദ്യം അന്തർ വിളിച്ചതും” എന്നു പറഞ്ഞു തമ്മകന് ആദ്യം അറിയുന്നു. തമ്മകൻ ഒരു വലിയ വാക്കനായി ഉടഞ്ഞുവരുന്നു.

സുബ്രഹ്മണ്യൻ—അന്തർകൈരളിയെ വിളിച്ചു കൊടുത്തുവെന്ന്?

തമ്മകൻ—കൊല്ലേ പേർ പുറത്തു വെളിപ്പെടുന്നു” അന്തിൽ കൈരളി ഉണ്ടോ പുറത്തുവെന്ന് അറിഞ്ഞുകൂടാ.

സുബ്രഹ്മണ്യൻ—അവരെല്ലാം പുറത്തു കൂടുക.

തമ്മകൻ—അന്തിന് തമ്മകൻ വിളിച്ചു.

നാദൻ—ആ രണ്ടി അന്തർ കൊടുത്തു.

നാദൻ—തമ്മകൻമാരുടെ തടവുവെ. തമ്മകൻ ആദ്യം ഉച്ചരിക്കുകയും പിന്നെ രണ്ടാമതും പിന്നെ പെരുമാറ്റം കൂടാതെ കൈരളിയെയും പുറത്തുക്കൊ

അന്ത. കൈരളി “അപ്പാ” എന്നു പറഞ്ഞു പരസ്യ
വാചകൻ അടുക്കലേക്കു കൂടുന്നു.

വെളുത്തുണ്ണൻ. എന്താ, കള്ളാ, തനിക്കുവേണ്ടി
താങ്ങോ അങ്ങ് ഉന്തും ബുദ്ധിമുട്ടിയതാ?

അമ്മകൾ. നമ്മൾ, എന്താടു കോപിയ്ക്കരുത്?
അങ്ങ് ദേവപ്രസാദം കല്പിച്ചുകൊണ്ട് ചെയ്തതാണ്.

വെളുത്തുണ്ണൻ. “നിന്നെയും ദേവപ്രസാദം
കന്നിച്ച് ഈ വേൽകൊണ്ട്” എന്നു പറഞ്ഞു
വേൽ കൊണ്ടു. ധന്യമാൻ വേൽ പിടിക്കുന്നു.
ദേവപ്രസാദം ഉടഞ്ഞുകൊണ്ടു വെളുത്തുണ്ണൻ
ഭവാനെ ഉപേക്ഷിച്ച് നിർദ്ധരിച്ചു.

പാവപ്രസാദം കണ്ട് ചുറ്റുമ്പോൾ ചിരിച്ചു
പോകുന്നു.

വെളുത്തുണ്ണൻ. അങ്ങ് ഈ അവസ്ഥയിൽ
എത്തിക്കാരാ?

ദേവപ്രസാദം എന്താളാളാൾ ശപഥിച്ചു.

പാവപ്രസാദം. എന്തിനും കൈരളിയെ തിരിച്ചു
കിട്ടി അതുകൊണ്ടു തന്നെക്കിട്ടി പൂർണ്ണമായി
വെളുത്തുണ്ണൻ ഉപേക്ഷിച്ചു ഈ ധിക്കാരത്തിനെയും
തന്നെ കൂടെ പാപം ചിട്ടിക്കുന്നു. തുടങ്ങിയതും
അങ്ങ് ശപഥിച്ചിട്ടുണ്ടാകാം പറയണം.

ധന്യമാൻ ഈ കാഴ്ചയ്ക്കും നമ്മൾ പിന്നെ
തീർച്ചയാക്കണം. ഉണ്ണി ആ കാഴ്ചയ്ക്കും അല്ലോ
ചിട്ടി തീർച്ചപ്പെടുത്തണം. അങ്ങ് അടുത്തും കേട്ടി
ട്ട് പറയണം? അമ്മകൾ. എന്തിനും അത്
ഇങ്ങനെ കറാശിച്ചതും എന്തിനും സന്തോഷമായി.
ഉണ്ണി അടുത്തും വെളുത്തുണ്ണനെക്കുറിച്ചു
കേൾക്കണം.

കൈരളി. അമ്മകൾ പോകുന്നുണ്ടോ?

ഹനാൻ. കൈകളുടെ അടുക്കൽനിന്നു പോകയില്ല. കൈകൾക്ക് അമ്മാനെ എടുപ്പിൻ ആവശ്യമെന്നോ, അപ്പോൾ അവിടെ ഉണ്ടാകും. അൻ ഉപ്പോൾ ഒരു പോയിവരാം.

ഹനാൻ അവിടെനിന്നു ചായുന്നു

സുബ്രഹ്മണ്യൻ—നമ്മുടെ ഈ ഭൂമിയിൽ കായം തീർച്ചയാക്കുവാൻ നാം ആരും ചെയ്യേ. എന്തെങ്കിലും ആയിരിക്കട്ടെ. കൈകളുടെ കായത്തെയും കൊല്ലം വൃകളാണു് എല്ലാം

ഭാഗ്യവശാൽ എന്തിന് ആരാജാവും വിരോധമില്ല.

നാദൻ—ശ്രീപാദത്തിലും മഹാലക്ഷ്മിയുടെ പാദത്തിലും ആയിരിക്കട്ടെ.

സുബ്രഹ്മണ്യൻ—നാദൻ പറഞ്ഞതിനോടു കൂടി അന്നും യോജിച്ചു. ഉവർ മുന്നാലകളുടെയും മുമ്പിൽവെച്ചു കായം തീർച്ചപ്പെടുത്തിക്കളയാം. നാദൻ ഈപ്പോൾത്തന്നെ സന്തോഷത്തോടെ മൈക്കളാത്തിയും കൈനന്ദനത്തിലും പോയി കടന്നു കഴിച്ചുകളയട്ടെ.

ദേവഗ്രാൻ. ഉത്തരത്തിൽക്കൂടി അറിയിക്കേണ്ടതുണ്ടെ?

സുബ്രഹ്മണ്യൻ. എന്താണു് ഭാഗ്യവശമെന്തെങ്കിലും?

ഭാഗ്യവശാൽ—എന്തിന് ആരാജാവും വിരോധമില്ല

സുബ്രഹ്മണ്യൻ നാദൻ പോയിവരട്ടെ. നമുക്കെല്ലാവരും കൈവാനത്തിലേക്കു പോകാം. ഭാഗ്യവശാൽ കൈകളുടെ പുതു ചെങ്കുന്നാണു് തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു്? കൈകളുടെ എന്തെങ്കിലും അടങ്ങിയിട്ടുവാനായിരിക്കുമോ?

കുറ്റവരാജൻ നല്ല ഒരു രാജ്യത്തിലെ ഉടമസ്ഥനായി നന്നായ ഒരു ഭർത്താവായി കണ്ടുപിടിച്ചു. അവന്റെ അഭേദത്തിന്റെ കരുതലില്ലാത്ത അവരും അദ്ദേഹം വേണ്ട സമഗ്രം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തതിന്റെശേഷം അപ്പറ്റിനായി പോകവാനാണ് തീർച്ചപ്പെടുത്തിയത്.

ദേവനാഥൻ എന്താൽ കഷ്ടം ഏതാണെന്ന് തീർച്ചപ്പെടുത്തിയതിന്റെശേഷം ബാക്കിയുള്ള കാര്യങ്ങൾ ആലോചിച്ചാൽ പലരോട് കറുപ്പു സമയം കിട്ടിയാൽ എന്തില്ല 'വെളി' വെളിപ്പെടുത്താത്ത. ദൈവനാഥന്റെ വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

നവോത്ഥാനം അത് കുറ്റവരാജന്റെ ഉപദേശം.

കുറ്റവരാജൻ എന്തിനായി വെളിപ്പെടുത്തിയതെന്ന് കൈരളി ഒരു കൈരളിയിൽ അത് വെളിപ്പെടുത്തിയതെന്ന് വെളിപ്പെടുത്തിയതെന്ന്.

കൈരളി അപ്പറ്റി, കൈരളിയിൽ അവിടെ താമസിച്ചിരുന്നു.

നവോത്ഥാനം. ഐ, ഐ, അതിന് യാതൊരു വിവരവുമില്ല. കൈരളിയിൽ പലരും മരണവും കൈരളിയിൽ അവിടെ താമസിച്ചുകൊള്ളുക.

അത് നവോത്ഥാനം, കൈരളിയിൽ ദൈവനാഥന്റെ "കുറ്റവരാജന്റെ" കൈരളിയിൽ അവിടെ താമസിക്കുകയും ചെയ്തു. കൈരളിയിൽ വെളിപ്പെടുത്തിയതെന്ന് വെളിപ്പെടുത്തിയതെന്ന്.

നവോത്ഥാനം—അത് കുറ്റവരാജന്റെ ഉപദേശം.

കുറ്റവരാജൻ. ഈ കൈരളിയിൽ കുറ്റവരാജൻ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നത് ദൈവനാഥൻ. പലരും വെളിപ്പെടുത്തിയതെന്ന് കൈരളിയിൽ അവിടെ അവിടെ താമസിക്കുകയും ചെയ്തു.

നം. കൈരളിപ്പുറം താഴെവെക്കും വരില്ല
 ദൈവമന്ത്രിയെ അതാൻ ചെയ്യുമില്ല.

ഓട്ടംവെട്ടൽ ആ കാര്യം വെളിച്ചത്തിൽ എ
 'ല്ലെന്ന്.

വെളിച്ചത്തിൽ. ഓ, അതു അതാണല്ലോ. കൈ
 മരിയെ 'നന്' ഉപദേശനാവരുതെന്നുവോ, അത്
 അവിടെയല്ലല്ലോ.

ഓട്ടംവെട്ടൽ—എന്നാൽ കൈരളിപ്പുറം ഉപദേശ
 കൈമരിയെ പോയിക്കൊള്ളട്ടെ. അത് ഒരു വെളിച്ചം
 അതാ 'നന്' കൈമരിയെ അവിടെ അവിടെ വേ
 വേക്കൽ ഉൾപ്പെടും.

ഓട്ടംവെട്ടൽ കൈരളിപ്പുറം മറ്റൊരു വെളിച്ചം
 കൈരളിപ്പുറം അവിടെയെന്നുവോ അതാ അവിടെ
 ഉൾപ്പെടും. മറ്റൊരു വെളിച്ചം കൈമരിയെ വേക്കൽ.

கேள்வியை (அம் துறையில்) என் மூலக் கல்வித் துறை, ஊர் அம் குறிப்பிடுகிறது. அதற்கு

എന്ന് സ്വന്തമായി രാജ്യം നേടില്ല. വല്ലവരും കൊടുത്തിട്ടില്ലെങ്കിൽ രാജ്യമില്ല. നാം എല്ലാ രാജ്യക്കാരോടും ആകാശവും ചെറു ഭൂമിയുടെയും പരിധി വരുന്നതായും കണ്ടു പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. രാജ്യം കിട്ടാതെ മാറ്റുവാനാകാൻ കഴിയില്ല. ആ സമയം കൈരളിയെ നമ്മുടെ കയ്യിൽ എത്തിച്ചു പോയെന്നുള്ളതും. എന്താണ്, വിദ്യ പഠിക്കുകയല്ല?

ഉപ്പുശി. തമിഴാടില്ല. പക്ഷെ മാറ്റുവാനാകാതെ നമ്മുടെ കയ്യിൽ കഴിയും.

ദേവേന്ദ്രൻ—അൻ പാടുകയേയില്ല നമ്മുടെ സേവകന്മാരെ പാഞ്ഞുയരും. അവർ കരളും ശരീരം നശിപ്പിക്കാറുണ്ട്.

രംഭം—കാലം സൂക്ഷിച്ചുവേണം.

ദേവേന്ദ്രൻ—കൈരളിയും ചെറുതാലും എവിടെ?

രംഭം—ഇവിടെ വന്നതിൽപ്പിന്നെ അവർ പുറത്തുനിന്നുവന്നതാണ് കൈരളിയെ? പുറത്തു കണ്ടിട്ട് ഈ മും തൃപ്പി വന്നിട്ടില്ല.

ഉപ്പുശി—കൈരളി ചോട്ടത്തിലുള്ള പുക്കളുടെ പിന്നാലെ നടക്കുന്നു. ചെറുതാലും കൈരളിയുടെ പിന്നാലെ നടക്കുന്നു. അവൻ വേറെയുള്ള പക്ഷങ്ങളാണോ പിടിച്ചുനീട്ടി എന്നാണ് ചോന്നതത്.

ദേവേന്ദ്രൻ—ചെറുതാലുള്ള ഉരുട്ട് വിളിയുള്ള അങ്ങനാണു പാടിപ്പോയതല്ല, ഉരുട്ടിയെ ബലം എത്രയുണ്ടെന്ന് അൻ ഉരുട്ടിയുന്നതിൽ നിങ്ങളാരും തടയ്ക്കും പാഞ്ഞത്.

ചെറുതാലും കൈരളിയും പ്രവേശിക്കുന്നു.

ദേവേന്ദ്രൻ. ചെറുതാലും, ആറാണ് തോട്ടത്തിൽ പാതിരാതപ്പക്ഷികളെല്ലാം പറിയത്? പാതി

ജാതപുണ്യം നമ്മുടെ ജാതീയവും സമ്മതത്തോടുമല്ലാതെ പഠിച്ചവരെ മരണഗീക്കമാണ്

പെരുമാറ്റം—അതാണ് പഠിച്ചത്

കൈരളി. അല്ല, അതാണ്. പെരുമാറ്റം കൈരളി പുണ്യമെങ്കിലും കൊടുത്തില്ല.

ദേവവ്രതം—നിങ്ങൾ മുമ്പിൽ അതാണ് സത്യം പറയുന്നത് എന്നായിരുന്നതുവരെ പെരുമാറ്റം കൈരളിയിൽ പാലാതെ.

കൈരളി—അതാണ്, അതാണ് കളവു പറഞ്ഞത്

ദേവവ്രതം—അദ്വൈതം പെരുമാറ്റം പുണ്യം പഠിച്ചവർ

കൈരളി—പ്രതിജ്ഞ ചെയ്ത എന്തൊരുതുകയാണ് പെരുമാറ്റംകൊണ്ട് പഠിപ്പിച്ചതാണ്.

ദേവവ്രതം—പുണ്യമെങ്കിലും പെരുമാറ്റം നമ്മുടെ വസം താങ്ങാതെ കൈരളിയിൽ പാലാതെ. അതാണ്

ദേവ പ്രവർത്തി.

ഇവനെ പിരിച്ചു കാണാത്തതിൽ കൊണ്ടുവരിക.

പെരുമാറ്റം പിരിച്ചുകൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ കൈരളി “പെരുമാറ്റം, പെരുമാറ്റം” എന്നു നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടു നിലത്തു വീഴുന്നു.

നമോ—(അപ്പോൾ വന്നുകൊണ്ട്) ഈ മാതിരി യൊന്നും പ്രവർത്തിക്കേണ്ട. പെരുമാറ്റം പോയാൽ കളി വിശേഷമില്ല. ഈ കളികളെ ഇങ്ങനെ വേദനപ്പെടുത്തുവാൻ അത് സമ്മതിക്കേണ്ടില്ല. ഉടൻതന്നെ വല്ലതും പ്രവർത്തിക്കുവാൻ അത് ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ (കൈരളിയെ ചൊല്ലുന്നത്) മക്കളെ, കൈരളി, കൈ

മളി, ഈ പുതപ്പാട് എടുത്ത് നന്നെ കറയും
എന്നാണ് തോന്നുന്നത്

കൈമളി പെരുമാളെ ഇങ്ങട്ട് തിരിച്ചു
കൊണ്ടുവരുവാൻ പറയൂ.

ദേവേന്ദ്രൻ. അത് ഉപകാരം ചെയ്യുവാൻ
പോയാൽ ഉപദ്രവമായി ക്ഷമാരിക്കും. വേദങ്ങളിൽ
വേദം.

രംഭം. - കൈമളിയേയും ഇവിടെ താങ്ങിപ്പിടിക്കുവാൻ
വല്ല ചാട്ടമുണ്ടോ എന്നു അന്തർദ്ദൃഷ്ടം.
ഇക്കാതിരി വിശ്വസനം ആവശ്യപ്പെട്ടു
കൈമളിക്ക് നമസ്കാരം വരുത്തും.

കൈമളി. - അമ്മ, പെരുമാൾ എവിടെ?

രംഭം. - ഇതാ, ഇവിടെയുണ്ട്. ഇതാ, അടുത്തു
ണ്ട്. റദ്ദം അടുത്തു പോയി കിടക്കും. പെരുമാളെ,
വര

കൈമളിയേയും ചുറ്റുകൊണ്ടു രംഭം മളി
പോകുന്നു

ദേവേന്ദ്രൻ. - നാം ആകാം വിചാരിച്ചപോലെ
തന്നെ പ്രവർത്തിച്ചു. കാര്യം എല്ലായിടത്തും അ
യ്യ രാജ്യം കൊടുക്കുകയും ഭടന്മാരുടെയും,
ഉച്ചരി ഒരു പേരിൽ ആ പ്രകാരം ചെയ്യ
അതും പ്രാപ്തമാണ് എന്ന് ജാതി വന്നകളായും,
ഉച്ചൈത്രവസ്ത്രം ഒരു കൊണ്ടുവരാൻ പറയൂ.
അങ്ങനെയെ വരുത്തുകയും ചെയ്യ വരുമു.

ഉച്ചരി. അത് പേരിൽ ഭാര്യയെ ഉച്ചൈത്രം
തന്നെ അയയ്ക്കും. ഉച്ചൈത്രവസ്ത്രം വരുത്ത
നില്ക്കുന്നു.

ദേവേന്ദ്രൻ. "അത്. അത് പേരിൽ വരും"
എന്നു പറഞ്ഞു ചുറ്റു പോകുന്നു.

ചാഴുവരാമൻ അകത്തേയ്ക്കു ചെല്ലുന്നു.

ഒരു ഭടൻ ആയുധധാരിയായി അങ്ങടം ഇങ്ങടം നടക്കുന്നു.

ചാഴുവരാമൻ. വരുണനെ കണ്ടുവാനായി ഒരു കെട്ടി വന്നുവെല്ലെന്നു ധ്വനനിയ്യുക.

ഭടൻ—(ചാഴുവരാമനെ വളരെ പുല്ലുക്കുവത്തോടെ ആപദമൂലം ഒരു നോക്കി) സ്വാമിയെ ഇന്ന് സന്ദർശിച്ചുപാൻ വിളക്കിയല്ല സ്വാമി ഇന്ന് ആരെയും സന്ദർശിക്കുന്നില്ല.

ചാഴുവരാമൻ—എന്താണ് കാരണം?

ഭടൻ—കാരണമോ? കാരണം സ്വാമി എങ്ങനാ വരുത്തുക കഴിയില്ല എടുപ്പിട്ടിട്ടുമാണ് അതിനെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുന്ന സമയം ആരെയും അകത്തേയ്ക്കു വിപുലത് എന്താണ് ഉത്തരവ്?

ചാഴുവരാമൻ—ആരെ. ഓർ ഒരു പൊതി ചിരയുക. എന്താണ് ഉറപ്പിലെയ്ത കേട്ടിട്ട് വേണ്ടതുപോലെ ചെയ്യുക.

വേറെ ഒരു ഭടൻ പ്രവേശിച്ചു മഹാവനേട് സംസാരിച്ചുകൊണ്ടു ചാഴുവരാമനെ അതിന്നു മുമ്പ് കണ്ടാത്തതായ ഒരു ജന്തുവെ പിന്നപോലെ തുറിച്ചു നോക്കുന്നു. ചാഴുവരാമൻ തന്റെ ഭവത്ത് ഒരു ശൃംഗത്തോടെ പോകുന്നത് കണ്ടിട്ട് ആ ഭടൻ ചിരിച്ചും കൊണ്ടു മറുവനോട് “ഇങ്ങനെയൊന്നാണ് ഇവിടെ നില്ക്കുന്നത്? ഇന്നു സ്വാമിയെ കാണുവൻ സാധിക്കയില്ലെന്നു പറഞ്ഞിട്ടല്ല?”

ഭടൻ—പാഞ്ഞു. എന്തിട്ടും പോകുന്നില്ല.

മണ്ഡാമൻ—പാഞ്ഞത് നെപ്പിലാതിരിയ്ക്കില്ല. ചെങ്കിട്ട കാച്ച പതുക്കെത്തരിയ്ക്കുക. വയസ്സുകൾ മറ്റേ.

ആഴ്ത്തവൻ.—(പളകെ ഉച്ചത്തിൽ) ഹെയ്ക്, പേയ്യി വേറെ ഒരു ഭീവനം വരണം.

ആഴ്ത്തവൻ.—അൻ പൊയി ഈ വിവരം അറിയുന്നവരെങ്കിലും ഇല്ലയോ?

ഭക്തൻ. പുനയ്ക്കു് ഇവിടെനിന്നു നാലടി ദൂരെ മറ്റൊരു പൊയ്ക്കു് അവടെനിന്നു് അധികാരം ഈ നില്ക്കുന്നവനാണു് പുനയ്ക്കു് അക്കത്തയ്ക്കു പൊയ്ക്കവൻ അധികാരപ്പെട്ടു.

ആഴ്ത്തവൻ. “അങ്ങനാണെന്നു ലഭ്യമാറിയിട്ടുണ്ടോ ചൊല്ലുവാൻ?” പുനയ്ക്കു ചവത്തിൽ പൊക്കുന്നു.

ഭക്തവരാജൻ.—(വന്ന കോപം അർപ്പിക്കുമ്പോൾ) കൈരളി ആയ (അ) കപ്പലും, അറിവു കാരണത്തിനാണുവെല്ലാ പേരുകൾക്കു് അറിയില്ലാത്തതെന്നു തോന്നുവാൻ തന്നെ അറിയാവുന്നതാണെന്നു. വേദം, അവൻ അജ്ഞാതനാണെന്നു് സമാധാനം തന്നെ അജ്ഞാതനാണെന്നു് സമാധാനം. പുനയ്ക്കവൻ ആണെന്നു് അജ്ഞാതനാണെന്നു് അജ്ഞാതനാണെന്നു്.

ഇങ്ങനെ വേറെ ഒരു ആൻ പ്രവേശിച്ചു് ആഴ്ത്തവൻ അറിയുന്നതു ചൊല്ലിപ്പോക.

“സമാധാനം പുനയ്ക്കു് ഇവിടെ നില്ക്കുന്നതു്?”

ആഴ്ത്തവൻ. ഇവൻ പുനയ്ക്ക അക്കത്തയ്ക്കു വിടുമ്പോൾ വരുന്നതു ഇന്നു കാണുവാൻ സാധ്യമാണെന്നു് പറഞ്ഞു.

ആഴ്ത്തവൻ.—അവൾ ആളെ നിശ്ചയിച്ചാൽ കണ്ടു് പറഞ്ഞുവെന്നു് സമാധാനം. ഇതിലെ വരണം. (കൈവേദം) പുനയ്ക്ക, ആളെക്കൂടി ചൊല്ലിപ്പോക്കണം, കേട്ടോ നമ്മുടെ സമാധാനം ഇവിടെനിന്നു കിട്ടുന്നതു കണ്ടു. സമാധാനം വരുന്ന സമാധാനം കാണുവാൻ വരുന്നവൻ പല കാഴ്ചകളും കാണുന്നതു വരുന്നതു് അവർ വരണം കണ്ടു. അതിനെ

യൊന്നും കാണാത്തതുകൊണ്ടാണ് അവർ അങ്ങിനെ പറഞ്ഞത്.

മാറ്റവരാൻ— ഓ, ഹോ, അങ്ങിനെ പതിവുണ്ടായി അത് അവർ അറിഞ്ഞിട്ടു അത് പരിവരണമിൽ നാം അങ്ങിനെയാണു ചെയ്യുകയുമാം.

ഒരു നിമിഷത്തോളം കണ്ണടച്ചു ലക്ഷ്യമെന്തെന്നിരിക്കുന്നു. ഒരു വലിയ സമുദായത്തിലായി അറിവായി സംസ്കൃതപ്പെട്ടതും നവീകരണവും വരുന്ന ഒരു ആശയത്തോടുകൂടി പാശ്ചാത്യരോടുകൂടിയിട്ടുള്ള ഒരു കരുണയുണ്ടെന്നു.

ഒരു—അങ്ങിനെ ചുറ്റും ചെവി തിരുത്തുന്ന അറിവില്ലാത്തതും.

മാറ്റവരാൻ ചെവി പരമം എന്നാണ് വരുന്നത് ഇത്ര നിഷ്കാരമായി ഉച്ചത്തിൽ ചെയ്യുന്നത്?

ഒരു—പ്രയത്നം കണ്ടിട്ടു ദൈവവുമായി ചേർന്നു വരുന്നതാണ്.

മാറ്റവരാൻ—ആരെ ചെവി പാഴ്ന്നു ഉദ്യോഗം സമാധാനപ്പെട്ടു എന്നു ചോദിച്ചുകൊള്ളുക.

ഒരു ചോദനം. കാര്യം കണ്ടെത്തു തന്നെ ആരെ യോ അറിയില്ലെന്ന ശമ്പ്യം ഒരു നിവൃത്തിയും ശങ്കരത്തിന്റെ ശമ്പ്യം കേൾക്കുന്നു.

മാറ്റവരാൻ. ആ കണ്ടെത്തു പ്രവർത്തിച്ചു എന്നാണു വേണുന്നതെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടി ചോദനം ആ നായകന്റെ പിൻപിടിച്ചിരിക്കുന്നത് പിന്നെത്തന്നെ അത് കയറി ചെല്ലുന്നതുമായം.

മാറ്റവരാൻ അകത്തേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നു. വരുന്നത് കണ്ടെത്തു ചെവിയാൻ കയർ ചെവിയിലിരിക്കുന്നു.

വരുന്നത്. സമാധാനം, നമസ്കാരം! ഇതാ ഇവിടെ ഇരിക്കുന്നു. ഇവർ സമാധാനം ഇവരെ അവിടെ

നിന്തിയ ധീരമാരായിരുന്നു ഞാൻ ഇതിനെ പ്രവർത്തിച്ചത്

ബാല്യവരമൻ—ദേവനാഥൻ പോയോ?

വരമൻ. ദേവനാഥൻ ഇവിടെ വന്നിട്ടേ ഇല്ലല്ലോ. ഇവൻ പാഞ്ഞുതരികിടം. അവൻ മഹാകുളനാണ് ഇവിടെ ഇനി ഇവിടെ വെച്ചിരിപ്പാൻ കൊള്ളുകയല്ല. സ്വാമിജ്ഞാൻ ഇവിടെ ഇരിക്കുന്നു. (ദേവനാഥൻ) എന്താ, കടന്നുപോയി ഇവിടെ.

ദേവൻ എന്താ വിചാരിച്ചുകൊണ്ടു പോകുന്നു.

വരമൻ—സ്വാമി എന്താണ് ഇങ്ങത്ത് എഴുന്നള്ളിയത്?

ബാല്യവരമൻ—കൈരളിജ്ഞാൻ താമസിക്കുന്നത് ഒരു സ്ഥലമില്ല. അതുകൊണ്ട് കറച്ച സ്ഥലം കിട്ടിയാൽ വേണ്ടില്ല. എന്താ പറയുവാനാണ് ഇങ്ങത്ത് വന്നത്? പാലക വരണമെന്നതിൽ കൂട്ടിച്ചേരുക" തിരിച്ചു നല്ലവൻ മരിക്കുന്നതാണ്. വരണന്ന് അതുകൊണ്ടു പ്രത്യേകിച്ചു നഷ്ടമാകുന്നു. ഉപാധികയല്ലല്ലോ

വരമൻ. -ഓ, അതിനെയാണ് വിശദം. ഇവിടെ അതിനുവേണ്ടി ഇങ്ങത്ത് വരേണ്ടുന്ന ആവശ്യം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഓരോ ഇങ്ങത്ത് പറഞ്ഞുവെച്ചാൽ നന്നും മതിയാകുന്നു.

ഈ സമയം ഒരു ദേവൻ നവനാഥൻ നിറച്ച ഒരു സ്വർണ്ണത്താളിക കൊണ്ടുവന്നു വരണമെന്ന് എവിടെ വെക്കുന്നു.

വരമൻ—(ദേവനാഥൻ) ഇതെന്താണിത്?

ബാല്യവരമൻ—സാധാരണ പതിവ് അങ്ങിനെയാണെന്ന് ഞാൻ അറിയാം. അതുകൊണ്ടു ഞാനും പതിവനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിച്ചുവെന്നുള്ളു.

വരുന്നത്—കാഴ്ച, കഴുപ്പ്, ഇവിടന്ന് ഈ മാതിരിയൊന്നും വിചാരിക്കരുത്, മനോഹരമാണ്. ഇവിടന്ന് ഏകദേശം അടുത്തു വന്നിരിക്കുന്ന ഒരു കെട്ടിടമാണ്. ദേശകയുടെ കാഴ്ച ഉദമന അന്നേം. ഷിച്ച് വേണ്ടതുപോലെ ശരിപ്പെടുത്തിക്കളയാം.

ഭാഗ്യവശമേ—എന്നാൽ ഞാൻ എന്നാണ് വരേണ്ടത്?

വരുന്നത്—നാളെക്കുറേയൊന്നു എല്ലാം ശരിപ്പെടുത്തിക്കളയാം. അത് കൈമാറുകയില്ല!

ഭാഗ്യവശമേ—ധാരാളം കൈ, എന്നാൽ ഞാൻ നാളെ വരാം. മറുത്തു പ്രവൃത്തിക്കുന്നതിൽ ഈ കാഴ്ച മനോഹരവുമായിട്ടുള്ളതായിരുന്നു വിവരമില്ല.

വരുന്നത്—ഈ കാഴ്ച കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടാകുമ്പോൾ ഏതൊരു കാഴ്ചയും ഉള്ളു. നാളെക്കു ഏല്പാം ശരിപ്പെടുത്തിക്കളയാം.

ഭാഗ്യവശമേ—യാത്രപറഞ്ഞു പുറത്തേക്കു പോകുന്നു.

രംഗം 3

ദേവേന്ദ്രൻ ഒരു മറുപടി ഉള്ളിൽനിന്നു പുറത്തേക്കു വരുന്നു.

ദേവേന്ദ്രൻ—പോയോ?

വരുന്നത്—പോയി. കുറേയേറെ മോശമുള്ളു. ദേശം കിട്ടിയാൽ മതിയത്രേ.

ദേവേന്ദ്രൻ—(ചിരിച്ചുകൊണ്ട്) അയാൾ ദേശം കിട്ടും എന്നു വിചാരിച്ചു പോയിരിക്കുകയാണ് നാളെ വന്നാൽ എന്നാണ് പറയുക?

വരുന്നത്—അതെന്തൊക്കെ പറയാം. കന്നി കിലോ, ആയില്യം, കുറച്ചുകൂടി അമിതമാണ്. എ

ന്ന പറയാം. അല്പകിട്രോ വേറെ വല്ലവക്കും മുൻ കൂട്ടി കൊടുത്തുപോയി പുന പറയാം. കരേ പ്രാവശ്യം നടന്നു അറിയിച്ചത് ചിന്ത താൻതന്നെ വേണ്ട പുന വിചാരിച്ചു പോയിക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യും.

ദേവേന്ദ്രൻ—പക്ഷെ, നന്ന കാർവേണം. അദ്ദേഹത്തിന്നു ത്രിമൂർത്തികൾ കയ്യിലാണ്' ഉദ്യോഗാദി സുബ്രഹ്മണ്യന്റെ സഹായം കൂടി ഉണ്ട്.

വരണൻ—അതാണ് വലിയ ഘോഷം. ത്രിമൂർത്തികൾ വേദോത്തമികൾക്കു കൈകൾക്കും മുമ്പ് ശ്രീമാനവർക്കു കൈകൾ സ്ഥാനം കൊടുത്തു. അതു കൊണ്ടു പുത്ര ബാലകൾക്ക് അത് അനുഭവിച്ചു.

ദേവേന്ദ്രൻ—സമുദ്രത്തിൽ വളരെ സന്ദേശം ഉണ്ടല്ലോ എന്നാണ് അവർ വിചാരിച്ചുന്നത്.

വരണൻ അതേ, അതേ, ആ സമുദ്രത്തിൽ എത്രകോടി സന്ദേശം ഉണ്ടെന്നുവെന്നുള്ള കാര്യം അവർ മാത്രം. ഇന്നാകട്ടെ മുക്കുകൊണ്ടുതന്നെ, പുത്രബാലകൾ സന്ദേശം കൈക്കൊള്ളിക്കുന്നു. അതൊന്നും അവർ അനുഭവിക്കുന്നില്ല. സകലം പറയുകയാണെങ്കിൽ സമുദ്രത്തിൽ ഉദ്യോഗാദി സഹായം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നല്ല.

ദേവേന്ദ്രൻ. അത് പറഞ്ഞതെല്ലാം കാർവേണം. അത് പോയി ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ മടങ്ങി വരാം.

ഒരു മടൻ—പ്രവേശിച്ചു നാമക്കേൾക്കി പുതു വന്നിരിക്കുന്നു.

വരണൻ—നീ ഇനിയും ബുദ്ധി പാടിയിട്ടില്ലേ? നിങ്ങൾ സകലത്തിനെയും അട്ടി പറഞ്ഞു ക്കാൻ പോകുകയാണ് ആറാണ്' മണ്ഡലമാകയാൽ അകത്തു കൊണ്ടുവരുന്നത് പാടില്ലേ?

ഭക്ത—ഈ ഭക്തിയല്ല, മഹാബാഹ്

വരണൻ. ആദ്യ, അതിനെപ്പറ്റി നല്ല വഴി
കണ്ടുപോയില്ലെന്നും. മഹാബാഹ് വരാൻ പറ.

ഭക്ത—പോകരു. നാമെന്തായി പ്രവേശിക്കുന്നു.

വരണൻ. നന്മയും, ഇവിടെ ഇരിക്കാം

നാമെന്തും. കഷ്ടം, ഇപ്പോൾ ചുറ്റും വരും
നാം സത്യവോക്താക്കൾ കൈമാറ്റം കൈമാറ്റം
അതിൽ പൊതി ചിന്താ അറിയിച്ചു. സത്യം
തിയും മഹാബാഹ്യും ശ്രീമാനായിത്തന്നെ നമ്മുടെ
കാരുണ്യത്തിന് അഭയാലിഖിതൻ സമ്മതിച്ചിരി
ക്കുന്നു.

വരണൻ ചുറ്റും കാരുണ്യത്തിനാണ് ആ
ഭാവമില്ലെന്നും? ഭാവമില്ല? ഇപ്പോഴത്തെ പ്രാ
തിപത്തിയെ സമ്മതിക്കുകയില്ലെന്ന് ചിന്താ ചെയ്താ
ണ് വേദകളായും കാരുണ്യം?

വരണൻ—ഈ ഭക്തിയാണ്, ഈ മനസ്സാണ്
അതെന്നും സമ്മതിച്ചുകൊള്ളാം. ഉത്തമൻ
കൊണ്ടുണ്ടെന്നും ആഭയാലിഖിതൻതന്നെ പാടി
യെന്നു പറയണം. ഇപ്പോൾ ചുറ്റും വരണൻതന്നെ ആണ്
കാരുണ്യമാണ് ആണ്? കൈമാറ്റം മഹാബാഹ്! തീർച്ച
യായും സമ്മതിച്ചുകൊള്ളാം. വരണൻ വേദകൾ എന്തി
നാണ് മനസ്സെ ഉപദേശിക്കുന്നത് എന്നൊരു
ചോദ്യം വരും.

ഇപ്പോൾ. എന്താണ് അത് ചെയ്യുന്നത്? കൈ
മാറ്റിയെ വിട്ടിട്ടു കൈമാറ്റംവരാൻ അത് നമ്മെ
കൊണ്ടുണ്ടല്ലോ. അത് കൈമാറ്റം ചെയ്യേണ്ട പ്രണ
കാര്യമായ കാരുണ്യം അതിനും ചുറ്റും, ചുറ്റും
യിട്ടാണ് കാരുണ്യമാണ് രക്ഷയെ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്?
രക്ഷ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടു അത് എന്തു ചെയ്യേണ്ടിയി
ക്കുന്നു

നാമൻ. ഗമിയാണു് ഇത്രു പരമന്നതം അതിനെപ്പറ്റിയൊക്കും നല്ലവണ്ണം വായിക്കണം. കരിപ്പലും വെട്ടുകൊടുത്തുകൂടാ. മഷിയും മാഴ്ചവരാമെന്നു കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ പേടിക്കാണെന്നായില്ല. കൂടിയില്ലെങ്കിൽ നാമക്കാരാണെന്നും ഒരു സൂചി കണ്ടുവാൻ സഹനം കൊണ്ടിട്ടില്ല. ഇനി വരുന്നതാണു് ആകാശത്തെപ്പറ്റിയ വർണ്ണന. അപ്പോൾ കൊടുക്കാതിരുന്നാൽ കാര്യങ്ങൾ പുണ്യം ശരിയാക്കും.

വരുന്നതു്—എന്തിനു് സമയം തീരെ കൊടുക്കാറില്ല. എന്തു് ആദ്യകാലത്തുണ്ടെന്നു ഇരിക്കുവാൻ സ്ഥലമില്ല.

നാമൻ—ശരിയാണു്, അവസരമുണ്ടാകട്ടെ ചിട്ടപ്പെട്ടു, മനോഹരമായ കാര്യം. ചിലനെ ഉവിടുണു് ആരാണു് ഒരു ഇവക്കും ഇവക്കും വെണ്ടുന്നതല്ലെന്നു കൊടുക്കുന്നതിന്നായി ഇരിക്കുന്നതു് ഇത്രയെന്നു സൂചി പറയണം. സംസാരിക്കുവാൻതന്നെ പോകണം.

ഇത്രു്—സമയമില്ലാത്തതു് സമയം നന്നായി അപരിശോധിച്ചു സ്ഥലമല്ല. പുണ്യവും നല്ലവണ്ണം ചൊല്ലു മനസ്സിലാക്കുക. കൊടുക്കുന്നതെന്തു് എന്നാൽ കാര്യം തെറ്റാകുമായിപ്പോകും. കരയുന്നതൊക്കെയും സാധിക്കുമില്ല എന്നും പറയാം. വേണ്ടതെങ്കിൽ അതു മാഴ്ചവരാമെന്നു അറിഞ്ഞാൽക്കൂട.

വരുന്നതു് അതു പറഞ്ഞാൽ അങ്ങനെയായിപ്പോകും. പക്ഷെ ത്രിമാമൻ സമയം തുടങ്ങു് പലം കെട്ടിയതു് ഇന്നും ആ സ്ഥലത്തിൽ കിടക്കുന്നു.

നാമൻ—ത്രിമാമൻ പുവിടെ കിടക്കുന്നു, മാഴ്ചവരാമൻ പുവിടെ കിടക്കുന്നു. അതിനൊക്കെ പുറമേ, ത്രിമാമൻ നിങ്ങളാൽ ചിലരുടെ സഹായമുണ്ടായെന്നും എല്ലാ ദൈവങ്ങൾ വന്നുവന്നായി

ശ്രീരാമൻ? സഹായത്തിനുവേണ്ടി ഇവിടെ
പിറന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന് ആകെത്തന്നെ
ജ്യോസഹായത്തിന് പിന്നെ ഇദ്ദേഹത്തിനു കൊ
ളത്തൽ വഴിയെ വരികയായി, ദാരുണമായിട്ട്
ആളുകൾ. പുറപ്പെട്ടിരിക്കി, പുറപ്പെട്ടിരിക്കി എന്ന്
അതൊന്നും നമുക്കു കഴികയില്ല.

വരുണൻ. അതും അതുതന്നെ പറയുവാ
നാണ് കീട്ടിയുണ്ടായിരുന്നത്. അത് അതുതന്നെ മറുപടി
പറയും.

മകൻ—(പ്രവേശിച്ചു) ഭാഗ്യവശമേ എന്തു
വന്നു നില്ക്കുന്നു.

“നിങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള കൂടിക്കാഴ്ചയിൽ അത്
അവശ്യമില്ല” എന്ന് പറഞ്ഞു നാമുൾ ചൊല്ലുന്നു.

ഇത്രയും—എന്തിനും പേരുകേടുന്ന കിടക്കമേ.
ഇത്രയും അദ്ദേഹം അയച്ചിരിക്കുന്നു അത് ഇത്ര
ദിവസം ഇവിടെ അറപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക.

ഇത്രയും ചൊല്ലുന്നു.

അദ്ധ്യായം 4

ഭാഗ്യവശമേ വരുണനും.

ഭാഗ്യവശമേ എന്താണ് ചോരകളെപ്പറ്റി
നിങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ എപ്പോഴും അതൊന്നിടം
മടിച്ചുതരുന്നു?

വരുണൻ സദാ, ചോരകൾ തമ്മിലായി
അതൊരു നിമിഷത്തിലായി. അപ്പോൾ മുമ്പെയാണ്
വരുണനും കിട്ടിയത്, അത് മുമ്പെപ്പോഴായി
കൊടുത്തുപോയിരിക്കുന്നു. കൊടുത്തുപോയതെങ്ങിനെ
യാണ് മുമ്പെപ്പോൾ ഇവിടെത്തന്നെ തന്നെ?

ജാഗ്രവരാജൻ. ഏന്നാൽ വേറെ വല്ല സ്ഥലത്തും കിട്ടിയാൽ മതി. ഏനിക്ക് ദാഹകരണമേണമെന്നില്ല.

വരണൻ—വേറെ ഏത് സ്ഥലമാണ് ഉള്ളത്?

ജാഗ്രവരാജൻ. ആ സിംഹമുദ്രിപ്പ് തന്നാൽ മതി.

വരണൻ. അത് ഗന്ധവംകൻ്റെ കൈവശത്തിലാണ്. അത് അടുത്തതിന്നു ഉണ്ടെന്ന് മേൽക്കൈ കഴിക്കുന്നവരിൽക്കൊള്ളുന്ന സ്ഥലമാണ് അതെങ്കിൽ വാൻ മാത്രമായ വിവരമില്ല.

ജാഗ്രവരാജൻ ഏന്നാൽ ആ പഞ്ചദ്രിപ്പുകളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു തമ്പാൽ തൃപ്പിള്ളി പ്രകാശമാം.

വരണൻ. അല്ല, അതു നഗ്നരാമായിൻ്റെ തമ്പലമാണെന്ന് അതവരുടെ കയ്യിലായിട്ട് ഒരു വരണം കൊല്ലത്തിൽ അധികമായിട്ടുണ്ട്.

ജാഗ്രവരാജൻ അതിൽ കൊച്ചുപുരകിലും തന്നെ ഉണ്ടോ?

വരണൻ—വരമി, അഞ്ചു ദ്രിപ്പുകളിൽ ഒന്നുമാത്രം എങ്ങിനെയാണ് വേർപെടുത്തുന്നത്? അത് അറുപത് വല്ലാത്ത ഉപദ്രവമായിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യരെ അവിടെ കൊല്ലുവാൻ ഉച്ചിത് ശബ്ദം മേൽ വായിക്കുക.

ജാഗ്രവരാജൻ ചോദിച്ചു. ത്രിപാൽ കെട്ടിയ പാദം തന്മൂലം? അതു കിട്ടിയാലും മന്ദ, അതിന്നു വിശ്വാസമേന്മ?

വരണൻ സ്വാമി, അതു ത്രിപാതന്നു എന്ന് നന്നേക്കം കൊടുത്തു. അടുത്തതിന്നു സമുദ്രം കടക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യത്തിനാലും കൊടുത്തതാണ് അത് ഉണ്ടാക്കുന്ന വിഭജനം. ഏന്നു നമ്മുടെ പുതിക്കും വളരാക്കുവാനായി പാഞ്ഞുനടക്കിയിട്ട്

നാളെ അതിനെപ്പറ്റി അറിയാൻ പ്രവൃത്തി ആരംഭിക്കണം എന്നു വിചാരിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

ഭാഗ്യവാദൻ—എന്നാൽ അത് സൃഷ്ടിച്ച ആ ലക്ഷ്യപ്രകാരം അന്നാൽ മതിയെന്നും. ആ പത്തു കൊട്ടാരങ്ങൾ വലിയൊരുത്തനായൊരാളാണല്ലോ അത്.

വരുണൻ—ആ കാട്ടാളന്മാരുടെ ദാഹം വന്നു വീണിട്ടു മൂന്നു മകരമന്ത്രങ്ങൾ ചൊല്ലുകയായി. ആ മകരമന്ത്രങ്ങൾക്കും അതിനെപ്പറ്റി ഇന്നും ആവശ്യമായി തീന്നിട്ടില്ല. ഇപ്പോൾ ഉപയോഗം വരുത്തുന്ന അഞ്ചുനീലിപ്പം മണ്ഡ അപ്പർ ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അത് കൈവശത്തിൽ അവരെ പറഞ്ഞു സമാധാനിപ്പിച്ചു. അത് അവശമായി കൊടുക്കാമെന്നു പറഞ്ഞു.

ഭാഗ്യവാദൻ—എന്നാൽ വരുണൻ അങ്ങനെയിട്ട് ഒരു നൂറു കൊട്ടാരത്തിൽ കൊടുക്കിക്കൊടുത്തു. അത് നന്നായി ചെലവായി.

വരുണൻ—ആ വിജയത്തോടു വേണ്ടുന്ന പരത്തു കൊടുക്കിക്കൊടുത്തു. അത് ആരക്കുറവും കൊടുക്കുന്നതിൽ വിജയത്തോടുവേണ്ട കൊടുക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

ഭാഗ്യവാദൻ—വരുണൻ പറയുന്നതു കേട്ടാൽ തന്റെ തന്റെ ഇഷ്ടമില്ലെന്നു തോന്നുന്നവല്ലോ.

വരുണൻ കഷ്ടം, കഷ്ടം, ഇവിടുത്തെത്താണ് ഇങ്ങനെയൊരു വരുണൻ. ഭാഗ്യവാൻ ഇവിടുത്തെ കഷ്ടതയൊടു നമസ്കരിക്കാം. പക്ഷെ, തന്റെ അധ്യക്ഷനായി എന്നാൽ പ്രവൃത്തിക്കണം എന്നു പറയുകയല്ലെന്നു എന്തിന് നല്ല ജോലിയാണ്.

ഭാഗ്യവാദൻ—ആദ്യം അത് ചൊല്ലി പോയി നോക്കൂ. വല്ലാത്തതും കൈവന്നിട്ടുള്ള നൂറു

ഉണ്ടോ എന്നു നോക്കിക്കളയാം. ദൈവപ്രവണൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിചാരം നമ്മെ ഏല്പിച്ചതുന്നത് കൊണ്ടു വലിയ ഉപകാരം.

വരുണൻ—അതേയോ, വിചാരം ചാത്തുണ്ടോ? “ഉണ്ട്”, എന്നാൽ ഞാൻ പോയവരാം.” എന്നു പറഞ്ഞു അപ്പുവരാമൻ പോകുന്നു.

വരുണൻ—ഏക, ആവരിയെ? (ഭക്ത പ്രവേശിക്കുന്നു.) കഷണം ചോയി ദൈവപ്രവണൻ! കൺ ഇവിടെത്താളം വരുവൻ പറയൂ. അടിമന്തകൊടു മാരണനാ പറയണം. എന്തു വിരക്കൊണെങ്കിലും വരേതിരിക്കരുത് എന്നു പ്രത്യേകിച്ചു പറയണം.

ഭക്ത പോകുന്നു.

അങ്ങിട്ടാൽ കാര്യം അങ്ങിപ്പോകാം. ആരവിടെ?

വേദാന്ത ഭക്ത പ്രവേശിക്കുന്നു.

സമുദ്രത്തിലുള്ള ചുറ്റും സാധാരണക്കാരെ കൈവശപ്പെടുത്തണം എന്നു കല്പന കൊടുക്കും.

ദൈവപ്രവണൻ പ്രവേശിക്കുന്നു.

ദൈവപ്രവണൻ എന്നാണ് ഉത്ര അടിമന്തകൊടു! ഞാൻ ഉച്ചരിക്കുക ആദ്യത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ നിന്നാണ് “കൊടുപ്പുന്നത്” അവർ ആരു കാരണം എന്തോ? കൊടുക്കു! സംസാരിക്കുകയും കൂടി ഇല്ല.

വരുണൻ. അപ്പുവരാമൻ സ്ഥലം നിരക്കുവാൻ പോയിട്ടുണ്ട്. വല്ല സ്ഥലവും കണ്ടുപിടിച്ചു, ഇവിടെ മേട്ടത്തിറക്കം. ആ കൊടുത്തു പോയതാണെന്നും ഞാൻ പറയാം. അങ്ങിനെ അവന്റെ വരുണ സഭയും വല്ല നഗ്നമായിട്ടോ പാമ്പായിട്ടോ ആ സ്ഥലത്തു വെച്ചുവരേണ്ട ആക്കണം. അപ്പുവരാമൻ വിരക്കായിട്ടാണ് ചോയിരിക്കുന്നത്? അതുകൊണ്ടു ഇവിടെ ഇവിടെത്താളം വിരക്കായിട്ട് കരവി, പിന്നുക

രണ്ടാം. മേൽക്കൊണ്ടു മുടിയിട്ട് വേണം യാത്രചെയ്യാൻ.

ദേവനാഥൻ—ഓ, ഇപ്പോൾത്തന്നെ പാർപ്പിട്ടുകിടയ്ക്കും. ഏകാ, മാനുവൽ യോട് ഓരം കൊണ്ടുവരാനുപയ. അതിൽ അതിന്മേലുള്ള എപ്പോഴും ഒരു യുദ്ധം ഇപ്പോൾ പോകുന്നു.

വരണൻ (തന്നെത്തന്നെ വിളിച്ചു) എന്താ, മാർഗ്ഗവശമേ വന്നാൽ അത് ഇവിടെ ഇപ്പോൾ പോകണം. അതും കഴിയുന്നതും ചെയ്യിക്കണം. തുടങ്ങുന്ന അകത്തേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരണം.

മേൽ—കല്ലറപോലെ മാർഗ്ഗവശമേ കോപിപ്പാൻ എന്തു ചെയ്യണം എന്ന് കല്പനയുണ്ടാകണം.

വരണൻ—കോപിപ്പാൻ എന്താ മാർഗ്ഗവശമേ ഒരു പ്രവൃത്തിയുണ്ടാകുക പോ.

മേൽ അതിനുള്ളിലും വരണൻ അകത്തേക്കും പോകുന്നു.

അദ്ധ്യായം 5

വരണനാഥൻ.

മാർഗ്ഗവശമേ പ്രവേശിക്കുന്നു.

മാർഗ്ഗവശമേ—പരമേശ്വരൻ മാർഗ്ഗവശമേ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു പറയുക.

മേൽ—അതിൽ ഇവിടെയില്ല.

മാർഗ്ഗവശമേ—ഇവിടെ പോയിരിക്കുന്നു?

മേൽ—ഇവിടെത്തന്നെ വിശദമായി.

മാർഗ്ഗവശമേ—എപ്പോൾ വരും?

മേൽ—എപ്പോൾ വരുന്നതിനുള്ളിലു.

ബാപ്പവരാമൻ—എന്നാൽ വരുന്നതുവരെ കാത്തിരിയ്ക്കാം. ഏതായാലും വരണമെന്നു കണ്ടിട്ടു പോകാം.

ഭദൻ—ഈ സ്വന്തം ഇന്ന് ഇവിടെ മടങ്ങി വരും എന്തെങ്കിലും ചോദിക്കുന്നില്ല.

ബാപ്പവരാമൻ. എരിയ്ക്കും വേറെ ഏവിയെങ്കിലും ഹോയിട്ട് കാഴ്ചപ്പെട്ടു. അതുകൊണ്ടു ഇവിടെയെന്നു ഇരിക്കുന്നു.

ഭദൻ—ഇവിടെ ഇരിക്കുന്നത് സ്വാഭാവികം ആ സുഖമായിരിക്കട്ടെ. അതുകൊണ്ടു വേറെ എവിടെയെങ്കിലും പോകുന്നതാണ് നല്ലത്.

ബാപ്പവരാമൻ—എന്തൊക്കെ, നീ പറഞ്ഞത്?

ഭദൻ—നീയല്ല, നീയല്ല! അങ്ങനെയൊരു കോലിയല്ല.

ബാപ്പവരാമൻ—കോലിയായാ? അത് ഇവിടെയെന്നു ഉണ്ടാകാം. അപ്പോൾ അതിന് അത് സ്വന്തം ഗാനം ചിന്തിക്കുകയല്ല.

ഭദൻ—അതിനെ ഇവിടെനിന്ന് അട്ടിപ്പറത്തു ചുറ്റും.

ബാപ്പവരാമൻ അതുകൊണ്ടു വീണ്ടും അതൊരു കോലിയും വരില്ല. അത് അത് ചുറ്റും.

ഭദൻ. സ്വാഭാവികം അകത്തുണ്ട്. ഇതിനെ വേറെയാൽ കാണാം.

ബാപ്പവരാമൻ അകത്തു ചുറ്റും.

വരണൻ എന്തൊരു ആദായം ചെയ്യുന്നു.

ബാപ്പവരാമൻ ഇതിനകത്ത് കളിപ്പറിക്കുമ്പോൾ എന്തിനാണ് ഈ ചുറ്റുമ്പോൾ എടുക്കുന്നത്? നിങ്ങളുടെ തലയ്ക്ക് ചുറ്റും കളിപ്പറിക്കൽ അതല്ല ആദ്യം ചുറ്റും ചെയ്യേണ്ടത്?

വരുന്നത് അപ്പോൾ അതുകൊണ്ടാണല്ലോ സ്ഥലമുണ്ടെങ്കിൽ അത് തന്നെയാൽ കൊണ്ടാണോ?

മാട്ടവരാമൻ. അത് സ്ഥലം കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്നു. എത്രയോ സ്ഥലങ്ങൾ കഴിവാതിരിക്കുന്നു.

വരുന്നത്—കപ്പം, ഇവിടുന്നു തൊടിക്കിട്ടിരിക്കുന്നു. അതിനെ ഒരു സ്ഥലം ഉണ്ടാവാൻ പാടില്ല നമുക്കു ഒരു പോയിന്റാക്കിക്കളയാം.

മാട്ടവരാമൻ—വിശ്വാസമില്ല. വത്ര, നമുക്ക് വിമാനത്തിൽ പോകാം.

മുഖ്യപുരസ്കാരം വിമാനത്തിൽ കയറി പോകുന്നു.

മാട്ടവരാമൻ—അത് ആ കാണുന്ന ദിനമാണോ അത് പറഞ്ഞത്? അത് ആരുടെ കയ്യിൽത്തന്നെല്ലോ.

വരുന്നത്. ഇവിടുന്നു തൊടിക്കിട്ടിരിക്കുന്നു. അത് എത്രയോ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. നമുക്കു തന്നെ.

മാട്ടവരാമൻ—ഒരിക്കലുമില്ല.

വരുന്നത് നമുക്ക് അടുത്തു പോയി നോക്കാം. അത് അതിന്റെ ഒരു മാതൃകയല്ലേ? ഒരു വലിയൊരു അത് കിടക്കുന്നു.

മാട്ടവരാമൻ. ചന്ദ്രൻ ആരുമില്ല. ഈ ദിനത്തിൽ അടുത്തും ഉണ്ടാകുമെന്നല്ലല്ലോ. പിന്നെ എവിടെനിന്നാണോ ഈ ഉത്തരവ് വന്നത്? അടുത്തു നമുക്ക് അടുത്ത ദിനത്തിനായി അറിയാം.

പോകുന്നു

വരുന്നത് അത് അതിനുമുമ്പ് ഉണ്ടായതായിരിക്കുന്നു.

മാട്ടവരാമൻ അതിന്റെ അടുത്തു അത് ഒന്ന് നോക്കുക.

വരുന്നത്. എന്തില്ല? അടിയന്തരമായി വേറെ ഒരു സ്ഥലത്തു പോകേണ്ടതുണ്ട്. ഇവിടുനിന്നെല്ലാം നോക്കി തൃപ്പിപ്പുപ്പട്ടതിന്റെയും അങ്ങട്ടു വരാം. പക്ഷെ ഇവിടുന്ന് കയ്യെടുക്കുന്നത് വെറുതെയാണെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം.

ഭാഗവതം—ഈ ഒരു അന്ധനായ പരിഭ്രാന്തിയെന്നു കേട്ടു. വരുന്നത് തിരിച്ചു പോകുമ്പോളുക, അദ്ദേഹം കറുപ്പു കഴിഞ്ഞു വരും.

വരുന്നത് പോകുന്നു.

ഭാഗവതം—ഈ ഒരു കിടക്കുന്ന നഗ്രക്കളെല്ലാം കരോതിരിയായിട്ടുണ്ട്. അവ നിന്നും തൊട്ടുകിടക്കുന്നതായെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഇതിൽ തീച്ചയായും പറ്റേന്നു ചതിയുണ്ട്. അത്രയും മേൽ കറുത്ത പരു തൊടിപ്പോകട്ടെ.

ഭാഗവതം—വെളിച്ചത്തിൽനിന്നായി പേരിട്ടിട്ടുള്ള പോകുന്നു. ഉൾക്കിടക്കുന്ന നഗ്രത്തിന്റെ അടുത്തു ചെന്നു നോക്കുന്നു. സംഭവം തീരാത്തതു കേൾക്കേ? കാര്യമെന്താണ്? ഒരു നൂ കോടത്തേ. ചെറുതായ നഗ്രം വേണ്ട മാറി കൊടുക്കുവാനായി തീർന്നു.

ഭാഗവതം—ഓ മോ, ദേവദാസം വിട്ടു ഉറക്കി താമസം തുടങ്ങിയോ?

അപ്പനപ്പി മാപ്പി? അങ്ങനെയോ? അത് ദേവദാസം കല്പനപ്രകാരം ചെയ്യുന്നത്.

ഭാഗവതം—വേദം പോകുന്നു. ദേവദാസം നോക്കി പഠിക്കുന്ന വേദം കേൾക്കുന്നതായും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഈ കേൾക്കുന്നതായും ഇതി വെച്ചു വെക്കുവാൻ പാടില്ല.

സ്രീ ദേവദാസം നോക്കൂ പോകുന്നു.

(വിശ്വനാഥൻ) ഉപദേശിക്കുക. 'വിശ്വനാഥൻ' ആവശ്യമില്ല. 'വൈശ്വനാഥൻ' ആകട്ടെല്ലാം പോകട്ടെല്ലാം.

ഓട്ടവരൻ വളരെ കഷ്ടതയോടെ കടന്നു പോകുന്നു. "അവനെ അറുത്തു" കാര്യം. ഈ ഭാഗിനി ചങ്ങാടിയാണെന്നും വെച്ചിരുന്നു. ഇന്നുവരെ ആ വരുന്നില്ല." എന്നു പറഞ്ഞു സമുദ്രത്തിനെ അകത്തുനിന്നു ഇളക്കിക്കൊണ്ടു ഉടനീളം വരുന്ന കരകൊണ്ടു കരയുന്നവന്റെ കൂടെ ഇളക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഓട്ടവരന്റെ മുന്നോട്ടുള്ള ചരിവുകൾ സമുദ്രത്തിലെ വെള്ളം മുഴുവനും വലിയ വലിയ തിരകളായി അലിഞ്ഞുപോകുന്നു. മകരമുഖം കൂടാതെ മറ്റൊരു ചരിവുണ്ടാകുന്നു. ഈ മകരമുഖം കടന്നു ചരിവിലൂടെ ചരിവുകൾ ചരിവുകൾ വരുന്നവന്റെ അടുത്തു അടുത്തു പ്രാപിക്കുന്നു.

ഉടനീളം വരുന്നവന്റെ അടുത്തുവരുന്നവർ കൂടി ചങ്ങാടിയാണെന്നും വരുന്നു. വരുന്നവരെ വെട്ടാം അല്ലെങ്കിലും കടന്നു ചരിവുകൾ, സമുദ്രത്തിൽത്തന്നെ ചരിവുകൾ വലിയവകൾ സമുദ്രം മറ്റൊരു ചരിവുകൾ വരുന്നവരുടെ നേരെ അടുക്കുന്നു.

രംഗം 6

വരുന്നവർ.

വരുന്നവർ ചരിവുകൾ.

വരുന്നവർ. ഉടനീളംവരുന്നവർ സമുദ്രം ഇളക്കിയിരിക്കുന്നു.

ഒരു ചരിവ് ചരിവ് നില്ക്കു വീഴുന്നു.

ഓപ്പ—ഓപ്പോ, ഓപ്പോ, സാമി! ഇതാ, ഗോപുരങ്ങളെല്ലാം തുടിക്കുകപാളിക്കു വീഴുന്നു. അതാ, ഉപ്പുകൾ ഈ നദിയിലേക്കും നശിക്കും. ഇവിടെ റാല്ഫ്, വാൻ സാലിയൂണിഡ്. ഇത് മുഴുവനും ഇളക്കുന്നത് കണ്ടിട്ടു? വലിയൊരു കുരുമുളകു തൊഴുത്തു.

വരുന്നത് എത്തിയതിനെ അറിയാത്ത കയറിവരുന്ന വെള്ളത്തിനെ ചിട്ടിച്ചുവെച്ചുവെച്ച് നോക്കുന്നു. നിറുത്തിയിട്ടുണ്ട്, സമുദ്രം അവിടെ താഴെനിൽക്കുന്നു.

വരുന്നത്—ഓപ്പോ, ഇതെന്താണ്? ആ രണ്ടു കയറുകൾ? കയറുകൾ ഒരു ഗുഹയ്ക്കും കേൾക്കുന്നു. സമുദ്രത്തിലെ വെള്ളം അറിയാത്ത. ചുരുക്കത്തിൽ വെള്ളം തൊഴുവൻപോലും അറിയാത്ത.

കുറുപ്പ് പല പ്രാവശ്യം.

കുറുപ്പ് കയറുകൾക്കും കയറുകൾക്കും സമുദ്രത്തിൽ നിൽക്കുന്നു. വെള്ളം തൊഴുവൻപോലും അറിയാത്ത. കയറുകൾക്കും കയറുകൾക്കും കേൾക്കുന്നു.

വരുന്നത്—ഓപ്പോ, എവിടെ നിൽക്കുന്നു? അതാ.

കുറുപ്പ് സാമി, കയറുകൾക്കും കയറുകൾക്കും സമുദ്രത്തിൽ നിൽക്കുന്നു. കയറുകൾക്കും കയറുകൾക്കും കേൾക്കുന്നു.

വരുന്നത്—ഓപ്പോ, കയറുകൾക്കും കയറുകൾക്കും കേൾക്കുന്നു. കയറുകൾക്കും കയറുകൾക്കും കേൾക്കുന്നു.

ഓപ്പോ—ഓപ്പോ, കയറുകൾക്കും കയറുകൾക്കും കേൾക്കുന്നു. കയറുകൾക്കും കയറുകൾക്കും കേൾക്കുന്നു.

വരുന്നത്—ഇതാണ്? കയറുകൾക്കും കയറുകൾക്കും കേൾക്കുന്നു. കയറുകൾക്കും കയറുകൾക്കും കേൾക്കുന്നു.

നേന്നാണോ? ചോന്നാണോ? (ഭടനോട്) അതെ
നോണോ? കാണുന്നതാ?

ഭടൻ—സാദി, ചന്തയിലായില്ല. ആ സാ
രൂപത്തിന്റെ ചുവടെ വെള്ളം തിളച്ചുചിരുന്നു. ക
ണ്ടില്ലേ? വായനക്കാ, ശരണം സാദി.

ചുട് വെച്ചുവരുന്നു. ഭടന്മാർ നിലവിളിച്ചു.
കൊണ്ട് അവർക്കിടയിൽ വീഴുന്നു. ഒരു ഭടൻ
മരണവേദനയോടെ “സാദി, പാത്രമെന്റെ വശ
മാണോ. കാണുന്നതാണോ? നല്ലതാ? ചേരെ യാതൊരു
ശരണവെച്ചില്ല.”

വരുണൻ—കുറിയൊക്കെയും എങ്കിലും, എല്ലാ
വരും ദൈവദാസന്മാരും അന്നും പിന്നാലെ
വരുന്നു.

വരുണൻ കാണുന്നതാ? കാലി? പാത്രമാമൻ
വെണ്ടു പുന്നാലെ ചിറുന്നു. വരുണൻ മുറുപ്പി
ലും വെണ്ടു ചിറുന്നിട്ടായി കാണുന്നു. വരുണൻ
വേദദാസന്മാരും കാലിമുട്ടുന്നതാ? കാലി? ഇത്ര
വായിലകൾ അസ്ഥിമൂലം കല്ലു കൊടുക്കുന്നു.
അവിടെ രണ്ടു കല്ലുകൾ കൈവശത്തിലേയ്ക്കും കാലി
മുട്ടുന്നു. അതിനകത്താ? കൈവശം കൈവശം
താഴെകൊണ്ട് അവിടെനിന്നും മേൽ പാത്രമാമ
ന്റെ മുമ്പിൽ വന്നു വീഴുന്നു.

വരുണൻ. സാദി, രണ്ടിടത്തും. സാദി,
മാപ്പ്, മാപ്പ്. എത്ര സ്ഥലം വേണമെങ്കിലും അൻ
തരം.

പാത്രമാമൻ “വീ സ്ഥലം തരാണോ? നിന്റെ
കയ്യിൽനിന്നും ചുറ്റും വേണ്ടത്ര സ്ഥലം എടുക്കു
വാൻ കഴിയുമോ എന്നു നോക്കട്ടെ. നിന്നെ ഞാ
നിനി വെട്ടുകയ്യില്ല.” എന്നു പറഞ്ഞു വെണ്ടു
പോകുന്നു. പൊട്ടുന്ന വരുണന്റെ മാതൃമാൻ വരു

ണന്റെ ഓരത്തിന്മേൽ വരവീണ നിലവിളിച്ചു കൊണ്ട് പരശുരാമന്റെ കാൽ പിടിയുന്നു. “സ.വാ മി, ഞങ്ങളെ വിവരകളാക്കരുതേ. തോ” ഞമി യ്ക്കുണെ.”

പരശുരാമൻ—നീ കചയ്യ തോറിന് നീന്റെ കഴിയിരുന്നെ.

വരണന്റെ കായാർ—ഞങ്ങൾ കീഴ്പ്പട്ടു വേദം.

പരശുരാമൻ—നീ കചയ്യ കറുത്തിന് ശിഷ്യൻ ആയിത്തീർന്നിട്ടു. എന്ത് ശിഷ്യനാണ് വേദംതന്നെ നീക്കുന്ന പാപ്പ.

വരണൻ—അരിയന്റെ ഓരം കൊടുത്തു കളയും.

പരശുരാമൻ—ഇനി ചേരിൽ നിന്നു് സമുദ്ര ഹേമമിട്ടു എനിയ്ക്കു് ചാഴുജല സ്വരത്ത് ഭൂമിയും തരണം.

വരണൻ—അവിടുത്തെ ഇഷ്ടംപോലെ.

പരശുരാമൻ—വര, എന്റെ കൈ വര.

പരശുരാമൻ പടിഞ്ഞാറേക്കരയിൽ കചനന്ദി ന്ന തന്റെ വെണ്മഴ കയ്യിൽപ്പിടിച്ചു തൊക്കു ഭംഗ ത്തെടുക്കുകയും. ആ സമയം ഭൂമി ആകപ്പോടെ കയ്യിൽക്കൂടെ വലിയ കൊടുങ്കാറ്റ് സമുദ്രത്തെ ഇളക്കിമറിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

പരശുരാമൻ—എന്റെ വെണ്മഴ യാത്രചെയ്തു സ്ഥലം മുഴുവനും കൈമെടുത്തു. ഇതാണ് വെള്ളം മുഴുവനും നീക്കപ്പെട്ടു.

ഉടനെത്തന്നെ തെക്കോട്ടെ കട ശബ്ദത്തോടെ സമുദ്രം പിന്നാക്കം മാറുന്നു. കര നേരത്തെയ്ക്കു് ആ സ്ഥലത്ത് കടിയേറിപ്പോയിരുന്ന സമുദ്രത്തുക്കടി

പരസ്പരം ആശയം: എന്റെ മകൾ സുഖമായിരിക്കുന്നു. ഇനി ഞാൻ ചെയ്യേണ്ടുന്നതൊന്നുംതന്നെയില്ല. അവൾക്ക് വേണ്ടുന്ന സകലതും ഈ രാജ്യത്തുണ്ട്. കടൽ ആക്രമിക്കാതിരിക്കാൻ ഭൂതങ്ങളെയും ഞാൻ കായൽ നിർമ്മിച്ചുണ്ട്. ഭൂതപ്പിശാചുക്കളെ അമർത്താൻ ചെയ്യുവാൻ ഞാൻ ദുർഗ്ഗാഭാവതികളെയും പ്രതിഷ്ഠ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ശത്രുക്കളിൽനിന്നു രക്ഷ കിട്ടുവാൻ വേണ്ടുന്ന പടയും അവൾക്കുണ്ട്. ലക്ഷ്മീദേവതി എല്ലാത്തോഴും കൈരളിയുടെപ്പുറം താമസിച്ചുകൊള്ളുമെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ത്രിമുർത്തികളുടെ ദ്രാപ്പി എല്ലാത്തോഴും കൈരളിയുടെ നേരെ ഉണായിരിക്കുമെന്നു അവരുടെ വാഗ്ദാനവുമുണ്ട്. ഇനി ഞാൻ ആവശ്യമില്ല. ഞാൻ ഇവിടെ നിന്നാൽ നന്നല്ല. ഇനി മേലിൽ ഞാൻ സമീപിച്ച് വസിക്കുകയില്ല. ഇനിമേൽത്താൻ നപസ്സു കടലിൽ വെച്ചാക്കിക്കളയാം. എന്നാലും എന്റെ മകളെ വിട്ടുപോകുവാൻ നപസ്സു വരുന്നില്ല. അവളെ അവസാനമായി ഒരു നോക്ക് നോക്കി പോയ്ക്കളയാം. അവൾ കണ്ടാൽ എന്നെ പോകുവാനനുവദിക്കുകയില്ല.

കൈരളിയെ വാതിലിന്റെ ഇടയിൽക്കൂടി നോക്കി ആനന്ദിപ്പുന്നു. കൈരളി പറയുന്നതു ശ്രദ്ധിക്കുന്നു, “അപ്പുനെ കണ്ടില്ലല്ലോ എന്നാണ് പറയുന്നത്. ഒരു സമയം അവൾ ഇങ്ങട്ടു വന്നു കളയും. പിന്നെ എന്നെ വിട്ടുപോകുവാൻ അനുവദിക്കുന്നതല്ല. അതിന്നുമുമ്പ് പോകുന്നതാണ് നല്ലത്. കാൽവീഴാത്തതന്നെ കൊല്ലുവാൻ ബുദ്ധിമുട്ടിയതിലും അധികം ബുദ്ധിമുട്ട് എന്റെ കാമനമകളായ ഈ കൈരളിയെ വിട്ടുപോകുന്നതിലാണ്. പക്ഷെ ഞാൻ തപസ്സു ചെയ്യും. ഇതിന്നു ബലമില്ലാത്തതാൽ പിന്നെ എന്റെ ഹൃദയം എന്തിന്നു

കൊള്ളൂ! എനിക്ക് പാവനമുണ്ട് എന്റെ ഈ വേഷത്തിൽ എഴുതിവെച്ച് ഞാൻ പോയ്ക്കിട്ടുണ്ട്." എന്നു പറഞ്ഞ് പാഞ്ഞു ചെല്ലാൻ വേഷത്തിൽ എഴുതി വേഷം കൈരളിയുടെ മുമ്പാകെ വായില്ലെന്ന് വെച്ചു ശബ്ദമുണ്ടാക്കാതെ ഇറങ്ങിപ്പോകുന്നു.

കൈരളി പാഞ്ഞു വന്ന വേഷം കാണുന്നു.

കൈരളി—ഇതല്ലേൻ വേഷം വേഷം വേഷം. അപ്പൻ എവിടെ? അപ്പൻ! അപ്പൻ! അപ്പൻ എവിടെ പോയി? കാണുന്നില്ലല്ലോ.

പെരുമാറ്റം വേഷത്തിൽ എഴുതിവെച്ച് എഴു ത്ത് വായിച്ചുനോക്കുന്നു. അതിനുശേഷം കൈരളി യോട് "കൈരളി വേഷത്തിൽ എന്തോ എഴുതി അണുണമേ". വായിച്ചുനോക്കു" എന്നു പറഞ്ഞ് വേറെ ഒരു ശാശ്വതം പോയിനില്ക്കുന്നു.

കൈരളി അപ്പൻ ചെന്നു വായിക്കുന്നു: "ഞാൻ തപസ്സിനു പോകയാണ്. ഞാൻ എന്റെ മകളോ ട് നാത്ര പാഞ്ഞു പോകും എന്റെയും എന്റെ മകളുടെയും മനസ്സുമാശ്വസനത്തിനുവേണ്ടിയാണ്. അനിനി ഇവിടെ താമസിക്കുകയാണെങ്കിൽ എ ന്ന്റെ തപസ്സിന് വിഷം വരും. എന്നെപ്പോലെ സ്വപ്നമുണ്ടാകും അതിൽപ്പരം കഷ്ടമായി വേറെ യാതൊന്നുമില്ല. ആതയും ശവ്യം ഇല്ലാതിരിയ്ക്കു വാനായി ഞാൻ സമുദ്രത്തിലേയ്ക്കാണ് പോകുന്നത്. ഈശ്വരകടാക്ഷംകൊണ്ട് എല്ലാവരും ക്രോധസ്തം എ ന്ന്റെ മകൾക്ക് ഇപ്പോഴാണ്. ഇനിയും വലിയ കഷ്ടം ചെയ്യും. ഇനിയെന്റെ മകൾക്കുവേണ്ടി ഞാൻ ചെയ്യേണ്ടതൊന്നുമില്ല. ഇനിയെന്തെങ്കിലും എന്റെ മകളുടെതാണ്".

"ഞാൻ എന്റെ മകൾക്ക് തന്ന ഭൂമി കൈ വന്നിരിക്കുകയാണെന്നു കാണിച്ചു അതിന്റെ പ്രഭാവ

അന്നു യാതൊരു കോട്ടവും തട്ടിയൊരു എന്നും സൃഷ്ടിച്ചുപോണം. സത്യം മാനം മരേയും ഇവ മൂന്നിനേയും മുൻനിർത്തി എല്ലാ കാര്യങ്ങളും പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ഇതുതന്നെ ലക്ഷ്യഭാവിയുടെയും സരസ്വതീഭാവിയുടെയും മഹാകാളി പാശ്ചാത്യഭാവിയുടെയും നന്ദനഭവിയുടെയും കൂടിയാണ് ഈ കേരളം എന്നും ഭാവിച്ചിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അതിനെ മനസ്സുകൊണ്ടു കൂടി മലിനപ്പെടുത്താതെ കൈമാറ്റി, വിത്താർത്തികൾക്ക് ലക്ഷ്യഭാവിയായും, വിദ്യാർത്തികൾക്ക് സരസ്വതീയായും, നരകാർത്തികൾക്ക് മഹിഷാസുരമർദ്ദിനിയായ മറ്റുകാളിയായും ഇരിയ്ക്കണമെന്നാണ് എന്റെ ആഗ്രഹം. അങ്ങിനെയെല്ലാം നടന്നാൽ ഈ ഭൂമി ബഹുമാനസമ്പൽസൂക്ഷിയുടെ ഇരിപ്പിടമായും പ്രമീലഭാവിയുടെ ഒരു കണ്ണായും കല്യാണകാലം വരേക്കും നിലനില്ക്കുന്നതുമായിരിയ്ക്കും.

“അങ്ങിനെ പോകുന്നു. അൻ പൊതി എന്ന വിചാരിച്ചു വ്യസനിച്ചു തത്ത്വം. എന്റെ മകൾ പെരുമാറ്റങ്ങളുടെ ഇംഗ്ലണ്ടെ മകൾക്കു സുഖമായി വളരണമെന്നും ഇരിയ്ക്കട്ടെ. ജഗദീശ്വരൻ കൈമാറ്റിയെ എന്നും കടക്കിയിട്ടുണ്ട്.”

കൈമാറ്റി കണ്ണിൽ അശ്രുക്കണക്കി നിറഞ്ഞു തൊണ്ടയിൽ സംസാരിച്ചു വാൻ വയ്ക്കാതെ ജനമിടങ്ങളിൽ സമുദ്രത്തിലേക്കു നോക്കിനില്ക്കുന്നു.

കടവിൽ വളരെ ദൂരമായി ആ ഗംഭീരപുരുഷനെ കാണുന്നു. നോക്കിനോക്കി നില്ക്കുന്നതന്നെ ആ വിഗ്രഹം കണ്ണിൽനിന്നു മറഞ്ഞുപോകുന്നു.

“അതാ, അച്ഛൻ മറഞ്ഞു” എന്നു കേൾക്കും പറഞ്ഞു വിശിഖിതി കാരണംകൊണ്ട് കൈമാറ്റി ആമാഗ്നേയം ഉപതാഴ്ത്തി നമസ്കരിച്ചു.

